II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/776

z dne 12. junija 2020

o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) ([1]), ter zlasti členov 15 in 24(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 16. maja 2019 na podlagi člena 10 osnovne uredbe začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: LRK) in Egipta (v nadaljnjem besedilu skupaj: zadevni državi) v Unijo. Komisija je 16. maja 2019 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo o začetku (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku) ([2]).

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 1. aprila 2019 v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo več kot 25 % celotne proizvodnje nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken v Uniji, vložilo združenje Tech-Fab Europe (v nadaljnjem besedilu: pritožnik). Pritožba je vsebovala dokaze o subvencioniranju in posledični škodi, ki so zadostovali za začetek preiskave.

(3) Komisija je pred začetkom protisubvencijske preiskave v skladu s členom 10(7) osnovne uredbe uradno obvestila kitajsko ([3]) in egiptovsko vlado ([4]), da je prejela ustrezno dokumentirano pritožbo, in ju povabila na posvetovanje. Posvetovanje s kitajsko in egiptovsko vlado je potekalo 13. maja 2019. Kljub temu sporazumne rešitve ni bilo mogoče doseči.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 55.
([2]) Obvestilo o začetku protisubvencijskega postopka glede uvoza nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL C 167, 16.5.2019, str. 11).
([3]) Izraz „kitajska vlada“ se v tej uredbi uporablja široko, tako da vključuje državni svet ter vsa ministrstva, službe, agencije in uprave na centralni, regionalni ali lokalni ravni.
([4]) Izraz „egiptovska vlada“ se v tej uredbi uporablja široko, tako da vključuje vsa ministrstva, službe, agencije in uprave na centralni, regionalni ali lokalni ravni.

(4) Komisija je 21. februarja 2019 začela ločeno protidampinško preiskavo v zvezi z enakim izdelkom s poreklom iz LRK in Egipta ([5]) (v nadaljnjem besedilu: ločena protidampinška preiskava). Dne 7. aprila 2020 je uvedla dokončne protidampinške dajatve na uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz LRK in Egipta ([6]) (v nadaljnjem besedilu: dokončna protidampinška uredba). Analize škode, vzročne zveze in interesa Unije, izvedene v tej protisubvencijski in ločeni protidampinški preiskavi, so smiselno enake, saj je opredelitev industrije Unije enaka, vzorčeni proizvajalci Unije, obravnavano obdobje in obdobje preiskave pa isti v obeh preiskavah.

1.1.1 *Pripombe kitajske vlade glede začetka*

(5) Kitajska vlada je trdila, da se preiskava ne bi smela začeti, ker pritožba ni zadostila zahtevam glede dokazovanja iz člena 11(2) in (3) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih) ter člena 10(2) osnovne uredbe. Po mnenju kitajske vlade ni bilo zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne povezave med subvencioniranim uvozom in škodo.

(6) Komisija je navedeno trditev zavrnila. Dokazi, predloženi v pritožbi, so vsebovali informacije, ki so bile pritožniku takrat razumno na voljo. Kot je razvidno iz memoranduma o zadostnosti dokazov, ki vsebuje oceno Komisije glede vseh dokazov v zvezi z Ljudsko republiko Kitajsko in Egiptom, ki so ji bili na voljo, in na podlagi katerega je Komisija začela preiskavo, so bili v začetni fazi na voljo zadostni dokazi, da se lahko proti domnevnim subvencijam uvedejo izravnalni ukrepi glede na njihov obstoj, višino in naravo. Pritožba je vsebovala tudi zadostne dokaze o obstoju škode za industrijo Unije, ki je bila posledica subvencioniranega uvoza.

(7) Natančneje, kitajska vlada je med posvetovanji pred začetkom preiskave navedla, da so sklicevanja pritožnika na kakršne koli kitajske načrte, programe ali priporočila nepomembna, saj ti niso zavezujoči, ter da industrija tkanin iz steklenih vlaken ni omenjena niti v 13. petletnem načrtu Kitajske niti v 13. petletnem načrtu za industrijo gradbenega materiala (2016–2020). Po začetku preiskave je navedla tudi, da dokument „Made in China 2025“ ne zajema tkanin iz steklenih vlaken. Komisija je ugotovila, da kitajska vlada ne izpodbija obstoja takih načrtov, programov ali priporočil, ampak oporeka le temu, koliko so zavezujoči ali koliko zajemajo industrijo tkanin iz steklenih vlaken. Nadalje je ugotovila, da je pritožnik predložil dokaze, ki kažejo, da so v več vladnih dokumentih omenjeni „novi materiali“, v 13. petletnem načrtu za industrijo gradbenega materiala (2016–2020) pa so omenjeni „materiali na osnovi stekla“. Kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov, da navedene omembe ne veljajo za zadevni izdelek.

(8) Kitajska vlada je navedla tudi, da družba China Export & Credit Insurance Corporation (v nadaljnjem besedilu: družba Sinosure) in poslovne banke v državni lasti niso javni organi ter da kitajska vlada zasebnim bankam ni zaupala nalog ali jim ukazovala. Komisija je ugotovila, da je ta trditev povezana z zgoraj navedeno trditvijo in da je v pritožbi med drugim naveden zakon o bankah na Kitajskem, v zvezi s katerim kitajska vlada ne oporeka, da spada v kitajsko zakonodajo. Komisija je tudi poudarila, da so bili v okviru zadnjih protisubvencijskih preiskav EU v zvezi s tem sprejeti drugačni sklepi ([7]).

([5]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL C 68, 21.2.2019, str. 29).

([6]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/492 z dne 1. aprila 2020 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL L 108, 6.4.2020, str. 1).

([7]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 z dne 8. junija 2017 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 146, 9.6.2017, str. 17) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 z dne 9. novembra 2018 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1579 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2018/163 (UL L 283, 12.11.2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi s pnevmatikami) ter Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/72 z dne 17. januarja 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz električnih koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 16, 18.1.2019, str. 5) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi z električnimi kolesi).

(9) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da se izvozni krediti za kupce zagotavljajo tujim družbam, zato ne koristijo kitajskim proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken. Vendar je Komisija ugotovila, da imajo lahko kitajski proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken koristi od ugodnosti, zagotovljenih tujim družbam v njihovi lasti.

(10) Kitajska vlada je navedla, da so bili davčna shema v zvezi s pospešeno amortizacijo opreme, ki jo visokotehnološka podjetja uporabljajo za visokotehnološki razvoj in proizvodnjo, ter nekateri omenjeni programi nepovratnih sredstev ukinjeni. Komisija je to pripombo upoštevala, vendar je poudarila, da ne velja za vse programe ali različne ravni vladnih organov (tj. nacionalne, regionalne ali lokalne), navedene v pritožbi. Poleg tega bi lahko davčna shema v zvezi s pospešeno amortizacijo še vedno zagotavljala stalne ugodnosti, kot je amortizacija v življenjski dobi zadevne opreme, ki bi lahko zajemala obdobje preiskave.

(11) Kitajska vlada je po začetku preiskave nadalje trdila, da pritožnik ni vzpostavil pogojev za uporabo tuje referenčne vrednosti za posojila in pravice do uporabe zemljišč. Vendar je Komisija ugotovila, da so trditve iz pritožbe podprte z zadnjimi protisubvencijskimi preiskavami EU, v katerih je bila v zvezi s tem ugotovljena potreba po tujih referenčnih vrednostih, prilagojenih prevladujočim pogojem v LRK ([8]).

(12) Kitajska vlada je nadalje navedla, da v pritožbi ni dovolj dokazov, saj se opira predvsem na prejšnje predpise EU, ki zadevajo različne obsege izdelka. Vendar je Komisija ugotovila, da se ugotovitve iz prejšnjih in zadnjih protisubvencijskih preiskav nanašajo na iste programe subvencij, kot so navedeni v pritožbi. Po začetku preiskave je kitajska vlada nadalje trdila, da so bile v finančnem sektorju v obdobju 2016–2018 izvedene bistvene spremembe in reforme ter da se pritožba zato ne more sklicevati na nobeno predhodno stanje. Vendar je Komisija ugotovila, da je pritožnik v pritožbi predložil tudi dodatne dokaze, da se programi subvencij še vedno izvajajo in da se niso bistveno spremenili. Poleg tega je spomnila, da kitajska vlada ni predložila dokazov, ki bi ovrgli trditev glede nadaljevanja zadevnih programov. Razpoložljivi dokazi so v fazi začetka preiskave torej večinoma kazali, da se zadevni programi subvencij niso bistveno spremenili. V tej preiskavi je bilo to na koncu tudi potrjeno.

(13) Kitajska vlada je v zvezi z različnimi subvencijami nadalje trdila, da vložnik ni predložil dokazov o ugodnostih in specifičnosti. Komisija meni, da je pritožnik predložil dovolj dokazov o ugodnostih in specifičnosti, ki so mu bili razumno na voljo. Komisija je vsekakor preučila dokaze, navedene v pritožbi, in v memorandumu o zadostnosti dokazov, ki je bil ob začetku preiskave vložen v odprto dokumentacijo, zagotovila svojo oceno vseh zadevnih elementov. Kitajska vlada je po začetku preiskave ponovila svoje pripombe, vendar ni predložila nobenih dodatnih dokazov.

(14) Zato je Komisija ugotovila, da je bilo v pritožbi predloženih dovolj dokazov, ki kažejo na obstoj domnevnega subvencioniranja s strani kitajske vlade.

(15) Nazadnje, poseben element tega primera je, da se domnevno subvencioniranje v Egiptu nanaša na dve družbi v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: cona SETC), ki je posebna gospodarska cona, ki sta jo skupaj vzpostavila LRK in Egipt, tj. državi, na kateri se pritožba nanaša. Komisija je navedla, da namerava preiskati vse subvencije, ki sta jih prejeli ti družbi iz cone SETC, ne glede na njihov vir.

(16) Med posvetovanji pred začetkom preiskave je kitajska vlada navedla, da pritožnik nima pravne podlage za izpodbijanje ravnanja kitajske vlade prek zadevnega izdelka, ki ima poreklo iz Egipta ali je izvožen od tam. Komisija je upoštevala pomisleke kitajske vlade, vendar je kljub temu menila, da obstaja dovolj dokazov za začetek preiskave v zvezi z domnevnimi subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in ki naj bi bile dodeljene družbama v coni SETC, ne glede na njihov vir.

([8]) Prav tam.

(17) Kitajska vlada je po začetku preiskave trdila, da so bile prilagoditve podatkov o uvozu iz LRK, uporabljene pri določitvi potrošnje Unije, nepravične v primerjavi s prilagoditvami podatkov o uvozu iz drugih tretjih držav, kot je Rusija. Poleg tega je trdila, da Komisija teh prilagoditev ni navzkrižno preverila. Trdila je tudi, da niso na voljo informacije o tem, katere tržne informacije/obveščevalni podatki so bili uporabljeni za prilagoditve podatkov o uvozu.

(18) Kot je navedeno tudi v uvodni izjavi 937, je bila poleg pritožnikove analize uvoza, ki temelji na oznakah KN, opravljena tudi ocena uvoza na podlagi statističnih podatkov o uvozu na ravni TARIC, ki so bili navzkrižno preverjeni z drugimi viri in po potrebi prilagojeni. Kar zadeva Rusijo, so bili podatki o uvozu navzkrižno preverjeni in prilagojeni na podlagi podatkov o uvozu proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken, povezanih s proizvajalci Unije, ki so bili edini znani proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken v Rusiji. Za to metodologijo je bilo ugotovljeno, da je smiselna, z njo pa je bila pridobljena natančna ocena uvoza zadevnega izdelka iz Rusije. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 937, je Komisija med preiskavo podatke Eurostata na ravni TARIC na enak način navzkrižno preverila s podatki, ki so jih predložili znani proizvajalci iz LRK, ki so se javili med vzorčenjem. Obseg izvoza tkanin iz steklenih vlaken, ki so ga sporočili sodelujoči kitajski proizvajalci izvozniki, se je ujemal s celotnim uvozom, ki ga je Eurostat evidentiral pod ustreznimi oznakami TARIC, zato se je ves izvoz obravnaval kot zadevni izdelek. Nazadnje je bilo v pritožbi v nasprotju s trditvijo kitajske vlade pojasnjeno, kako so se tržne informacije/obveščevalni podatki uporabili za prilagoditev podatkov o uvozu. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(19) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da je trg tkanin iz steklenih vlaken segmentiran in da se cenovni razredi med posameznimi segmenti zelo razlikujejo. Trdila je, da imajo tri glavne vrste izdelkov, tj. tkani rovingi, pletene nenagubane tkanine in kompleksni materiali, različne sestave in proizvodne postopke/procese, zato se razlikujejo tudi njihovi proizvodni stroški in prodajne cene. Poleg tega imajo te tri vrste izdelkov različne fizikalne in tehnične lastnosti, ki določajo njihovo končno uporabo. Po mnenju kitajske vlade sta primerjava cen/ocena nelojalnega nižanja prodajnih cen in ocena domnevno škodljivega vpliva kitajskega uvoza iz pritožbe, ki sta bili opravljeni na skupni ravni, zavajajoči in nezadostni, saj ne vključujeta dejanske ocene obsega prisotnosti (tj. količine in tržnega deleža) kitajskih proizvajalcev in proizvajalcev Unije v vsakem od segmentov trga izdelkov.

(20) Komisija je menila, da kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov v podporo navedenim trditvam. Pritožnik je na začetku predložil zadostne dokaze o stroških in cenah izdelka v preiskavi. Dejstvo, da obstajajo različne vrste izdelkov, ki imajo lahko različne proizvodne procese, stroške in prodajne cene, ne pomeni samodejno, da je trg segmentiran. Opozoriti je treba, da mora pritožnik v skladu s členom 10(2) osnovne uredbe predložiti informacije, ki so mu razumno na voljo. Ker so stroški in cene vrst izdelkov, proizvedenih na Kitajskem, po naravi zaupni in pritožniku niso na voljo, je Komisija menila, da je pritožba vsebovala dovolj informacij za začetek preiskave, ki so bile pritožniku razumno na voljo.

(21) Poleg tega so informacije, ki jih je Komisija zbrala in prejela med preiskavo, kazale, da trg Unije za tkanine iz steklenih vlaken ni segmentiran. Trditev, da imajo tri vrste izdelkov – tkani rovingi, pletene nenagubane tkanine in kompleksni materiali – različne fizikalne in tehnične lastnosti, ki določajo njihovo končno uporabo, je vsebinsko nepravilna. Kot je navedeno v pritožbi in uvodnih izjavah 129 do 138, se zadevni izdelek uporablja za ojačanje termoplastičnih in duroplastičnih smol v industriji kompozitnih materialov, čemur kitajska vlada ni oporekala. Uporaba se pogosto prekriva; vrsta tkanine se izbere glede na videz površine, tok smole, napetost, ki ji bo izpostavljen končni izdelek, in tehniko nanašanja. Nekatere vrste izdelkov so posebej dobre za tehnike izdelave v zaprtih kalupih ali za ročno laminacijo.

(22) Navedene tri vrste izdelkov imajo naslednje glavne uporabe, ki se prekrivajo: tkani rovingi se uporabljajo za izdelke iz duroplastičnih mas, zlasti z ročno laminacijo, za pomorske izdelke (ladijske trupe in palube), dele karoserije vozil (npr. tovornjakov, vlakov), lopatice za vetrne turbine, cevi in rezervoarje. Pletene nenagubane tkanine se uporabljajo za izdelavo pomorskih izdelkov (ladijskih trupov in palub), karoserij vozil (npr. tovornjakov, vlakov) in njihovih delov, lopatic in ohišij za vetrne turbine, smuči, snežnih desk (snowboardov), cevi ter rezervoarjev. Kompleksni materiali se uporabljajo za izdelke, izdelane v zaprtih kalupih, in sicer za karoserije vozil in njihove dele, pomorske izdelke (ladijske trupe in palube), ohišja za vetrne turbine in vozila za prosti čas.

(23) Nazadnje Komisija ugotavlja, da ni nenavadno, da zadevni izdelek obsega vrste izdelkov, ki imajo različno strukturo stroškov in cene. Prav to je razlog, zakaj Komisija zbira podatke na podlagi podrobne razvrstitve vrst izdelkov. Pri tej razvrstitvi se je poleg oblik tkanin razlikovalo med prodajnimi formati, vrstami uporabljenega stekla, težo na površino in gostoto rovingov. Izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen je temeljil na primerjavi, opravljeni za vsako vrsto izdelka posebej, zato so se vse te lastnosti upoštevale pri primerjavi uvoza iz LRK s tkaninami iz steklenih vlaken proizvajalcev Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(24) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka nadalje trdila, da je tudi zaradi velikih razlik med uvoznimi cenami tkanin iz steklenih vlaken iz različnih virov jasno, da je trg Unije za različne vrste izdelkov segmentiran in da je uvoz iz različnih držav namenjen različnim tržnim segmentom.

(25) Kot je navedeno zgoraj, so informacije, ki jih je Komisija zbrala med celotno preiskavo, potrdile, da trg Unije za tkanine iz steklenih vlaken ni segmentiran. Poleg tega je preiskava pokazala, da kitajski in egiptovski proizvajalci izvozniki ne izvažajo popolnoma različnih oblik tkanin iz steklenih vlaken. Ujemanje med izdelki, ki jih prodajajo proizvajalci izvozniki iz LRK in proizvajalci izvozniki iz Egipta, je bilo približno 90-odstotno. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(26) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka nadalje trdila, da primerjava kitajskih uvoznih cen in izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen iz pritožbe temeljita na neprimerljivih podatkih, ki jih je pritožnik izbral glede na svoje interese in so bili napačno prilagojeni.

(27) Kot je navedeno zgoraj, člen 10(2) osnovne uredbe določa standard glede dokazov, ki jih mora pritožnik predložiti v pritožbi. Medtem ko morajo biti informacije zadostne, morajo biti pritožniku tudi razumno na voljo. Ker so informacije o stroških in cenah po naravi zaupne, natančni podatki o stroških in cenah po vrstah izdelkov, ki jih izvažajo družbe v tretjih državah, pritožniku v fazi začetka razumno niso bile na voljo. Za predložene informacije se je kljub temu štelo, da zadostujejo za začetek preiskave, saj so temeljile na statističnih podatkih Eurostata o kitajskih uvoznih cenah.

(28) Kot je navedeno v uvodni izjavi 965, je Komisija poleg tega ugotovila, da je izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen med preiskavo temeljil zlasti na dejanskih podrobnih podatkih vzorčenih proizvajalcev Unije in proizvajalcev izvoznikov, ki so potrdili trditve glede nelojalnega nižanja prodajnih cen iz pritožbe na podlagi statističnih podatkov Eurostata. Ta trditev se je zato štela za brezpredmetno tudi v zvezi s podatki, uporabljenimi v preiskavi.

(29) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da kitajski uvoz tkanin iz steklenih vlaken ni povzročal cenovnega pritiska. Ta trditev ni bila podprta z nobenim dokazom.

(30) Nasprotno so bile v pritožbi zagotovljene informacije o vplivu subvencioniranega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Unije in o posledičnem vplivu uvoza na industrijo Unije, ki so se štele za zadostne za začetek preiskave. Dokazi, predloženi v pritožbi, kažejo, da so egiptovske in kitajske uvozne cene znatno nelojalno nižale cene Unije.

(31) Poleg tega je navedena trditev vsebinsko nepravilna. Kot je Komisija ugotovila med preiskavo in kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 966, so vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave znatno nelojalno nižali cene industrije Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(32) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da kumulacija uvoza iz Kitajske in Egipta za namene analize škode v tem primeru ni upravičena. Kot razlog za to je navedla, da se konkurenčni pogoji med uvozom iz teh dveh držav, pa tudi med uvozom iz teh držav in podobnim izdelkom, ki ga industrija Unije proizvaja in prodaja na trgu Unije, zelo razlikujejo. Kitajska vlada je trdila, da kitajske tkanine iz steklenih vlaken ne konkurirajo egiptovskim tkaninam iz steklenih vlaken, saj (i) do leta 2017 tako rekoč ni bilo uvoza tkanin iz steklenih vlaken iz Egipta; (ii) sta se uvoz tkanin iz steklenih vlaken iz Kitajske in uvoz tkanin iz steklenih vlaken iz Egipta gibala popolnoma drugače; (iii) so cene uvoza iz Egipta drugačne in (iv) se iz Egipta glede na pritožnikove izračune uvažajo samo pletene nenagubane tkanine, zato ta uvoz ne konkurira prodaji tkanin iz steklenih vlaken Unije in Kitajske na trgu Unije.

(33) Komisija je najprej ugotovila, da pritožba vsebuje zadostne dokaze, ki kažejo, da je bil uvoz zadevnega izdelka subvencioniran, da je bil obseg uvoza znaten in da je povzročil škodo industriji Unije. Pritožba je vsebovala tudi več elementov v zvezi s kumulativno oceno uvoza iz zadevnih držav (zlasti glede tega, da ocenjeni zneski subvencij za posamezno državo niso *de minimis* ([9]), da je obseg uvoza vsake od držav znaten ([10]), da zadevni državi konkurirata druga drugi, podobnemu izdelku in tretjim državam ter da imajo izdelki, ki jih izvažata ti državi, enake lastnosti in končne uporabe kot podobni izdelek ([11])), za katere je bilo v fazi začetka ugotovljeno, da zadoščajo dokaznemu bremenu. Ti dokazi so bili med preiskavo dodatno analizirani, Komisija pa je potrdila, da so pogoji za kumulacijo izpolnjeni, kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 947 do 950.

(34) Kitajska vlada je nadalje trdila, da se je obseg uvoza iz Kitajske v obravnavanem obdobju zmanjšal in da ni mogel škodovati proizvajalcem Unije.

(35) Kot je navedeno zgoraj, je pritožba vsebovala zadostne dokaze, da bi bilo treba kitajski in egiptovski uvoz tkanin iz steklenih vlaken oceniti kumulativno. Glede na dokaze v pritožbi uvoz tkanin iz steklenih vlaken iz Kitajske in uvoz tkanin iz steklenih vlaken iz Egipta konkurirata drug drugemu, podobnemu izdelku in uvozu iz tretjih držav. Izdelki, ki se uvažajo iz LRK in Egipta, imajo enake lastnosti in uporabe ter se prodajajo strankam po vsej Uniji, pri čemer neposredno konkurirajo tkaninam iz steklenih vlaken, ki jih proizvajajo industrija Unije in tretje države.

(36) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da pritožnik ni predložil zanesljivih podatkov o celotni industriji Unije, saj so bili podatki za subjekte, ki niso pritožniki, nezanesljivi. Poleg tega pritožnik ni predložil informacij o več kazalnikih škode.

(37) Kitajska vlada ni pojasnila, zakaj naj bi bili podatki nezanesljivi. Kot je bilo že navedeno, zaupne informacije o prodaji in podatki o proizvodnji proizvajalcev Unije, ki niso pritožniki, pritožniku niso bili na voljo. Zato je pritožnik predložil ocene, ki so se štele za razumne in dovolj natančne ter v skladu s členom 10(2) osnovne uredbe. Za zagotovitev zadostnih dokazov o škodi ni treba predložiti podatkov o vseh kazalnikih škode iz člena 8(4) osnovne uredbe, poleg tega ni treba, da se vsi kazalniki škode znižujejo.

(38) Komisija je ugotovila, da je bil v vzorcu proizvajalcev Unije, izbranem med preiskavo, tudi največji subjekt, ki ni pritožnik, zato je lahko navzkrižno preverila makropodatke, ki jih je predložil pritožnik. Poleg tega je v preiskavi upoštevala vse ustrezne kazalnike škode. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(39) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da proizvajalci Unije niso utrpeli škode, zlasti ne zaradi kitajskega uvoza. Navedla je, da je industrija Unije od leta 2015 do obdobja preiskave v zvezi s pritožbo dobro poslovala in da so se skoraj vsi kazalniki škode gibali pozitivno ali pa so ostali stabilni.

(40) Podatki iz pritožbe jasno kažejo, da je industrija Unije utrpela znatno škodo, ker je subvencionirani uvoz tkanin iz steklenih vlaken iz zadevnih držav močno nelojalno nižal prodajne cene. Proizvodnja, prodaja in tržni delež industrije Unije so se močno zmanjšali. Pritožniki so bili prisiljeni zmanjšati naložbe in zaposlovanje. Zaloge proizvajalcev Unije, ki so podprli pritožbo, so se povečale, njihova dobičkonosnost pa se je zmanjšala.

(41) Komisija je ugotovila, da so kazalniki škode, določeni na podlagi dejanskih preverjenih podatkov, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci Unije, med preiskavo pokazali znatno škodo, ki jo je povzročil uvoz iz zadevnih držav. Kitajska vlada je v pripombah na končno razkritje ([12]) predložila pripombe glede teh kazalnikov. Te pripombe so obravnavane v oddelku 5.4 te uredbe.

([9]) Priloge k oddelku 6 prečiščene različice pritožbe.
([10]) Priloge k uvodnim izjavam 349 do 352 prečiščene različice pritožbe.
([11]) Priloge k oddelku 4 prečiščene različice pritožbe.
([12]) V tem dokumentu „dokončno razkritje“ pomeni enako kot „končno razkritje“.

(42) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da je industrija Unije utrpela škodo zaradi povezanega uvoza iz tretjih držav in zmanjšanja povpraševanja na trgu Unije.

(43) Komisija se s tem ni strinjala. Pritožba je pokazala, da povezani uvoz iz tretjih držav ne bi mogel povzročiti znatne škode, ker je bil njegov obseg majhen. Pritožnikova analiza kazalnikov škode je nadalje pokazala, da škode ni mogoče pojasniti z zmanjšanjem povpraševanja na trgu Unije, saj izgube tržnih deležev pritožnikov kažejo, da se je njihova prodaja zmanjšala precej bolj kot povpraševanje.

(44) Pritožnik je predložil zadostne dokaze o vzročni zvezi med uvozom iz zadevnih držav in škodo. Poleg tega je analiziral druge možne vzroke škode, kot so uspešnost in izvoz proizvajalcev Unije ter uvoz iz drugih tretjih držav.

(45) Uvoz iz tretjih držav in zmanjšanje povpraševanja na trgu Unije sta bila med preiskavo proučena v oddelku 6.2. Po končnem razkritju v pripombah kitajske vlade glede začetka niso bile predložene nove trditve. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(46) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da so vertikalno integrirani proizvajalci Unije utrpeli škodo zaradi stroškov, povezanih s „povratno integracijo“, in manjše zmožnosti za prodajo na odprtem trgu zaradi „integracije navzdol“.

(47) Na začetku preiskave ni bilo razpoložljivih informacij o očitnem slabšem konkurenčnem položaju industrije Unije. Poleg tega proizvajalci Unije večinoma niso vertikalno integrirani.

(48) Poleg tega je Komisija ugotovila, da preiskava ni pokazala nenormalnih stroškov zaradi vertikalne integracije. Poleg tega so vsi vzorčeni proizvajalci Unije izdelke prodajali predvsem nepovezanim strankam. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(49) Kitajska vlada je v pripombah glede začetka trdila, da razlike v gibanju prodaje pritožnikov in proizvajalcev, ki niso pritožniki, od leta 2015 do obdobja preiskave v zvezi s pritožbo kažejo, da si navedeni dve skupini proizvajalcev konkurirata za prodajo in stranke. Zato je tudi zmanjšanje prodaje in tržnega deleža proizvajalcev pritožnikov na račun proizvajalcev, ki niso pritožniki, verjeten razlog za to, da so prvi v obdobju preiskave v zvezi s pritožbo utrpeli škodo v smislu obsega prodaje in niso mogli zvišati cen.

(50) Konkurenca med proizvajalci Unije je posledica prostega trga in je običajno predpostavka (razen če obstajajo dokazi o obstoju protikonkurenčnih praks, kar v tem primeru ne velja), ne pa dejavnik, ki pojasnjuje obstoj škode. Tako na trgu Unije obstaja konkurenca ne le med proizvajalci Unije, ki so vložili pritožbo, in proizvajalci Unije, ki niso pritožniki, ampak tudi med samimi proizvajalci Unije, ki so vložili pritožbo. Ni mogoče šteti, da to slabi vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in znatno škodo, ki jo je utrpela celotna industrija Unije. Ugotovitve glede znatne škode na podlagi veljavnega vzorca temeljijo na oceni industrije kot celote, vključno s podatki pritožnikov in subjektov, ki niso pritožniki (mikro- in makropodatki).

(51) Kot je navedeno v obvestilu k dokumentaciji, ki je na vpogled zainteresiranim stranem, z dne 21. junija 2019 o končnem vzorcu proizvajalcev Unije, so vzorec proizvajalcev Unije med preiskavo sestavljali proizvajalci Unije, ki so vložili pritožbo, in proizvajalci Unije, ki niso pritožniki. Poleg tega določitev škode ni bila omejena samo na proizvajalce Unije, ki so vložili pritožbo, ampak na celotno industrijo Unije kot celoto. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(52) Nazadnje je kitajska vlada v pripombah po začetku preiskave trdila, da je bila za ključne informacije, kot so podporniki pritožbe in glavni podatki v zvezi s škodo, zagotovljena pretirana zaupnost. Trdila je, da zaradi te zaupnosti ni mogla ustrezno ovreči trditev pritožnika glede škode.

(53) Komisija je menila, da je različica pritožbe, ki je bila zainteresiranim stranem na voljo za pregled, vsebovala vse bistvene dokaze in nezaupne povzetke podatkov, za katere je bila zagotovljena zaupna obravnava, da so lahko zainteresirane strani v celotnem postopku uveljavljale svojo pravico do obrambe. Opozoriti je treba, da člen 29 osnovne uredbe omogoča varovanje zaupnih informacij v okoliščinah, v katerih bi razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije predložila, ali pa osebi, od katere je te informacije prejela. Zato so bile trditve kitajske vlade v zvezi s tem zavrnjene.

1.1.2 *Pripombe egiptovske vlade glede začetka*

(54) Egiptovska vlada je trdila, da se preiskava na bi smela začeti, ker pritožba ni zadostila zahtevam glede dokazovanja iz člena 11(2) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter člena 10(2) osnovne uredbe. Po njenem mnenju ni bilo zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne povezave med subvencioniranim uvozom in škodo. Komisija je navedeno trditev zavrnila iz istih razlogov, kot so navedeni v uvodni izjavi 6.

(55) Egiptovska vlada je med posvetovanji pred začetkom preiskave navedla, da pritožnik ni predložil dokazov, da je domnevna preferenčna posojila odobrila egiptovska vlada. Vendar Komisija glede na dokaze, predložene v pritožbi, in zlasti dogovore med Kitajsko in Egiptom, pa tudi glede na cilje teh dogovorov meni, da je pritožnik predložil dovolj dokazov, ki so mu bili razumno na voljo in ki kažejo, da je mogoče dodeljevanje subvencij prek preferenčnih posojil pripisati egiptovski vladi.

(56) Poleg tega je egiptovska vlada trdila, da so bile domnevne davčne ugodnosti leta 2015 odstranjene iz zakonodaje in da pritožnik ni predložil dokazov, da se še vedno uporabljajo za obstoječe projekte. Vendar je Komisija ugotovila, da je pritožnik predložil dovolj dokazov o ohranitvi takih davčnih ugodnosti, ki so mu bili razumno na voljo.

(57) Egiptovska vlada je navedla tudi, da odpust uvoznih dajatev za surovine ni subvencija, če se ti uvoženi izdelki znova izvozijo kot taki ali predelajo v izdelek na koncu proizvodne verige. Komisija je priznala, da je samo presežni odpust uvoznih dajatev za surovine subvencija, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in je temu v preiskavi namenila posebno pozornost. Poleg tega je ugotovila, da pripomba egiptovske vlade ne velja za proizvodno opremo.

(58) Egiptovska vlada je trdila, da pritožnik ni predložil dokazov o ugodnosti v zvezi z zagotovitvijo zemljišč za plačilo, ki je nižje od primernega. Vendar je Komisija ugotovila, da je pritožnik predložil dovolj dokazov o ugodnosti, ki so mu bili razumno na voljo.

(59) Nazadnje je egiptovska vlada navedla, da pritožnik ni predložil dokazov o specifičnosti v zvezi z zagotavljanjem električne energije za plačilo, nižje od primernega, saj subvencija ni specifična, če je dostop do nje odvisen od objektivnih pogojev. Komisija je ugotovila, da egiptovska vlada med posvetovanji pred začetkom preiskave ni predložila nobenih dokazov v zvezi s takimi objektivnimi pogoji.

(60) Zato je Komisija ugotovila, da je bilo v pritožbi predloženih dovolj dokazov za začetek preiskave v zvezi z domnevnimi subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in ki naj bi jih neposredno ali posredno odobrila egiptovska vlada.

1.1.3 *Pripombe glede ločene protidampinške preiskave*

(61) Skupina Yuntianhua Group je po dokončnem razkritju trdila, da je nadomestitev proizvodnih dejavnikov v ločeni protidampinški preiskavi neprimerna, in od Komisije zahtevala, naj stopnjo dampinga za proizvajalce izvoznike iz skupine izračuna brez uporabe člena 2(6a) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: osnovna protidampinška uredba) ([13]). Po mnenju skupine Yuntianhua Group v protisubvencijski preiskavi ni bilo dokazov, da so bili vhodni materiali za tkanine iz steklenih vlaken zagotovljeni za plačilo, nižje od primernega. Podobno je trdila, da je bilo v protisubvencijski preiskavi sprejeto, da so se vhodni materiali za tkanine iz steklenih vlaken kupovali po neizkrivljenih tržnih vrednostih, saj so se za izračun ugodnosti zaradi subvencij uporabili prihodki od prodaje dobaviteljev vhodnih materialov in surovin.

([13]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.

(62) Komisija je najprej poudarila, da ta postopek ne zajema pripomb o izračunu in metodologiji, ki sta bila uporabljena v ločeni protidampinški preiskavi. Zato bi bilo treba pripombe v zvezi z metodologijo, uporabljeno za določitev dampinga, predložiti v okviru navedene preiskave.

(63) Poleg tega je preiskava pokazala, da so imeli ključni dobavitelji proizvajalcev izvoznikov velike koristi od državnih subvencij, kot je navedeno v oddelku 3. Komisija je spomnila, da uporaba prihodkov od prodaje povezanih družb, ki dobavljajo vhodne materiale in surovine, ne pomeni sprejemanja neizkrivljenih tržnih vrednosti teh dobav. Nasprotno, prihodki od prodaje so dodelitveni ključ, ki omogoča zanesljivo razdelitev ugotovljenih subvencij, od katerih so imeli koristi proizvajalci izvozniki.

(64) Nazadnje je Komisija opozorila, da se ugotovitve na podlagi člena 2(6a) osnovne protidampinške uredbe nanašajo na znatna izkrivljanja, kadar na cene ali stroške vpliva znatno poseganje države. V zvezi s tem se celostno proučijo različni elementi. V skladu s tem dejstvo, da se protidampinška preiskava v skladu s členom 2(6a) ne opira na dokaze o subvencioniranju surovin ali zadevnega izdelka, Komisiji ne preprečuje, da bi ločeno in v skladu z veljavnimi pravili osnovne uredbe preiskovala, ali obstaja subvencioniranje. Trditve skupine Yuntianhua Group so bile zato zavrnjene.

(65) Po dodatnem dokončnem razkritju je skupina Yuntianhua Group trdila, da razkritje vsebuje nove ugotovitve glede: (i) dejstva, da trg tkanin iz steklenih vlaken ni segmentiran; (ii) fizikalnih in tehničnih lastnosti izdelka; (iii) strukture stroškov in cen; (iv) dvojnega štetja zaradi sočasne uvedbe protidampinških in protisubvencijskih dajatev, kar je vplivalo na višino dokončnih protidampinških dajatev, uvedenih 7. aprila 2020, ter (v) dejstva, da je bila stopnja dampinga, ugotovljena za to stran v protidampinški preiskavi, napačna in bi jo bilo treba znižati za celotni ugotovljeni znesek subvencij v LRK, da bi se preprečilo dvojno štetje. Ti elementi niso bili vključeni v končno razkritje v vzporednem protidampinškem postopku, ki tako ni zajemal teh bistvenih ugotovitev in premislekov. Zato bi bila po mnenju te strani dokončna protidampinška Uredba (EU) 2020/492 očitno neutemeljena in nezakonita, 64,7-odstotna stopnja dampinga, navedena v protidampinški Uredbi (EU) 2020/492, pa napačna.

(66) Komisija je na začetku opozorila, da so pojasnila, ki jih vsebuje dodatno dokončno razkritje v tem postopku, odgovor na pripombe strani, prejete po navedenem razkritju, in so zato vsebovala več podrobnosti o ugotovitvah Komisije. Zato ne predstavljajo novih ugotovitev, ampak preprosto obravnavajo pripombe zainteresiranih strani.

(67) Poleg tega je Komisija v zvezi s točkami (i) do (iii), ki jih je navedla ta stran, tj. dejstvom, da trg tkanin iz steklenih vlaken ni segmentiran, lastnostmi izdelka ter strukturo stroškov in cen, opozorila, da je bil namen pripomb v dodatnem razkritju v zvezi s temi tremi točkami obravnavati nove trditve strani. Te nove trditve so bile predložene samo v okviru tega protisubvencijskega postopka. Edina trditev glede segmentacije, ki je bila navedena v protidampinškem postopku, je bila, da bi proizvajalci Unije proizvajali samo izdelke za posebne stranke, ki so proizvajalci originalne opreme, in da se za segment proizvajalcev originalne opreme ne bi smel uvesti noben ukrep. Te trditve so bile v celoti obravnavane v uvodni izjavi 409 protidampinške uredbe ([14]). Zato Komisija teh novih pripomb nikakor ne bi mogla obravnavati že v okviru protidampinškega razkritja. Dokončna protidampinška uredba je vsebovala vse bistvene ugotovitve in premisleke, na podlagi katerih je Komisija sprejela odločitev v zvezi z navedenim postopkom, poleg tega so bile v njej v celoti obravnavane vse trditve, predložene v okviru navedenega postopka. Ugotovitve v protisubvencijskem postopku ne vplivajo na utemeljitev iz dokončne protidampinške uredbe.

(68) Poleg tega te točke z vsebinskega vidika nikakor ne vplivajo na ugotovitve protidampinške ali protisubvencijske preiskave in jih ne spreminjajo. Zato te točke nikakor ne vplivajo na položaj strani, ki je navedla to trditev, ali drugih strani. Kljub temu se je Komisija odločila, da bo stranem dala dodatno možnost za predložitev pripomb o navedenih točkah. Čeprav z navedenimi točkami niso bile uvedene nobene spremembe (zato jih Komisija načeloma ni bila dolžna obravnavati v dodatnem razkritju, temveč v dokončni uredbi), so bile dejansko vključene v dodatno dokončno razkritje. Iz vseh teh razlogov so bile te trditve zavrnjene.

([14]) UL L 108, 6.4.2020, str. 67.

(69) Vsekakor med ugotovitvami preiskav ni protislovja. Razlika je le v tem, da so imele strani v tem postopku možnost predložiti pripombe v poznejši fazi in da so izrazile dodatne pripombe. Komisija je morala odgovoriti na te pripombe in je to storila v tej uredbi.

(70) Kar zadeva zlasti zadnji dve točki glede možnega dvojnega štetja in stopnje dampinga, tj. točki (iv) in (v) v uvodni izjavi 67, je Komisija opozorila na naslednje. Prvič, kot je bilo že pojasnjeno v odgovoru na pripombe strani o dokončnem razkritju v okviru tega postopka, zlasti v uvodni izjavi 1137, je Komisija v celoti obravnavala morebitno vprašanje dvojnega štetja in vsem stranem dala dovolj priložnosti, da med tem postopkom predložijo pripombe. Tega v okviru protidampinškega postopka, ki je bil takrat v teku, ne bi mogla storiti. Drugič, Komisija opozarja, da v okviru ločenih protidampinških in protisubvencijskih postopkov, ki se nanašajo na isti izdelek s poreklom iz iste države in v katerih se izravnalne dajatve uvedejo pozneje kot protidampinške dajatve, ni druge možnosti, kot da se predhodno uvedene protidampinške dajatve spremenijo. To je treba storiti, da bi se upoštevale nove izravnalne dajatve, hkrati pa preprečilo dvojno štetje in spoštovalo pravilo nižje dajatve, če je primerno in ustrezno. V ta namen se v teh primerih uporabi zakonodajna tehnika, ki vključuje uvedbo ustreznih izravnalnih dajatev, pri čemer se z isto uredbo hkrati ustrezno spremenijo ustrezne veljavne protidampinške dajatve. Zato v nasprotju s tem, kar trdi ta stranka, protidampinška Uredba (EU) 2020/492 ni očitno napačna in neutemeljena. Zadevne ocene in trditve so bile v tej uredbi v celoti obravnavane, kar je tudi osnova za spremembo dokončne protidampinške uredbe. Ker je tudi zadevna protidampinška dajatev, ki se uporablja za skupino Yuntianhua Group, v skladu s to uredbo ustrezno spremenjena, kot je podrobno pojasnjeno v oddelku 8, je trditev te strani, da je višina njene protidampinške dajatve iz Uredbe (EU) 2020/492 napačna, prav tako dejansko in pravno napačna. Iz vseh teh razlogov se trditve skupine Yuntianhua Group zavrnejo.

1.2 **Registracija uvoza**

(71) Pritožnik je 31. julija 2019 na podlagi člena 24(5) osnovne uredbe vložil zahtevek za registracijo uvoza tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz zadevnih držav. Nato je 21. novembra 2019 v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe ponovno predložil zahtevek za registracijo s posodobljenimi podatki o uvozu.

(72) V skladu s členom 24(5) osnovne uredbe je za uvoz zadevnega izdelka obvezna registracija, da se lahko, če bodo rezultati preiskave privedli do uvedbe dokončnih izravnalnih dajatev ter bodo izpolnjeni potrebni pogoji, navedene dajatve na registrirani uvoz v skladu z veljavnimi pravnimi predpisi obračunajo retroaktivno.

(73) Zainteresirane strani so v odziv na zahtevo po registraciji predložile pripombe, ki jih je Komisija obravnavala v uredbi o registraciji. Komisija je imela na voljo zadostne dokaze, ki upravičujejo potrebo po registraciji uvoza.

(74) Komisija je 21. januarja 2020 objavila Izvedbeno Uredbo (EU) 2020/44 (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji) ([15]), s katero je od 22. januarja 2020 postala obvezna registracija za uvoz tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz LRK in Egipta.

1.3 **Pojasnitev obsega izdelka**

(75) Med preiskavo je postalo jasno, da se nekateri gospodarski subjekti morda niso javili zaradi napačnega razumevanja opredelitve izdelka v preiskavi. Zato je Komisija 18. septembra 2019 objavila obvestilo (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o pojasnitvi) ([16]), v katerem je pojasnila besedilo opisa obsega izdelka iz obvestila o začetku. Z obvestilom o pojasnitvi je stranem tudi omogočila, da se v določenem roku javijo in po želji zaprosijo za vprašalnik. Nobena zainteresirana stran ni predložila pripomb glede obvestila o pojasnitvi ali zaprosila za vprašalnik.

([15]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/44 z dne 20. januarja 2020 o obvezni registraciji uvoza nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL L 16, 21.1.2020, str. 1).

([16]) Obvestilo o pojasnitvi obvestil o začetku protidampinškega in protisubvencijskega postopka glede uvoza nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL C 314, 18.9.2019, str. 6).

(76) Po objavi obvestila o pojasnitvi in v poznejši preiskavi je bilo potrjeno, da se pri nobenem gospodarskem subjektu ni zgodilo, da se ne bi javil zaradi morebitnega napačnega razumevanja opredelitve zadevnega izdelka iz obvestila o začetku.

1.4 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(77) Preiskava subvencioniranja in škode je zajemala obdobje od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2015 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

(78) Ta protisubvencijska preiskava in protidampinška preiskava iz uvodne izjave 4 se nanašata na isto obdobje preiskave in isto obravnavano obdobje.

1.5 **Zainteresirane strani**

(79) Komisija je v obvestilu o začetku zainteresirane strani pozvala, naj se ji javijo, če želijo sodelovati v preiskavi. Poleg tega je pritožnika, egiptovsko vlado, kitajsko vlado, druge znane proizvajalce Unije, znane proizvajalce izvoznike, znane uvoznike in uporabnike izrecno obvestila o začetku preiskave ter jih povabila k sodelovanju.

(80) Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe glede začetka preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih. Skupina Yuntianhua Group je zahtevala posredovanje pooblaščenca za zaslišanje, da bi izrazila pomisleke glede roka, določenega za odgovor na poziv k dopolnitvi. Družba je trdila, da ni opazila poziva k dopolnitvi, ker je njen informacijski strežnik elektronsko pismo Komisije zmotno štel za neželeno pošto, zato je zaprosila za podaljšanje roka za 18 dni. Pooblaščenec za zaslišanje je Komisijo pozval, naj rok podaljša za šest dni.

(81) Kot je navedeno v oddelku 1.3, je Komisija med preiskavo pojasnila obseg izdelka in zainteresiranim stranem, ki jih pojasnitev zadeva ali ki se morda niso javile, ker so menile, da jih postopek ne zadeva, dala možnost, da se v določenem roku javijo in zaprosijo za vprašalnik. Javila se ni nobena druga zainteresirana stran.

1.6 **Vzorčenje**

(82) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da bo morda izbrala vzorec zainteresiranih strani v skladu s členom 27 osnovne uredbe.

1.6.1 *Vzorčenje proizvajalcev Unije*

(83) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da se je odločila z vzorčenjem omejiti preiskavo na razumno število proizvajalcev Unije. Dodala je, da je na podlagi prijavljenega obsega proizvodnje podobnega izdelka v Uniji med oktobrom 2017 in septembrom 2018 izbrala začasni vzorec proizvajalcev Unije, pri čemer je upoštevala tudi geografsko razpršenost. Vzorec je vključeval štiri proizvajalce Unije, ki so predstavljali več kot 40 % ocenjene celotne proizvodnje tkanin iz steklenih vlaken v Uniji. Nobena od zainteresiranih strani ni predložila pripomb, zato je bil začasni vzorec potrjen. Vzorec je reprezentativen za industrijo Unije.

1.6.2 *Vzorčenje uvoznikov*

(84) Da bi se lahko Komisija odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je nepovezane uvoznike pozvala, naj zagotovijo informacije, določene v obvestilu o začetku.

(85) Samo en nepovezan uvoznik (Euroresins UK Ltd.) je predložil zahtevane informacije in se strinjal z vključitvijo v vzorec. Zaradi majhnega števila sodelujočih uvoznikov se je Komisija odločila, da vzorčenje ni potrebno.

1.6.3 *Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov v LRK*

(86) Da bi se lahko Komisija odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je vse znane proizvajalce izvoznike iz LRK pozvala, naj zagotovijo informacije, določene v obvestilu o začetku. Poleg tega je misijo Ljudske republike Kitajske pri Evropski uniji pozvala, naj opredeli morebitne preostale proizvajalce izvoznike, ki bi bili morda zainteresirani za sodelovanje v preiskavi, in/ali stopi v stik z njimi.

(87) Osem proizvajalcev izvoznikov ali skupin proizvajalcev izvoznikov iz LRK je predložilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Komisija je v skladu s členom 27(1) osnovne uredbe izbrala vzorec dveh skupin proizvajalcev izvoznikov na podlagi največjega reprezentativnega obsega izvoza v Unijo, ki ga je bilo mogoče ustrezno preiskati v razpoložljivem času. Vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov so predstavljale več kot 79 % prijavljenega izvoza tkanin iz steklenih vlaken iz LRK v Unijo v obdobju preiskave.

(88) Vzorec proizvajalcev izvoznikov ali skupin proizvajalcev izvoznikov obsega naslednje družbe:

— China National Building Materials Group (v nadaljnjem besedilu: skupina CNBM Group), vključno z:

  — Jushi Group Co. Ltd (v nadaljnjem besedilu: Jushi ali Jushi China),

  — Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd (v nadaljnjem besedilu: Hengshi),

  — Taishan Fiberglass Inc (v nadaljnjem besedilu: Taishan);

— Yuntianhua Group (v nadaljnjem besedilu: skupina Yuntianhua Group), vključno s:

  — PGTEX China Co. Ltd (v nadaljnjem besedilu: PGTEX),

  — Chongqing Tenways Material Corp. (v nadaljnjem besedilu: CTM).

(89) V skladu s členom 27(2) osnovne uredbe so bila z vsemi znanimi zadevnimi proizvajalci izvozniki in organi LRK opravljena posvetovanja o izbiri vzorca.

(90) Pripombe glede izbire vzorca sta poslala dva vzorčena proizvajalca izvoznika, in sicer Jushi in Hengshi iz skupine CNBM Group. Medtem ko nista izpodbijala dejstva, da sta povezani družbi, sta trdila, da nista povezana z družbo Taishan. Skupina Jushi je trdila, da Komisija ne more samodejno uporabiti člena 127(1)(d) ali (f) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 ([17]) (v nadaljnjem besedilu: izvedbeni akt carinskega zakonika Unije), da bi družbo Hengshi, skupino Jushi in družbo Taishan obravnavala kot en sam subjekt. V podporo navedeni trditvi se je skupina Jushi sklicevala na poročilo odbora STO o uvozu nekaterih vrst papirja v Korejo ([18]) in na smernice o povezanih transakcijah med družbami, ki kotirajo na šanghajski borzi.

(91) Družbe so poudarile, (i) da niso imele skupnega neposrednega lastništva delnic, (ii) da ni bilo prekrivanja članov njihovih odborov, (iii) da ni bilo povezanih transakcij med družbami Hengshi/Jushi in Taishan ter (iv) da so si te družbe konkurirale na trgu.

(92) Po vzorčenju je 13. novembra 2019 potekalo zaslišanje družbe Taishan, na katerem so bile ponovljene zgoraj navedene trditve.

(93) Preiskava je pokazala, da je China National Building Material (v nadaljnjem besedilu: CNBM) kitajsko podjetje v državni lasti, katerega 41,27-odstotni delež je v neposredni in posredni lasti družbe CNBM Parent, ki pa je v celoti v lasti komisije državnega sveta za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti (v nadaljnjem besedilu: komisija SASAC). Družba CNBM ima 26,97-odstotni delež v družbi China Jushi Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: China Jushi), ki je edini delničar družbe Jushi ([19]).

(94) Septembra 2017 je družba CNBM sklenila sporazum o združitvi ([20]) z družbo Sinoma, ki je bil podpisan maja 2018. Družba Sinoma je bila prek svoje odvisne družbe Sinoma Science & Technology Co. lastnica družbe Taishan. Po združitvi je bila družba Sinoma združena z družbo CNBM, ki jo je prevzela. Zato ima CNBM 26,97-odstotni delež v družbi China Jushi (ki je edini delničar družbe Jushi) in 60,24-odstotni delež v družbi Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (ki je edini delničar družbe Taishan).

([17]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).
([18]) WT/DS312/R z dne 28. oktobra 2005.
([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (zadnjič obiskano 20. novembra 2019).
([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (zadnjič obiskano 20. novembra 2019).

(95) Člen 127(1)(d) izvedbenega akta carinskega zakonika določa, da se osebi štejeta za povezani, če: tretja oseba neposredno ali posredno poseduje, nadzoruje ali ima v lasti 5 % ali več deležev z glasovalno pravico ali delnic obeh oseb. Družba CNBM ima 26,97-odstotni delež v družbi China Jushi (ki je edini delničar družbe Jushi) in 60,24-odstotni delež v družbi Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (ki je edini delničar družbe Taishan). Zato je bilo ugotovljeno, da so družbe povezane.

(96) Poleg tega je družba CNBM glede na poročilo kitajske borznoposredniške družbe Guotai Junan Securities iz leta 2019 ([21]) od leta 2017 v postopku prestrukturiranja svojih operativnih subjektov, da bi okrepila regionalno usklajevanje in odpravila horizontalno konkurenco med odvisnimi družbami, ki kotirajo na borzi. Poleg tega namerava družba CNBM do leta 2020 rešiti vprašanja horizontalne konkurence. Glede na javno dostopne informacije v poročilu je ta postopek nameravala začeti s konsolidacijo svojega poslovanja na področju steklenih vlaken z vlaganjem sredstev med družbama China Jushi in Sinoma Science & Technology (ki je edini delničar družbe Taishan). Zato dokazi, zbrani med preiskavo, ne podpirajo trditve družb, da skupni lastniški delež nima praktičnih posledic in da družbe delujejo neodvisno. Nasprotno, navedeni dokazi kažejo, da lahko tri družbe poleg samega lastništva delnic (ki bi lahko bilo že samo po sebi odločilno za sklep, da so družbe povezane) tudi pomembno vplivajo na poslovne odločitve druga druge in da njihova obvladujoča družba (CNBM) namerava vsaj usklajevati, če ne celo povezati njihovo poslovanje (v nadaljnjem besedilu: rešiti vprašanja horizontalne konkurence). To pomeni, da bi se lahko subvencije, ki bi jih prejela katera koli od navedenih družb, nerazločno uporabile v korist zadevnega izdelka. Zato je Komisija zavrnila trditev, da pri svoji ugotovitvi, da je treba tri družbe obravnavati kot povezane, ni upoštevala dejanske in ekonomske realnosti.

(97) Komisija je v zvezi s trditvijo, da družb Hengshi, Jushi in Taishan za namen izračuna zneska subvencij, dodeljenih za zadevni izdelek, ne more obravnavati kot eno skupino, opozorila, da ima za zagotovitev učinkovite uveljavitve ukrepov, zlasti za preprečitev usmerjanja izvoza prek povezane družbe z najnižjo dajatvijo, prakso, da določi povezavo med proizvajalci izvozniki na podlagi meril iz člena 127 izvedbenega akta carinskega zakonika Unije. O tem so bile vse strani na začetku postopka jasno obveščene z obvestilom o začetku. Poleg tega je sklicevanje na člen 127 izvedbenega akta carinskega zakonika Unije izrecno vsebovano v členu 2(1) osnovne protidampinške uredbe ([22]), Komisija pa bi morala enako obravnavati strani v protidampinški in tudi protisubvencijski preiskavi ([23]). Nadalje, v skladu s členom 7(1) osnovne uredbe se znesek subvencije izračuna na enoto subvencioniranega izdelka, ki se izvaža v Unijo. Izračun zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, na podlagi zadevnega izdelka, ki se izvaža v Unijo, pomeni, da če so družbe povezane, lahko glede na to, da je denar zamenljiv, navedene ugodnosti za zadevni izdelek uporabljajo nerazločno in torej zlasti ne glede na proizvajalca izvoznika. V tem primeru je treba glede na to, da družbe Henghsi, Jushi in Taishan izdelujejo in izvažajo zadevni izdelek, pri znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in ki so bile dodeljene navedenim družbam, upoštevati dejstvo, da lahko te družbe zaradi svojega razmerja navedene ugodnosti po lastni presoji usmerijo v zadevni izdelek, ki se izvaža v Unijo. Zato bi morale ugodnosti, dodeljene navedenim proizvajalcem izvoznikom v zvezi z zadevnim izdelkom, voditi do enega samega zneska za skupino.

(98) Nazadnje, zadeva STO ([24]), na katero se je sklicevala družba Jushi in je navedena v uvodni izjavi 90, ne podpira trditve družbe. V nasprotju s sklepom družbe Jushi je odbor STO v navedeni zadevi za namene ugotovitev dampinga v protidampinških preiskavah dejansko potrdil, da pravilo iz člena 6.10 protidampinškega sporazuma STO (v skladu s katerim bi bilo treba stopnjo dampinga izračunati za vsakega posameznega proizvajalca izvoznika) ne izključuje nujno obravnave ločenih pravnih subjektov kot enega samega izvoznika ali proizvajalca. Odbor je

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (stran 4, zadnjič obiskano 20. novembra 2019).

([22]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

([23]) V skladu z izjavo o reševanju sporov v skladu s Sporazumom o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 ali dela V Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Glej tudi DS 427 WT/DS427/RW protidampinški izravnalni ukrep Kitajske za brojlerje – zadevna izjava je citirana v odstavku 7.1. Komisija meni, da bi morala zagotoviti čim doslednejše rezultate v vzporedni protidampinški in protisubvencijski preiskavi (glej tudi poročilo pritožbenega organa, Mehika – dokončni protidampinški ukrepi za govedino in riž (WT/DS295/AB/R), točka 295).

([24]) WT/DS312/R z dne 28. oktobra 2005.

navedel, da bi bila taka obravnava dovoljena, „če je strukturno in poslovno razmerje med zadevnimi družbami dovolj tesno, da jih je mogoče obravnavati kot enega samega izvoznika“ ([25]). Glede na to ugotovitev odbor ni določil meril, ki jih morajo preiskovalni organi uporabljati za presojo, ali so družbe povezane, ampak je zgolj preučil posebne elemente (kot so lastništvo delnic, upravni odbor, prodajni kanali), ki so bili v tej zadevi predloženi preiskovalnemu organu. Pritožbeni organ je v zadevi *ES – pritrdilni elementi* potrdil možnost obravnave več izvoznikov kot enotnega subjekta, pri čemer je navedel tudi elemente, ki so morda pomembni, na primer obstoj podjetniških in strukturnih povezav med izvozniki, kot so (i) skupni nadzor, lastniški delež in upravljanje; (ii) obstoj poslovnih in strukturnih vezi med državo in izvozniki, kot so skupno upravljanje, lastništvo delnic in vodstvo, ter (iii) nadzor ali pomemben vpliv države v zvezi z oblikovanjem cen in proizvodnjo ([26]). V zvezi s tem glede na pravne in dejanske elemente te zadeve ni mogoče izpodbijati obstoja podjetniških povezav med družbami Jushi, Hengshi in Taishan.

(99) Glede na navedeno je Komisija sklenila, da so družbe za namene te preiskave povezane, zato so bile vse trditve v zvezi s tem zavrnjene.

(100) Po dokončnem razkritju je družba Taishan nasprotovala skupni uporabi izravnalne dajatve za družbe Taishan in Hengshi/Jushi. Ta zainteresirana stran je trdila, da ima skupni končni delničar CNBM zgolj zelo omejen nadzor nad poslovanjem in poslovnimi odločitvami skupine Jushi oziroma družbe Hengshi. Ponovno je poudarila, da si družba Taishan ter družba Hengshi/skupina Jushi na trgu konkurirajo, ter opozorila, da je že predložila dokaze v podporo tem trditvam. Družba Taishan je pripravljena sprejeti pisno zavezo, da bo dejansko prekinila vse poslovne vezi z družbo Hengshi/skupino Jushi in ne bo dopustila, da bi izvoz tkanin iz steklenih vlaken družbe Hengshi/skupine Jushi v Unijo potekal prek nje.

(101) Kot je opisano v uvodni izjavi 96, je preiskava razkrila, da lahko tri družbe prek skupnih delničarjev znatno vplivajo na medsebojne poslovne odločitve. Dokazi iz spisa kažejo, da so družbe v postopku konsolidacije in uskladitve dejavnosti na področju steklenih vlaken. Predložene niso bile nobene nove informacije ali dokazi, ki bi lahko razveljavili te ugotovitve. Družba Taishan v resnici ni izpodbijala načrtov svojega glavnega delničarja za konsolidacijo poslovanja na področju steklenih vlaken. Taki načrti so v jasnem nasprotju z zavezo o prekinitvi poslovnih vezi med družbo Taishan in družbo Hengshi/skupino Jushi. Poleg tega in brez zavzetja stališča o tem, ali bi Komisija tako zavezo lahko sprejela, je jasno, da družba ne more sprejeti nobene zaveze brez odobritve končnih nadzornikov. Zato so bile trditve in zahtevek za prevzem zaveze družbe Taishan zavrnjene.

(102) Po dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da proti subvencijam, ki jih je prejel povezani trgovec Jushi Hong Kong Co. Ltd., ne bi bilo mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, ker ima družba sedež v Hongkongu in ne na Kitajskem. Hongkong je neodvisen član STO, zato se v skladu s pravom STO in za namene preiskav trgovinske zaščite Unije šteje za neodvisno jurisdikcijo. Ker sedanji protisubvencijski postopek ni bil začet proti Hongkongu, se morebitne subvencije, ki jih je domnevno prejela družba Jushi Hong Kong, ne bi smele upoštevati. Komisija je ugotovila, da skupina CNBM Group ni oporekala njenim ugotovitvam glede subvencioniranja za tega povezanega trgovca. Ne glede na status Hongkonga v tej preiskavi je bilo dejansko središče dejavnosti in nadzora družbe Jushi Hong Kong na celinski Kitajski. Kot je navedla sama družba, je „Jushi Hong Kong v resnici slamnato podjetje brez zaposlenih, zemljišča in fizične pisarne, ki ni prejelo ugodnosti, niti v okviru davčnih programov niti v obliki nepovratnih sredstev“. Računovodske evidence so bile v družbi Jushi Group Co. Ltd., kjer je bilo tudi zadevno osebje za preverjanje, prejete subvencije, ki so koristile zadevnemu izdelku, pa so dodelili kitajski subjekti. Poleg tega, kot je potrdil pritožbeni organ v zadevi Združene države Amerike – Protidampinški in protisubvencijski ukrepi za večje gospodinjske pralne stroje iz Koreje, so lahko subvencije, ki jih je prejemnik prejel v državah, ki niso članica, ki dodeljuje subvencije, pomembne za izračun zneska subvencij *ad valorem* ([27]). Trditev družbe je bila zato zavrnjena.

([25]) WT/DS312/R z dne 28. oktobra 2005, točka 7.162.
([26]) WT/DS397AB/R z dne 15. julija 2011, točka 376. Enako besedilo je zdaj ponovljeno v drugem odstavku člena 9(5) osnovne protidampinške uredbe.
([27]) Poročilo pritožbenega organa, Združene države Amerike – Protidampinški in protisubvencijski ukrepi za večje gospodinjske pralne stroje iz Koreje (WT/DS464/AB/R), 7. september 2016, točka 5.298.

(103) Po dokončnem razkritju je skupina Yuntianhua Group trdila, da je bila njena subvencijska stopnja zvišana s prištetjem subvencij, dodeljenih družbam, ki niso dobavljale vhodnih materialov, ki se uporabljajo pri proizvodnji zadevnega izdelka, in zato zahtevala, da se subvencije teh družb ne upoštevajo pri izračunu izravnalne dajatve.

(104) Člen 1 osnovne uredbe določa, da se lahko izravnalna dajatev uvede zaradi kompenzacije kakršne koli neposredno ali posredno dodeljene subvencije za izdelavo, proizvodnjo, izvoz ali prevoz katerega koli izdelka, katerega sprostitev v prosti promet v Uniji povzroča škodo. Komisija ima dokaze, da so družbe, ki so vključene v preiskavo in katerih ugodnosti zaradi subvencij so se upoštevale pri dajatvi za skupino, neposredno ali posredno sodelovale z zagotavljanjem vhodnih materialov, storitev, materialov ali sredstev, ki se uporabljajo pri proizvodnji zadevnega izdelka, kot je opisano v členu 1 osnovne uredbe. Pripombe skupine Yuntianhua Group v zvezi s tem niso bile podprte z oprijemljivimi dokazi.

(105) Komisija je kljub temu ugotovila, da je bila ena od povezanih družb, ki je prejela subvencije, proti katerim so bili uvedeni izravnalni ukrepi, na začetku zaprošena za sodelovanje v preiskavi, ker je dala stroje v zakup enemu od proizvajalcev izvoznikov. Vendar je Komisija na podlagi prejetih pripomb revidirala dodelitveni ključ v zvezi z dejavnostmi dajanja v zakup družbe, povezanimi z zadevnim izdelkom. Ker so se ugodnosti, ki jih je mogoče dodeliti prek dejavnosti dajanja v zakup, štele za zanemarljive, se je Komisija odločila, da jih ne bo upoštevala.

1.7 **Individualna preiskava**

(106) Pet kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so poslali obrazec za vzorčenje, je Komisijo obvestilo, da nameravajo zahtevati individualno preiskavo na podlagi člena 27(3) osnovne uredbe. Komisija je na dan začetka preiskave vprašalnik objavila na spletu. Poleg tega je nevzorčene proizvajalce izvoznike obvestila, da morajo za individualno preiskavo predložiti izpolnjen vprašalnik. Vendar tega ni storila nobena od družb. Zato individualne preiskave niso bile mogoče.

1.8 **Sodelujoči proizvajalci izvozniki v Egiptu**

(107) Komisija je v obvestilu o začetku vse proizvajalce izvoznike v Egiptu pozvala, naj se ji javijo. Javila sta se dva povezana proizvajalca izvoznika, ki predstavljata celotni izvoz v Unijo in celotno proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken v Egiptu:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (v nadaljnjem besedilu: Jushi Egypt), The Third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egipt,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (v nadaljnjem besedilu: Hengshi Egypt), The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egipt.

1.9 **Izpolnjeni vprašalniki in preveritveni obiski**

(108) Vprašalniki za proizvajalce Unije, uvoznike, uporabnike in proizvajalce izvoznike v LRK in Egiptu so bili na dan začetka preiskave objavljeni na spletu ([28]).

(109) Komisija je izpolnjene vprašalnike prejela od dveh vzorčenih kitajskih skupin proizvajalcev izvoznikov, dveh egiptovskih proizvajalcev izvoznikov, štirih vzorčenih proizvajalcev Unije, petih uporabnikov in enega nepovezanega uvoznika. Na vprašalnik ni odgovoril nobeden od nevzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov.

(110) Komisija je vprašalnik poslala tudi kitajski in egiptovski vladi. Vprašalnik za kitajsko vlado je vključeval posebne vprašalnike za Kitajsko razvojno banko, Kitajsko izvozno-uvozno banko in družbo Sinosure. Navedene finančne institucije so bile izrecno navedene v pritožbi kot javni organi ali organi, ki jim je bilo naloženo dodeljevanje subvencij ali so bile za to pooblaščene. Poleg tega je bila kitajska vlada pozvana, naj navedeni posebni vprašalnik za finančne institucije pošlje vsem drugim finančnim institucijam, ki so vzorčenim družbam ali strankam vzorčenih družb zagotavljale posojila ali izvozne kredite. Od nje se je zaradi poenostavitve upravnih postopkov tudi zahtevalo, naj zbere vse odgovore teh finančnih institucij in jih pošlje neposredno Komisiji.

([28]) Na voljo na spletnem naslovu http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398.

(111) Vprašalnik za egiptovsko vlado je vključeval posebne vprašalnike za nacionalno banko Egipta, banko Ahli in banko Misr. Navedene finančne institucije so bile izrecno navedene v pritožbi kot javni organi ali organi, ki jim je bilo naloženo dodeljevanje subvencij ali so bile za to pooblaščene. Poleg tega je bila egiptovska vlada zaradi poenostavitve upravnih postopkov pozvana, naj navedeni posebni vprašalnik za finančne institucije pošlje vsem drugim finančnim institucijam, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila ali izvozne kredite. Poleg tega je vprašalnik za egiptovsko vlado vključeval posebna vprašalnika za družbi Egypt-TEDA Investment Company (v nadaljnjem besedilu: Egypt TEDA) in Egyptian Chinese JV Company for Investment (v nadaljnjem besedilu: ECCI), ki sta bili v pritožbi opredeljeni kot subjekta v državni lasti, ki delujeta v coni SETC. Od egiptovske vlade se je zahtevalo, naj zbere vse odgovore teh finančnih institucij in drugih subjektov ter jih pošlje neposredno Komisiji.

(112) Komisija je od kitajske vlade prejela izpolnjene vprašalnike, vključno s posebnima vprašalnikoma, ki sta ju izpolnili Kitajska izvozno-uvozna banka in družba Sinosure, poleg tega pa je tudi od egiptovske vlade prejela izpolnjene vprašalnike, vključno s posebnimi vprašalniki, ki so jih izpolnili nacionalna banka Egipta, banka Misr in družba Egypt TEDA.

(113) Komisija je brez poseganja v uporabo člena 28 osnovne uredbe zbrala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne ter so jih strani pravočasno dale na voljo za določitev subvencije, škode in interesa Unije. V prostorih kitajskega ministrstva za trgovino je bil opravljen preveritveni obisk, na katerem so sodelovali tudi uradniki iz drugih ustreznih ministrstev. Tega preveritvenega obiska so se udeležili tudi predstavniki Kitajske izvozno-uvozne banke, Kitajske razvojne banke in družbe Sinosure.

(114) Preveritveni obiski so bili opravljeni tudi v prostorih družbe Egypt TEDA in v prostorih naslednjih egiptovskih vladnih organov:

— Splošni organ za naložbe (v nadaljnjem besedilu: GAFI), Cairo, Egipt,

— Splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa, Suez Canal Economic Zone, Egipt,

— Egypt Gas Holding (v nadaljnjem besedilu: EGAS), Cairo, Egipt,

— Egiptovska regulativna agencija za oskrbo z električno energijo in varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: EgyptERA), Cairo, Egipt.

(115) Poleg tega je Komisija preveritvene obiske v skladu s členom 26 osnovne uredbe opravila v prostorih naslednjih družb:

Proizvajalci Unije:

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl (v nadaljnjem besedilu: OC),

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. (v nadaljnjem besedilu: Chomarat),

— Saertex GmbH & Co. KG (v nadaljnjem besedilu: Saertex),

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy (v nadaljnjem besedilu: Ahlstrom).

Vzorčeni proizvajalci v LRK ([29])

— China National Building Materials Group (v nadaljnjem besedilu: skupina CNBM),

— Jushi Group Co., Ltd., Tongxiang, LRK,

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd., Tongxiang, LRK,

— China Jushi Co., Ltd., Tongxiang, LRK,

— Jushi Group Hong Kong Co., Limited, Tongxiang, LRK,

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, LRK,

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, LRK,

([29]) Ta seznam zajema proizvajalce izvoznike in druge povezane subjekte v isti skupini, ne glede na to, ali izdelujejo zadevni izdelek.

— Huajin Capital Limited, Hong Kong, LRK,

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hong Kong, LRK,

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, LRK,

— China National Building Material Group finance Co., Ltd., Beijing, LRK,

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd., Beijing in Nanjing, LRK,

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd., Taian, LRK,

— Taian Antai Gas Co., Ltd., Taian, LRK,

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd., Zoucheng, LRK,

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd., Zibo, LRK,

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd., Station of Sunzu Town, LRK,

— Yuntianhua Group (v nadaljnjem besedilu: skupina Yuntianhua Group):

— PGTEX China Co., Ltd., Changzhou, LRK,

— Chongqing Tenways Material Corp. Ltd., Chongqing, LRK,

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, LRK,

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, LRK,

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou, LRK,

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou, LRK,

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, LRK,

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, LRK,

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, LRK,

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, LRK,

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, LRK.

Proizvajalci izvozniki v Egiptu

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez.

Uporabniki

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG (v nadaljnjem besedilu: SGRE),

— Vestas Wind Systems A/S (v nadaljnjem besedilu: Vestas).

(116) Komisija zaradi nevarnosti prenosa COVID-19 in posledičnih ukrepov, sprejetih za obvladovanje izbruha ([30]), ni mogla preveriti podatkov, ki jih je predložilo več družb, ki pripadajo skupini enega od proizvajalcev izvoznikov v LRK. Ker je do teh nepredvidenih razmer prišlo v zelo pozni fazi postopka in ni bilo druge možne rešitve, je Komisija za izračun subvencije izjemoma uporabila informacije, ki so jih predložile te družbe, izračun pa preverila na podlagi razpoložljivih informacij.

1.10 **Neuvedba začasnih ukrepov in naknadni postopek**

(117) Komisija je 24. januarja 2020 v skladu s členom 29(a)(2) osnovne uredbe obvestila zainteresirane strani, da ne namerava uvesti začasnih ukrepov in da namerava nadaljevati preiskavo.

(118) Komisija je nadaljevala iskanje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve.

([30]) Glej obvestilo k spisu o posledicah izbruha bolezni COVID-19 za protidampinške in protisubvencijske preiskave, referenčna številka t20.001353.

1.11 **Dokončno razkritje**

(119) Komisija je 27. februarja 2020 vsem stranem sporočila bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protisubvencijsko dajatev na uvoz zadevnega izdelka v Unijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje).

(120) Za vse strani je bil določen 15-dnevni rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju. Več zainteresiranih strani je zaprosilo za podaljšanje roka. Komisija je tem stranem odobrila podaljšanje roka za predložitev pripomb do 20. in 23. marca 2020. Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe glede začetka preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

(121) V ločeni protidampinški preiskavi so strani 19. decembra 2019 prejele dokument o končnem razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je Komisija nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz zadevnega izdelka v Unijo. Poleg tega so zainteresirane strani 10. februarja 2020 prejele dodatno razkritje.

(122) Komisija je v tej uredbi obravnavala pripombe, predložene med protisubvencijskim postopkom. Pripombe, predložene v okviru ločene protidampinške preiskave, v tej uredbi niso bile obravnavane, razen če so strani izrecno navedle, da predložene pripombe veljajo za oba postopka.

(123) Po dokončnem razkritju nobena stran ni zahtevala zaslišanja pri pooblaščencu za zaslišanje.

(124) Poleg tega so zainteresirane strani 17. aprila 2020 prejele dodatno dokončno razkritje, pripombe pa so lahko predložile do 22. aprila 2020 (v nadaljnjem besedilu: dodatno dokončno razkritje).

(125) Nadalje so zainteresirane strani 24. aprila 2020 prejele drugo dodatno dokončno razkritje, pri čemer so lahko pripombe predložile do 27. aprila 2020 (v nadaljnjem besedilu: drugo dodatno dokončno razkritje).

(126) Komisija je opravila zaslišanja z industrijo Unije, proizvajalcema izvoznikoma Jushi/Hengshi China, egiptovskima proizvajalcema izvoznikoma Jushi/Hengshi Egypt in egiptovsko vlado.

2. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**

2.1 **Zadevni izdelek**

(127) Zadevni izdelek ([31]) so *tkane in/ali šivane tkanine iz rovinga in/ali preje iz brezkončnih steklenih vlaken, z drugimi elementi ali brez njih, s poreklom iz LRK in Egipta, razen izdelkov, ki so impregnirani ali predhodno impregnirani, in razen tkanin z odprto mrežno strukturo z velikostjo celice več kot 1,8 mm po dolžini in širini ter težo več kot 35 g/m^2*, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 in ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 in 7019 90 00 80) (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek).

(128) Tkanine iz steklenih vlaken se uporabljajo za različne namene, na primer za proizvodnjo lopatic vetrnih turbin, v proizvodnji čolnov, tovornjakov in športne opreme ter v sistemih za obnovo cevi.

2.2 **Podobni izdelek**

(129) Preiskava je pokazala, da imajo naslednji izdelki enake osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter enake osnovne uporabe:

— zadevni izdelek,

— izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu zadevnih držav, ter

— izdelek, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije.

(130) Komisija se je odločila, da so navedeni izdelki zato podobni izdelki v smislu člena 2(c) osnovne uredbe.

([31]) Kot je pojasnjeno v obvestilu o pojasnitvi.

2.3 **Trditve v zvezi z obsegom izdelka**

(131) Eden od proizvajalcev izvoznikov in ministrstvo za trgovino Arabske republike Egipt sta trdila, da kompleti predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken ne bi smeli biti zajeti v preiskavo. Trdila sta, da bi bili kompleti predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken izdelek na koncu proizvodne verige, ki zahteva dodatne proizvodne postopke in ima različne fizikalne lastnosti, saj je veliko manjši. Na voljo bi bil v različnih oblikah in embalažah, sestavljen pa bi bil iz več prešitih manjših kosov tkanine. Trdila sta tudi, da z izključitvijo kompletov ne bi nastalo tveganje izogibanja, saj je postopek rezanja nepovraten, izdelek pa ni zamenljiv z nerazrezanimi tkaninami iz steklenih vlaken.

(132) Pritožnik je trdil, da imajo kompleti predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken in nerazrezane tkanine iz steklenih vlaken enake osnovne lastnosti in končne uporabe. Ker so tkanine iz steklenih vlaken materiali za utrjevanje, je rezanje v obliko potrebno, da se kos tkanine prilega izdelku, ki ga je treba utrditi, vendar se z rezanjem ne spremenijo same osnovne lastnosti tkanine. Postopek rezanja lahko izvede proizvajalec tkanin iz steklenih vlaken, neodvisni ponudnik za industrijsko rezanje ali stranka sama. To je zelo enostaven in poceni postopek. Pritožnik je nadalje trdil, da uporabniki predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken ne dojemajo drugače kot druge tkanine iz steklenih vlaken, saj se tkanine iz steklenih vlaken na splošno proizvajajo v skladu s specifikacijami uporabnikov. Če bi se z rezanjem spremenile lastnosti tkanin iz steklenih vlaken, bi te postale neuporabne za določeno stranko.

(133) Preiskava je pokazala, da postopka predhodnega rezanja in pakiranja v komplete ne spremenita osnovnih fizikalnih, tehničnih ali kemijskih lastnosti tkanin iz steklenih vlaken ali njihovih osnovnih končnih uporab. Oba izdelka v glavnem kupujejo isti kupci in se prodajata prek istih distribucijskih kanalov.

(134) Preiskava je tudi potrdila, da se tkanine iz steklenih vlaken za večino uporab proizvajajo po naročilu v skladu s specifikacijami strank. Kompleti predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken predstavljajo le dodatno specifikacijo v naročilu stranke. Lastnosti se ne spremenijo niti zaradi dejstva, da so kompleti predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken pakirani v drugačno embalažo. Ker se tkanine iz steklenih vlaken vse pogosteje naročajo v obliki kompletov predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken in ker se vse pogosteje uporabljajo storitve zunanjih izvajalcev pakiranja v komplete, bi z izključitvijo predhodno razrezanih tkanin iz steklenih vlaken iz obsega preiskave nastalo veliko tveganje izogibanja. Komisija je zato sklenila, da izključitev predhodno razrezane tkanine iz steklenih vlaken iz obsega preiskave ne bi bila primerna.

(135) Drugi proizvajalec izvoznik je trdil, da bi bilo treba za preje iz steklenih vlaken šteti, da so izključene iz obsega preiskave. Trdil je, da preja iz steklenih vlaken ne bi smela biti izrecno omenjena v vprašalniku, pritožbi ali obvestilu o začetku, kar bi pomenilo, da ni vključena v obseg izdelka. Nadalje je trdil, da tkanin iz steklenih vlaken, izdelanih iz preje, ni mogoče razvrstiti med izdelke z lastnostmi, navedenimi pod kontrolno številko proizvoda (v nadaljnjem besedilu: PCN), da se te tkanine uvažajo pod drugačnimi oznakami KN kot tiste, navedene v pritožbi, in da preje iz steklenih vlaken niso bile zajete v ukrepih za rovinge iz steklenih vlaken v drugih postopkih.

(136) Pritožnik in še en proizvajalec Unije (ki ni vključen v pritožbo) sta trdila, da bi morale biti v preiskavo vključene samo tkanine iz nesukanih prej iz steklenih vlaken, sukane preje pa bi se lahko izključile iz obsega preiskave. Pritožnik je trdil, da imajo nesukane preje iz steklenih vlaken enake lastnosti kot rovingi iz steklenih vlaken, saj so sestavljene iz snopa nesukanih filamentov ali pramenov in se uporabljajo za iste namene kot rovingi, njihov premer je običajno 13–24 mikrometrov, njihova dolžinska masa vlaken pa 300–4 800 teksov.

(137) Kar zadeva vključitev tkanin iz prej iz steklenih vlaken, je izdelek v preiskavi v obvestilu o začetku opredeljen kot „tkane in/ali šivane tkanine iz rovinga in/ali preje iz brezkončnih steklenih vlaken […]“ ([32]). Preiskava je pokazala, da imajo nesukane preje iz steklenih vlaken enake osnovne lastnosti kot rovingi iz steklenih vlaken, tj. sestavljene so iz snopa nesukanih filamentov ali pramenov in se uporabljajo za iste namene. Oba imata običajno premer 13–24 mikrometrov in gostoto 300–4 800 teksov. Zato izključitev teh vrst izdelka iz obsega preiskave ne bi bila primerna.

([32]) Obvestilo o začetku, kot je bilo pojasnjeno z obvestilom o pojasnitvi.

(138) Komisija v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, ki so večinoma izdelane iz sukane preje iz steklenih vlaken, poudarja, da ta izdelek, ki ima drugačne osnovne lastnosti in tudi drugačne končne uporabe, saj se uporablja na primer za plošče tiskanega vezja, ni bil nikoli del zadevnega izdelka. To je izrecno pojasnila v obvestilu o pojasnitvi.

3. SUBVENCIONIRANJE: LJUDSKA REPUBLIKA KITAJSKA

3.1 Uvod: predstavitev vladnih načrtov, projektov in drugih dokumentov

(139) Komisija je pred analizo domnevnega subvencioniranja v obliki subvencij ali programov subvencij ocenila vladne načrte, projekte in druge dokumente, ki so bili pomembni za več kot eno subvencijo ali program subvencij. Ugotovila je, da so vse subvencije ali programi subvencij, ki se ocenjujejo, del izvajanja centralnega načrtovanja kitajske vlade za spodbujanje industrije tkanin iz steklenih vlaken iz naslednjih razlogov.

(140) V 12. petletnem načrtu za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj LRK (v nadaljnjem besedilu: 12. petletni načrt) je bil poudarjen pomen industrije novih materialov, ki vključujejo tkanine iz steklenih vlaken, kot „nastajajoče strateške industrije“, poleg tega pa je bilo v njem določeno, da bi bilo treba to industrijo s celovito podporo in smernicami politike razviti v „vodilno temeljno industrijo“ ([33]). Poleg tega je cilj 13. petletnega načrta za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj LRK (v nadaljnjem besedilu: 13. petletni načrt), ki zajema obdobje 2016–2020, nadalje razviti industrije novih materialov z okrepitvijo raziskav in razvoja ter inovacijske zmogljivosti predelovalne industrije ([34]).

(141) V 13. petletnem načrtu je poudarjena strateška vizija kitajske vlade za izboljšanje in spodbujanje ključnih industrij. Poudarjena sta vloga tehnoloških inovacij v gospodarskem razvoju LRK in stalni pomen načel „zelenega“ razvoja. V skladu s poglavjem 5 tega načrta je eno od glavnih razvojnih načel spodbujanje nadgradnje tradicionalne industrijske strukture, kar je veljalo že za 12. petletni načrt. Ta zamisel je podrobneje razdelana v poglavju 22, pri čemer je pojasnjena strategija posodobitve tradicionalne industrije v LRK s spodbujanjem njenega tehnološkega preoblikovanja. V zvezi s tem je v 13. petletnem načrtu navedeno, da bo družbam zagotovljena podpora pri „celovitem izboljšanju na področjih, kot so tehnologija izdelkov, industrijska oprema, varstvo okolja in energetska učinkovitost“.

(142) V 13. petletnem načrtu so na nekaj mestih navedeni novi materiali: „hitreje bomo prodirali na področja glavnih tehnologij, kot so naslednja generacija informacij in komunikacij, nova energija, novi materiali […]“ ([35]). V načrtu je predvideno tudi izvajanje projektov, povezanih z raziskavami, razvojem in uporabo ključnih novih materialov ([36]).

(143) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada ponovila svoje temeljno stališče o petletnih načrtih Kitajske, pri čemer je trdila, da niso obvezni ali pravno zavezujoči, ampak so zgolj smernice, ker ne vsebujejo dejanskih pravnih določb, sankcij ali kakršnih koli pravil o uporabi. Nadalje je navedla, da se 12. petletni načrt ne uporablja več in tudi če bi bil 13. petletni načrt pravno zavezujoč, kar pa ni, tkanine iz steklenih vlaken v njem niso omenjene. Čeprav se načrt nanaša na „nove materiale“, tega izraza ne opredeljuje. Nazadnje, 13. petletni načrt ni specifičen za industrijo tkanin iz steklenih vlaken ali „industrijo novih materialov“, ampak zajema skoraj celotno gospodarstvo.

(144) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. V poglavju 17 13. petletnega načrta je navedeno: „nacionalna razvojna strategija in načrt bosta imela vodilno in omejujočo vlogo“. V tem načrtu niso le navedene splošne izjave o spodbujanju, ampak je v njem uporabljeno besedilo, ki kaže njegovo zavezujočo naravo.

(145) Tudi če se 12. petletni načrt ne uporablja več, je predhodnik, ki je poudaril pomen industrije novih materialov kot „nastajajoče strateške industrije“, ki jo je 13. petletni načrt nadalje razvil. Kot je razvidno iz uvodnih izjav 148 in 149, industrija novih materialov vključuje industrijo tkanin iz steklenih vlaken. Kot je navedeno v uvodni izjavi 141, je v 13. petletnem načrtu poudarjena strateška vizija kitajske vlade za izboljšanje in spodbujanje ključnih industrij; torej daje prednost nekaterim sektorjem in tehnologijam, vključno s tkaninami iz steklenih vlaken.

([33]) Glej 12. petletni načrt, stran 9.
([34]) Glej 13. petletni načrt, strani 23 in 24.
([35]) Glej 13. petletni načrt za gospodarski in družbeni razvoj Ljudske republike Kitajske, del II, poglavje 6, oddelek 1.
([36]) Prav tam, del II, poglavje 6, oddelek 4.

(146) Zato so bile trditve kitajske vlade v zvezi s tem zavrnjene.

(147) Industrija novih materialov se spodbuja tudi v okviru pobude „Made in China 2025“ ([37]), zato je upravičena do precejšnjega državnega financiranja. Ustanovljenih je bilo več skladov, namenjenih podpori pobudi „Made in China 2025“ in s tem posredni podpori industriji tkanin iz steklenih vlaken, kot so nacionalni investicijski sklad za industrijo integriranih vezij (National Integrated Circuit Industry Investment Fund), sklad za napredno proizvodnjo (Advanced Manufacturing Fund) in investicijski sklad za nastajajoče industrije (Emerging Industries Investment Fund) ([38]).

(148) Poleg tega so tkanine iz steklenih vlaken pogosto navedene v okviru krovnega izraza „novi materiali“. V časovnem načrtu „Made in China 2025“ ([39]) je navedenih deset strateških sektorjev, ki jih kitajska vlada šteje za ključne industrije. V njem so v sektorju 9 opisani „novi materiali“ in njihove podkategorije, vključno z naprednimi temeljnimi materiali (točka 9.1), ključnimi strateškimi materiali (točka 9.2), ki vključujejo tudi visokozmogljiva vlakna in kompozitne materiale, ter novimi energetskimi materiali ([40]). Novi materiali so torej upravičeni do prednosti, ki izhajajo iz podpornih mehanizmov, ki so navedeni v dokumentu in med drugim vključujejo politike finančne podpore, fiskalno in davčno politiko ter nadzor in podporo državnega sveta ([41]).

(149) Poleg časovnega načrta „Made in China 2025“ je bil novembra 2016 z dodelavo seznama desetih strateških sektorjev pripravljen katalog štirih bistvenih področij, ki ga je objavil nacionalni svetovalni odbor za proizvodno strategijo, ki je svetovalna skupina nacionalne vodilne majhne skupine za krepitev nacionalne proizvodne moči. V tem katalogu je vsak od desetih strateških sektorjev razdeljen na naslednja štiri poglavja: (i) glavni bistveni nadomestni deli, (ii) ključni bistveni materiali, (iii) napredni bistveni postopki/tehnologije in (iv) industrijske tehnološke platforme. Steklena vlakna obravnavata sektor 7 „Električna oprema“ v podpoglavju 16 o izolacijskih ploščah iz steklenih vlaken, ki je del poglavja II „Ključni osnovni materiali“, in sektor 9 „Novi materiali“ v podpoglavju 10 o visokozmogljivih vlaknih, monomerih in kompozitnih materialih ter podpoglavju 24. o materialih na osnovi stekla, ki sta prav tako del poglavja II.

(150) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da tkanine iz steklenih vlaken niso omenjene v pobudi „Made in China 2025“, ki je splošno razpoložljiva v celotnem gospodarstvu, in da pobuda „Made in China 2025“ ni obvezna, ampak je zgolj vodilo.

(151) V zvezi s tem Komisija ponovno poudarja, da je pobuda „Made in China 2025“ jasno ciljno usmerjena v industrije novih materialov, ki vključujejo industrijo tkanin iz steklenih vlaken, kot je bilo že prikazano. Določa strateško podporo in jamstvo, med drugim z izboljšano politiko finančne podpore ter večjo podporo fiskalne in davčne politike. Jasno na primer določa, da se „poveča podpora za novo generacijo informacijske tehnologije, vrhunsko opremo, nove materiale itd.“.

(152) V pobudi „Made in China 2025“ je navedeno, da je „program ukrepov v prvih desetih letih izvajanja strategije za proizvodno zmogljivost“ ter določa jasne strateške politike in cilje. Pobuda določa tudi, da „različne regije pripravijo poseben program izvajanja in izpopolnijo ukrepe politike za zagotovitev izvedbe različnih nalog“, in nadalje navaja, da bo „ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo v sodelovanju z zadevnimi službami okrepilo analizo za sledenje, nadzor in usmerjanje, državnemu svetu pa bo pravočasno poročalo o pomembnih dogodkih“. Poleg tega je pobuda „Made in China 2025“ podprta z izvedbenimi ukrepi, kot sta časovni načrt „Made in China 2025“ in obvestilo generalnega urada ministrstva za industrijo in informacijsko tehnologijo o izidu navodil za financiranje industrijskega preoblikovanja in posodobitve (Made in China 2025) iz leta 2017 ([42]), s katerim so bila zagotovljena sredstva, ki so jih prejeli nekateri sodelujoči proizvajalci izvozniki tkanin iz steklenih vlaken. Poleg tega je bil načrt za razvoj industrije gradbenega materiala (2016–2020) iz uvodne izjave 153 „pripravljen na podlagi osnutka 13. petletnega načrta za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj Ljudske republike Kitajske ter strategije ‚Made in China 2025‘“. Glede na zgoraj navedeno se zdi, da pobuda „Made in China 2025“ ni le vodilo; nasprotno, zdi se, da je dejansko obvezna in se večinoma izvaja. Zato so bile trditve kitajske vlade zavrnjene.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Glej „US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan“ (Komisija ZDA in Kitajske za gospodarstvo in pregled varnosti: 13. petletni načrt), stran 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Glej časovni načrt „Made in China 2025“, str. 142 in 152.
([41]) Glej časovni načrt „Made in China 2025“, poglavje 4: Strateška podpora in oskrba.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Poleg tega se industrija tkanin iz steklenih vlaken spodbuja tudi z načrtom za razvoj industrije gradbenega materiala (2016–2020). Ta načrt poziva k optimizaciji industrijske strukture, med drugim s širitvijo nastajajočih industrij, kot so industrije materialov na osnovi stekla, industrijske keramike, intraokularnih leč, visokozmogljivih vlaken in kompozitnih materialov ter grafenskih in modificiranih materialov. To naj bi se doseglo z državnim financiranjem, davčno, finančno, cenovno in energetsko politiko in politiko varstva okolja ter podporo prek različnih sredstev, vključno s posojili, da se zagotovi kapital za udeležbo pri združitvah, prevzemih in prestrukturiranju podjetij za gradbene materiale ([43]).

(154) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da se načrt za razvoj industrije gradbenega materiala uporablja za vse gradbene materiale in je zato na splošno razpoložljiv v celotnem gospodarstvu. Poleg tega se ta načrt nanaša samo na splošne informacije o vladni politiki.

(155) Načrt za razvoj industrije gradbenega materiala določa posebne ukrepe, usmerjene v industrijo gradbenega materiala, v katero spada industrija tkanin iz steklenih vlaken, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 166. Zato se Komisija ne strinja s trditvijo kitajske vlade, da je ta načrt razpoložljiv v celotnem gospodarstvu.

(156) Čeprav se morda zdi, da je načrt za razvoj industrije gradbenega materiala le dokument s smernicami, kot je navedeno v uvodni izjavi 152, se z njim izvajata 13. petletni načrt in strategija „Made in China 2025“. Njegov namen je „spodbujati preoblikovanje in posodobitev industrije gradbenega materiala, olajšati prehod industrije gradbenega materiala z velike na močno industrijo in doseči trajnostni razvoj v obdobju ‚13. petletnega načrta‘“, določa pa jasne naloge in projekte, da bi se v opredeljenem konkretnem petletnem obdobju dosegli določeni cilji ([44]). Zato je trditev, da ima načrt zgolj usmerjevalno naravo, sporna, še toliko bolj, če se načrt prouči v širšem okviru.

(157) Industrija tkanin iz steklenih vlaken je zajeta tudi v načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020), ki ga je objavilo kitajsko ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo ter v katerem je določenih deset ključnih nalog, katerih namen je skrajšati razvojni cikel izdelkov, izboljšati učinkovitost proizvodnje in kakovost izdelkov, znižati obratovalne stroške, zmanjšati porabo virov in energije ter pospešiti razvoj pametne proizvodnje. Državni svet je leta 2018 razglasil, da namerava Kitajska istega leta dodati približno 100 pilotnih projektov in tako razširiti svoj program za pametno proizvodnjo, glede na javno dostopne podatke pa je kitajsko ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo enega od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, tj. Taishan Fiberglass, Inc., leta 2015 uvrstilo med „obrate za pametno proizvodnjo“ ([45]).

(158) Po mnenju kitajske vlade načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016-2020) ni pomemben, saj ni specifičen za industrijo tkanin iz steklenih vlaken, ampak zadeva celotno predelovalno industrijo. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da načrt ni obvezen dokument, ampak zgolj vodilo.

(159) Načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020) je bil „pripravljen v skladu z osnutkom 13. petletnega načrta za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj Ljudske republike Kitajske ter strategijo ‚Made in China 2025‘„ ([46]). Zato se z njim izvaja strategija, določena v teh dokumentih. Kot je bilo že pojasnjeno, sta 13. petletni načrt in strategija „Made in China 2025“ ciljno usmerjena zlasti v nekatere industrije, med katerimi je industrija tkanin iz steklenih vlaken kot del industrij novih materialov. Poleg tega se načrt za razvoj pametne proizvodnje v številnih primerih nanaša na deset ključnih področij strategije „Made in China 2025“. Zlasti „Posebni stolpec 6 – Poudarek na pametnem preoblikovanju na ključnih področjih“ določa, da „za novo generacijo informacijskih tehnologij, […] nove materiale, […] gradbeni material […], se spodbuja intenzivna uporaba pametnih in digitalnih tehnologij na področju raziskav in razvoja ter načrtovanja, proizvodnje, logistike in skladiščenja, obratovanja in upravljanja, poprodajnih storitev in drugih ključnih povezav med podjetji“. Zato je načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020) specifičen za ključne industrije, ki jih določa strategija “Made in China 2025“, ter med drugim zajema sektorje novih materialov in gradbenega materiala, v katere spada industrija tkanin iz steklenih vlaken.

([43]) Glej načrt za razvoj industrije gradbenega materiala (2016–2020).
([44]) Glej načrt za razvoj industrije gradbenega materiala (2016–2020).
([45]) Spletišče družbe Taishan Fiberglass Inc.
([46]) Glej načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020).

(160) Komisija ugotavlja tudi, da besedilo načrta za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020) kaže obvezno naravo dokumenta. Zlasti oddelek II (III) „Razvojni cilji“ določa, da se „pred letom 2025 izvaja ‚dvofazna‘ strategija za spodbujanje razvoja pametne proizvodnje: v prvi fazi se bosta do leta 2020 očitno okrepila temelj za razvoj pametne proizvodnje in podporna zmogljivost, na ključnem področju tradicionalne predelovalne industrije bo v osnovi realizirana digitalna proizvodnja, pametno preoblikovanje ključne industrije s pogoji in temelji pa bo očitno napredovalo; v drugi fazi bo do leta 2025 v osnovi vzpostavljen sistem za podporo pametni proizvodnji, v ključni industriji pa bo pametno preoblikovanje v začetni fazi realizacije“. Poleg tega oddelek V „Organizacija in izvajanje“ določa, da „sta ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo ter ministrstvo za finance odgovorni za organizacijo in izvajanje načrta, krepitev vodilne vloge, skrbno organizacijo, pravočasno reševanje težav, ki se pojavijo v postopku izvajanja načrta, ter spodbujanje izvajanja različnih nalog in ukrepov“ in da „pristojne službe za industrijo in informacijsko tehnologijo ter finance v različnih regijah hitro oblikujejo izvedbeno shemo, povezano z načrtom, izvajajo ustrezne podporne politike in dokončajo delo za povratne informacije v skladu z dodelitvijo odgovornosti“. Komisija je zato sklenila, da ima načrt za razvoj pametne proizvodnje jasno opredeljene cilje, ki so obvezni za zadevne družbe.

(161) Glede na navedene ugotovitve so bile trditve kitajske vlade zavrnjene.

(162) Poleg tega je v kitajskem izvoznem katalogu visokotehnoloških izdelkov, ki so ga izdali ministrstvo za znanost in tehnologijo, ministrstvo za zunanjo trgovino in splošna carinska uprava, navedenih 1900 visokotehnoloških izdelkov v osmih kategorijah, v katere je kitajska vlada usmerila preferenčne izvozne politike. Ena od kategorij je kategorija „novi materiali“, ki zajema tkanine iz steklenih vlaken ([47]). Poleg tega se kitajski katalog visokotehnoloških izdelkov, ki so ga izdali ministrstvo za znanost in tehnologijo, ministrstvo za finance in državna davčna uprava, nanaša na 11 področij, med katerimi je tudi „kategorija novih materialov“. Poleg tega lahko visokotehnološka podjetja s sedežem na visokotehnoloških razvojnih območjih v skladu z zakonom LRK o napredku znanosti in tehnologije izkoristijo seznam preferenčnih politik, ki vključujejo: (i) 15-odstotno stopnjo davka od dohodkov podjetja namesto običajne 25-odstotne stopnje; (ii) če vrednost proizvodnje izdelkov za izvoz doseže 70 % skupne vrednosti za zadevno leto, se stopnja davka od dohodkov podjetja še dodatno zniža na 10 %; (iii) novoustanovljena visokotehnološka podjetja so prvi dve leti od dneva, ko se začne proizvodnja, oproščena davka od dohodkov; (iv) novoustanovljena visokotehnološka podjetja so oproščena gradbenega davka; (v) zemljišča za raziskave in razvoj, namenjena za razvoj novih tehnologij ter proizvodne in obratovalne objekte, so neobdavčena; (vi) oprema, ki jo visokotehnološka podjetja uporabljajo za visokotehnološko proizvodnjo in razvoj, je predmet pospešene amortizacije; (vii) izdelki za izvoz, ki jih proizvajajo visokotehnološka podjetja, so izvzeti iz izvoznih tarif, razen tistih, ki jih omejuje država ali se nanašajo na določene izdelke itd. ([48])..

(163) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da kitajski katalog visokotehnoloških izdelkov, bran v povezavi z zakonom LRK o napredku znanosti in tehnologije, ni specifičen za določene industrije, ker ti dokumenti določajo objektivna merila za upravičenost, ki se uporabljajo samodejno.

(164) V zvezi s tem je v kitajskem izvoznem katalogu visokotehnoloških izdelkov navedenih osem kategorij visokotehnoloških izdelkov, vključno z „novimi materiali“, kot je navedeno že v uvodni izjavi 162. Komisija nadalje ugotavlja, da se kitajski katalog visokotehnoloških izdelkov nanaša na 11 področij, med katerimi je „6. Novi materiali“. Glede na to, da sta oba kataloga omejena na določeno število področij, ni mogoče sklepati, da veljata za vse industrije. Zato se trditev kitajske vlade zavrne.

(165) Poglavje III začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture (sklep št. 40 državnega sveta iz leta 2005, v nadaljnjem besedilu: sklep št. 40) se sklicuje na „Katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ki vsebuje tri vrste vsebin, in sicer spodbujane vsebine projektov, omejene vsebine projektov in izločene vsebine projektov. Člen XVII sklepa določa, da če „naložbeni projekt spada v spodbujano kategorijo, se preuči, odobri in evidentira v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi o naložbah; vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli; uvožena oprema za lastno uporabo, katere vrednost je zajeta v skupnem znesku

([47]) Preferenčne politike nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij, strani 12 do 14.
([48]) Preferenčne politike nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij, stran 1.

naložbe, razen blaga, navedenega v dokumentu „Uvoženo blago v okviru domačih naložbenih projektov, ki ni oproščeno“ (spremenjen leta 2000), ki ga je izdalo ministrstvo za finance, je lahko oproščena uvoznih dajatev in davka na dodano vrednost v zvezi z uvozom, razen če so bili sprejeti novi predpisi o vsebini naložbenih projektov, ki ni oproščena. Druge priljubljene politike v zvezi s spodbujanimi industrijskimi projekti se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi.“

(166) V katalogu smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) ([49]) so pod naslovom „Kategorija I Spodbujanje“ navedeni:

„XII. Gradbeni materiali:

[…]

6. Razvoj tehnologije vlečenja žice iz steklenih vlaken brez alkalij z uporabo kadnih peči ter proizvodnja visokozmogljivih steklenih vlaken in izdelkov z letnim donosom 50 000 ton.“

(167) Po mnenju kitajske vlade sklep št. 40 ni specifičen za podjetje ali industrijo, kot zahteva člen 2.1 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, ampak je specifičen za določene spodbujane projekte. Poleg tega ni obvezen. Kitajska vlada je potrdila, da katalog smernic za prestrukturiranje industrije, na katerega se sklicuje Komisija, ni pomemben, ker se Komisija sklicuje na različico tega kataloga iz leta 2011, ki je že potekla.

(168) Prvič, Komisija poudarja, da se je sklicevala na „katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013)“; torej se ni sklicevala na različico iz leta 2011, ampak na spremenjeno različico iz leta 2013. Kolikor je Komisiji znano, je bila zadnja sprememba kataloga odobrena z odlokom št. 29 komisije Ljudske republike Kitajske za nacionalni razvoj in reforme z dne 27. avgusta 2019 in je začela veljati 1. januarja 2020 ([50]). Ta novi „katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2019)“ je res razveljavil „katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba)“. Vendar je bil sprejet in je začel veljati po obdobju preiskave. Torej se je v obdobju preiskave uporabljal „katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013)“. Vsekakor so v „Oddelku I Spodbujane industrije“ različice „kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“ iz leta 2019 v nasprotju z izjavo kitajske vlade navedene tkanine iz steklenih vlaken, kot sledi:

„XII. Gradbeni materiali

[…]

6. *[…] Razvoj tehnologije in proizvodnja visokozmogljivih steklenih vlaken in izdelkov iz steklenih vlaken, kot so izdelki iz degradiranih steklenih vlaken in steklenih vlaken z nepravilnim prečnim prerezom“.*

(169) Drugič, Komisija se ne strinja, da sklep št. 40 ni obvezen. Sklep št. 40 dejansko določa začasne predpise, ki spodbujajo prestrukturiranje industrije, in se sklicuje na „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ki opredeljuje tri vrste vsebine, in sicer spodbujane vsebine projektov, omejene vsebine projektov in izločene vsebine

([49]) Katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) (izdan na podlagi odredbe št. 9 komisije za nacionalni razvoj in reforme z dne 27. marca 2011 ter spremenjen v skladu s sklepom komisije za nacionalni razvoj in reforme o spremembi ustreznih klavzul Kataloga smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011), izdanim 16. februarja 2013 na podlagi odredbe št. 21 komisije za nacionalni razvoj in reforme).

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

projektov. Vendar člen XVII sklepa št. 40 določa obvezno obravnavo naložbenih projektov, ki spadajo v spodbujane vsebine, saj je v njem navedeno na primer: „vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli“ in „druge priljubljene politike v zvezi s spodbujanimi industrijskimi projekti se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi“. Poleg tega člen XXI določa, da „se ustrezne preferenčne politike, ki se izvajajo v skladu z dokumentom ‚Vsebine glede industrije, izdelkov in tehnologij, ki jih država trenutno posebej spodbuja‘ (spremenjen leta 2000), prilagodijo tako, da se izvajajo v skladu s spodbujano vsebino kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“. Zato je sklep št. 40 v zvezi s tem obvezen. V katalogu smernic za prestrukturiranje industrije je pod naslovom „Kategorija I Spodbujanje“ navedeno določeno število projektov v določenem številu industrij. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 166, katalog vključuje industrijo gradbenega materiala in posebne projekte, povezane z industrijo tkanin iz steklenih vlaken. Zato sklep št. 40, bran skupaj s katalogom smernic za prestrukturiranje industrije, določa posebno obravnavo nekaterih projektov v določenih spodbujanih industrijah. Čeprav se ta dokumenta nanašata na posebne projekte, najprej določata posebne industrije, ki se spodbujajo, nato pa določene projekte v teh industrijah, ki bi lahko bili upravičeni do prednostne obravnave, predvidene v sklepu št. 40. Komisija je zato zavrnila trditve kitajske vlade.

(170) Poleg tega so tkanine iz steklenih vlaken zajete v načrtu za razvoj industrije gradbenega materiala za obdobje 2016–2020 ([51]), v katerem je med drugim predviden prehod industrije gradbenega materiala z velike na močno industrijo. V njem so predvideni tudi optimizacija struktur gradbenega sektorja, izboljšanje zanesljivosti oskrbe s ključnimi materiali, zvišanje stopnje koncentracije v industriji in krepitev mednarodne konkurenčnosti. V načrtu so določeni količinski razvojni cilji, vladni nadzor nad proizvodno zmogljivostjo, podrobni proizvodni cilji, geografska porazdelitev industrij med provincami LRK, zanesljivost oskrbe, razvoj določenih industrij, vladni nadzor in vpliv na podjetja ter podporni ukrepi za industrijo ([52]). To kaže močno prisotnost države v industriji steklenih vlaken in poseganje države vanjo.

(171) 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov ([53]) je načrt, posebej usmerjen v industrijo materialov iz vlaken. Jasno usmerja razvoj sektorja, na primer z naslednjim ciljem, določenim v oddelku III.3:

(172) „Dejavno vključevati in nadgrajevati zgornji in spodnji del industrijske verige, da se ohrani zdrav in stabilen razvoj industrije vlaken in kompozitnih materialov: spodbujati velika podjetja z bazeni in pečmi k stalnemu izvajanju razvojne strategije za ‚prodor na svetovni trg‘, uvajati svetovne vzorce proizvodnih zmogljivosti. Na tej podlagi: – ohranjati razmeroma nizko raven nadzora nad stopnjo rasti obsega domače proizvodnje steklenih vlaken; – hkrati zmanjšati delež izvoza domačih steklenih vlaken in izdelkov; – aktivno prilagajati strukture izdelkov; […] – aktivno prilagajati strukturo izdelkov in usmerjati podjetja k izvajanju diferenciranega razvoja, intenzivno razvijati intenzivno obdelavo izdelkov iz steklenih vlaken, razširiti obseg trga za izdelke iz vlaken in kompozitnih materialov na področja uporabe izdelkov srednje in vrhunske kakovosti ter izboljšati kakovost in dodano vrednost izdelkov. Zagotoviti, da bo letna stopnja rasti glavnega prihodka iz poslovanja v industriji vlaken in kompozitnih materialov višja od stopnje rasti nacionalnega BDP za približno 5 do 6 odstotnih točk, tj. da bo skupni prihodek podjetij nad določeno velikostjo z letom 2020 dosegel 500 milijard CNY, kar je dvakrat toliko kot ob koncu 12. petletnega načrta“ ([54]).

(173) Poleg tega oddelek IV.3.4 navedenega načrta določa podlago za vladno usmerjanje podjetij in celotne industrije:

(174) „Različne vrste podjetij usmerjati k vključevanju v diferencirane dejavnosti ob upoštevanju njihovih individualnih prednosti in posebnih segmentov trga. Zlasti je treba usmerjati mala in srednja podjetja na pot rasti, kar vključuje zapolnjevanje posebnih vrzeli, spodbujanje malih podjetij k dopolnjevanju velikih in razmišljanje o specializaciji

([51]) „Building Materials Industry Development Plan 2016-2020“ (načrt za razvoj industrije gradbenega materiala za obdobje 2016–2020), ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo, GXBG (2016) št. 315.
([52]) Poročilo, poglavje 12.3.1.4, str. 283–286.
([53]) 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov, ki sta ga 2. junija 2015 objavila kitajsko združenje industrije steklenih vlaken in kitajsko združenje za kompozitne materiale.
([54]) Prav tam, oddelek III.3.

kot poti do uspeha. Z diferenciranimi dejavnostmi se preprečita konkurenca med velikimi podjetji na podlagi obsega in konkurenca med podobnimi podjetji, s čimer se odpravi konkurenca med ponudniki nizkocenovnih izdelkov na trgu. Hkrati lahko mala in srednja podjetja s specializirano proizvodnjo pridobijo spoštovanje in pozornost velikih podjetij, vzpostavijo tesno sodelovanje z njimi ter učinkovito podpirajo in spodbujajo njihov razvoj.“

(175) Industrijska združenja so tesno povezana z državo, večinoma zaradi pomena oblikovanja organizacij Komunistične partije Kitajske v teh združenjih ([55]). Zato določbe oddelka IV.3.6 istega načrta kažejo tudi na poseganje države v proizvodnjo vlaken, vključno s sektorjem tkanin iz steklenih vlaken:

„*[Združenje]:*

— *pomaga vladi pri ustreznem oblikovanju in izvajanju industrijske politike, da se zagotovi močen razvoj sektorja;*

— *zagotavlja učinkovito izvajanje sistema vstopa v sektor steklenih vlaken in upravljanje navedenega sektorja ter hkrati proučuje in izvaja sistem vstopa v sektor kompozitnih materialov in upravljanje navedenega sektorja;*

— *vzpostavi in izvaja sistem vstopa v sektor in sistem upravljanja sektorja, da bi:*

— *učinkovito omejilo* podvajanja na nizki ravni,

— *okrepilo zavest o samodisciplini podjetij in obete sektorja,*

— *spodbudilo odpravo zastarelih proizvodnih zmogljivosti ter preoblikovanje in posodobitev sektorja,*

— *ohranilo močno in urejeno konkurenco ter urejen razvoj sektorja;*

— *upošteva razvojne potrebe sektorja, si prizadeva določiti politike in ukrepe spodbud, usmerja močen razvoj sektorja;*

— *si dejavno prizadeva za povračilo izvozne dajatve za izdelke iz intenzivno obdelanih steklenih vlaken in usmerja močen razvoj industrije za intenzivno obdelavo steklenih vlaken;*

— *si dejavno prizadeva za uvedbo in izboljšanje stopenj uvoznih in izvoznih dajatev za vlakna in kompozitne materiale, da bi se vzpostavile spodbude za povečanje izvoza izdelkov iz kompozitnih materialov z visoko dodano vrednostjo.*“

(176) LRK na različnih vladnih ravneh dejavno spodbuja industrije tkanin iz steklenih vlaken, primer lokalne pobude, ki zajema eno od vzorčenih družb, pa je naveden v 13. petletnem načrtu mesta Jiujiang za gospodarski in družbeni razvoj:

„*Oddelek III 2.2 – Učinkovito izvajanje razvojnega načrta za strateške in nastajajoče industrije*

— *Novi materiali:*

— *[…]*

— *razširiti in podpreti verigo v industriji novih materialov, spodbuditi razvoj grozdov v industriji novih materialov;*

— *zanašati se na območje gospodarskega razvoja mesta Jiujiang, industrijski park okrožja Jiujiang Chihu, industrijski park Yongxiu Xinghuo in sedež proizvodnje vlaken v Lushanu ter se osredotočiti na razvoj novih materialov iz organskega silikona, kompozitnih materialov iz steklenih vlaken, novih materialov iz biovlaken, novih materialov iz kovine in novih materialov iz grafena;*

— *[…]*

([55]) Glej delovni dokument služb Komisije z dne 20. decembra 2017 o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite (Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations) (SWD(2017) 483 final/2), str. 33–34.

— *dejavno spodbujati skupino Jushi, družbo Shengxiang Electronics in družbo Cabot Chemical Industry ter druga vodilna podjetja k razvoju na podlagi inovacij, dejavnemu povezovanju s trgom, proučevanju in razvoju novih področij uporabe steklenih vlaken in kompozitnih novih materialov, da se pospešita preoblikovanje in posodobitev industrije steklenih vlaken* ([56]).

(177) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov ter 13. petletni načrt mesta Jiujiang zadevata le splošne informacije o vladni politiki in nista neposredno povezana z nobenim zadevnim domnevnim programom subvencij, zato nista „zadosten dokaz" o specifičnosti.

(178) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 171 in 172, je 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov usmerjen zlasti v industrijo materialov iz vlaken in jasno usmerja razvoj sektorja. Tudi če ta dokument ni neposredno povezan z domnevnimi programi subvencij, kot trdi kitajska vlada, kaže posebne ukrepe, ki spodbujajo industrijo vlaken in kompozitnih materialov. Kot je navedeno v uvodni izjavi 176, je poleg tega 13. petletni načrt mesta Jiujiang za gospodarski in družbeni razvoj posebej usmerjen v skupino Jushi Group, ki je eden od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Zato ti dokumenti dokazujejo, da kitajski organi svoja prizadevanja usmerjajo zlasti v določeno industrijo, ki vključuje industrijo tkanin iz steklenih vlaken, in v določene družbe v tej industriji. Zato so bile trditve kitajske vlade zavrnjene.

(179) Ob upoštevanju navedenega se torej industrija tkanin iz steklenih vlaken šteje za ključno/strateško industrijo, kitajska vlada pa si dejavno prizadeva, da bi se kot cilj politike ustrezno razvijala.

(180) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada nasprotovala oceni Komisije, da je industrija tkanin iz steklenih vlaken spodbujana industrija, in navedla, da trditev Komisije, da se industrija tkanin iz steklenih vlaken na Kitajskem spodbuja, ne kaže, da so zadevni ukrepi specifični v smislu člena 2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(181) Komisija se s trditvijo kitajske vlade ni strinjala. Ugotovitve iz uvodnih izjav 140 do 178 kažejo, da je industrija tkanin iz steklenih vlaken kot del industrij „gradbenega materiala" in „novih materialov" področje, kamor so posebej usmerjena različna politična in regulativna orodja, ki jo tudi spodbujajo, poleg tega je ta industrija navedena v katalogih spodbujanih industrij. Dejstvo, da so v teh dokumentih predvideni posebni ukrepi v zvezi z nekaterimi industrijami, vključno z industrijo tkanin iz steklenih vlaken, zadostuje kot dokaz, da so ti dokumenti specifični v smislu člena 2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

3.2 **Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev**

3.2.1 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s preferenčnimi posojili in zavarovanjem izvoznih kreditov*

(182) Komisija je zaradi poenostavitve upravnih postopkov od kitajske vlade zahtevala, naj posebne vprašalnike pošlje dvema določenima bankama v državni lasti, navedenima v pritožbi, družbi Sinosure in vsem drugim finančnim institucijam, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila ali izvozne kredite.

3.2.1.1 Preferenčna posojila

(183) Kitajska vlada je posebne vprašalnike poslala bankam. Petnajst podružnic bank je potrdilo, da so imele vzorčene družbe v OP pri njih najeta neodplačana posojila, vendar niso predložile izpolnjenih vprašalnikov. Na vprašanja v vprašalniku sta dejansko odgovorili samo interna banka enega od proizvajalcev izvoznikov (CNBM Finance) in ena banka v državni lasti (Kitajska izvozno-uvozna banka). Poleg tega Kitajska razvojna banka ni izpolnila vprašalnika, vendar je bila med preveritvenim obiskom na voljo za vprašanja.

(184) Kitajska vlada je navedla, da ni bila pristojna, da bi od bank v državni lasti, ki niso izpolnile vprašalnika, zahtevala informacije, saj delujejo neodvisno od kitajske vlade.

([56]) 13. petletni načrt mesta Jiujiang za gospodarski in družbeni razvoj.

(185) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. Prvič, po mnenju Komisije so informacije, ki so se zahtevale od subjektov v državni lasti (družb ali javnih/finančnih institucij), kitajski vladi na voljo za vse subjekte, v katerih je kitajska vlada glavni ali večinski delničar. Dejansko so v skladu z zakonom Ljudske republike Kitajske o državnem premoženju v podjetjih ([57]) agencije za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti, ki jih je ustanovila komisija državnega sveta za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti, in lokalne ljudske vlade tiste, ki izvajajo naloge in odgovornosti vlagatelja kapitala v podjetja, v katera se vlaga državni kapital, v imenu vlade. Take agencije so tako upravičene do prejemanja donosa na sredstva, sodelovanja pri pomembnih odločitvah in izbora vodstvenih uslužbencev podjetij, v katera se vlaga državni kapital. Poleg tega podjetja, v katera se vlaga državni kapital, v skladu s členom 17 navedenega zakona o državnem premoženju sprejmejo tako upravljanje in nadzor s strani vlad ter ustreznih vladnih oddelkov in agencij kot tudi javni nadzor ter odgovarjajo vlagateljem kapitala.

(186) Poleg tega ima kitajska vlada potrebna pooblastila za sodelovanje s finančnimi institucijami, tudi če niso v državni lasti, saj so vse v pristojnosti kitajskega bančnega regulativnega organa. V skladu s členoma 33 in 36 zakona o bančnem nadzoru ([58]) lahko komisija bančnih in zavarovalniških regulatorjev Kitajske (CBIRC) na primer od vseh finančnih institucij s sedežem v LRK zahteva, naj predložijo informacije, kot so računovodski izkazi, statistična poročila ter informacije v zvezi s poslovanjem in upravljanjem. Komisija CBIRC lahko tudi finančnim institucijam naroči, naj informacije razkrijejo javnosti.

(187) Nadalje, čeprav je edina sodelujoča banka v državni lasti zagotovila nekaj splošnih pojasnil o delovanju svojih sistemov odobritve posojil in obvladovanja tveganja, pa ni zagotovila posebnih informacij v zvezi s posojili, zagotovljenimi vzorčenim družbam. Trdila je, da jo zakonske in regulativne zahteve ter pogodbene klavzule zavezujejo k zaupnosti informacij, povezanih z vzorčenimi družbami.

(188) Zato je Komisija od vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov zahtevala dovoljenje za dostop do informacij za posamezne družbe, ki jih hranijo vse banke, tako v državni lasti kot tudi zasebne, od katerih so prejemali posojila. Čeprav so vzorčene družbe dale soglasje, da bodo zagotovile dostop do podatkov bank, ki se nanašajo nanje, sodelujoča banka ni hotela zagotoviti zahtevanih podrobnih informacij.

(189) Komisija je informacije o strukturi in lastništvu podjetja nazadnje prejela le od sodelujoče banke v državni lasti, ne pa tudi od drugih finančnih institucij, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam. Poleg tega ni nobena finančna institucija predložila informacij glede ocene tveganja posojil, odobrenih vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov.

(190) Ker Komisija ni imela informacij v zvezi z večino bank v državni lasti, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila, niti informacij o posojilih za posamezne družbe, ki so jih zagotavljale sodelujoče banke, je menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(191) Zato je kitajsko vlado obvestila, da bo pri preučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega s preferenčnimi posojili, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(192) Kitajska vlada je v odgovoru na dopis Komisije ugovarjala uporabi člena 28(1) osnovne uredbe. Na splošno je trdila, da zahtevane posebne informacije niso potrebne, ker je postopek temeljil na pritožbi, ki ni izpolnila zahtev glede zadostnih dokazov iz Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter osnovne uredbe. Komisija je menila, da je bila zadostnost dokazov iz pritožbe že obravnavana v oddelku 1.1.1, zato je vztrajala pri svojem sklepu, da je bilo v pritožbi predloženih dovolj dokazov, ki kažejo obstoj domnevnega subvencioniranja s strani kitajske vlade.

([57]) Zakon Ljudske republike Kitajske o državnem premoženju v podjetjih, odlok št. 5 predsednika Ljudske republike Kitajske, 28. oktober 2008, člena 11 in 12.

([58]) Zakon Ljudske republike Kitajske o regulaciji in nadzoru bančne industrije, odlok št. 58 predsednika Ljudske republike Kitajske, 31. oktober 2006.

(193) Kitajska vlada je natančneje ugovarjala tudi uporabi člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s preferenčnimi posojili. Ponovila je, da ni imela nadzora nad bankami. Poleg tega je menila, da je sodelovala po najboljših močeh, da ji je Komisija naložila nerazumno dodatno breme in da manjkajoče informacije niso bile „potrebne“ v smislu člena 28 osnovne uredbe, saj so bile na voljo že v izpolnjenih vprašalnikih. Kitajska vlada je po dokončnem razkritju ponovila te trditve.

(194) Komisija je vztrajala pri svojem stališču, da lahko kitajska vlada banke zaprosi za informacije iz razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah 185 in 186. Potrdila je, da je kitajska vlada zadevne vprašalnike posredovala bankam in da je smiselno izpolnjen vprašalnik prejela od ene banke v državni lasti. Komisija je uporabila tako zagotovljene informacije in jih dopolnila z dejstvi, ki so bila na voljo le za manjkajoče dele.

(195) Te manjkajoče informacije se večinoma nanašajo na dva vidika. Prvič, informacije o lastništvu in strukturi upravljanja nesodelujočih bank je Komisija potrebovala, da bi ugotovila, ali so te banke javni organi ali ne. Drugič, informacije za posamezne družbe, ki jih je zagotovila sodelujoča banka, kot sta na primer notranji postopek odobritve posojil banke in ocenjevanje kreditne sposobnosti bank za posojila, zagotovljena vzorčenim družbam, so bile potrebne v smislu člena 28 osnovne uredbe, da bi se ugotovilo, ali so bila posojila vzorčenim družbam zagotovljena po preferenčnih obrestnih merah. Poleg tega lahko take notranje dokumente zagotovijo samo banke in jih tako ni mogoče predložiti z izpolnjenimi vprašalniki vzorčenih družb.

(196) Kitajska vlada je trdila tudi, da informacij o posameznih družbah ni bilo mogoče zagotoviti iz regulativnih razlogov. Kitajska vlada je trdila, da tudi če bi imela Komisija splošno pisno soglasje vzorčenih družb o odpovedi pravicam do zaupnosti, bi morale zadevne banke ali finančne institucije stranke prositi za izrecno dovoljenje v zvezi z vsako posamezno posojilno transakcijo in da bi morale zadevne finančne institucije preveriti ta dovoljenja.

(197) Vendar je Komisija opozorila, da je bila vsaka družba posebej zaprošena za soglasje za posojilne transakcije vsake posamezne banke. Menila je, da bi moralo tako posebno soglasje samo po sebi zadostovati za odobritev dostopa do evidenc v zvezi z vzorčenimi družbami. Poleg tega so nekatere banke dejansko predložile pregled neodplačanih posojil, ki so jih pri njih najele družbe, kar kaže, da niso bile omejene pri zagotavljanju informacij o posameznih transakcijah. Vendar nobena od teh bank ni predložila nobenih informacij v zvezi z lastno notranjo oceno razkritih transakcij.

(198) Komisija je menila, da kitajski vladi ni naložila nerazumnega bremena. Na začetku je svojo preiskavo omejila na tiste finančne institucije, ki so zagotovile posojila vzorčenim družbam. Prav tako od kitajske vlade ni zahtevala, naj opredeli te finančne institucije, saj sta bila seznam z imeni in naslovi bank ter zahtevek za posredovanje vprašalnikov poslana kitajski vladi že na samem začetku preiskave, tj. junija 2019. S tem je imela kitajska vlada na voljo dovolj časa za izpolnitev zahteve Komisije. Komisija je zato menila, da je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi olajšala naloge, ki jih je naložila kitajski vladi.

(199) Komisija je zato trdila, da se je morala pri preučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega s preferenčnimi posojili, delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

3.2.1.2 Zavarovanje izvoznih kreditov

(200) Družba Sinosure je delno izpolnila posebni vprašalnik v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov, zagotovljenih vzorčenim družbam. Zlasti ni predložila posebnih informacij o zavarovanju izvoznih kreditov, zagotovljenih industriji tkanin iz steklenih vlaken, višini premij ali podrobnih podatkov v zvezi z dobičkonosnostjo svoje dejavnosti zavarovanja izvoznih kreditov.

(201) Poleg tega ni predložila zahtevanih dokazil glede svojega korporativnega upravljanja, kot je statut, pri čemer je trdila, da so to zaupne informacije.

(202) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(203) Po mnenju Komisije so informacije, ki so se zahtevale od subjektov v državni lasti (družb ali javnih/finančnih institucij), kitajski vladi na voljo za vse subjekte, v katerih je kitajska vlada glavni ali večinski delničar. To velja tudi za družbo Sinosure, ki je subjekt, ki je v celoti v državni lasti. Zato je Komisija kitajsko vlado obvestila, da bo pri preučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega z zavarovanjem izvoznih kreditov, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(204) Kitajska vlada je v odgovoru na dopis Komisije ugovarjala uporabi člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov, pri čemer je opozorila na dejstvo, da je družba Sinosure predložila izpolnjen vprašalnik in med preverjanjem na kraju samem odgovorila na vprašanja Komisije.

(205) Družba Sinosure je dejansko predložila izpolnjen vprašalnik, njeni predstavniki pa so bili navzoči pri preverjanju v prostorih kitajske vlade. Vendar so bile zagotovljene informacije nepopolne, kot je navedeno v uvodnih izjavah 200 in 201. Družba Sinosure je na primer predložila skupne podatke o svoji dobičkonosnosti, ne pa podatkov o dobičkonosnosti svojih poslov kratkoročnega zavarovanja izvoznih kreditov. Zato zagotovljene informacije Komisiji niso omogočale, da bi oblikovala sklepe o ključnih delih preiskave v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov, tj. ali je družba Sinosure javni organ in ali so bile premije, ki so se zaračunavale vzorčenim družbam, skladne s trgom.

(206) Komisija je zato sklenila, da se je morala pri svojih ugotovitvah v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

3.2.2 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe za skupino China National Building Materials Group*

(207) V skladu z vprašalnikom o subvencijah, poslanim proizvajalcem izvoznikom, morajo holdingi predložiti odgovore na oddelka A in E vprašalnika. Vendar družba China National Building Materials Co. Ltd. (v nadaljnjem besedilu: CNBM), ki je končna lastnica proizvajalcev izvoznikov Jushi, Hengshi in Taishan, ni predložila takih odgovorov.

(208) Družba CNBM je menila, da ni vključena v poslovanje na področju tkanin iz steklenih vlaken in da nima nobenih neposrednih transakcij s proizvajalci izvozniki. Vendar je Komisija ugotovila, da je družba CNBM financirala znatne dokapitalizacije v zvezi z enim od proizvajalcev izvoznikov. Poleg tega je našla dokaze, da so bila nepovratna sredstva, zagotovljena nekaterim subjektom v skupini, prenesena prek bančnih računov družbe CNBM in da so bila nekatera nepovratna sredstva razporejena med različne subjekte v skupini prek računov kapitalskih rezerv.

(209) Komisija meni, da ni mogoče določiti celotnega obsega subvencij, ki jih je prejela skupina CNBM Group, ker matična družba CNBM ni predložila izpolnjenega vprašalnika. V teh okoliščinah je menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(210) Zato je Komisija skupino CNBM Group obvestila, da bo pri preučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega družbi CNBM, ki je matična družba skupine CNBM Group, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(211) Družba Jushi je v odgovoru na dopis Komisije ugovarjala uporabi člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z družbo CNBM. Ponovila je, da ima družba CNBM vlogo vlagatelja v lastniški kapital, nima pa dejanskega nadzora nad družbo China Jushi, ni vključena v poslovanje na področju tkanin iz steklenih vlaken in nima neposrednih transakcij s proizvajalci izvozniki. Čeprav je družba CNBM glavni delničar družbe China Jushi, njen delež znaša le 26,97 %.

(212) Kar zadeva dokapitalizacije, je družba Jushi navedla, da se je delež družbe CNBM v družbi China Jushi s 60,25 % leta 1998 zmanjšal na 26,97 % na koncu OP. V zadnjih treh letih se je osnovni kapital družbe China Jushi povečal le z njenimi lastnimi kapitalskimi rezervami, zato je delež družbe CNBM ostal nespremenjen pri 26,97 %.

(213) Prvič, Komisija je vsekakor menila, da bi morali holdingi predložiti izpolnjen vprašalnik, da bi se ugotovilo, ali so bile na ravni matične družbe zagotovljene kakršne koli subvencije, ki bi lahko bile povezane s proizvajalcem izvoznikom. Brez izpolnjenega vprašalnika ni mogoče ugotoviti celotnega obsega subvencij, povezanih s proizvajalci izvozniki.

(214) Drugič, kar zadeva trditve v zvezi z dejanskim nadzorom družbe CNBM nad družbo Jushi, se je Komisija sklicevala na obrazložitev iz uvodnih izjav 93 do 96 v zvezi z razmerjem med družbama Jushi in Taishan. Na podlagi tega so bile te trditve zavrnjene.

(215) Tretjič, kar zadeva dokapitalizacije, se je delež družbe CNBM skozi čas v relativnem smislu res zmanjšal, vendar se je v obdobju 2010–2018 v absolutnem smislu dejansko povečal.

(216) Nazadnje, elementi iz uvodne izjave 208 se ne nanašajo le na družbi Jushi in Hengshi, ampak tudi na družbo Taishan. Zato tudi če bi Komisija sprejela pripombe družbe Jushi, to ne bi spremenilo njenih ugotovitev glede skupine CNBM Group kot take.

(217) Komisija je zato sklenila, da se mora pri svojih ugotovitvah v zvezi z družbo CNBM, ki je matična družba skupine CNBM Group, delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

3.2.3 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe pri enem proizvajalcu izvozniku v zvezi s preferenčnim financiranjem*

(218) Družba Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. ni pravočasno predložila popolnih informacij o sredstvih, ki jih je od nekaterih delničarjev družbe prejela prek drugih lastniških instrumentov.

(219) Družba kljub ponavljajočim se zahtevam Komisije med preverjanjem na kraju samem in po njem ni zagotovila zahtevanih informacij. Zato je Komisija zadevno družbo uradno obvestila, da bo razmislila o tem, ali bo svoje ugotovitve delno sprejela na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe (tj. glede informacij, povezanih z drugimi lastniškimi instrumenti). Družba je v odgovoru Komisiji navedla, da zaradi uradne ustavitve poslovanja na Kitajskem v zadnjem tednu januarja in prvem tednu februarja ne more v določenem roku odgovoriti na zahtevo Komisije za informacije.

(220) Ker v tej fazi ni bilo dodatnih dokazov glede sredstev, prejetih prek drugih lastniških instrumentov iz uvodne izjave 218, se je Komisija pri svojih ugotovitvah glede navedenih sredstev, ki so jih nekateri delničarji družbe zagotovili prek drugih lastniških instrumentov, kot je podrobno opisano v oddelku 3.4.3.4, še naprej delno zanašala na razpoložljiva dejstva.

3.3 **Subvencije in programi subvencij, ki spadajo v obseg sedanje preiskave**

(221) Na podlagi informacij iz pritožbe, obvestila o začetku in odgovorov na vprašalnike Komisije je bilo preverjeno domnevno subvencioniranje kitajske vlade prek naslednjih subvencij:

(i) preferenčno financiranje (npr. politika posojil, kreditne linije, bančni menični akcepti, financiranje izvoza);

(ii) preferenčno zavarovanje izvoznih kreditov;

(iii) blago in storitve, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega:

— zemljišča in pravice do uporabe zemljišč, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega,

— surovine, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega;

(iv) prihodki, opuščeni prek zagotavljanja električne energije po znižani ceni ter prek programov oprostitev davka in znižanja davka:

— zagotavljanje električne energije po znižani ceni,

— znižanje davka od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo,

— izravnava pri davku od dohodkov podjetij za raziskave in razvoj,

— oprostitev plačila davka na dohodek od dividend med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje,

— oprostitev ali opustitev davkov na nepremičnine in uporabo zemljišč,

— pospešena amortizacija opreme, ki jo uporabljajo visokotehnološka podjetja;

(v) programi nepovratnih sredstev:

— nepovratna sredstva, povezana s tehnološkimi posodobitvami ali preoblikovanjem, kot so na primer spodbujanje nalog na področju raziskav in razvoja v okviru načrtov za podporo znanosti in tehnologiji, spodbujanje prilagoditve, oživitve in tehnološke prenove ključnih industrij, industrijsko preoblikovanje in posodobitev skladov „Made in China 2025“ ter nepovratna sredstva, povezana s pametno proizvodnjo,

— nepovratna sredstva za varstvo okolja, kot so posebni sklad za reformo energetsko varčne tehnologije, sklad za čiste proizvodne tehnologije, spodbude za varstvo okolja in ohranjanje virov,

— nepovratna sredstva za razvoj podjetij,

— program za znane blagovne znamke,

— *ad hoc* subvencije, ki jih zagotovijo občinski/pokrajinski organi.

3.4 **Preferenčno financiranje**

3.4.1 *Finančne institucije, ki zagotavljajo preferenčno financiranje*

(222) Glede na informacije, ki sta jih predložili dve vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov, jima je financiranje zagotavljalo 36 finančnih institucij s sedežem v LRK. Od teh 36 finančnih institucij je bilo 29 bank v državni lasti ([59]). Nekatere od ostalih finančnih institucij so bile v zasebni lasti (štiri institucije), za nekatere pa Komisija ni mogla ugotoviti, ali so v državni ali zasebni lasti (tri institucije). Vendar je posebni vprašalnik kljub pozivu, ki je bil poslan kitajski vladi in je zajemal vse finančne institucije, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam, izpolnila le ena banka v državni lasti.

(223) Kitajska izvozno-uvozna banka kitajskim družbam, ki proizvajajo nove in visokotehnološke izdelke, izdelke z domačimi pravicami intelektualne lastnine, lastne blagovne znamke, izdelke z visoko dodano vrednostjo in izdelke programske opreme ter so registrirane pri organih za industrijo in trgovino, zagotavlja posojila, odvisna od izvoza, po preferenčnih obrestnih merah ([60]). Glede na informacije, ki so bile na voljo Komisiji, kitajski proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken kot proizvajalci novih in visokotehnoloških izdelkov in/ali lastnih blagovnih znamk izpolnjujejo pogoje za posojila, usmerjena v izvoz, saj je več teh proizvajalcev priznanih kot „nacionalna visokotehnološka podjetja“ ali pa jim je bil dodeljen status znane blagovne znamke, najboljše blagovne znamke itd.

(224) Poleg tega Kitajska izvozno-uvozna banka izvoznikom pomaga tudi prek izvoznih kreditov za kupce. Ti krediti se zagotavljajo tujim družbam za financiranje njihovega uvoza kitajskih izdelkov, tehnologij in storitev ([61]).

3.4.1.1 Državne banke kot javni organi

(225) Komisija je ugotavljala, ali banke v državni lasti delujejo kot javni organi v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe. V zvezi s tem je preskusni postopek za preverjanje, ali je podjetje v državni lasti javni organ, naslednji ([62]): „Pomembno je, ali je subjektu zaupano pooblastilo za izvajanje vladnih funkcij, ne pa, kako je to doseženo. Obstaja veliko različnih načinov, na katere vlada v ožjem smislu pooblasti subjekte. Skladno s tem so lahko ustrezne različne vrste dokazov, ki kažejo, da je bil določen subjekt pooblaščen. Dokaz, da subjekt dejansko izvaja vladne funkcije, se lahko uporablja kot dokaz, da ima ali mu je bilo zaupano pooblastilo vlade, zlasti

([59]) Glej oddelek 3.4.1.2 za sodelujoče banke v državni lasti ter oddelek 3.4.1.4 za imena in podatke v zvezi z nesodelujočimi bankami v državni lasti.
([60]) Letno poročilo Kitajske izvozno-uvozne banke za leto 2017, stran 5.
([61]) Kitajska izvozno-uvozna banka, stran 33.
([62]) WT/DS379/AB/R (ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 11. marca 2011, DS 379, točka 318. Glej tudi WT/DS436/AB/R (ZDA – Ogljikovo jeklo (Indija)), poročilo pritožbenega organa z dne 8. decembra 2014, točki 4.9 in 4.10 ter točke 4.17 do 4.20, in WT/DS437/AB/R (ZDA – Ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke s Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 18. decembra 2014, točka 4.92.

kadar tak dokaz kaže stalno in sistematično prakso. Po našem mnenju lahko zato dokaz, da vlada izvaja smiseln nadzor nad subjektom in njegovim ravnanjem, v določenih okoliščinah dokazuje tudi, da ima zadevni subjekt pooblastilo vlade, na podlagi katerega izvaja vladne funkcije. Vendar poudarjamo, da razen izrecnega prenosa pooblastila s pravnim instrumentom obstoj zgolj formalnih povezav med subjektom in vlado v ožjem smislu verjetno ni zadosten razlog za ugotovitev, da ima subjekt pooblastilo vlade. Tako na primer zgolj dejstvo, da je vlada večinski delničar subjekta, ne pomeni, da izvaja smiseln nadzor nad ravnanjem tega subjekta, še manj pa, da ga je vlada pooblastila za izvajanje vladnih funkcij. Vendar je v nekaterih primerih, kadar dokazi kažejo, da so formalni indici vladnega nadzora večplastni, in kadar obstajajo tudi dokazi, da se je tak nadzor smiselno izvajal, na podlagi teh dokazov mogoče sklepati, da zadevni subjekt izvaja pooblastilo vlade."

(226) Komisija je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v bankah v državni lasti. Analizirala je tudi, ali se je nadzor smiselno izvajal. V ta namen se je morala delno zanašati na razpoložljiva dejstva, ker kitajska vlada in banke v državni lasti niso hotele predložiti dokazov o postopku odločanja, ki je vodil do preferenčnih posojil.

(227) Da bi Komisija izvedla to analizo, je najprej preučila informacije bank v državni lasti, ki so izpolnile posebni vprašalnik in omogočile preverjanje.

3.4.1.2 Sodelujoče banke v državni lasti

(228) Samo ena banka v državni lasti, tj. Kitajska izvozno-uvozna banka, je predložila izpolnjen vprašalnik, ki je bil preverjen na kraju samem.

(a) Lastništvo in formalni indici nadzora, ki ga izvaja kitajska vlada

(229) Komisija je na podlagi informacij, prejetih v izpolnjenem vprašalniku in med preveritvenim obiskom, ugotovila, da je imela kitajska vlada neposredno ali posredno v lasti več kot 50 % delnic v tej finančni instituciji.

(230) Kar zadeva formalne indice vladnega nadzora nad sodelujočo banko v državni lasti, jo je Komisija štela za „ključno finančno institucijo v državni lasti". Natančneje, v obvestilu „Začasne določbe o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" je navedeno: „Ključne finančne institucije v državni lasti, ki so navedene v teh določbah, so državne banke, ki izvajajo državno politiko, poslovne banke, družbe za upravljanje finančnih sredstev, delniške družbe, zavarovalnice itd. (v nadaljnjem besedilu: državne finančne institucije), v katere državni svet razpošlje nadzorne odbore."

(231) Nadzorni odbor ključnih finančnih institucij v državni lasti je imenovan v skladu z „Začasnimi določbami o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" (odlok državnega sveta št. 282). Komisija je na podlagi členov 3 in 5 teh začasnih določb ugotovila, da člane nadzornega odbora imenuje državni svet, ki mu tudi odgovarjajo, iz česar je razviden institucionalni nadzor države nad poslovnimi dejavnostmi sodelujoče banke v državni lasti. Poleg teh splošno veljavnih indicev je v zvezi s Kitajsko izvozno-uvozno banko ugotovila naslednje:

(232) Kitajska izvozno-uvozna banka je bila ustanovljena in deluje v skladu z „Obvestilom o ustanovitvi Kitajske izvozno-uvozne banke", ki ga je izdal državni svet, ter svojim statutom. V skladu s statutom te banke država neposredno imenuje njeno upravo. Nadzorni odbor imenuje državni svet v skladu z „Začasnimi določbami o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" ter drugimi zakoni in predpisi, poleg tega odbor odgovarja državnemu svetu.

(233) V statutu je tudi navedeno, da ima partijski odbor Kitajske izvozno-uvozne banke vodilno in osrednjo politično vlogo pri zagotavljanju, da ta banka izvaja politike in pomemben razvoj partije in države. Vodstvo partije je vključeno v vse vidike upravljanja družbe.

(234) Poleg tega je v statutu navedeno, da je Kitajska izvozno-uvozna banka namenjena zagotavljanju podpore za razvoj zunanje trgovine in gospodarskega sodelovanja, čezmejne naložbe, pobudo „En pas, ena pot“, sodelovanje na področju mednarodne zmogljivosti in proizvodnjo opreme. Njeno področje delovanja vključuje kratko-, srednje- in dolgoročna posojila, kot so odobrena in usklajena z državno politiko za zunanjo trgovino, ter spodbujanje naložb po svetu, kot so izvozni krediti, uvozni krediti, tuja pogodbena posojila na področju inženirstva, posojila za naložbe v tujini, posojila kitajske vlade za tujo pomoč in izvozna posojila za prodajalce.

(235) Komisija je tudi ugotovila, da so finančne institucije, ki so v državni lasti, leta 2017 spremenile svoje statute, da bi povečale vlogo Komunistične partije Kitajske na najvišji ravni odločanja bank.

(236) Ti novi statuti določajo, da:

— sta predsednik upravnega odbora in sekretar partijskega odbora ista oseba,

— je naloga Komunistične partije Kitajske zagotavljati in nadzorovati izvajanje politik in smernic Komunistične partije Kitajske in države v bankah ter imeti vodilno in nadzorno vlogo pri imenovanju osebja (vključno z višjimi vodstvenimi delavci) ter

— da pred sprejetjem kakšnih koli pomembnih odločitev upravni odbor obravnava mnenja partijskega odbora.

(237) Dokazi kažejo, da je vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem navedene institucije.

(238) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti v zvezi z njenimi posojilnimi politikami in oceno tveganja, kadar je ta dajala posojila industriji tkanin iz steklenih vlaken. V zvezi s tem so se upoštevali naslednji regulativni dokumenti:

— člen 34 zakona LRK o poslovnih bankah (v nadaljnjem besedilu: zakon o bankah),

— člen 15 splošnih pravil o posojilih (ki jih izvaja Ljudska banka Kitajske);

— sklep št. 40,

— izvedbeni ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1),

— izvedbeni ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj, povezana s poslovnimi bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4),

— upravni ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

(239) Komisija je pri pregledovanju teh regulativnih dokumentov ugotovila, da finančne institucije v LRK poslujejo v splošnem pravnem okolju, ki jim nalaga, da se pri sprejemanju finančnih odločitev prilagodijo industrijski politiki kitajske vlade iz naslednjih razlogov.

(240) Kar zadeva Kitajsko izvozno-uvozno banko, so njena pooblastila v okviru javne politike določena v obvestilu o njeni ustanovitvi in v njenem statutu.

(241) Člen 34 zakona o bankah se uporablja za vse finančne institucije, ki delujejo na Kitajskem, in na splošni ravni določa, da „poslovne banke svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarskega in družbenega razvoja ter smernicami industrijske politike države“. Čeprav člen 4 zakona o bankah določa, da „poslovne banke opravljajo posle brez vmešavanja katere koli enote ali posameznika in da so civilno odgovorne z vsem svojim premoženjem, ki ga imajo kot pravne osebe“, je preiskava pokazala, da se člen 4 zakona o bankah uporablja v skladu s členom 34 zakona o bankah, tj. kadar država vzpostavi javno politiko, jo banke izvajajo in sledijo njenim navodilom.

(242) Poleg tega člen 15 splošnih pravil o posojilih določa: „V skladu z državno politiko lahko ustrezne službe subvencionirajo posojilne obresti, in sicer z namenom spodbujanja rasti nekaterih industrij in gospodarskega razvoja na nekaterih območjih."

(243) Podobno se s sklepom št. 40 vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotavljajo zlasti „spodbujanim" projektom. Kot je pojasnjeno že v oddelku 3.1 in natančneje v uvodni izjavi 166, spadajo projekti industrije tkanin iz steklenih vlaken v „spodbujano" kategorijo. Sklep št. 40 torej potrjuje predhodno ugotovitev v zvezi z zakonom o bankah, in sicer da banke izvajajo pooblastila vlade v obliki preferenčnih kreditnih poslov. Komisija je tudi ugotovila, da ima komisija CBIRC obsežna pooblastila za odobritev vseh vidikov upravljanja vseh finančnih institucij s sedežem v LRK (vključno s finančnimi institucijami v zasebni in tuji lasti), kot so ([63]):

— odobritev imenovanja vseh vodstvenih delavcev finančnih institucij, tako na ravni sedežev kot na ravni lokalnih podružnic. Odobritev komisije CBIRC se zahteva pri zaposlovanju vodstvenega osebja na vseh ravneh, od najvišjih funkcij do vodij podružnic, in vključuje celo vodstvene delavce, imenovane v podružnicah v tujini, pa tudi pristojne za podporne funkcije (npr. upravljavce IT), ter

— zelo dolg seznam upravnih odobritev, vključno z odobritvami za ustanovitev podružnic, uvedbo novih poslovnih področij ali prodajo novih izdelkov, spremembo statuta banke, prodajo več kot 5 % njihovih delnic, povečanje kapitala, spremembe sedeža, spremembe organizacijske oblike itd.

(244) Zakon o bankah je pravno zavezujoč. V oddelku 3.1 je bilo ugotovljeno, da je narava petletnih načrtov in sklepa št. 40 zavezujoča. Zavezujoča narava regulativnih dokumentov komisije CBIRC izhaja iz njenih pooblastil kot bančnega regulativnega organa. Zavezujoča narava drugih dokumentov je razvidna iz klavzul o nadzoru in vrednotenju, ki jih vsebujejo.

(245) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da noben od regulativnih dokumentov, na katere se je sklicevala Komisija, ne zadostuje kot dokaz, da je kitajska vlada dejansko izvajala smiseln nadzor nad Kitajsko izvozno-uvozno banko. Natančneje, trdila je, da je člen 34 kitajskega zakona o poslovnem bančništvu le splošna izjava brez praktičnih posledic. Dodala je, da se člen 34 ne bi smel brati ločeno, ampak v povezavi s členi 4, 5 in 41 zakona o bankah, ki se domnevno nanašajo na samostojnost banke in nevmešavanje subjektov, posameznikov ali vlad. Kitajska vlada je tudi zahtevala, naj se ne upošteva člen 15 splošnih pravil o posojilih, saj njegovo upoštevanje ni obvezno. Nazadnje je navedla, da sklep št. 40 državnega sveta ni zavezujoč, in se sklicevala na člen 17 tega sklepa, v skladu s katerim morajo vse finančne institucije odločitve o odobritvi posojil sprejemati na podlagi tržnih načel.

(246) Komisija je najprej spomnila, da meni, da sta zakon o bankah in sklep št. 40 obvezna, kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi. Poleg tega ugotovitve te preiskave (in ugotovitve Komisije v prejšnjih preiskavah v zvezi z istim programom subvencij ([64])) niso podprle trditve, da banke ne upoštevajo vladne politike in načrtov. Preiskava je pravzaprav pokazala, da se člen 15 splošnih pravil o posojilih dejansko uporablja v praksi ter da se členi 4, 5 in 41 zakona o bankah uporabljajo v skladu s členom 34 zakona o bankah, tj. kadar država vzpostavi javno politiko, jo banke izvajajo in sledijo njenim navodilom. Ugotovitve te preiskave niso podprle trditve, da banke pri odločitvah o odobritvi posojil ne upoštevajo vladne politike in načrtov. Komisija je na primer ugotovila, da imajo proizvajalci izvozniki zaradi preferenčnih posojil koristi od podobno nizkih obrestnih mer.

([63]) V skladu z izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1), izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj v zvezi z bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4), ter upravnimi ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

([64]) Glej na primer zadeve v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, pnevmatikami in električnimi kolesi, navedene v opombi 7, oddelek 3.4.1.1.b, 3.4.1.1.b oziroma 3.5.1.1.

(247) Komisija je ugotovila tudi, da sklep št. 40 državnega sveta vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotovijo samo spodbujanim projektom, ter napoveduje izvajanje „drugih preferenčnih politik za spodbujane projekte“. Na podlagi navedenega morajo banke zagotavljati kreditno podporo industriji tkanin iz steklenih vlaken. Člen 17 istega sklepa sicer vsebuje tudi zahtevo, naj banke upoštevajo kreditna načela, vendar Komisija med preiskavo ni ugotovila, da bi se ta zahteva izvajala v praksi. Sklep št. 40 torej potrjuje predhodno ugotovitev v zvezi z zakonom o bankah, in sicer da banke izvajajo pooblastila vlade v obliki preferenčnih kreditnih poslov.

(248) Komisija je na tej podlagi ugotovila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej vladi tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti, kadar je ta zagotavljala posojila industriji tkanin iz steklenih vlaken, opirala na normativni okvir.

(249) Komisija je želela pridobiti tudi oprijemljive dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih posojil. Med preveritvenim obiskom je sodelujoča banka v državni lasti trdila, da je pri dodeljevanju spornih posojil v praksi uporabljala napredne politike in modele za oceno kreditnega tveganja. Vendar, kot je navedeno že v uvodnih izjavah 187 do 190, konkretni primeri v zvezi z vzorčenimi družbami niso bili zagotovljeni. Sodelujoča banka v državni lasti iz regulativnih in pogodbenih razlogov ni hotela predložiti informacij, vključno s svojimi posebnimi ocenami kreditnega tveganja, povezanimi z vzorčenimi družbami, čeprav je imela Komisija pisno soglasje vzorčenih družb o odpovedi pravicam do zaupnosti.

(250) Ker ni bilo oprijemljivih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti, je Komisija proučila splošno pravno okolje, kot je opisano v uvodnih izjavah 238 do 245, ter ravnanje sodelujoče banke v državni lasti v zvezi s posojili, ki jih je zagotavljala vzorčenim družbam. To ravnanje je bilo v nasprotju z njenim uradnim stališčem med preveritvenim obiskom, saj v praksi ni ravnala, kot bi finančne institucije običajno ravnale na podlagi temeljitih ocen tveganja, ki temeljijo na trgu.

(251) Razen za nekatera posojila v tuji valuti je bilo med preveritvenimi obiski ugotovljeno, da so se posojila dvema vzorčenima skupinama proizvajalcev izvoznikov zagotavljala po obrestnih merah, podobnih referenčni obrestni meri Ljudske banke Kitajske ali nižjih od nje, in sicer ne glede na finančni položaj in kreditno tveganje družb. Posojila so se torej zagotavljala pod tržnimi obrestnimi merami, če jih primerjamo z obrestno mero, ki bi ustrezala profilu tveganja vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. Poleg tega so vzorčene družbe prejele posojila revolving, ki jim omogočajo, da kapital, s katerim so odplačale posojila na datum zapadlosti, takoj nadomestijo s svežim kapitalom od novih posojil.

(252) Komisija je tudi ugotovila, da v primeru sodelujoče banke v državni lasti posojila, o katerih bi morale banke poročati kot o „neobičajnih“ posojilih, v nacionalnem centralnem registru kreditov niso bila vedno označena kot taka. Obveznost poročanja o takih „neobičajnih posojilih“ velja zlasti, kadar so bila posojila prestrukturirana, kadar jih dolžnik ni plačal ali v primeru posojil revolving. Taki primeri so bili odkriti pri dveh vzorčenih proizvajalcih izvoznikih. V skladu s smernicami komisije CBIRC o razvrščanju posojil na podlagi tveganja bi morali biti vsi ti primeri vključeni v centralni register kreditov. Zaradi pomanjkljivega poročanja finančnih institucij je slika kreditnega položaja družbe v centralnem registru kreditov izkrivljena, saj iz registra ni razvidna dejanska kreditna sposobnost družbe. Zato bi finančna institucija, če bi izvedla oceno tveganja, ki temelji na trgu, to storila na podlagi netočnih informacij.

(253) Komisija je zato sklenila, da je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti v zvezi z njenimi posojilnimi politikami in oceno tveganja v zvezi z industrijo tkanin iz steklenih vlaken.

3.4.1.3 Sklep o sodelujočih finančnih institucijah

(254) Komisija je ugotovila, da je sodelujoča finančna institucija v državni lasti pri opravljanju vladnih nalog v zvezi s sektorjem tkanin iz steklenih vlaken izvajala zgoraj navedeni pravni okvir. Zato je delovala kot javni organ v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

3.4.1.4 Nesodelujoče banke v državni lasti

(255) Kot je navedeno v oddelku 3.2, nobena od drugih bank v državni lasti, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam, ni izpolnila vprašalnika. Kitajska razvojna banka ni izpolnila vprašalnika, vendar je bila med preveritvenim obiskom v prostorih ministrstva za trgovino na voljo za vprašanja. Med tem obiskom je navedla, da njene izjave iz prejšnje protisubvencijske preiskave, ki jo je EU izvedla leta 2012, še vedno veljajo in da od takrat ni bilo večjih sprememb. Kitajska razvojna banka ni predložila nobenih dodatnih podrobnih informacij o svoji strukturi upravljanja, oceni tveganja ali primerih v zvezi s posebnimi posojili industriji tkanin iz steklenih vlaken.

(256) Zato je Komisija v skladu s sklepi iz uvodnih izjav 182 do 199 sklenila, da bo pri ugotavljanju, ali se navedene banke v državni lasti štejejo za javne organe, uporabila razpoložljiva dejstva.

(257) Komisija je v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([65]) ugotovila, da so naslednje banke, ki so zagotavljale posojila vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov v teh preiskavah, delno ali v celoti v lasti države ali pravnih oseb v lasti države: Kitajska razvojna banka, Konstrukcijska banka Kitajske, Industrijska in poslovna banka Kitajske, Komunikacijska banka, banka China Everbright, Poštna hranilnica, Kitajska komercialna banka, Razvojna banka Šanghaj Pudong, Kitajska industrijska banka, Podeželska poslovna banka Shenyang, Šanghajska banka, banka Ningbo, banka China CITIC, banka China Guangfa, banka China Bohai, banka Huaxia, banka Hankou, banka Hubei, banka Huishang, banka Dongying, Tianjinska banka, Kunlunska banka, Šanghajska podeželska poslovna banka ter družbe China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., in Sinotruk Finance Co., Ltd. Ker niso bile predložene informacije, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija v tej preiskavi ohranila isti sklep.

(258) Poleg tega je Komisija na podlagi javno dostopnih informacij, kot so spletišče banke, letna poročila in informacije iz bančnih imenikov ali z interneta, ugotovila, da so naslednje banke, ki so dvema vzorčenima skupinama proizvajalcev izvoznikov zagotavljale posojila ali finančni zakup, delno ali v celoti v lasti države ali pravnih oseb v lasti države:

Ime banke	Informacije o lastniški strukturi
Banka Hangzhou	Finančni urad mesta Hangčou ima dejanski nadzor nad banko
Banka Zheshang	Vsaj 37 % delnic je v lasti lokalne vlade in podjetij v državni lasti
Banka Qilu	Vsaj 36 % delnic je v lasti lokalne vlade in podjetij v državni lasti
Banka Fudian	Večinoma v državni lasti, delnice banke so razdeljene med številna podjetja v državni lasti in subjekte, povezane z lokalno vlado mesta Kunming
Banka Suzhou	Večinoma v državni lasti, delnice banke so razdeljene med številna podjetja v državni lasti in subjekte, povezane z lokalno vlado mesta Suzhou
Banka province Džiangsu	Vsaj 32 % delnic je v lasti subjektov v državni lasti
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	Odvisna družba Kitajske komercialne banke, za katero je bilo v protisubvencijski preiskavi vroče valjanih ploščatih izdelkov ([1]) ugotovljeno, da je v državni lasti

([65]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 7, uvodna izjava 132 oziroma 211.

Ime banke	Informacije o lastniški strukturi
Podeželska poslovna banka Chongqing	Vsaj 23 % delnic je v lasti subjektov v državni lasti
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	Ustanovilo jo je ministrstvo za trgovino, vodi pa jo znanstveni in tehnološki raziskovalni inštitut mesta Chongqing
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	V lasti komisije SASAC mesta Chongqing

([1]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 7, uvodna izjava 132.

(259) Ker zadevne finančne institucije niso predložile posebnih informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija nadalje ugotovila lastništvo in nadzor kitajske vlade na podlagi formalnih indicev iz istih razlogov, kot so navedeni v oddelku 3.4.1.2. Zlasti se na podlagi razpoložljivih dejstev zdi, da kitajska vlada vodstvene delavce in nadzornike v nesodelujočih bankah v državni lasti imenuje enako kot v sodelujoči banki v državni lasti in da ji ti delavci tudi odgovarjajo.

(260) Kar zadeva izvajanje smiselnega nadzora, je Komisija menila, da bi se lahko ugotovitve v zvezi s sodelujočo finančno institucijo štele za reprezentativne tudi za nesodelujoče finančne institucije v državni lasti. Zanje enako velja normativni okvir, analiziran v oddelku 3.4.1.2. Ker ni dokazov o nasprotnem, je mogoče na podlagi razpoložljivih dejstev predvidevati, da tako kot pri sodelujoči banki v državni lasti ni konkretnih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti, zato zanje enako velja analiza konkretne uporabe normativnega okvira iz oddelka 3.4.1.2.

(261) Komisija je ugotovila tudi, da ima večina posojilnih pogodb, ki jih je pridobila od vzorčenih družb, podobne pogoje ter da so dogovorjene posojilne obrestne mere podobne in se delno prekrivajo z obrestnimi merami, ki jih je zagotovila sodelujoča banka v državni lasti.

(262) Komisija je zato menila, da so ugotovitve za sodelujočo banko v državni lasti zaradi navedenih podobnosti posojilnih pogojev in posojilnih obrestnih mer pomenile razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28 osnovne uredbe za oceno drugih bank v državni lasti.

(263) Komisija je na tej podlagi sklenila, da se tudi druge banke v državni lasti, ki vzorčenim družbam zagotavljajo posojila, štejejo za javne organe v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(264) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da se je Komisija opirala samo na prejšnje preiskave in indice formalnega nadzora, da bi ugotovila, da nesodelujoče banke v državni lasti delujejo kot javni organi. Za posamezne banke ni bila izvedena ločena analiza. Ker je Kitajska izvozno-uvozna banka banka, ki izvaja državno politiko, njenega položaja poleg tega ni mogoče prenesti na poslovne banke.

(265) V zvezi s tem je Komisija spomnila, da se je morala zaradi nesodelovanja drugih bank v državni lasti zanašati na razpoložljiva dejstva. Komisija je sklenila, da so informacije iz prejšnjih preiskav skupaj s formalnimi indici nadzora in ugotovitvami same preiskave v zvezi s Kitajsko izvozno-uvozno banko in dejanskim ravnanjem bank v odnosu s proizvajalci izvozniki v tem primeru najboljša razpoložljiva dejstva. Vsekakor kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov ali trditev, s katerimi bi izpodbijala ugotovitve Komisije glede dejstva, da so druge banke v državni lasti, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe. Komisija je zato vztrajala pri svojem stališču.

3.4.1.5 Sklep o finančnih institucijah v državni lasti

(266) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov sklenila, da se vse kitajske finančne institucije v državni lasti, ki so zadevnima skupinama sodelujočih proizvajalcev izvoznikov zagotavljale posojila ali finančni zakup, štejejo za javne organe v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(267) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za finančne institucije v državni lasti ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe iz enakih razlogov, kot so navedeni v uvodnih izjavah 269 do 272, kljub temu štelo, da jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato v vsakem primeru pripisalo kitajski vladi.

3.4.1.6 Zaupanje ali ukazovanje zasebnim finančnim institucijam

(268) Komisija je nato obravnavala preostale finančne institucije. Za naslednje finančne institucije se je na podlagi ugotovitev iz prejšnjih protisubvencijskih preiskav ([66]), dopolnjenih z javno dostopnimi informacijami, štelo, da so v zasebni lasti: Kitajska banka Minsheng, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd., banka Standard Chartered in banka Ping An. Zaradi nesodelovanja in nezadostnih javno dostopnih informacij Komisija pri naslednjih finančnih institucijah ni mogla oceniti, ali so v državni ali zasebni lasti: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., banka Taian in podeželska poslovna banka Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. Komisija je uporabila konservativen pristop in jih analizirala enako kot finančne institucije v zasebni lasti, zato so v nadaljnjem besedilu navedene kot „finančne institucije v zasebni lasti“. Komisija je analizirala, ali je tem finančnim institucijam kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj dodelijo subvencije sektorju tkanin iz steklenih vlaken, v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(269) Po mnenju pritožbenega organa STO gre za „zaupanje“, kadar vlada zasebnemu organu naloži odgovornost, „ukazovanje“ pa se nanaša na primere, kadar vlada nad zasebnim organom izvaja nadzor ([67]). Vlada v obeh primerih uporablja zasebni organ kot posrednika za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer bi se „v večini primerov […] pričakovalo, da zaupanje ali ukazovanje zasebnemu organu vključuje neko obliko grožnje ali prisile“ ([68]). Hkrati članice v skladu z odstavkom (iv) ne smejo uvesti izravnalnih ukrepov za izdelke, „kadar vlada zgolj izvaja svoje splošne regulativne pristojnosti“ ([69]) ali kadar ima posredovanje vlade „lahko ali pa tudi ne določen učinek zgolj na podlagi navedenih dejanskih okoliščin in uveljavljanja proste izbire akterjev na zadevnem trgu“ ([70]). Zaupanje ali ukazovanje pomeni „aktivnejšo vlogo vlade in ne zgolj spodbude“ ([71]).

(270) Komisija je opozorila, da normativni okvir v zvezi z industrijo iz uvodnih izjav 238 do 245 velja za vse finančne institucije v LRK, vključno s finančnimi institucijami v zasebni lasti. Za ponazoritev, zakon o bankah in različni odloki komisije CBIRC zajemajo vse banke, ki jih financira Kitajska, in banke s tujimi naložbami v okviru upravljanja komisije CBIRC.

(271) Poleg tega je bilo med preveritvenimi obiski vzorčenih družb ugotovljeno, da ima večina posojilnih pogodb, ki jih je Komisija pridobila od vzorčenih družb, podobne pogoje ter da so bile posojilne obrestne mere zasebnih finančnih institucij podobne in so se delno prekrivale z obrestnimi merami, ki so jih zagotavljale finančne institucije v javni lasti.

(272) Ker Komisija od zasebnih finančnih institucij ni prejela nasprotnih informacij, je sklenila, da je država, kar zadeva industrijo tkanin iz steklenih vlaken, vsem finančnim institucijam (vključno z zasebnimi finančnimi institucijami), ki na Kitajskem poslujejo pod nadzorom komisije CBIRC, v smislu prve alinee člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe zaupala ali ukazala izvajanje vladnih politik in zagotavljanje posojil industriji tkanin iz steklenih vlaken po preferenčnih obrestnih merah.

([66]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 7.
([67]) WT/DS/296 (DS 296 ZDA – Preiskava o izravnalni dajatvi za dinamične bralno-pisalne pomnilnike (DRAMS) iz Koreje), poročilo pritožbenega organa z dne 21. februarja 2005, točka 116.
([68]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 116.
([69]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.
([70]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 114, o strinjanju s poročilom odbora, DS 194, točka 8.31.
([71]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.

(273) Po dokončnem razkritju je ena od strani trdila, da dejstvo, da je imela vsaka od vzorčenih skupin družb v obdobju preiskave ugodnosti od drugih vrst posojil ali finančnega zakupa, pri čemer razlike med njimi vključujejo na primer zapadlost, zavarovanje, jamstva in druge povezane pogoje, kot je navedeno v uvodni izjavi 281, kaže, da država navedenim finančnim institucijam ni zaupala ali ukazala izvajanja politik. Ta stran je trdila tudi, da prekrivanje obrestnih mer zasebnih in javnih bank kaže, da so javne banke dajale posojila po tržnih pogojih, in ne obratno. Komisija je tudi poskušala prenesti dokazno breme, tako da je navedla, da njene ugotovitve veljajo, ker „od zasebnih finančnih institucij ni prejela nasprotnih informacij". Vendar bi morala Komisija najprej določiti primer *prima facie*.

(274) Komisija je v odgovor na te trditve spomnila, da se je morala v zvezi z zasebnimi bankami zaradi nesodelovanja bank zanašati na razpoložljiva dejstva. S tem ni prenesla dokaznega bremena. Ker je sodelovala samo ena banka v državni lasti, je Komisija uporabila informacije sodelujoče strani, ki se je štela za javni organ, in jih primerjala s pogoji, ki jih ponujajo zasebne banke, ki niso sodelovale. Dejstvo, da so se obrestne mere prekrivale, kaže, da so zasebne banke prav tako dajale posojila pod pogoji, ki ne dosegajo tržnih, in ne obratno. Upoštevanje utemeljitve navedene strani bi bilo enako sklepanju, da so informacije, ki temeljijo na razpoložljivih dejstvih, zanesljivejše od sklepov, ki temeljijo na preverjenih informacijah. Dejstvo, da so imele družbe v obdobju preiskave ugodnosti od drugih vrst posojil, za katere so veljali različni pogoji, tega ne spreminja. Vsekakor stran ni predložila nobenih dokazov ali trditev, s katerimi bi izpodbijala ugotovitve Komisije. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(275) Poleg tega je normativni okvir, ki se uporablja za vse banke na Kitajskem, veliko širši od ureditev, ki se uporabljata za komisijo CBIRC, kot je navedeno v uvodni izjavi 238, celoten sklop regulativnih dokumentov pa je pravno zavezujoč, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 244, tako da ne gre le za dejanja spodbujanja. Preveritveni obiski v vzorčenih družbah niso razkrili bistvenih razlik med posojilnimi pogoji ali obrestnimi merami posojil, ki jih zagotavljajo zasebne finančne institucije, in tistimi, ki jih zagotavljajo javne finančne institucije.

(276) Po razkritju je kitajska vlada trdila, da ima zakonodaja, na katero se je sklicevala Komisija, le usmerjevalno vlogo in da zgolj usmerjevalna vloga vlade ne zadostuje za ugotovitev glede zaupanja ali ukazovanja. V zvezi s tem je poudarila, da je člen 34 zakona o bankah zgolj splošna izjava brez praktičnih posledic.

(277) Člen 15 splošnih pravil o posojilih prav tako ne določa zavezujoče obveznosti, ampak zgolj omogoča, da finančne institucije upoštevajo državne politike. Tudi sklep št. 40 ni zavezujoč dokument, od finančnih institucij pa izrecno zahteva, naj finančno podporo zagotavljajo „v skladu s kreditnimi načeli".

(278) Komisija se s tem stališčem ni strinjala, saj je normativni okvir, ki se uporablja za vse banke na Kitajskem, pravno zavezujoč, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 244, tako da ne gre le za dejanja spodbujanja ali usmerjanja s strani vlade. Kar zadeva sklep št. 40, je Komisija že v uvodni izjavi 247 ugotovila, da vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotavljajo samo spodbujanim projektom, čeprav člen 17 istega sklepa od bank zahteva tudi, naj upoštevajo kreditna načela. Komisija je zato vztrajala pri svojem stališču.

3.4.1.7 Bonitetne ocene

(279) Komisija je v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah na podlagi študije, ki jo je objavil Mednarodni denarni sklad (MDS) ([72]) ter je pokazala neskladje med mednarodnimi in kitajskimi bonitetnimi ocenami, skupaj z ugotovitvami preiskave v zvezi z vzorčenimi družbami, že ugotovila, da domače bonitetne ocene, dodeljene kitajskim družbam, niso zanesljive. Dejansko so po navedbah MDS lokalne bonitetne agencije več kot 90 % kitajskih obveznic ocenile

([72]) Glej delovni dokument MDS „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Reševanje težave z dolgom podjetij na Kitajskem), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

z oceno od AA do AAA. To ni primerljivo z drugimi trgi, kot so EU ali ZDA. Na primer, na trgu ZDA ima tako visoko oceno manj kot 2 % družb. Kitajske bonitetne agencije so torej močno nagnjene k dodeljevanju najvišjih ocen na bonitetni lestvici. Imajo bonitetne lestvice z zelo širokim razponom in običajno obveznice z zelo različnimi tveganji zaradi neplačila obveznosti združijo v eno obsežno bonitetno kategorijo ([73]).

(280) Poleg tega tuje bonitetne agencije, kot sta bonitetni agenciji Standard and Poor's in Moody's, pri ocenjevanju kitajskih obveznic, izdanih v tujini, običajno zvišajo izhodiščno bonitetno oceno izdajatelja na podlagi ocene strateškega pomena družbe za kitajsko vlado in trdnosti morebitnega implicitnega jamstva ([74]). Bonitetna agencija Fitch na primer jasno navaja, da so, kadar je to ustrezno, taka jamstva ključni dejavnik, na katerem temeljijo njihove bonitetne ocene kitajskih družb ([75]).

(281) Komisija je pridobila tudi dodatne informacije, s katerimi je dopolnila to analizo. Prvič, Komisija je odločila, da lahko država izvaja določen vpliv na trg bonitetnega ocenjevanja. Glede na dve študiji, objavljeni leta 2016, je bilo na kitajskem trgu dejavnih približno 12 bonitetnih agencij, od katerih je bila večina v državni lasti. Skupaj so 60 % vseh ocenjenih podjetniških obveznic na Kitajskem ocenile bonitetne agencije v državni lasti ([76]).

(282) Kitajska vlada je potrdila, da je bilo v obdobju preiskave na kitajskem trgu obveznic dejavnih 15 bonitetnih agencij, med katerimi je bilo 12 domačih bonitetnih agencij, vključno s Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd., Dagong Global Credit Rating Co., Ltd., Golden Credit Rating International Co., Ltd., China Bond Rating Co., Ltd., CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd., Fareast Credit Rating Co., Ltd., China Chengxin Securities Rating Co., Ltd., United Credit Ratings Co., Ltd., Shanghai Credit Information Services Co., Ltd., China Securities Index Co., Ltd., Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd., in Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Večina domačih bonitetnih agencij je bila v državni lasti. Poleg tega so obstajale tri bonitetne agencije, ki so bile skupna podjetja s kitajskimi in drugimi tujimi vlagatelji, in sicer China Lianhe Credit Rating Co. Ltd., S&P Global China Rating in China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) Drugič, na kitajski trg bonitetnega ocenjevanja ni mogoče prosto vstopati. V bistvu gre za zaprt trg, saj mora bonitetne agencije pred začetkom njihovega delovanja odobriti kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje ali Ljudska banka Kitajske ([77]). Ljudska banka Kitajske je sredi leta 2017 naznanila, da bodo tuje bonitetne agencije pod določenimi pogoji lahko izvajale kreditno ocenjevanje na delu domačega trga obveznic. Vendar v obdobju preiskave na kitajski trg še ni bila sprejeta nobena tuja bonitetna agencija ([78]). Kljub temu so tuje agencije medtem ustanovile skupna podjetja z nekaterimi lokalnimi bonitetnimi agencijami, ki zagotavljajo bonitetne ocene za domače izdaje obveznic. Vendar te ocene temeljijo na kitajskih bonitetnih lestvicah, zato niso povsem primerljive z mednarodnimi bonitetnimi ocenami, kot je pojasnjeno zgoraj.

([73]) Livingston, M., Poon, W. P. H., in Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Ali so kitajske bonitetne ocene ustrezne? Študija o kitajskem trgu obveznic in panogi bonitetnega ocenjevanja), objavljeno v Journal of Banking & Finance, str. 24.

([74]) Price, A. H., Brightbill, T. C., DeFrancesco, R. E., Claeys, S. J., Teslik, A., in Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy* (Prelomljene obljube Kitajske: zakaj njeno gospodarstvo ni tržno), Wiley Rein LLP, str. 68.

([75]) Za konkretni primer glej spletišče agencije Reuters (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final ‚A-'* (Bonitetna agencija Fitch dodelila nadrejenim dolarskim vrednostnim papirjem družbe Shougang končno bonitetno oceno („A–")), https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (obiskano 21. oktobra 2017).

([76]) Lin, L. W., in Milhaupt, C. J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market* (Zavezani državi: kitajski trg podjetniških dolžniških instrumentov z vidika mreže). Columbia Law and Economics Working Paper, št. 543, str. 20; Livingstone, M., Poon, W.P.H., in Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Ali so kitajske bonitetne ocene ustrezne? Študija o kitajskem trgu obveznic in panogi bonitetnega ocenjevanja), objavljeno v Journal of Banking & Finance, str. 9.

([77]) Glej okvirne ukrepe za upravljanje bonitetnega ocenjevanja v zvezi s trgom vrednostnih papirjev, ki jih je objavila kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje (2007) št. 50, 24. avgust 2007; obvestilo Ljudske banke Kitajske o kvalifikacijah družbe China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd., in drugih institucij, vključenih v bonitetno ocenjevanje obveznic, Yinfa (1997) št. 547, 16. december 1997, ter obvestilo št. 14 (2018) Ljudske banke Kitajske in kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje o težavah v zvezi z zagotavljanjem storitev bonitetnega ocenjevanja s strani bonitetnih agencij na medbančnem trgu obveznic in borznem trgu obveznic.

([78]) Glej „Obvestilo Ljudske banke Kitajske o težavah v zvezi z bonitetnim ocenjevanjem bonitetnih agencij na medbančnem trgu obveznic", ki je začelo veljati 1. julija 2017.

(284) Nazadnje, študija, ki jo je pred kratkim opravila sama Ljudska banka Kitajske, potrjuje ugotovitve Komisije, saj je bilo v njej ugotovljeno, da „če je naložbeni razred tujih obveznic določen z mednarodno bonitetno oceno BBB– in višjo, bi se lahko naložbeni razred domačih obveznic ob upoštevanju dejstva, da se povprečna domača bonitetna ocena in mednarodna bonitetna ocena razlikujeta za 6 stopenj ali več, ocenil s stopnjo AA– in višjo“ ([79]).

(285) Glede na stanje, opisano v uvodnih izjavah 279 do 284, je Komisija sklenila, da kitajske bonitetne ocene ne zagotavljajo zanesljive ocene kreditnega tveganja temeljnega sredstva. Na tej podlagi je sklenila, da čeprav je kitajska bonitetna agencija nekaterim vzorčenim družbam dodelila dobre bonitetne ocene, te ocene niso zanesljive. Poleg tega so izkrivljene zaradi ciljev politike za spodbujanje ključnih strateških industrij, kot je industrija tkanin iz steklenih vlaken.

3.4.2 *Preferenčno financiranje: posojila*

3.4.2.1 Posojila revolving

(286) V skladu z ugotovitvami iz preiskav v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in pnevmatikami ([80]) so posojila revolving posojila, ki družbi omogočajo, da kapital, s katerim je odplačala posojila na datum zapadlosti, nadomesti s svežim kapitalom od novih posojil. Posojila revolving so običajno kazalnik težav s kratkoročno likvidnostjo posojilojemalca in vključujejo večjo izpostavljenost tveganju za banke, ki jim zagotavljajo taka posojila. Obstoj posojil revolving v dani družbi je bil zato znak, da je bila družba v slabšem finančnem položaju, kot so na prvi pogled kazali računovodski izkazi, dodatno tveganje pa je bilo povezano s kratkoročnimi likvidnostnimi težavami.

(287) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da posojila revolving niso nujno znak likvidnostnih težav. To je razvidno s spletišč vodilnih evropskih bank. Kreditne linije in posojila revolving so na primer del standardnega poslovanja bank, kot sta ING ([81]) in BNP Paribas ([82]), ter niso povezani z višjimi obrestnimi merami.

(288) Komisija se ni strinjala z oceno kitajske vlade. Kitajski organi obravnavajo posojila revolving kot dodatni dejavnik kreditnega tveganja. Kot je navedeno v smernicah komisije bančnih regulatorjev Kitajske o razvrščanju posojil na podlagi tveganja, bi bilo posojila revolving treba opredeliti vsaj kot posojila, „ki vzbujajo zaskrbljenost“ ([83]). Ta kategorija posojil pomeni, da obstajajo nekateri dejavniki, ki lahko negativno vplivajo na sposobnost vračila posojilojemalca, čeprav je ta trenutno sposoben odplačevati glavnico in obresti posojila.

(289) Posojila revolving v Evropi res obstajajo, vendar so njihovi pogoji precej drugačni kot pri kitajskih posojilih revolving. Posojila revolving v Uniji so v bistvu kreditne linije z vnaprej določenim najvišjim zneskom, ki se lahko dvigne in odplača v več obrokih v predhodno določenem obdobju. Poleg tega se za taka posojila zaračuna dodaten strošek, bodisi pogodbeni pribitek poleg običajnih kratkoročnih tržnih obrestnih mer ([84]) bodisi vnaprej določena provizija za upravljanje. V primeru banke BNP Paribas, ki ga je navedla kitajska vlada, je bila predvidena tudi provizija za neizkoriščen kapital med trajanjem posojila.

(290) Na drugi strani se pogoji posojil revolving, ugotovljenih med preveritvenimi obiski kitajskih vzorčenih družb, niso razlikovali od pogojev drugih kratkoročnih posojil. Niso bili označeni kot kreditne linije ali posojila revolving in zanje niso veljali niti pribitki niti dodatne provizije. Na prvi pogled so bili običajna kratkoročna posojila. Vendar je bilo kot namen posojila včasih navedeno „odplačevanje posojil“. Poleg tega je pri preverjanju odplačil takih posojil

([79]) Delovni dokument Ljudske banke Kitajske, št. 2017/5, 25. maj 2017, str. 28.
([80]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, navedeno v opombi 7 (uvodne izjave 152 do 242), in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeno v isti opombi (uvodne izjave 243 do 294).
([81]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) Točka II člena X smernic komisije bančnih regulatorjev Kitajske o razvrščanju posojil na podlagi tveganja.
([84]) To potrjuje tudi primer banke BNP Paribas, ki ga je navedla kitajska vlada.

med preveritvenim obiskom postalo jasno, da se je glavnica dejansko odplačevala z novimi posojili, prejetimi od iste banke za isti znesek v roku enega tedna pred datumom zapadlosti ali enega tedna po datumu zapadlosti prvotnega posojila. Komisija je svojo analizo nato razširila na druga posojila v preglednicah s posojili in v večini primerov ugotovila druge primere s popolnoma enakimi značilnostmi. Zaradi vsega tega je Komisija ohranila svoje stališče o posojilih revolving.

3.4.2.2 Financiranje za prestrukturiranje dolgoročnega dolga

(291) Komisija je med preiskavo ugotovila, da so nekatere vzorčene družbe izdale obveznice s posebnim namenom odplačevanja dolga, in sicer posojila. Ugotovila je, da so lahko nekatere družbe s prestrukturiranjem svojega dolga prek tega instrumenta preuredile in odložile svoje obveznosti ter pridobile sredstva, brez katerih ne bi mogle izpolniti svojih obveznosti odplačevanja, kar kaže težave pri zbiranju sredstev.

(292) Uporaba obveznic v ta namen vzbuja pomisleke glede sposobnosti določene družbe, da odplača svoje dolgove, zato postavlja pod vprašaj ne le njeno kratkoročno likvidnost, ampak tudi dolgoročno plačilno sposobnost. Obstoj obveznic, izdanih za odplačevanje posojil, v dani družbi je zato znak, da je družba v slabšem finančnem položaju, kot so na prvi pogled kazali računovodski izkazi, ter da obstaja dodatno tveganje, povezano s kratko- in dolgoročnim financiranjem družbe.

3.4.2.3 Specifičnost

(293) Kot je ponazorjeno v uvodnih izjavah 238 do 245, več pravnih dokumentov, namenjenih zlasti družbam v zadevnem sektorju, finančnim institucijam nalaga, naj industriji tkanin iz steklenih vlaken zagotavljajo posojila po preferenčnih obrestnih merah. Ti dokumenti dokazujejo, da finančne institucije preferenčna posojila zagotavljajo le omejenemu številu panog/družb, ki delujejo v skladu z ustreznimi politikami kitajske vlade.

(294) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada izpodbijala sklepe o specifičnosti v zvezi s preferenčnimi posojili. Po navedbah kitajske vlade člena 4 in 34 zakona o bankah zgolj določata splošne smernice v zvezi z ravnanjem poslovnih bank ter ne navajata, katerim družbam ali industrijam bi bilo treba odobriti posojila. Poleg tega člen 15 splošnih pravil o posojilih razpoložljivosti te posebne subvencije ne omejuje izrecno in nedvoumno na družbe v sektorju tkanin iz steklenih vlaken. Sklep št. 40 ni specifičen za podjetje ali industrijo, ampak za določene spodbujane projekte, česar ne bi smeli enačiti. Poleg tega sklep št. 40 ni obvezen, glede na zelo širok nabor gospodarskih sektorjev in industrij, ki jih zajema, pa ni mogoče sklepati, da ta dokument izrecno omejuje dostop do domnevne subvencije na določena podjetja.

(295) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da čeprav zakon o bankah in splošna pravila o posojilih ne navajajo tkanin iz steklenih vlaken kot takih, se sklicujejo na industrijske politike države, ki so določene v dokumentih, navedenih v oddelku 3.1. Zato se je znova sklicevala na navedene dokumente in sklepe iz oddelka 3.1. Nadalje je menila, da so sklicevanja na industrijo tkanin iz steklenih vlaken dovolj jasna, saj je ta opredeljena bodisi z imenom bodisi s sklicevanjem na izdelek, ki ga izdeluje, ali panožno skupino podjetij, ki ji pripada. Poleg tega je zaradi dejstva, da kitajska vlada podpira omejeno skupino spodbujanih industrij, vključno z industrijo tkanin iz steklenih vlaken, ta subvencija specifična. Komisija je zato vztrajala pri svojih sklepih.

(296) Komisija je zato sklenila, da subvencije v obliki preferenčnih posojil niso splošno dostopne, ampak so specifične v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe. Poleg tega ni nobena od zainteresiranih strani predložila dokazov o tem, da preferenčna posojila temeljijo na objektivnih merilih ali pogojih v smislu člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

3.4.2.4 Ugodnost in izračun zneska subvencije

(297) Komisija je nato izračunala znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Pri tem izračunu je ocenila ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. V skladu s členom 6(b) osnovne uredbe je ugodnost za prejemnike razlika med zneskom obresti, ki ga družba plača za preferenčno posojilo, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga dobila na trgu.

(298) Komisija je v zvezi s tem opozorila, da je na kitajskem trgu tkanin iz steklenih vlaken več posebnosti. Kot je pojasnjeno v oddelkih 3.4.1.1 do 3.4.1.7, posojila, ki jih zagotavljajo kitajske finančne institucije, izražajo znatno poseganje vlade in ne izražajo obrestnih mer, ki bi bile običajne na delujočem trgu.

(299) Vzorčeni skupini družb se razlikujeta glede na svoj splošni finančni položaj. Vsaka od družb je imela v obdobju preiskave ugodnosti od drugih vrst posojil ali finančnega zakupa, pri čemer razlike vključujejo zapadlost, zavarovanje, jamstva in druge povezane pogoje. Iz navedenih dveh razlogov je imela vsaka družba drugačno povprečno obrestno mero na podlagi sklopa posojil, ki jih je prejela.

(300) Komisija je ocenila finančni položaj vsake vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov posebej, da bi upoštevala te posebnosti. V zvezi s tem je uporabila metodologijo izračuna za preferenčna posojila, ki je bila uvedena v protisubvencijski preiskavi o vroče valjanih ploščatih izdelkih iz jekla s poreklom iz LRK in protisubvencijski preiskavi o pnevmatikah s poreklom iz LRK ([85]) ter je pojasnjena v uvodnih izjavah v nadaljevanju. Na podlagi tega je za vsako vzorčeno skupino proizvajalcev izvoznikov posebej izračunala ugodnost, ki jo je ta prejela zaradi preferenčnih posojil, in tako ugodnost dodelila zadevnemu izdelku.

(a) Skupina CNBM Group

(301) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 250 do 252, kitajske finančne institucije, ki so zagotavljale posojila, niso predložile nobene ocene kreditne sposobnosti. Da bi Komisija lahko določila ugodnost, je morala oceniti, ali so bile obrestne mere za posojila, dodeljena skupini CNBM Group, na tržni ravni.

(302) Proizvajalci izvozniki iz skupine CNBM Group so bili glede na svoja finančna poročila na splošno v dobičkonosnem finančnem položaju. Eden od proizvajalcev izvoznikov ni imel posojil. Vendar je Komisija ugotovila, da je bilo 65 % njegovih nakupov financiranih z nekakšnim preferenčnim kratkoročnim finančnim instrumentom (bančnimi meničnimi akcepti). Kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.3.2, so bančni menični akcepti vrsta dolžniškega instrumenta; zato njihova obsežna uporaba kaže težave s kratkoročno likvidnostjo. Drugi proizvajalec izvoznik je v obdobju 2016–2018 stalno posloval z dobičkom, poleg tega je imel na prvi pogled dobre finančne kazalnike, kot je nizko razmerje med dolgom in sredstvi. Vendar se je iz naslednjih razlogov zdelo, da ima težave s kratkoročno likvidnostjo: neporavnani kratkoročni dolg družbe je predstavljal skoraj 100 % njenih prihodkov od prodaje; izdala je obveznico za odplačilo bančnih posojil; za financiranje svojih nakupov je uporabljala velik znesek bančnih meničnih akceptov, poleg tega je uporabljala posojila revolving, kar kaže, da je bila družba morda v ranljivejšem finančnem položaju, kot je bilo sprva razvidno iz računovodskih izkazov. Tretji proizvajalec izvoznik je bil v podobnem položaju, saj je ustvarjal dobičke, vendar sta bila tudi pri njem ugotovljeni obširna uporaba bančnih meničnih akceptov in obveznica, izdana za odplačilo bančnih posojil.

(303) Prva posredniška matična družba, tj. China Jushi, je v obdobju 2016–2017 in obdobju preiskave poslovala z dobičkom, vendar je za financiranje svojih nakupov obširno uporabljala bančne menične akcepte. Poleg tega je Komisija ugotovila, da so bila nekatera posojila, zagotovljena na ravni družbe China Jushi, posojila revolving in da je ta družba izdala dve obveznici za odplačilo bančnih posojil. Posojila revolving so bila ugotovljena tudi pri drugi posredniški matični družbi Sinoma Technology.

(304) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 207 do 217, matična družba CNBM ni sodelovala. Vendar iz njenega javno dostopnega letnega poročila za leto 2018 izhaja podobna slika: družba je zelo zadolžena ter ima 130-odstotni delež neto dolga in 68-odstotno razmerje med dolgom in sredstvi. V obdobju preiskave je družba z bankami v državni lasti sklenila dogovor o pretvorbi terjatev v lastniške deleže, da bi izboljšala svojo strukturo dolga. V okviru tega dogovora je lahko družba del svojega dolga do bank v državni lasti pretvorila v delnice in tako zmanjšala obveznosti v svoji bilanci stanja.

([85]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, navedeno v opombi 7 (uvodne izjave 152 do 244), in zadevo v zvezi s pnevmatikami, prav tako navedeno v opombi 7 (uvodna izjava 236).

(305) Komisija je ugotovila, da je kitajska bonitetna agencija različnim družbam v skupini CNBM Group dodelila bonitetne ocene med AA– in AA+. Komisija je ob upoštevanju splošnega izkrivljanja kitajskih bonitetnih ocen iz uvodnih izjav 279 do 285 sklenila, da te bonitetne ocene niso zanesljive.

(306) Komisija je menila, da splošni finančni položaj skupine ustreza bonitetni oceni BB, tj. najvišji oceni, ki se ne šteje več za „naložbeni razred". „Naložbeni razred" pomeni, da bodo obveznice, ki jih izda družba, po presoji bonitetne agencije dovolj verjetno izpolnile plačilne obveznosti, da lahko banke vlagajo vanje.

(307) Po dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da je Komisija celotni skupini CNBM Group dala skupno bonitetno oceno, ki temelji predvsem na bonitetni oceni družbe CNBM, čeprav raven zadolženosti te družbe ne bi mogla negativno vplivati na družbo China Jushi, v kateri ima le 27-odstotni delež. Poleg tega družba CNBM svojih dolžniških obveznosti ne bi mogla prenesti na družbo China Jushi, saj so družbe v skupini ločeni pravni subjekti z omejeno odgovornostjo, kar pomeni, da dolgov delničarjev ali odvisnih družb ni mogoče prenesti. Nadalje, ker skupina CNBM Group meni, da bančni menični akcepti niso enakovredni kratkoročnim posojilom, se prav tako ne bi smeli upoštevati pri bonitetni oceni družb.

(308) Komisija se s temi navedbami ni strinjala. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 301 do 304, je Komisija posamično ocenila vse družbe v teh skupinah. V posebnem primeru skupine CNBM Group je pregled večine družb ne glede na navedeno stanje na ravni družbe CNBM pokazal podobno sliko, vključno s posojili revolving, obširno uporabo bančnih meničnih akceptov in obveznicami, izdanimi za odplačilo posojil. Poleg tega je bil dolg v nasprotju s trditvami družbe dejansko prenesen med različnimi družbami v skupini prek posojil med njimi. Komisija se je zato odločila skupini pripisati enotno bonitetno oceno. Nazadnje, kot je navedeno v oddelku 3.4.3.2, je Komisija bančne menične akcepte obravnavala kot drugo vrsto finančnega instrumenta, ki je enakovredna kratkoročnemu posojilu in se lahko zato uporabi pri določanju bonitetnih ocen. Trditve družbe so bile zato zavrnjene.

(309) Premija, ki se pričakuje za obveznice, ki jih izdajo podjetja s to oceno (BB), se je nato uporabila za običajno posojilno obrestno mero Ljudske banke Kitajske, da bi se določila tržna obrestna mera.

(310) Navedeni pribitek se je določil z izračunom relativnega razmika med indeksi podjetniških obveznic z bonitetno oceno AA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA na podlagi podatkov družbe Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunani relativni razmik se je nato prištel k referenčni obrestni meri, kot jo je Ljudska banka Kitajske objavila na datum dodelitve posojila ([86]), in za tako dolgo obdobje, kot traja zadevno posojilo. To se je izvedlo za vsako posojilo, zagotovljeno družbi.

(311) Po dokončnem razkritju je več strani trdilo, da je bila uporaba relativnega razmika napačna. Vse so trdile, da bi morala Komisija namesto relativnega razmika uporabiti absolutni razmik med obveznicami z bonitetno oceno AA in obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA. Navedle so naslednje razloge:

(1) raven relativnega razmika se spreminja glede na raven izhodiščne obrestne mere v ZDA: čim nižja je raven obrestne mere, tem višji bo posledični pribitek;

(2) raven posledične referenčne vrednosti se spreminja glede na raven referenčne obrestne mere Ljudske banke Kitajske, za katero se uporablja. Čim višja je referenčna obrestna mera Ljudske banke Kitajske, tem višja bo posledična referenčna vrednost;

(3) absolutni razmik je večinoma stabilen skozi čas, medtem ko so za relativni razmik značilna velika nihanja.

([86]) V primeru posojil s stalno obrestno mero. Za posojila s spremenljivo obrestno mero je bila uporabljena referenčna obrestna mera Ljudske banke Kitajske v OP.

(312) Ta vprašanja so bila že predstavljena v prejšnji preiskavi ([87]). Kot je razvidno iz uvodnih izjav 175 do 187 zadeve v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in uvodne izjave 256 zadeve v zvezi s pnevmatikami, je Komisija te trditve zavrnila iz naslednjih razlogov.

(313) Prvič, čeprav je Komisija priznala, da poslovne banke običajno uporabljajo pribitek, izražen v absolutnem smislu, je ugotovila, da so razlogi za to prakso večinoma praktični, kajti obrestna mera je navsezadnje absolutno število. Vendar absolutno število izraža oceno tveganja, ki temelji na relativnem vrednotenju. Tveganje neplačila za družbo, ocenjeno z BB, je X % verjetnejše kot plačilna nesposobnost vlade ali netvegane družbe. To je relativna ocena.

(314) Drugič, obrestne mere ne izražajo le profilov tveganja družb, pač pa tudi tveganja, odvisna od države in valute. Relativni razmik tako zajema spremembe tržnih razmer, ki niso izražene, če se uporablja logika absolutnega razmika. Pogosto, tudi v tej zadevi, se tveganja, odvisna od države in valute, spreminjajo skozi čas, pri čemer so spremembe od države do države različne. Zato se netvegane obrestne mere precej spreminjajo skozi čas in so včasih nižje v ZDA, včasih pa na Kitajskem. Te razlike so povezane z dejavniki, kot so ugotovljena in pričakovana rast BDP, zaupanje v gospodarstvo in stopnje inflacije. Ker se stopnje netveganih obrestnih mer skozi čas spreminjajo, lahko iste nominalne absolutne vrednosti pomenijo zelo različne ocene tveganja. Na primer, če banka oceni, da je za družbo specifično tveganje neplačila pri 10 % večje kot netvegana obrestna mera (relativna ocena), se lahko absolutna vrednost razmika, ki tako nastane, giba med 0,1 % (pri stopnji netvegane obrestne mere 1 %) in 1 % (pri stopnji netvegane obrestne mere 10 %). Z vidika vlagatelja je torej relativni razmik boljši merilni instrument, saj odraža obseg razmika donosa in način, kako nanj vpliva raven temeljne obrestne mere.

(315) Tretjič, relativni razmik je tudi neodvisen od države. Na primer, če bo netvegana obrestna mera v ZDA nižja od netvegane obrestne mere na Kitajskem, bodo pri uporabi te metode absolutne vrednosti pribitkov višje. Če bo netvegana obrestna mera na Kitajskem nižja kot v ZDA, bodo absolutne vrednosti pribitkov nižje.

(316) Kar zadeva tretjo točko, so bili pretekli podatki, ki kažejo razvoj absolutnega in relativnega razmika skozi čas, že analizirani v zadevi v zvezi s pnevmatikami. Komisija je z analizo ugotovila, da absolutne vrednosti razmika niso tako stabilne, kot se je domnevalo, in da so se skozi čas gibale med 1 in 4,5 %. Poleg tega so se relativne vrednosti razmika v zadnjih 23 letih gibale popolnoma enako kot absolutne, tj. ko se povečajo relativne vrednosti razmika, se povečajo tudi absolutne vrednosti in obratno. Glede domnevnega nihanja relativnih vrednosti razmika je razpon podoben; razlika med najvišjimi in najnižjimi vrednostmi je 530 % za relativne in 450 % za absolutne vrednosti razmika ([88]).

(317) Kitajska vlada je nasprotovala tudi uporabi tuje referenčne vrednosti kot take. V zvezi s tem je opozorila, da bi morala Komisija najprej poiskati primerljiva komercialna posojila, ki bi jih lahko proizvajalci izvozniki dejansko dobili na trgu. V nasprotnem primeru bi morala referenčna vrednost temeljiti na pozitivnih dokazih in utemeljenih razlagah, da so bila vsa posojila na zadevnem trgu izkrivljena zaradi poseganja vlade, tako da na domačem trgu ni bilo primerljivih posojil.

([87]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 z dne 8. junija 2017 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 146, 9.6.2017, str. 17) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 z dne 9. novembra 2018 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1579 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2018/163 (UL L 283, 12.11.2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi s pnevmatikami).

([88]) Zadeva v zvezi s pnevmatikami, navedena v prejšnji opombi, uvodna izjava 256.

(318) Kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.1.7, je Komisija v zvezi s tem ugotovila, da domače bonitetne ocene, dodeljene kitajskim družbam, same po sebi niso zanesljive in so izkrivljene zaradi ciljev politike za spodbujanje ključnih strateških industrij, kot je industrija tkanin iz steklenih vlaken. Zato kitajske bonitetne ocene ne zagotavljajo zanesljive ocene kreditnega tveganja temeljnega sredstva, Komisija pa je morala poiskati referenčno vrednost, ki temelji na neizkrivljenih bonitetnih ocenah. Poleg tega je Komisija opozorila, da dobljena obrestna mera v višini približno 9 % za družbe z bonitetno oceno BB ni razumna glede na dejstvo, da je bil donos podjetniških obveznic z bonitetno oceno BB na kitajskem domačem trgu ob koncu obdobja preiskave 21-odstoten ([89]). Te trditve so bile zato zavrnjene.

(319) Kitajska vlada je tudi trdila, da je bila uporaba tuje referenčne vrednosti neustrezna, saj se z referenčno vrednostjo niso izvedle potrebne prilagoditve, ki bi izražale prevladujoče pogoje na kitajskem finančnem trgu, ter da Komisija med drugimi dejavniki ni upoštevala razlik v višini posojil, pogojih odplačevanja in v tem, ali so bila posojila zavarovana.

(320) Komisija se s tem mnenjem ni strinjala, saj se referenčna obrestna mera Ljudske banke Kitajske uporablja kot izhodišče za izračun. Poleg tega relativni razmik vključuje spremembe tržnih razmer iz posamezne države, ki niso izražene, če se uporablja logika absolutnega razmika, kot je pojasnjeno v zgornji uvodni izjavi. Poleg tega je Komisija navedla, da v približek ni mogoče vključiti vseh dejavnikov posamezne ocene tveganja banke. Vendar njena metodologija izračuna upošteva parametre posameznih posojil, kot so datum začetka in trajanje posojila ter spremenljivost obrestne mere. Trditve kitajske vlade so bile zato zavrnjene.

(321) Enake razmere v zvezi z izkrivljanjem trga in neobstojem veljavnih bonitetnih ocen veljajo za posojila, izražena v tujih valutah v LRK, ker tudi ta posojila dodeljujejo iste kitajske finančne institucije. Zato so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti, kot je bilo že ugotovljeno, uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB, izražene v ustreznih valutah in izdane v obdobju preiskave.

(322) Poleg tega, kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.2.1, se obstoj posojil revolving v dani družbi šteje za znak, da je družba v slabšem finančnem položaju, kot na prvi pogled kažejo računovodski izkazi, in da obstaja dodatno tveganje v zvezi s kratkoročnimi likvidnostnimi težavami. Posojila revolving se dejansko običajno sklenejo za kratka obdobja. Zelo malo verjetno je, da bi bil rok zapadlosti posojila revolving daljši od dveh let, to ugotovitev pa potrjujejo dokazi o posojilih, ki so bili preverjeni v vzorčenih družbah.

(323) Zato je Komisija, da bi upoštevala večjo izpostavljenost bank tveganju, ko družbam s posojili revolving zagotavljajo kratkoročno financiranje, za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in prilagodila izračun relativnega razmika za vse kratkoročno financiranje zadevnih družb. Tako je primerjala podjetniške obveznice z bonitetno oceno AA v ZDA in obveznice z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA z enakim trajanjem. Glede na opredelitve bonitetne ocene bonitetne agencije Standard & Poor's je dolžnik z bonitetno oceno B ranljivejši od dolžnika z bonitetno oceno BB, vendar je dolžnik trenutno še vedno sposoben izpolnjevati svoje finančne obveznosti. Vendar lahko negativni poslovni, finančni ali gospodarski pogoji oslabijo sposobnost ali pripravljenost dolžnika, da izpolni svoje finančne obveznosti. Ta referenčna vrednost se zato šteje za ustrezno za upoštevanje dodatnega tveganja, ki izhaja iz uporabe posojil revolving kot kratkoročnega financiranja.

(324) Zato je Komisija uporabila to referenčno vrednost za vse kratkoročne dolgove, vključno s posojili, z rokom zapadlosti dve leti ali manj, zagotovljene družbam, ki so izkoristila posojila revolving.

(325) Za preostala posojila z rokom zapadlosti nad dvema letoma in za družbe, ki niso imele posojil revolving, je Komisija uporabila splošno referenčno vrednost, s katero se obveznicam dodeli najvišja ocena špekulativnega razreda, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 306.

([89]) Daily Report of China Onshore RMB Bond Market (Dnevno poročilo o domačem trgu obveznic, vezanih na RMB), 2018-07-20, Oddelek za informacije o obveznicah, China Central Depository & Clearing Co. Ltd., str. 4.

(326) Komisija je ugotovila, da so nekatere družbe v skupini izdale obveznice z namenom prestrukturiranja dolga. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.2.2, je Komisija v tem primeru menila, da so zadevne družbe v slabšem finančnem položaju, kot na prvi pogled kažejo računovodski izkazi, ter da obstaja dodatno tveganje v zvezi z njihovim kratko- in dolgoročnim financiranjem. Zato je Komisija, da bi upoštevala večjo izpostavljenost tveganju, za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in prilagodila izračun relativnega razmika tudi za njihovo dolgoročno financiranje, vključno s posojili, s tem da je primerjala podjetniške obveznice z bonitetno oceno AA v ZDA in obveznice z bonitetno oceno B v ZDA.

(327) Nazadnje, ker matična družba CNBM ni sodelovala, je bila ugodnost za preferenčna posojila na ravni družbe CNBM določena tako, da se je metodologija, pojasnjena v tem oddelku, uporabila za javno dostopne informacije v letnem poročilu te družbe za leto 2018, kot so neporavnane obveznosti, povprečni stroški kapitala in povprečno trajanje posojil.

(b) Skupina Yuntianhua Group

(328) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 250 do 252, kitajske finančne institucije, ki so zagotavljale posojila, niso predložile nobene ocene kreditne sposobnosti. Da bi Komisija lahko določila ugodnost, je morala oceniti, ali so bile obrestne mere za posojila, dodeljena skupini Yuntianhua Group, na tržni ravni.

(329) Proizvajalci izvozniki iz skupine Yuntianhua Group so bili glede na svoja finančna poročila na splošno v dobičkonosnem finančnem položaju.

(330) Vendar analiza kratkoročne likvidnosti vzbuja pomisleke glede dveh izvoznih družb, saj kratkoročni dolgovi v obdobju preiskave predstavljajo od 90 % do več kot 100 % njunih prihodkov od prodaje, pri čemer se je ta delež v primerjavi s preteklim letom povečal. Obe družbi imata veliko kratkoročnih dolgov. Čeprav eden od proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave ni imel dolgov, je večino svojih nakupov in del drugih neoperativnih stroškov financiral z bančnimi meničnimi akcepti, ki so instrumenti, katerih rok zapadlosti je običajno krajši od enega leta.

(331) Družba CPIC, ki je prva neposredna delničarka in ključna dobaviteljica proizvajalcev izvoznikov, je bila v obdobju preiskave dobičkonosna, vendar se je njena donosnost lastniškega kapitala od preteklega leta zmanjšala. Poleg tega ima družba likvidnostne težave, saj njeni kratkoročni dolgovi predstavljajo od 80 % do 90 % skupnega dolga. S primerjavo kratkoročnih sredstev in kratkoročnih obveznosti družbe se dobi kratkoročni koeficient ([90]) z nizko vrednostjo pod 1, kar vzbuja pomisleke glede sposobnosti družbe za odplačevanje kratkoročnih dolgov. Prav tako je Komisija ugotovila obširno uporabo bančnih meničnih akceptov za financiranje nakupov družbe.

(332) Družba Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., ki je matična družba skupine Yuntianhua Group in je vključena v dobavno verigo izdelka v preiskavi, je v obdobju preiskave ustvarjala izgubo. Primerjava med kratkoročnimi sredstvi in kratkoročnimi obveznostmi družbe ter njen kratkoročni koeficient, ki je nižji od 1, vzbujata resne pomisleke glede njene likvidnosti in sposobnosti odplačevanja kratkoročnih dolgov. Poleg tega je preiskava pokazala, da je družba izdala obveznice z izrecnim namenom odplačila dolgov. Ugotovljeno je bilo tudi, da uporablja posojila revolving.

(333) Komisija je ugotovila, da je kitajska bonitetna agencija skupini Yuntianhua Group dodelila bonitetno oceno AA. Komisija je ob upoštevanju splošnega izkrivljanja kitajskih bonitetnih ocen, navedenega v uvodnih izjavah 279 do 285, sklenila, da ta bonitetna ocena ni zanesljiva.

(334) Komisija je menila, da splošni finančni položaj skupine ustreza bonitetni oceni BB, tj. najvišji oceni, ki se ne šteje več za „naložbeni razred“. „Naložbeni razred“ pomeni, da bodo obveznice, ki jih izda družba, po presoji bonitetne agencije dovolj verjetno izpolnile plačilne obveznosti, da lahko banke vlagajo vanje.

([90]) Kratkoročni koeficient je količnik likvidnosti, s katerim se meri sposobnost družbe za poravnavo zapadlih kratkoročnih obveznosti v enem letu. Izračuna se na podlagi primerjave med kratkoročnimi sredstvi in kratkoročnimi obveznostmi družbe.

(335) Premija, ki se pričakuje za obveznice, ki jih izdajo podjetja s to oceno (BB), se je nato uporabila za običajno posojilno obrestno mero Ljudske banke Kitajske, da bi se določila tržna obrestna mera.

(336) Navedeni pribitek se je določil z izračunom relativnega razmika med indeksi podjetniških obveznic z bonitetno oceno AA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA na podlagi podatkov družbe Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunani relativni razmik se je nato prištel k referenčni obrestni meri, kot jo je Ljudska banka Kitajske objavila na datum dodelitve posojila ([91]), in za tako dolgo obdobje, kot traja zadevno posojilo. To se je izvedlo za vsako posojilo in finančni zakup, zagotovljena družbi.

(337) Enake razmere v zvezi z izkrivljanjem trga in neobstojem veljavnih bonitetnih ocen veljajo za posojila, izražena v tujih valutah v LRK, ker tudi ta posojila dodeljujejo iste kitajske finančne institucije. Zato so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti, kot je bilo že ugotovljeno, uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB, izražene v ustreznih valutah in izdane v obdobju preiskave.

(338) Poleg tega, kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.2.1, se obstoj posojil revolving v dani družbi šteje za znak, da je družba v slabšem finančnem položaju, kot na prvi pogled kažejo računovodski izkazi, in da obstaja dodatno tveganje v zvezi s kratkoročnimi likvidnostnimi težavami. Posojila revolving se dejansko običajno sklenejo za kratka obdobja. Zelo malo verjetno je, da bi bil rok zapadlosti posojila revolving daljši od dveh let, to ugotovitev pa potrjujejo dokazi o posojilih, ki so bili preverjeni v vzorčenih družbah.

(339) Zato je Komisija, da bi upoštevala večjo izpostavljenost bank tveganju, ko družbam s posojili revolving zagotavljajo kratkoročno financiranje, za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in prilagodila izračun relativnega razmika za vse kratkoročno financiranje zadevnih družb. Tako je primerjala podjetniške obveznice z bonitetno oceno AA v ZDA in obveznice z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA z enakim trajanjem. Glede na opredelitve bonitetne ocene bonitetne agencije Standard & Poor's je dolžnik z bonitetno oceno B ranljivejši od dolžnika z bonitetno oceno BB, vendar je dolžnik trenutno še vedno sposoben izpolnjevati svoje finančne obveznosti. Vendar lahko negativni poslovni, finančni ali gospodarski pogoji oslabijo sposobnost ali pripravljenost dolžnika, da izpolni svoje finančne obveznosti. Ta referenčna vrednost se zato šteje za ustrezno za upoštevanje dodatnega tveganja, ki izhaja iz uporabe posojil revolving kot kratkoročnega financiranja.

(340) Zato je Komisija uporabila to referenčno vrednost za vse kratkoročne dolgove, vključno s posojili, z rokom zapadlosti dve leti ali manj, zagotovljene družbam, ki so izkoristila posojila revolving.

(341) Za preostala posojila z rokom zapadlosti nad dvema letoma in za družbe, ki niso imele posojil revolving, je Komisija uporabila splošno referenčno vrednost, s katero se obveznicam dodeli najvišja ocena špekulativnega razreda, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 306.

(342) Komisija je ugotovila, da so nekatere družbe v skupini izdale obveznice z namenom prestrukturiranja dolga. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.2.2, je Komisija v tem primeru menila, da so zadevne družbe v slabšem finančnem položaju, kot na prvi pogled kažejo računovodski izkazi, ter da obstaja dodatno tveganje v zvezi z njihovim kratko- in dolgoročnim financiranjem. Zato je Komisija, da bi upoštevala večjo izpostavljenost tveganju, za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in prilagodila izračun relativnega razmika tudi za njihovo dolgoročno financiranje, vključno s posojili, s tem da je primerjala podjetniške obveznice z bonitetno oceno AA v ZDA in obveznice z bonitetno oceno B v ZDA.

3.4.2.5 Sklep o preferenčnem financiranju: posojila

(343) Preiskava je pokazala, da so v obdobju preiskave vse vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov imele ugodnosti od preferenčnih posojil. Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti je Komisija preferenčna posojila štela za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

([91]) V primeru posojil s stalno obrestno mero. Za posojila s spremenljivo obrestno mero je bila uporabljena referenčna obrestna mera Ljudske banke Kitajske v OP.

(344) Znesek subvencije, določen v zvezi s preferenčnimi posojili v obdobju preiskave za vzorčene skupine družb:

Preferenčno financiranje: dajanje posojil

Družba/skupina	Skupni znesek subvencije
Skupina Yuntianhua Group	2,53 %
Skupina CNBM Group	7,39 %

3.4.3 *Preferenčno financiranje: druge vrste financiranja*

3.4.3.1 Kreditne linije

(345) Preiskava je pokazala, da so kitajske finančne institucije zagotavljale tudi kreditne linije pod preferenčnimi pogoji v povezavi z zagotavljanjem financiranja vsaki od vzorčenih družb. Te kreditne linije so vključevale okvirne sporazume, v skladu s katerimi banka vzorčenim družbam dovoli, da uporabljajo različne dolžniške instrumente, kot so posojila za obratni kapital, bančni menični akcepti, dokumentarne menice, druge oblike financiranja trgovanja itd., do določenega najvišjega zneska.

(346) Namen kreditne linije je določiti omejitev najemanja posojil, v okviru katere lahko družba kadar koli uporabi posojila za financiranje svojega tekočega poslovanja, s čimer financiranje obratnega kapitala postane prilagodljivo in je na voljo takoj, ko ga družba potrebuje. Preiskava je pokazala, da sta imela dva proizvajalca izvoznika z različnimi bankami sklenjene sporazume o kreditnih linijah, ki so zajemali različne kratkoročne finančne instrumente z namenom financiranja operativnih stroškov. Zato je Komisija menila, da bi moralo biti vse kratkoročno financiranje vzorčenih družb načeloma zajeto z nekakšnim instrumentom kreditne linije, vključno z bančnimi meničnimi akcepti, ki se redno izdajajo za financiranje tekočega poslovanja.

(347) Zato je Komisija znesek kreditnih linij, ki so jih imele sodelujoče družbe na voljo v obdobju preiskave, primerjala z zneskom kratkoročnega financiranja, ki so ga te družbe porabile v istem obdobju, da bi ugotovila, ali je bilo vse kratkoročno financiranje zajeto s kreditno linijo. Če je znesek kratkoročnega financiranja presegel omejitev kreditne linije, je Komisija znesek obstoječe kreditne linije povečala za znesek nad omejitvijo kreditne linije, ki so ga proizvajalci izvozniki dejansko porabili.

(348) V normalnih tržnih razmerah bi bile kreditne linije predmet tako imenovane pogodbene provizije ali provizije za prevzete obveznosti za kritje stroškov in tveganj banke ob odprtju kreditne linije ter provizije za podaljšanje, ki se na letni osnovi zaračunava za podaljšanje veljavnosti kreditnih linij. Vendar je Komisija ugotovila, da so vse vzorčene družbe uživale ugodnosti kreditnih linij, ki so bile zagotovljene brezplačno.

(349) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da trditev Komisije, da so kreditne linije v normalnih tržnih razmerah predmet provizij za prevzete obveznosti, ni utemeljena glede na njene premisleke v zadevah v zvezi z zrakoplovi. Po navedbah kitajske vlade se provizije za prevzem obveznosti uporabljajo le v primeru zavezujočih kreditnih linij. Vendar Komisija ni ugotovila, da so zadevne kreditne linije zavezujoče. Kitajska vlada je spomnila, da je EU v zadevi „ES – zrakoplovi“ sama trdila, da je dejstvo, da Evropska investicijska banka (EIB) ni zaračunavala provizij za prevzem obveznosti, upravičeno, ker „[…] (i) pri pogodbah z ‚nedoločeno obrestno mero‘ (tj. pogodbah, pri katerih se obrestne mere ne določijo vnaprej) ni gotovosti glede časovnega razporeda dajanja na voljo sredstev, zato se EIB ne zaveže k natančni obrestni meri“.

(350) Komisija je v odgovor na to trditev opozorila, da odbor v svojih končnih ugotovitvah v postopkih v zadevi ES – zrakoplovi ni upošteval trditve EU glede provizij za prevzem obveznosti. Odbor je zlasti ugotovil, da je dejstvo, da EIB ne zaračunava provizij za prevzem obveznosti kot nadomestila za svojo obveznost dajanja na razpolago sredstev, ugodnejše od primerljivega posojila komercialnega posojilodajalca in da pomeni zagotovitev ugodnosti ([92]). Ta trditev je bila zato zavrnjena.

([92]) WT/DS316/R – Evropske skupnosti in nekatere države članice – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino z velikimi civilnimi zrakoplovi, Poročilo odbora, 30. junij 2010, točki 7.739 in 7.801.

(351) Komisija je v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe štela, da je tako dodeljena ugodnost za prejemnike razlika med zneskom, ki ga je družba plačala kot provizijo za odprtje ali podaljšanje veljavnosti kreditnih linij s strani kitajskih finančnih institucij, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo poslovno kreditno linijo, ki bi jo lahko pridobila na trgu.

(352) Po razkritju je več strani trdilo, da Komisija ni izvedla analize specifičnosti za kreditne linije. Poleg tega je kitajska vlada ponovila pripombe iz oddelka 3.1, pri čemer je navedla, da industrija tkanin iz steklenih vlaken ni spodbujana industrija ter da dokumenti, na katere se je v zvezi s tem sklicevala Komisija, ne kažejo, da so kreditne linije, zagotovljene industriji tkanin iz steklenih vlaken, specifične v smislu člena 2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(353) Komisija ni izvedla ločene analize specifičnosti, ker so kreditne linije neločljivo povezane z drugimi vrstami preferenčnih posojilnih instrumentov, kot so posojila, zato zanje velja enaka analiza specifičnosti, kot je bila za posojila predstavljena v oddelku 3.4.2.3. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(354) Ustrezna referenčna vrednost pogodbene provizije je bila določena v višini 1,5 % glede na javno dostopne podatke ([93]) za odprtje podobnih kreditnih linij v podobnih (vendar neizkrivljenih) razmerah. Pogodbena provizija se plača ob odprtju kreditne linije na podlagi pavšalnega zneska. Zato je Komisija referenčno vrednost uporabila za znesek kreditnih linij, odprtih v obdobju preiskave.

(355) Na podlagi istega vira je bila za provizijo za podaljšanje veljavnosti kreditnih linij, ki so obstajale pred začetkom obdobja preiskave in so bile med tem obdobjem podaljšane, uporabljena referenčna vrednost 1,25 %. Provizija za podaljšanje se plačuje letno ob podaljšanju veljavnosti kreditne linije na podlagi pavšalnega zneska. Zato je Komisija referenčno vrednost uporabila za znesek kreditnih linij, podaljšanih v obdobju preiskave.

(356) Po dokončnem razkritju je ena od strani pripomnila, da banke pogosto opustijo stroške, ki se nanašajo na pogodbene provizije in provizije za podaljšanje, da bi pridobile velike poslovne stranke. Družba je nadalje predložila primer banke v Združenih državah Amerike, ki ni zaračunavala pogodbene provizije, za zavezujoče kreditne linije v višini od 100 001 USD do 3 milijone USD pa je zaračunavala samo 0,25-odstotno letno provizijo za podaljšanje ([94]). Poleg tega je glede na to, da so Združene države Amerike veliko večji trg kot Združeno kraljestvo in da se je Komisija pri določitvi kreditne sposobnosti opirala na bonitetne ocene obveznic iz Združenih držav Amerike, menila, da je taka referenčna vrednost veliko primernejša kot referenčna vrednost za mala podjetja iz Združenega kraljestva, ki jo je uporabila Komisija.

(357) Komisija je ugotovila, da trditev, da banke pogosto opustijo stroške, ki se nanašajo na pogodbene provizije in provizije za podaljšanje, da bi pridobile velike poslovne stranke, ni podprta z nobenim dokazom. Poleg tega je pregledala referenčno vrednost, ki jo je predlagala družba, ter ugotovila, da se nanaša predvsem na kreditne linije za mala podjetja v višini največ 3 milijone USD in je povezana zlasti s kratkoročnimi potrebami po obratnem kapitalu. V nasprotju s tem je spodnja meja referenčne vrednosti, ki jo je uporabila Komisija, znašala 25 000 GBP, medtem ko navzgor ni bila omejena, poleg tega ni bilo omejitev v zvezi z uporabo zagotovljenega kapitala ali trajanjem, referenčna vrednost pa je bila ločena od drugega finančnega produkta, omenjenega v istem dokumentu, vendar posebej prilagojenega malim podjetjem. Referenčna vrednost, ki jo je uporabila Komisija, je bila zato primernejša za velike stranke. Poleg tega je ameriška banka, ki je v primeru, ki ga je izbrala tožeča stranka, zagotavljala kreditne linije, delovala izključno na ameriškem trgu, medtem ko je HSBC (referenčna vrednost, ki jo je uporabila Komisija) svetovna banka, ki deluje tudi na kitajskem trgu. Komisiji niso na voljo nobeni dokazi, ki bi kazali, da se banka HSBC odpoveduje provizijam glede na velikost stranke. Tudi v tem pogledu se je referenčna vrednost, ki jo je uporabila Komisija, zdela primernejša. Trditve družbe so bile zato zavrnjene.

([93]) Provizije, ki jih zaračunava HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf.
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2 Bančni menični akcepti

(a) Splošno

(358) Bančni menični akcepti so finančni produkti, katerih namen je s širitvijo oblik posojil razviti aktivnejši domači denarni trg. So oblika kratkoročnega financiranja, ki lahko *„zmanjša stroške financiranja in poveča učinkovitost kapitala“* izdajatelja menice ([95]).

(359) Bančni menični akcepti se lahko uporabljajo samo za poravnavo pravih trgovinskih poslov, izdajatelj menice pa mora predložiti zadostne dokaze v zvezi s tem, na primer kupoprodajno pogodbo, račun in dobavnico itd. Bančni menični akcepti se lahko v prodajnih pogodbah uporabljajo kot standardna plačilna sredstva skupaj z drugimi sredstvi, na primer položnico ali nakaznico.

(360) Bančni menični akcept izda vlagatelj (izdajatelj menice, ki je tudi kupec v osnovnem trgovinskem poslu), sprejme pa ga banka. Banka se s sprejetjem bančnega akcepta strinja, da bo prejemniku plačila/imetniku na določen datum (datum zapadlosti) brezpogojno plačala znesek denarja, naveden v akceptu.

(361) Pogodbe o bančnih meničnih akceptih na splošno vsebujejo seznam poslov, pokritih z zneskom bančnega akcepta, ter navedbo roka plačila obveznosti do dobavitelja in datuma zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(362) Komisija je ugotovila, da se bančni menični akcepti na splošno izdajajo v okviru pogodbe o bančnem meničnem akceptu, v kateri so navedeni identiteta banke, dobaviteljev in kupca, obveznosti banke in kupca ter vrednost na dobavitelja, rok plačila, dogovorjen z dobaviteljem, in datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(363) Komisija je ugotovila tudi, da so bančni menični akcepti v sporazumih o kreditnih linijah običajno navedeni kot instrumenti, ki se lahko uporabljajo v okviru omejitve finančnih sredstev skupaj z drugimi kratkoročnimi finančnimi instrumenti, kot so posojila za obratni kapital.

(364) Glede na pogoje, ki jih določi posamezna banka, se lahko od izdajatelja menice zahteva, da nakaže manjši polog na namenski račun, sprejme zavezo in plača akceptno provizijo. Izdajatelj menice mora celotni znesek bančnega meničnega akcepta na namenski račun vsekakor prenesti najpozneje na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(365) Ko banka sprejme bančni menični akcept, ga izdajatelj menice indosira in kot plačilo računa prenese prejemniku plačila, ki je tudi dobavitelj v osnovnem trgovinskem poslu. Posledično se plačilna obveznost kupca (izdajatelja menice) do dobavitelja (prejemnika plačila) prekliče. Nastane nova plačilna obveznost kupca do banke akceptantke v istem znesku (izdajatelj menice mora ta znesek banki plačati v gotovini pred zapadlostjo bančnega meničnega akcepta). Z izdajo bančnih meničnih akceptov se torej obveznost izdajatelja menice do njegovega dobavitelja nadomesti z obveznostjo do banke.

(366) Zapadlost bančnih meničnih akceptov se razlikuje glede na pogoje, ki jih določi posamezna banka, obdobje zapadlosti pa lahko traja do enega leta.

(367) Prejemnik plačila (ali imetnik) bančnega meničnega akcepta ima pred zapadlostjo tri možnosti:

— lahko počaka do zapadlosti, da mu banka akceptantka v gotovini plača celotni znesek, enak nominalni vrednosti bančnega akcepta,

— bančni menični akcept lahko indosira, tj. lahko ga uporabi kot plačilno sredstvo za svoje obveznosti do drugih oseb, ali

— bančni menični akcept lahko predloži banki akceptantki ali drugi banki v diskontiranje in pridobi denarne prejemke proti plačilu diskontne stopnje.

([95]) Glej spletišče Kitajske ljudske banke:
https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Datum izdaje bančnega meničnega akcepta na splošno ustreza roku plačila, dogovorjenemu z dobaviteljem, vendar je lahko tudi datum pred rokom plačila ali po njem. V preiskavi je bilo v zvezi z vzorčenimi družbami ugotovljeno, da se je datum izdaje na splošno ujemal z datumom roka plačila, dogovorjenega z dobaviteljem, ali je bil pred tem datumom, v nekaterih primerih pa celo po njem. Komisija je ugotovila, da je bil rok zapadlosti bančnih meničnih akceptov vzorčenih družb večinoma šest do dvanajst mesecev po datumu zapadlosti računa.

(369) Kar zadeva računovodsko obravnavo bančnih meničnih akceptov, so ti v računovodskih izkazih izdajateljev, tj. vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, izkazani kot obveznosti do banke.

(370) Kreditni bonitetni center Ljudske banke Kitajske (v nadaljnjem besedilu: CRCP) bančne menične akcepte priznava kot „neporavnani kredit“, ki ga zagotovijo banke, na isti ravni kot posojila, akreditive ali financiranje trgovine. Prav tako je treba opozoriti, da se center CRCP napaja iz finančnih institucij, ki dajejo različne vrste posojil, in da so te finančne institucije zato bančne menične akcepte izkazale kot obveznosti do njih. Poleg tega pogodbe o bančnih meničnih akceptih, zbrane med preiskavo, določajo, da banka ob nepopolnem kupčevem plačilu na datum zapadlosti bančnih meničnih akceptov neplačani znesek obravnava kot zapadlo posojilo pri banki.

(371) Po dokončnem razkritju je en proizvajalec izvoznik iz skupine CNBM Group trdil, da center CRCP v bonitetnih poročilih bančnih meničnih akceptov ne izkazuje kot obveznosti do banke. Ta zainteresirana stran se je sklicevala na opombo k obveznostim v bonitetnem poročilu centra CRCP, kjer je navedeno, da „[s]tanje dolga vključuje neporavnane predujme, posojila, posojila različnih razredov, financiranje trgovanja, faktoring, diskontiranje računov, garancije in dolgove, ki jih nadomestijo tretje osebe, ter dolgove, ki jih je družba za upravljanje premoženja upravljala v času priprave statistike“. Nadalje je dodala, da je v bonitetnem poročilu pri eni od družb iz skupine v „povzetku informacij“ navedeno „trenutno stanje obveznosti“, ki ni vključevalo zneskov bančnih meničnih akceptov, ampak samo znesek posojil.

(372) Komisija v zvezi s tem opozarja, da so bančni menični akcepti v bonitetnih poročilih navedeni v „povzetku informacij o neporavnanih kreditih“ na isti ravni kot posojila, akreditivi, diskontirani računi, faktoring ali financiranje trgovanja. Dejstvo, da se bančni menični akcepti ob določenem času, ko se izda poročilo, ne upoštevajo v „stanju dolga“ ali „trenutnem stanju obveznosti“, ne vpliva na njihovo razvrstitev med kredite, kar center CRCP jasno priznava v bonitetnih poročilih.

(373) Kot je bilo že navedeno v uvodni izjavi 358, so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja. Poleg tega, kot je Ljudska banka Kitajske navedla na svojem spletišču, „se lahko z bančnim meničnim akceptom zagotovi sklenitev in izvajanje pogodbe med kupcem in prodajalcem ter spodbuja obračanje kapitala prek posojil Banke Kitajske“ ([96]). Poleg tega banka DBS na svojem spletišču oglašuje bančne menične akcepte kot sredstvo za „izboljšanje obratnega kapitala z odložitvijo plačil“ ([97]).

(374) Komisija je ugotovila, da se bančni menični akcepti večinoma uporabljajo kot plačilno sredstvo v trgovinskih poslih kot nadomestek za nakazilo, s čimer spodbujajo obračanje denarja in obratni kapital izdajatelja menice. Z denarnega vidika se s tem instrumentom izdajatelju menice dejansko odobri odložitev roka plačila za šest mesecev ali eno leto, ker se dejansko gotovinsko plačilo zneska posla izvede ob zapadlosti bančnega meničnega akcepta in ne v trenutku, ko bi moral izdajatelj menice plačati svojemu dobavitelju. Brez takega finančnega instrumenta bi moral izdajatelj menice uporabiti svoj obratni kapital, kar pomeni stroške, ali pri banki najeti kratkoročno posojilo za obratni kapital, da bi plačal svojim dobaviteljem, kar prav tako pomeni stroške. Izdajatelj menice s plačilom z bančnim meničnim akceptom dobavljeno blago ali zagotovljene storitve dejansko uporablja šest mesecev do enega leta, ne da bi plačal gotovinski predujem in kril kakršne koli stroške. Za ponazoritev uporabe bančnih meničnih akceptov kot nadomestka za kratkoročna posojila je tu naveden primer enega od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, pri katerem je Komisija ugotovila, da ni imel nobenih posojil. Vendar so bančni menični akcepti, ki jih je ta proizvajalec izvoznik izdal v obdobju preiskave, predstavljali 70 % njegovih operativnih stroškov. Podobno so na koncu obdobja preiskave predstavljali več kot 53 % vseh njegovih obveznosti.

([96]) Glej opombo 71.
([97]) Glej spletišče banke DBS: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance.

(375) V normalnih tržnih razmerah bi bančni menični akcepti kot finančni instrument pomenili stroške financiranja za izdajatelja menice. Preiskava je pokazala, da so vse vzorčene družbe, ki so v obdobju preiskave uporabljale bančne menične akcepte, plačale samo akceptno provizijo za storitev, ki jo je opravila banka, pri čemer je ta provizija znašala med 0,05 % in 0,1 % nominalne vrednosti bančnega akcepta. Vendar nobena od vzorčenih družb ni krila stroškov za financiranje z bančnimi meničnimi akcepti, s katerimi je bilo odloženo gotovinsko plačilo za dobavo blaga in zagotovitev storitev. Zato je Komisija menila, da so imele preiskovane družbe ugodnosti od financiranja v obliki bančnih meničnih akceptov, za katere niso krile nobenih stroškov.

(376) Ob upoštevanju navedenega je Komisija sklenila, da je sistem bančnih meničnih akceptov, ki ga je vzpostavila LRK, vsem proizvajalcem izvoznikom zagotovil brezplačno financiranje tekočega poslovanja, s čimer jim je zagotovil ugodnost, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kot je opisano v uvodnih izjavah 395 do 399, v skladu s členom 3(1)(a)(i) in (2) osnovne uredbe.

(377) Po dokončnem razkritju sta oba sodelujoča proizvajalca izvoznika pripomnila, da bančni menični akcepti ne pomenijo posojila ali druge oblike finančne pomoči in da je Komisija napačno domnevala, da ima uporaba bančnih meničnih akceptov enak učinek kot uporaba kratkoročnega posojila. Trdila sta, da podaljšani rok plačila, ki izhaja iz uporabe bančnega meničnega akcepta, ni brezobrestno kratkoročno posojilo, ki ga odobri banka, temveč podaljšanje roka plačila, ki ga odobri prodajalec. Skupina Yuntianhua Group je trdila, da Komisija ni dokazala obstoja finančnega prispevka v primeru bančnih meničnih akceptov. Oba sodelujoča proizvajalca izvoznika sta vztrajala, da bančni menični akcepti ne vključujejo nobenega financiranja, saj banka nobeni strani ni nakazala nobenega denarja.

(378) Ena od družb iz skupine CNBM Group je trdila, da se s sprejemom banke zgolj olajšajo transakcije med stranmi, ki se ne poznajo, in sicer tako, da banka doda svoje jamstvo, da bo plačilo izvedeno na datum zapadlosti. Poleg tega bančni menični akcept ne spremeni datuma plačila, prvotno določenega v prodajni pogodbi, zato banka s sprejemom bančnega akcepta ne zagotovi kratkoročnega posojila. Nadalje je navedla, da to, kako so bančni menični akcepti vpisani v notranjih knjigah družbe, ne spremeni sklepa, da bančni menični akcepti niso neka vrsta kratkoročnega financiranja. Ta stran je trdila tudi, da ker prodajalec v skladu s prodajno pogodbo plačilo prejme šele v šestih mesecih ali enem letu, kupcu ni treba uporabiti lastnega obratnega kapitala ali najeti kratkoročnega posojila za plačilo ob vpogledu, ker se je prodajalec že strinjal, da bo plačilo odloženo.

(379) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da ni ugotovila, da so bančni menični akcepti posojila. Sklenila pa je, da imajo ekonomske učinke, podobne kratkoročnemu financiranju.

(380) Kot je navedeno v uvodni izjavi 374, je Komisija ugotovila, da se bančni menični akcepti večinoma uporabljajo kot plačilno sredstvo v trgovinskih poslih kot nadomestek za nakazilo, s čimer spodbujajo obračanje denarja in obratni kapital izdajatelja menice. Komisija je tudi ugotovila, da se z vidika gotovine s tem instrumentom gotovinsko plačilo odloži na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta. Dejansko se dobavitelju na datum zapadlosti, dogovorjen v pogodbi, namesto z gotovino plača z bančnim meničnim akceptom. Gotovinsko plačilo ob zapadlosti izvede izdajatelj menice, ki banki plača v gotovini v skladu s pogodbenim razmerjem, sklenjenim med izdajateljem menice in banko v okviru bančnega meničnega akcepta. Dobavitelji lahko bančne menične akcepte tudi indosirajo za plačilo drugim ponudnikom (namesto plačila z gotovino). Kot je navedeno v uvodni izjavi 374, je uporaba bančnih meničnih akceptov izdajateljem menic omogočila, da so dobavljeno blago ali zagotovljene storitve uporabljali šest mesecev do enega leta, ne da bi plačali gotovinski predujem in krili kakršne koli stroške. Komisija je tudi ponovila, da Ljudska banka Kitajske bančne menične akcepte predstavlja kot instrument, ki lahko „zmanjša stroške financiranja in poveča učinkovitost kapitala“ izdajatelja menice „ter spodbuja obračanje kapitala prek posojil Banke Kitajske“ ([98]), banka DBS pa bančne menične akcepte oglašuje kot sredstvo za „izboljšanje obratnega kapitala z odložitvijo plačil“ ([99]). Poleg tega kitajska vlada ni izpodbijala sklepa Komisije, da so bančni menični akcepti oblika financiranja. Poleg tega je komisija CBIRC pred kratkim izdala obvestilo, v katerem je navedla, da lahko bančne finančne institucije za okrepitev kreditne podpore podjetjem, ki so nižje v lastniški verigi ključnih podjetij, z odprtjem bančnih meničnih akceptov, domačih akreditivov, predhodnega financiranja itd. ([100]). navedenim podjetjem zagotavljajo kreditno podporo za pridobitev in plačilo blaga. To je še en dokaz, ki kaže, da kitajska vlada bančne menične akcepte dojema kot obliko kreditne podpore.

([98]) Glej opombo 73.
([99]) Glej opombo 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Dejstvo, da banka v trenutku izdaje bančnega meničnega akcepta nobeni strani ne nakaže denarja, ne spremeni zgornje utemeljitve in sklepov. Kot je bilo že pojasnjeno, so bančni menični akcepti, ki jih je uvedla LRK, plačilno sredstvo v trgovinskih poslih, ki dajejo prednost izdajateljem menice, tako da spodbujajo obračanje njihovega denarja in obratni kapital. Z ekonomskega in finančnega vidika uporaba tega instrumenta omogoča, da izdajatelj menice plačuje svoje obveznosti, ne da bi uporabljal finančna sredstva družbe, zato predstavlja obliko financiranja njegovih gospodarskih dejavnosti. V nasprotju s trditvami sodelujočih proizvajalcev izvoznikov tega financiranja ne odobri dobavitelj, temveč banka. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 365, se plačilna obveznost kupca (izdajatelja menice) do dobavitelja (prejemnika plačila) prekliče, ko banka sprejme bančni menični akcept in se ta indosira prejemniku plačila (tj. dobavitelju). Dejansko se prejemniku plačila (dobavitelju) plača z bančnim meničnim akceptom v trenutku, dogovorjenem v prodajni pogodbi (tj. na datum zapadlosti). To je med preveritvenim obiskom potrdila tudi kitajska vlada, in sicer je navedla, da ko družba dobavitelju plača z bančnim meničnim akceptom, nima več obveznosti do dobavitelja, ampak do banke, ker bo moral tisti, ki je zahteval izdajo bančnega meničnega akcepta, banki na datum zapadlosti plačati celotni znesek. Poleg tega lahko dobavitelj bančni menični akcept kot plačilno sredstvo uporabi za plačilo lastnih obveznosti do drugih strani. Torej dobavitelj ne odobri podaljšanja roka plačila. Nasprotno, banka odobri podaljšanje roka dejanskega gotovinskega plačila transakcije, na katero se nanaša bančni menični akcept, za šest mesecev ali eno leto in tako izdajatelju menice omogoči, da se izogne morebitnim stroškom financiranja.

(382) Komisija se ni strinjala s pripombo, da ker prodajalec v skladu s prodajno pogodbo plačilo prejme šele v šestih mesecih ali enem letu, kupcu ni treba uporabiti lastnega obratnega kapitala ali najeti kratkoročnega posojila, da bi lahko plačal ob vpogledu. Poleg tega se ni strinjala z izjavo, da način knjiženja bančnih meničnih akceptov v notranjih knjigah vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni pomemben. Kot je bilo že navedeno, so bančni menični akcepti dejansko plačilno sredstvo, ki ga izdajatelj menice uporabi za izpolnitev svojih obveznosti do prejemnika plačila. Izjava, da „prodajalec […] plačilo prejme šele v šestih mesecih ali enem letu“, je vsebinsko netočna, ker prodajalec prejme plačilo z bančnim meničnim akceptom na datum zapadlosti, dogovorjen v pogodbi. Kot je že poudarjeno v uvodni izjavi 374, so bančni menični akcepti v trgovinskih poslih določeni kot plačilno sredstvo in nadomeščajo gotovinsko plačilo, s tem pa se morata strinjati prodajalec in kupec. Vendar je gotovinsko plačilo blaga in storitev odloženo na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta, pri čemer ta odlog odobri banka. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 365, se obveznost izdajatelja menice do prodajalca po plačilu prodajalcu z bančnim meničnim akceptom prekliče, nastaneta pa dve novi obveznosti: obveznost izdajatelja menice do banke akceptantke in obveznost banke akceptantke do prodajalca (prejemnika plačila) ali imetnika bančnega meničnega akcepta. V nasprotju z navedeno trditvijo je način knjiženja bančnih meničnih akceptov v notranjih knjigah vzorčenih proizvajalcev izvoznikov pomemben element, ki kaže, da se na eni strani obveznost do prodajalca prekliče ob plačilu z bančnim meničnim akceptom, na drugi strani pa nastane nova obveznost izdajatelja menice do banke. To je dodaten dokaz, da izdajatelju menice na datum zapadlosti, dogovorjen v pogodbi, v primeru uporabe bančnih meničnih akceptov kot plačilnega sredstva, kar dovoli banka, ki je sprejela akcept, ni treba izvesti gotovinskega plačila dobavitelju (prejemniku plačila). Namesto tega mora izdajatelj menice banki plačati gotovino na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta, ki nastopi šest mesecev ali eno leto pozneje. To je med preveritvenim obiskom potrdila tudi kitajska vlada, saj je navedla, da so bančni menični akcepti „zanimivi za razbremenitev denarnega toka družbe“.

(383) Komisija se ni strinjala niti s pripombo, da banka s sprejetjem bančnega meničnega akcepta na nek način le doda svoje jamstvo, da bo plačilo na datum zapadlosti izvedeno. Prvič, kot je bilo že navedeno, je bančni menični akcept plačilno sredstvo, s katerim izdajatelj menice izpolni svojo obveznost do prejemnika plačila (dobavitelja). Zato se plačilo izdajatelja menice dobavitelju izvede ob indosiranju bančnega meničnega akcepta, ob zapadlosti pa izdajatelj menice izpolni svojo plačilno obveznost do banke. Drugič, bančnega meničnega akcepta ni mogoče opredeliti zgolj kot dodatno jamstvo za prihodnje plačilo, saj je plačilno sredstvo, priznano v prodajnih pogodbah, poleg tega se plačilna obveznost izdajatelja menice do dobavitelja ob plačilu z bančnim meničnim akceptom prekliče. Obveznost gotovinskega plačila banki na datum zapadlosti ni podaljšanje roka plačila, ki ga odobri dobavitelj, ampak obveznost do banke. Poleg tega je to potrdila kitajska vlada med preveritvenim obiskom, ko je navedla, da se bančna garancija in bančni menični akcept pravno gledano razlikujeta v tem, da je „pri garanciji za plačilo v prvi vrsti odgovorna družba A, pri bančnih akceptih pa banka izdajateljica“.

(384) Ob upoštevanju zgoraj navedenega je Komisija ponovila svoj sklep, da so bančni menični akcepti z vidika njihovih učinkov oblika kratkoročnega financiranja, saj so proizvajalcem izvoznikom omogočili financiranje njihovih nakupov. Ugodnost, dodeljena sodelujočim proizvajalcem izvoznikom, je prihranek stroškov za financiranje zaradi dejstva, da niso plačevali za uporabo financiranja prek bančnih meničnih akceptov.

(385) Ker imajo bančni menični akcepti dejansko enak namen in učinke kot kratkoročna posojila za obratni kapital ter jih sodelujoči proizvajalci izvozniki široko uporabljajo za financiranje svojega tekočega poslovanja, namesto da bi uporabljali kratkoročna posojila za obratni kapital, bi morali kriti stroške, enake tistim za kratkoročno financiranje obratnega kapitala. Ta sklep je med preveritvenim obiskom potrdila tudi kitajska vlada, ki je navedla, da se družba sama odloči, ali bo izbrala bančni menični akcept ali kratkoročno posojilo, vendar sta si ta instrumenta „po naravi podobna“.

(386) Glede na zgoraj navedeno je Komisija zavrnila trditve, da bančni menični akcepti niso oblika kratkoročnega financiranja.

(b) Specifičnost

(387) Kar zadeva specifičnost, sklep št. 40 določa, da finančne institucije spodbujanim industrijam zagotavljajo kreditno podporo, kot je navedeno v uvodni izjavi 165.

(388) Komisija je menila, da so bančni menični akcepti druga oblika preferenčne finančne podpore, ki jo finančne institucije zagotavljajo spodbujanim industrijam, kot je sektor tkanin iz steklenih vlaken. Kot je navedeno v oddelku 3.1, je sektor tkanin iz steklenih vlaken dejansko med spodbujanimi industrijami in je zato upravičen do vse možne finančne podpore. Predložen ni bil noben dokaz, da lahko vsako podjetje v LRK (razen podjetja v spodbujanih industrijah) izkoristi bančne menične akcepte pod enakimi preferenčnimi pogoji.

(389) Po dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da je bančni menični akcept v LRK običajna poslovna praksa, ki je na voljo vsem industrijam, in da je edina zakonsko določena omejitev za uporabnike bančnih meničnih akceptov navedena v členu 6 zakona Ljudske republike Kitajske o prenosljivih instrumentih, tj. „če oseba, ki ni sposobna sklepati civilnih poslov ali je ta njena sposobnost omejena, podpiše prenosljivi instrument, je njen podpis ničen in neveljaven“. Trdila je tudi, da proizvajalci izvozniki niso dolžni ovreči predpostavke, da je domnevni program subvencij specifičen, in da mora Komisija svojo ugotovitev specifičnosti utemeljiti s pozitivnimi dokazi, zlasti s primerjanjem pogojev, ki so bili na voljo vzorčenim družbam, s tistimi, ki so na voljo drugim kitajskim družbam.

(390) V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na uvodno izjavo 165, v kateri je predstavila dokaze, da morajo finančne institucije spodbujanim industrijam v skladu s sklepom št. 40 zagotavljati kreditno podporo. Bančni menični akcepti so kot oblika financiranja del sistema preferenčne finančne podpore, ki jo finančne institucije zagotavljajo spodbujanim industrijam, kot je industrija tkanin iz steklenih vlaken.

(391) Komisija je opozorila, da je njena ocena glede specifičnosti sheme subvencij temeljila na razpoložljivih vladnih dokumentih o spodbujanih industrijah, kot so načrti in predpisi. V zvezi s tem je ugotovila, da je kitajska vlada jasno določila, katere industrije se spodbujajo, s čimer je specifične ugodnosti preferenčnega financiranja omejila samo na te industrije. Zato tudi če več drugih industrij, ki so posebej opredeljene kot spodbujane, prav tako uživa enake ali podobne preferenčne pogoje kot industrija tkanin iz steklenih vlaken, to ne pomeni, da so preferenčno financiranje in zlasti bančni menični akcepti na splošno na voljo vsem industrijam.

(392) Poleg tega, tudi če bi bila lahko oblika financiranja načeloma na voljo družbam v vseh industrijah, bi lahko bila specifična zaradi konkretnih pogojev, pod katerimi se tako financiranje ponuja družbam iz določene industrije, na primer pogojev glede nadomestila za financiranje in obsega financiranja. Kot je bilo že navedeno, je Komisija v primeru sodelujočih proizvajalcev izvoznikov dejansko ugotovila, da so imeli vsi ugodnosti zaradi kratkoročnega financiranja z bančnimi meničnimi akcepti, za katerega niso plačevali nobenih stroškov, in da so imeli nekateri ugodnosti zaradi znatnega obsega bančnih meničnih akceptov v primerjavi z drugim kratkoročnim financiranjem, kot so kratkoročna posojila. Nobena od zainteresiranih strani ni predložila dokazov o tem, da preferenčno financiranje z bančnimi meničnimi akcepti družb v industriji tkanin iz steklenih vlaken temelji na objektivnih merilih ali pogojih v smislu člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(393) Komisija je v zvezi s pripombo o sistemu bančnih meničnih akceptov v Kanadi poudarila, da se v skladu s členom 4(2) osnovne uredbe specifičnost programa subvencij oceni le v zvezi s subvencijami v preiskavi. Zato Komisiji ni treba dokazati, da so podobni sistemi v drugih državah prav tako specifični.

(394) Ob upoštevanju zgornjih argumentov so bile trditve sodelujočih proizvajalcev izvoznikov glede specifičnosti bančnih meničnih akceptov zavrnjene.

(c) Izračun ugodnosti

(395) Komisija je pri izračunu zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ocenila ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave.

(396) Kot je bilo navedeno že v uvodnih izjavah 358 in 373, so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja, ki poveča učinkovitost kapitala izdajatelja menice, tako da spodbuja obratni kapital in izpolni potrebe izdajatelja po denarnih sredstvih, saj se bančni menični akcepti večinoma uporabljajo namesto gotovine kot plačilno sredstvo v trgovinskih poslih. Komisija je ugotovila, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki za izpolnitev svojih potreb po kratkoročnem financiranju uporabljali bančne menične akcepte, ne da bi plačali nadomestilo. Kot je navedeno v uvodni izjavi 346, je Komisija poleg tega menila, da bi moralo biti vse kratkoročno financiranje vzorčenih družb, vključno z bančnimi meničnimi akcepti, zajeto s kreditno linijo. Ugodnost v zvezi s kreditnimi linijami je bila ugotovljena v oddelku 3.4.3.1.

(397) Komisija je zato sklenila, da bi morali izdajatelji bančnih meničnih akceptov plačati nadomestilo za obdobje financiranja. Za namene izračuna je Komisija štela, da se je obdobje financiranja v primerih, ko je bil bančni menični akcept izdan pred datumom zapadlosti, začelo na datum zapadlosti, dogovorjen z dobaviteljem, v primerih, ko je bil bančni menični akcept izdan na datum zapadlosti ali po njem, pa na datum izdaje bančnega meničnega akcepta. Štelo se je, da se je obdobje financiranja končalo na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(398) V skladu s členom 6(b) osnovne uredbe je Komisija štela, da je ugodnost, ki je bila tako dodeljena prejemnikom, razlika med zneskom, ki ga je družba dejansko plačala kot nadomestilo za financiranje z bančnimi meničnimi akcepti, in zneskom, ki bi ga morala plačati ob uporabi obrestne mere za kratkoročno financiranje.

(399) Komisija je določila ugodnost, ki izhaja iz neplačila stroškov kratkoročnega financiranja. Kot je navedeno v uvodni izjavi 358, so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja. Dejansko imajo isti namen kot kratkoročna posojila za obratni kapital. Zaradi tega je Komisija menila, da bi bilo treba za bančne menične akcepte kriti enake stroške kot pri kratkoročnem financiranju s posojili. Zato je uporabila enako metodologijo kot za kratkoročno financiranje s posojili v RMB, opisano v oddelku 3.4.2.4.

(400) Po dokončnem razkritju je ena od družb iz skupine CNBM Group pripomnila, da bi morala Komisija, ker je bančni menični akcept kredit, ki ga prodajalec zagotovi kupcu, ugodnost izračunati v okviru programa subvencij „blago in storitve, zagotovljeni za plačilo, nižje od primernega“, in da bi morala najprej ugotoviti, ali so dobavitelji javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe.

(401) Kot je bilo že pojasnjeno v uvodnih izjavah 379 do 383, se Komisija ni strinjala, da so bančni menični akcepti kredit, ki ga zagotovi prodajalec, in je sklenila, da so bančni menični akcepti oblika preferenčnega financiranja, ki ga banka zagotovi izdajatelju menice. Zgornja pripomba je bila zato zavrnjena.

(402) Druga družba iz skupine CNBM Group je trdila, da bi morala Komisija dejanski odobreni rok plačila odšteti od domnevnega obdobja bančnega financiranja.

(403) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 397, je Komisija pri izračunu obdobja financiranja upoštevala rok plačila, dogovorjen z dobaviteljem. Pri družbi iz skupine CNBM Group, ki je navedla trditev, je preiskava pokazala, da je rok plačila na temeljnih računih v praksi že potekel, ko so bili izdani ustrezni bančni menični akcepti, ali da ni bilo mogoče najti nobene povezave med predloženimi računi in bančnimi meničnimi akcepti. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(404) Ena od družb iz skupine CNBM Group je trdila, da bi morala Komisija od domnevne ugodnosti odšteti provizije, ki so jih dejansko plačali vzorčeni proizvajalci. Poleg tega je skupina Yuntianhua Group trdila, da mora Komisija v skladu s členom 7(1)(a) osnovne uredbe odšteti kakršno koli pristojbino za vlogo ali druge stroške, ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije.

(405) Komisija je v uvodni izjavi 375 že ugotovila, da so sodelujoči proizvajalci izvozniki plačali akceptno provizijo za storitev, ki jo je opravila banka, pri čemer je ta provizija znašala med 0,05 % in 0,1 % nominalne vrednosti bančnega meničnega akcepta. Dejansko je ta provizija, plačana za obdelavo bančnega meničnega akcepta s strani banke, element, ločen od financiranja, ki ga je odobrila banka in za katerega sodelujoči proizvajalci izvozniki niso krili nobenih stroškov. Ta provizija se plača za pokritje administrativnih stroškov banke za obdelavo bančnih meničnih akceptov. Komisija je uvedla izravnalne ukrepe samo v zvezi z delom bančnih meničnih akceptov, ki predstavlja financiranje (in sicer delom, ki je enak kratkoročnemu financiranju), ni pa analizirala, ali je akceptna provizija prav tako vključevala subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Vsekakor se vpliv provizije na znesek subvencije glede na proizvajalca izvoznika giblje od 0,01 % do 0,04 %, zato je nepomemben. Zato je Komisija menila, da ni treba analizirati vsebine te trditve in oceniti, ali se lahko proti tej ugodnosti uvedejo izravnalni ukrepi.

(406) Družba iz skupine CNBM Group je trdila, da bi bilo treba osnovo za izračun ugodnosti zmanjšati za znesek pologov, ki jih je nakazala kot garancijo za bančne menične akcepte.

(407) V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da je običajna praksa, da banke pri dodeljevanju financiranja od svojih strank zahtevajo garancije in zavarovanja, kot je Komisija ugotovila v prejšnjih preiskavah ([101]). Poleg tega je treba opozoriti, da se take garancije uporabljajo za zagotovitev, da bo proizvajalec izvoznik prevzel finančno odgovornost do banke in ne do dobavitelja. Preiskava je pokazala tudi, da kitajske banke takih garancij ne zahtevajo sistematično in da te garancije niso vedno povezane s posebnimi bančnimi meničnimi akcepti. V zvezi s tem domnevni pologi ne pomenijo predplačila izdajatelja menice bankam, ampak zgolj dodatno jamstvo, ki ga včasih zahtevajo banke in ne vpliva na odločitev banke, ali bo izdajatelju menice izdala bančne menične akcepte brez dodatnih obresti za posojila. Poleg tega so lahko v različnih oblikah, vključno z vezanimi vlogami in zastavami. Pologi so obrestovani v korist izdajatelja menice, torej ne pomenijo stroškov za izdajatelja bančnega meničnega akcepta. Na podlagi tega je bila ta trditev zavrnjena.

(408) Ena od družb iz skupine CNBM Group je trdila, da bi morala Komisija iz svojih izračunov izvzeti bančne menične akcepte, izdane povezanim strankam, saj podaljšanje roka plačila za povezano stranko prek bančnega meničnega akcepta prejemniku plačila ne prinaša ugodnosti v smislu večje likvidnosti, ker za sorazmeren znesek zmanjša likvidnost povezane nasprotne stranke.

(409) V zvezi s tem Komisija opozarja, da je, kot je navedeno zgoraj, bančni menični akcept plačilno sredstvo, zato njegov učinek ni podaljšanje roka plačila, dogovorjenega z dobaviteljem, ampak odlog gotovinskega plačila. Prejemnik plačila (dobavitelj) lahko bančni menični akcept kot plačilno sredstvo indosira in uporabi za poravnavo lastnih obveznosti do drugih strani. Zato ni sorazmernega zmanjšanja likvidnosti povezanih strank, ki so prejele bančni menični akcept. Zato je bila trditev zavrnjena.

([101]) Glej zadevo v zvezi z električnimi kolesi, navedeno v opombi 7, uvodna izjava 316.

(410) Skupina Yuntianhua Group je trdila, da Komisija pri izračunu bančnih meničnih akceptov za nekatere povezane družbe ni uporabila podatkov, navedenih v izpolnjenem vprašalniku.

(411) Komisija je opozorila, da izračun temelji na zadnji predložitvi podatkov, ki so jih zagotovile družbe in so bili preverjeni med preveritvijo na kraju samem. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(412) Nazadnje je ena od družb iz skupine CNBM Group navedla posebno trditev v zvezi z bančnimi meničnimi akcepti, ki jih je izdala povezana družba, da bi se izognila dvojnemu štetju. Komisija je to trditev zavrnila. Ker pa so podatki o tej trditvi zaupni, jih je Komisija obravnavala v posebnem razkritju, namenjenem zadevni družbi.

3.4.3.3 Diskontirani instrumenti

(413) Preiskava je pokazala, da so kitajske finančne institucije diskontirale terjatve do nekaterih vzorčenih družb v zameno za denar.

(414) S tem postopkom so finančni posredniki družbam vnaprej plačali zneske terjatev pred njihovo zapadlostjo. Družbe so s prenosom pravic do prihodnjih terjatev na finančne institucije po odbitku provizij in veljavnih diskontnih stopenj predčasno prejele sredstva.

(415) Veljavna diskontna stopnja bi morala posebej nadomestiti tveganje neplačila, na katerega močno vpliva bonitetna ocena zadnjega subjekta, odgovornega za izpolnitev plačilne obveznosti.

(416) Diskontirane terjatve, ugotovljene med preiskavo, so bile v različnih oblikah, kot so menice, obveznice, faktoring, bančni akcepti in akcepti trgovinskih menic. Vsaka oblika deluje pod določenimi pogoji in podobno vključuje tudi različne stopnje osnovnega tveganja. Pri bančnih meničnih akceptih je zadnji odgovorni subjekt akceptant bančnega akcepta, torej banka. Vendar bi bil zadnji odgovorni subjekt pri drugih vrstah terjatev, na primer menicah ali akreditivih, navadno gospodarska družba.

(417) V normalnih tržnih razmerah bi bilo treba kot nadomestilo za stroške in tveganja banke plačati veljavno diskontno stopnjo. Vendar je Komisija ugotovila, da so bile nekaterim vzorčenim družbam morda zagotovljene preferenčne stopnje, s čimer bi jim bila zagotovljena ugodnost, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(418) Tako dodeljena ugodnost za prejemnike bi bila razlika med diskontno stopnjo, ki so jo uporabljale kitajske finančne institucije, in diskontno stopnjo, ki se uporablja za primerljive posle na trgu, na primer za kratkoročna posojila.

(419) Vendar na podlagi informacij, ki jih vsebuje spis, ni mogoče razlikovati med različnimi veljavnimi diskontnimi stopnjami. Poleg tega je Komisija ocenila, da je bila ugodnost, zagotovljena s to obliko subvencioniranja, v tej preiskavi zanemarljiva. Zato se je odločila, da ne bo uvedla izravnalnih ukrepov proti njej.

3.4.3.4 Programi lastniškega kapitala

3.4.3.4.1 *Pretvorba terjatev v lastniške deleže*

(a) Splošno

(420) Komisija je na podlagi javno dostopnih informacij ugotovila, da je družba CNBM v obdobju preiskave s Kitajsko kmetijsko banko (v nadaljnjem besedilu: SBC) in Komunikacijsko banko (v nadaljnjem besedilu: COMM) izvedla pretvorbo terjatev v lastniške deleže v višini 4 milijarde RMB. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 208 do 217, družba CNBM ni predložila izpolnjenega vprašalnika in ni sodelovala v preiskavi. Zato je morala Komisija pri preučitvi tega posla uporabiti razpoložljiva dejstva.

(421) Banki ABC in COMM sta banki v državni lasti, za kateri se šteje, da sta javna organa in/ali da jima je vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, kot je navedeno v oddelku 3.4.1.4. Poleg tega je bilo v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ugotovljeno, da sta banki ABC in COMM javna organa ali da jima je vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, ki so navadno v pristojnosti vlade ([102]). V spisu o sedanji preiskavi ni dokazov, ki bi nasprotovali navedenim preteklim ugotovitvam.

([102]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 7, uvodne izjave 96–140 oziroma 178–218.

(422) Komisija je menila, da banka v normalnih tržnih razmerah ne bi pretvorila terjatev v lastniške deleže brez dodatnega nadomestila. Dejansko je lastniški kapital veliko bolj tvegan instrument kot terjatve, saj ni zagotovljeno, da bo banka svoje kapitalske naložbe dobila nazaj. Poleg tega lastniški kapital v nasprotju z obrestno mero za posojilo ne zagotavlja nujno donosnosti naložbe. Večje tveganje, ki ga banke prevzamejo zaradi pretvorbe terjatev v lastniške deleže, je potrjeno z dokazi o šibkem finančnem položaju iz letnega poročila družbe za poslovno leto 2018: družba ima zelo velik delež neto dolga (120 %–145 %), kratkoročna posojila, ki jih je treba odplačati v enem letu, predstavljajo dvakratnik letnega bruto dobička, skupne obveznosti pa 2/3 letnih prihodkov od prodaje družbe. Nazadnje so bili v članku na spletišču družbe CNBM izrecno navedeni cilji industrijske politike in dejstvo, da je razlog za pretvorbo strateško sodelovanje med družbo CNBM in navedenima bankama. V njem je zlasti navedeno, da bo pretvorba družbi CNBM pomagala doseči „strukturno reformo na strani ponudbe“ kot industrijski cilj.

(423) Komisija je ob upoštevanju navedenega sklenila, da je bila s pretvorbo terjatev v lastniški kapital družbi CNBM v obdobju preiskave zagotovljena ugodnost, saj so ji pretvorbo pod preferenčnimi pogoji zagotovili javni organi ali subjekti, ki jim je država drugače zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, da bi se dosegli cilji industrijske politike.

(b) Specifičnost

(424) Komisija je menila, da je preferenčno financiranje prek pretvorbe terjatev v lastniški kapital specifično v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, ker so vlagatelji subjekti, ki delujejo v skladu s smernicami državnih politik, v katerih je industrija tkanin iz steklenih vlaken uvrščena med spodbujane industrije. Razpoložljive informacije vsekakor kažejo dodelitev te *ad hoc* subvencije družbi CNBM, zaradi česar je subvencija specifična za podjetje.

(c) Izračun ugodnosti

(425) Ker zaradi nesodelovanja ni bilo dodatnih dokazov, Komisija ni imela dostopa do sporazumov med družbo CNBM in bankama. Zato ni mogla preučiti, ali sta banki prejeli nekakšno nadomestilo za velika tveganja, ki sta jih prevzeli. Vendar vsi elementi, pojasnjeni v uvodni izjavi 422, kažejo težek finančni položaj družbe CNBM in to, da je bil ta posel namenjen doseganju industrijskih ciljev, kar podpira sklep, da navedeni posel ni imel tržne logike, ki bi upoštevala z njim povezana velika dejanska tveganja. Zato je Komisija ta posel štela za enakovrednega odpisu dolga in ga obravnavala kot nepovratna sredstva, dodeljena v obdobju preiskave. Ker so bila nepovratna sredstva v obdobju preiskave v celoti izkoriščena, so bila izračunana na podlagi celotnega prihodka od prodaje celotne skupine. Posledično je bil opredeljen 1,83-odstotni znesek subvencije.

3.4.3.4.2 *Druge oblike kapitalskih injekcij*

(a) Splošno

(426) Vzorčena družba (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.) je v obdobju preiskave prejela sredstva, ki so ji jih subjekti pod državnim nadzorom zagotovili prek posebnih oblik kapitalskih injekcij.

(427) Ta sredstva so bila prenesena v obliki povečanj kapitala, s katerimi pa vlagatelji niso samodejno pridobili polnih pravic delničarjev. V tem smislu so bila sredstva prenesena v zameno za prihodnji delež lastniškega kapitala v družbi prejemnici, ki bi začel veljati šele po nedoločenem obdobju.

(428) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da so bila sredstva, ko jih je družba prejela, evidentirana kot drugi lastniški instrumenti brez pričakovane spremembe lastniških deležev družbe. Vlagatelji kljub prenosu sredstev niso dobili popolnega dostopa do pravic do udeležbe v družbi niti niso v zameno prejeli plačila obresti. Šele po nedoločenem obdobju, ki pa je bilo običajno daljše od enega leta, in po odobritvi s strani komisije SASAC je bil del sredstev prenesen v vplačani kapital. Šele takrat so vlagatelji dobili polne pravice delničarjev.

(429) Komisija je ugotovila tudi, da je bilo lahko obdobje od kapitalske injekcije do podelitve pravic delničarjev daljše od enega leta. V zvezi s tem je Komisija opredelila znatne zneske kapitalskih injekcij, za katere se v celotnem obdobju preiskave niso podelile nobene pravice delničarjev.

(430) Posledično ima družba v praksi do priznanja pravic delničarjev, torej za več kot eno leto, na voljo sredstva v zameno za prihodnji prenos lastništva, ne krije pa nobenih stroškov v zvezi s tem.

(431) V normalnih tržnih razmerah bi družba kot nadomestilo za uporabo sredstev prenesla določen lastniški delež kmalu po prejemu sredstev ali pa bi sredstva evidentirala kot dolg. Glede na posebne okoliščine ureditev v tem primeru pa je ta hibridna oblika financiranja dejansko bližje klasičnemu brezobrestnemu posojilu delničarja za dolgo obdobje kot lastniškemu instrumentu.

(432) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov menila, da je imela družba Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., ki je del skupine Yuntianhua Group, v obdobju preiskave dlje časa ugodnosti zaradi dostopa do znatnih zneskov financiranja, za katere ni krila nobenih stroškov. Ker vlagatelji za to posebno obliko zadevnih kapitalskih injekcij niso samodejno pridobili pravic delničarjev, je Komisija menila, da so imele te kapitalske injekcije podoben učinek kot brezobrestno posojilo.

(b) Družbe vlagateljice pod državnim nadzorom, ki delujejo kot javni organi

(433) Da bi Komisija ugotovila, ali je mogoče vlagatelje šteti za javne organe ali organe, ki jim je LRK zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, je od skupine Yuntianhua Group zahtevala posebne informacije o delničarjih, ki so zagotovili sredstva prek drugih lastniških instrumentov. Vlagatelji so bili: naložbeni center Kunming Heze Investment Center; naložbeni center Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center in partnerstvo sklada za kapitalske naložbe v provinci Junan za reformo podjetij v državni lasti št. 2 (Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership – sklad za reformo podjetij v državni lasti).

(434) Informacije, ki jih je zahtevala Komisija, so obsegale informacije o podjetjih, kot so imena glavnih delničarjev ter sestava in pravila upravnega odbora vsakega vlagatelja. Komisija je zahtevala tudi informacije o naložbenih politikah navedenih vlagateljev in dodatnih podrobnostih o posebnih prenosih sredstev prek drugih lastniških instrumentov.

(435) Poleg tega je Komisija stopila v stik s kitajsko vlado in zahtevala iste informacije, kot so navedene v uvodni izjavi 434. Kitajska vlada je odgovorila, da nima in ne hrani niti informacij o posameznih družbah niti informacij o vseh subjektih na Kitajskem, v katerih ima morda lastniški delež. Zato ni želela neposredno odgovoriti, ampak je svoj odgovor odložila do odgovora, ki ga mora predložiti zadevna vzorčena družba.

(436) Ker Komisija ni prejela popolnega odgovora, je v skladu z uvodnimi izjavami 218 do 220 sklenila, da bo pri ugotavljanju, ali se navedeni vlagatelji štejejo za javne organe, uporabila razpoložljiva dejstva.

(437) Komisija je na podlagi javno dostopnih informacij, kot so letna poročila ali informacije iz poslovnih imenikov, s spletišč vlagateljev ali iz javno dostopnih podatkovnih zbirk, ugotovila, da so bili vlagatelji, ki so skupini Yuntianhua Group zagotavljali sredstva prek drugih lastniških instrumentov, delno ali v celoti v lasti države.

(438) Kar zadeva naložbeni center Kunming Heze Investment Center, je Komisija ugotovila, da so končni lastniki več kot 98 % njegovih delnic lokalna vlada in podjetja v državni lasti ([103]).V zvezi z njegovimi delničarji je ugotovila zlasti, da je več kot 24 % delnic v lasti podjetja Yunnan State Owned Capital Operations Ltd. (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi), ki je v državni lasti. Ugotovila je tudi, da je bilo več kot 74 % delnic naložbenega centra Kunming Heze Investment Center v lasti družbe China Fortune International (Huaxin International Trust), ki je finančna družba podjetja v državni lasti China Huadian Group Co., Ltd. Poleg tega je za upravljanje naložbenega centra Kunming Heze Investment Center odgovoren investicijski sklad, namenjen vlaganju v javne družbe v provincah. Nadalje je Komisija ugotovila, da so v subjektu in njegovih delničarjih zaposleni pravni zastopniki in člani odborov, ki so bili prej vodstveni delavci komisije SASAC province Junan, ter člani Komunistične partije Kitajske ([104]).

([103]) See: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Kar zadeva naložbeni center Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ([105]), je Komisija ugotovila, da so bili končni lastniki najmanj 46 % njegovih delnic lokalna vlada in podjetja v državni lasti. V njegovi delničarski lastniški strukturi je zlasti našla družbe China Construction Bank Trust, Yunnan State-owned Capital Operation Co., Ltd., in Jinrun Caiyuan Equity Investment Fund Management Co., Ltd.

(440) Komisija je prav tako ugotovila, da je partnerstvo sklada za kapitalske naložbe v provinci Junan za reformo podjetij v državni lasti št. 2 (Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership – sklad za reformo podjetij v državni lasti) v lasti podjetja Yunnan Energy Investment Group, ki je v državni lasti.

(441) Komisija je nadalje ugotovila obstoj formalnih indicev nadzora države nad navedenima vlagateljema. Ker ni bilo informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija na podlagi sklepov iz oddelkov 3.4.1.5 in 3.4.1.6 zlasti menila, da vodstvene delavce in nadzornike v družbah v državni lasti, ki imajo v lasti zadevne subjekte, imenuje država, ki ji tudi odgovarjajo.

(442) Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 431, je Komisija ugotovila, da njihovo poslovanje ni sledilo izključno tržni logiki in ni upoštevalo dejanskih tržnih tveganj, povezanih s preiskovanimi posli. Namesto tega so navedeni vlagatelji ob upoštevanju vladnih politik za spodbujanje določenih industrij, navedenih v oddelku 3.1, ravnali nerazumno, ko so finančno podpirali proizvajalca izvoznika.

(443) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov ugotovila, da so subjekti pod državnim nadzorom, ki so skupini Yuntianhua Group zagotavljali sredstva prek drugih lastniških instrumentov, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

(444) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za subjekte pod državnim nadzorom ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe iz enakih razlogov, kot so navedeni v uvodni izjavi 269, kljub temu štelo, da jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so običajno v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato v vsakem primeru pripisalo kitajski vladi.

(c) Specifičnost

(445) Komisija je menila, da je preferenčno financiranje prek kapitalskih injekcij specifično v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, ker so vlagatelji subjekti, ki delujejo v skladu s smernicami državnih politik, v katerih je industrija tkanin iz steklenih vlaken uvrščena med spodbujane industrije. Razpoložljive informacije vsekakor kažejo dodelitev te *ad hoc* subvencije družbi Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., zaradi česar je subvencija specifična za podjetje.

(d) Izračun ugodnosti

(446) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 432, je Komisija menila, da je imela družba Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., ugodnosti zaradi znatnega financiranja s kapitalskimi injekcijami, ki je imelo podoben učinek kot financiranje z brezobrestnimi posojili. Zato se je odločila, da bo za posojila uporabila metodologijo izračunavanja, opisano v oddelku 3.4.2. To pomeni, da se za referenčne obrestne mere, ki jih objavi Ljudska banka Kitajske, uporabi relativni razmik med podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno AA v ZDA in veljavnimi podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB ali B v ZDA z enakim trajanjem za določitev tržne obrestne mere za posojila, ki se nato primerja z dejansko obrestno mero, ki jo plača družba, da se določi ugodnost. Na tej podlagi je bil opredeljen 0,3-odstotni znesek subvencije.

3.4.3.5 Obveznice

(447) Vse vzorčene družbe so imele ugodnosti od preferenčnega financiranja v obliki obveznic.

(a) Institucije v državni lasti, ki delujejo kot javni organi

(448) Na Kitajskem so akterji na trgu obveznic dejansko subjekti, ki so dejavni tudi na trgu posojil. Družbe, ki želijo izdajati obveznice, morajo uporabljati storitve finančne institucije, ki deluje kot zavarovatelj. Ta organizira izdajanje obveznic in predlaga obrestne mere, po katerih bo obveznica ponujena vlagateljem. Ti zavarovatelji so banke v državni lasti, ki zagotavljajo tudi preferenčna posojila, obravnavana v oddelku 3.4.2. Poleg tega so vlagatelji, ki kupujejo obveznice, prav tako večinoma kitajske banke (v državni lasti), saj več kot 95 % skupnega obsega trgovanja z obveznicami poteka na medbančnem trgu ([106]).

([105]) www.qichacha.com/.

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management (2015). *FAQ: China's Bond Market, first half 2015* (Pogosto zastavljena vprašanja: kitajski trg obveznic, prva polovica leta 2015). Glej tudi spletišče: http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (obiskano 16. novembra 2016).

(449) Kot je opisano v oddelku 3.4.1.1, je za te finančne institucije značilna močna prisotnost države in kitajska vlada lahko pomembno vpliva nanje.

(450) Splošni pravni okvir, v katerem delujejo te finančne institucije in ki je opisan v oddelku 3.4.1, se uporablja tudi za obveznice. Poleg tega se naslednji regulativni dokumenti nanašajo izrecno na obveznice:

(1) zakon Ljudske republike Kitajske o vrednostnih papirjih, ki je bil revidiran in sprejet na 18. zasedanju stalnega odbora desetega nacionalnega ljudskega kongresa Ljudske republike Kitajske, ki je potekalo 27. oktobra 2005, in je začel veljati 1. januarja 2006 (sedanja različica je bila objavljena 31. avgusta 2014) (v nadaljnjem besedilu: zakon o vrednostnih papirjih);

(2) upravni ukrepi za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje št. 113, 15. januar 2015;

(3) ukrepi za upravljanje dolžniških finančnih instrumentov nefinančnih podjetij na medbančnem trgu obveznic, ki jih izdaja Ljudska banka Kitajske, odlok Ljudske banke Kitajske (2008) št. 12, 9. april 2008;

(4) predpisi o upravljanju podjetniških obveznic, ki jih je 18. januarja 2011 izdal državni svet.

(451) V skladu z regulativnim okvirom obveznic na Kitajskem ni mogoče prosto izdajati ali z njimi prosto trgovati. Izdajo vsake obveznice morajo odobriti različni vladni organi, kot so Ljudska banka Kitajske, komisija za nacionalni razvoj in reforme ali kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje, odvisno od vrste obveznice in vrste izdajatelja. Poleg tega v skladu s predpisi o upravljanju podjetniških obveznic obstajajo letne kvote za izdajanje podjetniških obveznic.

(452) V skladu s členom 16 zakona o vrednostnih papirjih bi morale biti za javno izdajanje obveznic izpolnjene naslednje zahteve: „naložba zbranih sredstev je skladna z industrijskimi politikami države […]“, „sredstva, kot so bila pridobljena […], pa se uporabljajo za preverjeni namen“. V členu 12 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic je ponovno poudarjeno, da mora biti namen pridobljenih sredstev skladen z industrijskimi politikami države.

(453) V skladu z upravnimi ukrepi za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi se lahko za javno izdajanje ponujajo samo nekatere obveznice, ki izpolnjujejo stroga merila glede kakovosti, kot je na primer bonitetna ocena AAA. Zato bo večina obveznic zasebno izdana tako imenovanim dobro poučenim vlagateljem, ki jih je odobrila kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje in ki so večinoma kitajski institucionalni vlagatelji.

(454) Obrestne mere na podjetniške obveznice niso prosto določene, saj je v členu 18 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic navedeno, da „obrestna mera, ponujena za katero koli podjetniško obveznico, ni za več kot 40 % višja od prevladujoče obrestne mere, ki jo banke plačujejo posameznikom za vezane hranilne vloge z enako zapadlostjo“.

(455) Komisija je želela pridobiti tudi oprijemljive dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih izdaj obveznic. Zato je proučila splošno pravno okolje, kot je opisano v uvodnih izjavah 450 do 454, in konkretne ugotovitve preiskave.

(456) Med preveritvenimi obiski je bilo ugotovljeno, da sta dve skupini vzorčenih proizvajalcev izvoznikov obveznice običajno izdajali po obrestnih merah, podobnih referenčnim obrestnim meram Ljudske banke Kitajske, ne glede na finančni položaj in kreditno tveganje družb.

(457) V praksi na obrestne mere na obveznice podobno kot pri posojilih vpliva bonitetna ocena. Kot je opisano v uvodnih izjavah 279 do 285, je lokalni trg bonitetnega ocenjevanja izkrivljen, bonitetne ocene pa niso zanesljive. To je bilo ponazorjeno z dejstvom, da se pregledi obveznic in poročila o bonitetnih ocenah za obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, niso ujemali z dejanskim stanjem družb.

(458) V enem primeru je podrobni pregled obveznic na primer opozoril, da se stopnje dobička družbe znižujejo, da je bil velik delež neto sredstev zastavljen za jamstva za notranje financiranje, da odplačevanje kratkoročnih dolgov ustvarja velik pritisk in da družba načrtuje nekatere obsežne kapitalsko intenzivne projekte, čeprav že ima visoko razmerje med dolgom in sredstvi. Vendar se poročilo nato zaključi z dodelitvijo bonitetne ocene AA+ za ponudbo obveznic.

(459) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov ugotovila, da so kitajske finančne institucije, ki organizirajo izdajanje obveznic za vzorčene družbe, javni organi ali jim je vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe, kot je pojasnjeno v oddelkih 3.4.1.5 in 3.4.1.6. Poleg tega je bila vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotovljena ugodnost, saj so bile obveznice izdane po obrestnih merah, nižjih od tržnih obrestnih mer, ki so ustrezale njihovemu dejanskemu profilu tveganja.

(b) Specifičnost

(460) Komisija je menila, da je preferenčno financiranje z obveznicami specifično v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj obveznic ni mogoče izdajati brez odobritve vladnih organov, zakon o vrednostnih papirjih LRK pa določa, da mora biti izdajanje obveznic skladno z industrijskimi politikami države. Kot je bilo že navedeno v uvodnih izjavah 140 do 177, se industrija tkanin iz steklenih vlaken šteje za ključno/strateško industrijo.

(c) Izračun ugodnosti

(461) Ker so obveznice v bistvu le še ena oblika dolžniškega instrumenta, podobnega posojilom, in ker metodologija izračunavanja za posojila že temelji na košarici obveznic, se je Komisija odločila, da bo za posojila uporabila metodologijo izračunavanja, opisano v oddelku 3.4.2. To pomeni, da se za referenčne obrestne mere, ki jih objavi Ljudska banka Kitajske, uporabi relativni razmik med podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno AA v ZDA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA z enakim trajanjem za določitev tržne obrestne mere za obveznice, ki se nato primerja z dejansko obrestno mero, ki jo plača družba, da se določi ugodnost.

(462) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 291, je Komisija ugotovila, da so nekatere družbe izdale obveznice zaradi prestrukturiranja dolga. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.4.2.2, je Komisija v zvezi s temi primeri menila, da so zadevne družbe v slabšem finančnem položaju, kot na prvi pogled kažejo računovodski izkazi, ter da obstaja dodatno tveganje v zvezi z njihovim kratko- in dolgoročnim financiranjem. Zato je Komisija, da bi upoštevala večjo izpostavljenost tveganju, za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in prilagodila izračun relativnega razmika tudi za njihovo financiranje, vključno z obveznicami, s tem da je primerjala podjetniške obveznice z bonitetno oceno AA v ZDA in obveznice z bonitetno oceno B v ZDA.

3.4.3.6 Sklep o preferenčnem financiranju: druge vrste financiranja

(463) Preiskava je pokazala, da so v obdobju preiskave vse vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov imele ugodnosti od preferenčnega financiranja v obliki bančnih meničnih akceptov in obveznic, dve vzorčeni družbi pa od preferenčnega financiranja v obliki kapitalskih injekcij. Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti je Komisija te vrste preferenčnega financiranja štela za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(464) Ker družba CNBM ni sodelovala, je bila ugodnost za druge vrste preferenčnega financiranja na ravni družbe CNBM določena tako, da se je metodologija, pojasnjena v vsakem od zgornjih oddelkov, uporabila za javno dostopne informacije v letnem poročilu te družbe za leto 2018, kot so izdaje obveznic in neporavnane zneske za menične obveznosti.

(465) Znesek subvencije, določen v zvezi z zgoraj navedenim preferenčnim financiranjem v obdobju preiskave za vzorčene skupine družb:

Preferenčno financiranje: druge vrste financiranja

Družba/skupina	Skupni znesek subvencije
Skupina Yuntianhua Group	6,92 %
Skupina CNBM Group	10,61 %

3.5 **Preferenčno zavarovanje: zavarovanje izvoznih kreditov**

(466) Pritožnik je trdil, da družba Sinosure spodbujanim industrijam pod ugodnejšimi pogoji zagotavlja kratko-, srednje- in dolgoročno zavarovanje izvoznih kreditov, zavarovanje naložb in jamstva za obveznice ter druge storitve. Glede na študijo, ki jo je pred kratkim izvedla Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD), je kitajska visokotehnološka industrija, katere del je industrija tkanin iz steklenih vlaken, prejela 21 % vseh zavarovanj izvoznih kreditov, ki jih je zagotovila družba Sinosure ([107]). Poleg tega je družba Sinosure dejavno sodelovala pri izvajanju pobude „Made in China 2025“, pri čemer je podjetja usmerjala k uporabi nacionalnih kreditnih virov, izvajala znanstvene in tehnološke inovacije in tehnološke nadgradnje ter pomagala podjetjem, ki vlagajo po svetu, postati konkurenčnejša na svetovnem trgu ([108]).

(a) Pravna podlaga

(1) Obvestilo o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov (Shang Ji Fa (2004), št. 368), ki sta ga skupaj izdala ministrstvo za trgovino in družba Sinosure;

(2) načrt 840, ki je vključen v obvestilo državnega sveta z dne 27. maja 2009;

(3) obvestilo o Sklepu državnega sveta o pospeševanju pridelave in razvoja strateških nastajajočih industrij (GuoFa (2010) št. 32 z dne 18. oktobra 2010), ki ga je izdal državni svet, in izvedbene smernice državnega sveta (GuoFa (2011) št. 310 z dne 21. oktobra 2011);

(4) obvestilo o izdaji izvoznega kataloga visokotehnoloških kitajskih izdelkov za leto 2006, Guo Ke Fa Ji Zi (2006) str. 16;

(5) obvestilo ministrstva za znanost in tehnologijo o pripravi usmerjevalnega kataloga kitajskih visokotehnoloških izdelkov, G. K. B. J. (2009) št. 61 z dne 9. oktobra 2009.

(b) Ugotovitve preiskave

(467) Vzorčeni skupini družb sta imeli v obdobju preiskave neizpolnjene pogodbe o zavarovanju izvoza, ki so jih sklenile z družbo Sinosure.

(468) Kot je navedeno v uvodni izjavi 201, družba Sinosure ni predložila zahtevanih dokazil v zvezi s svojim upravljanjem, kot je statut.

(469) Kot je navedeno v uvodni izjavi 200, družba Sinosure ni predložila niti podrobnejših informacij o zavarovanju izvoznih kreditov, zagotovljenih industriji tkanin iz steklenih vlaken, višini zavarovalnih premij ali podrobnih podatkov v zvezi z dobičkonosnostjo dejavnosti zavarovanja izvoznih kreditov.

(470) Zato je morala Komisija zagotovljene informacije dopolniti z razpoložljivimi dejstvi.

(471) Družba Sinosure je glede na informacije, zagotovljene v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([109]), zavarovalnica v lasti države, ki jo je ustanovila in jo podpira država, da bi podpirala razvoj in sodelovanje LRK na področju zunanjega gospodarstva in trgovine. Družba je v stoodstotni lasti države. Ima upravni odbor in nadzorni odbor. Vlada lahko imenuje in razreši višje vodstvo družbe. Komisija je na podlagi teh informacij sklenila, da obstajajo formalni indici vladnega nadzora v zvezi z družbo Sinosure.

(472) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem družbe Sinosure v zvezi z industrijo tkanin iz steklenih vlaken. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da so izdelki iz steklenih vlaken, vključno s tkaninami iz steklenih vlaken, v izvoznem katalogu kitajskih visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo izrecno navedeni kot izdelki, katerih izvoz se spodbuja ([110]).

([107]) Študija OECD o kitajskih politikah in programih za izvozne kredite, stran 7, točka 32.
([108]) Glej spletišče družbe Sinosure, profil družbe, podpora pobudi „Made in China 2025“.
([109]) Glej zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeno v opombi 7, uvodna izjava 429.
([110]) Izvozni katalog visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo, št. 531 do 545.

(473) Poleg tega bi morala družba Sinosure v skladu z obvestilom o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov povečati svojo podporo za ključne industrije in izdelke s krepitvijo svoje splošne podpore za izvoz visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo. Njeno delovanje bi se moralo osredotočati na industrije, kot so industrije „novih materialov", visokotehnološke industrije in industrije z novo tehnologijo iz izvoznega kataloga kitajskih visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo, poleg tega pa bi morala zagotavljati celovito podporo v smislu postopkov zavarovanja, odobritve z omejitvami, hitrosti obdelave zahtevkov in prilagodljivosti obrestne mere. Kar zadeva prilagodljivost obrestnih mer, bi morala izdelkom dodeliti največji popust na premijsko stopnjo znotraj razpona spreminjanja premije, ki ga zagotavlja družba za zavarovanje kreditov. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 148 in 162, je industrija tkanin iz steklenih vlaken vključena v splošnejšo kategorijo „novi materiali". Poleg tega je v letnem poročilu družbe Sinosure za leto 2017 navedeno, da je družba dejavno zavarovala posle nastajajočih strateških industrij, kot so industrije novih materialov ([111]).

(474) Komisija je na tej podlagi ugotovila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem družbe Sinosure opirala na normativni okvir.

(475) Komisija je želela pridobiti tudi oprijemljive dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih zavarovalnih pogodb. Med preveritvenim obiskom je družba Sinosure trdila, da so bile v praksi njene premije tržno usmerjene in so temeljile na načelih ocene tveganja. Vendar niso bili predloženi konkretni primeri v zvezi z industrijo tkanin iz steklenih vlaken ali vzorčenimi družbami.

(476) Ker ni bilo oprijemljivih dokazov, je Komisija preučila konkretno ravnanje družbe Sinosure v zvezi z zavarovanjem, zagotovljenim vzorčenim družbam. To ravnanje je bilo v nasprotju z njenim uradnim stališčem, saj ni ravnala v skladu s tržnimi načeli.

(477) Po primerjavi vseh plačanih zahtevkov z vsemi zavarovanimi zneski na podlagi podatkov iz letnega poročila družbe Sinosure za leto 2017 ([112]) je Komisija sklenila, da bi morala družba Sinosure v povprečju zaračunavati 0,26 % zavarovanega zneska kot premijo za kritje stroškov zahtevkov (brez upoštevanja splošnih stroškov poslovanja). Vendar so bile v praksi premije, ki so jih plačevale vzorčene družbe, veliko nižje od najnižje pristojbine, potrebne za kritje operativnih stroškov.

(478) Poleg tega je Komisija ugotovila, da je imelo nekaj proizvajalcev izvoznikov ugodnosti od delnega ali celotnega vračila premij za zavarovanje izvoznih kreditov, plačanih družbi Sinosure.

(479) Zato je Komisija sklenila, da družba Sinosure izvaja navedeni pravni okvir z izvajanjem vladnih funkcij v zvezi s sektorjem tkanin iz steklenih vlaken. Družba Sinosure je delovala kot javni organ v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO. Poleg tega so vzorčeni proizvajalci izvozniki prejeli ugodnost, saj je bilo zavarovanje zagotovljeno po obrestnih merah, nižjih od najnižje pristojbine, ki je bila potrebna, da bi družba Sinosure lahko krila svoje stroške poslovanja.

(480) Komisija je tudi ugotovila, da so subvencije, zagotovljene v okviru programa zavarovanja izvoza, specifične, saj jih ne bi bilo mogoče pridobiti brez izvoza in so zato odvisne od njega v smislu člena 4(4)(a) osnovne uredbe.

(c) Izračun višine subvencije

(481) Družba Sinosure je med preveritvenim obiskom navedla, da je na trgu pet subjektov in da nima informacij o svojem tržnem deležu. Vendar je glede na informacije, zagotovljene v prejšnji protisubvencijski preiskavi, pri kateri je obdobje preiskave trajalo od 1. julija 2016 do 30. junija 2017 ([113]), takrat predstavljala približno 90 % domačega trga za zavarovanje izvoza v LRK, zato je imela prevladujoč položaj na trgu. Komisija ni našla zavarovalne premije za domači trg. Zato je v skladu s prejšnjimi protisubvencijskimi preiskavami uporabila najprimernejšo zunanjo referenčno vrednost, za katero so bile na voljo informacije, tj. premijske stopnje, ki jih je Izvozno-uvozna banka Združenih držav Amerike uporabljala za nefinančne institucije za izvoz v države OECD.

([111]) Letno poročilo družbe Sinosure za leto 2017, str. 6.
([112]) Letno poročilo družbe Sinosure za leto 2017, str. 20.
([113]) Glej zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeno v opombi 7, uvodna izjava 427.

(482) Vračila premij za zavarovanje izvoza, prejeta v obdobju preiskave, so se štela za nepovratna sredstva. Ker ni bilo dokazov o dodatnih stroških družb, za katere bi bila potrebna prilagoditev, je bila ugodnost izračunana kot celotni znesek vračila, prejetega v obdobju preiskave.

(483) Znesek subvencije, določen v zvezi s to shemo v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je:

Preferenčno financiranje in zavarovanje: zavarovanje izvoznih kreditov

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Skupina Yuntianhua Group	0,43 %
Skupina CNBM Group	0,23 %

3.6 **Blago, ki ga vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega**

3.6.1 *Surovine, zagotovljene za plačilo, nižje od primernega*

(484) Ker so bile preiskovane skupine družb vertikalno povezane, je Komisija v preiskavo vključila glavne dobavitelje surovin, subvencije, prejete na ravni teh povezanih dobaviteljev pa so bile vključene v izračune za vsako subvencijsko shemo.

(485) Po drugi strani Komisija ni našla zadostnih dokazov, ki bi podprli domnevo, da so nepovezani dobavitelji proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken zagotavljali blago za plačilo, nižje od primernega.

3.6.2 *Pravice do uporabe zemljišča*

(486) Vsa zemljišča v LRK so v lasti države ali skupnosti, ki jo sestavljajo vasi ali okraji, preden se lahko lastninska pravica do zemljišča ali upravičenost, ki izhaja iz lastninske pravice, prenese na posameznika ali dodeli podjetju ali posameznim lastnikom. Vse parcele na mestnih območjih so v lasti države, vse parcele na podeželskih območjih pa so v lasti vasi ali občin, v katerih so.

(487) Vendar lahko družbe in posamezniki v skladu z ustavnim pravom LRK in zemljiškim pravom kupijo „pravice do uporabe zemljišča“. Zakupna pravica za industrijska zemljišča običajno velja 50 let in jo je mogoče obnoviti za nadaljnjih 50 let.

(488) Po navedbah kitajske vlade člen 137 zakona Ljudske republike Kitajske o nepremičninah določa, da se „pravica do uporabe zemljišča, ki se uporablja za industrijske ali poslovne namene, zabavo ali komercialne stanovanjske hiše itd., ali pravica do uporabe zemljišča, pri katerem je predviden en ali več uporabnikov, prenese z dražbo, razpisom za oddajo ponudb ali katerim koli drugim načinom javnega zbiranja ponudb“. Poleg tega se kitajska vlada sklicuje na člen 3 začasnih določb Ljudske republike Kitajske o dodelitvi in prenosu pravice do uporabe državnih zemljišč na mestnih območjih. Ta člen določa, da „če ni drugače določeno z zakonom, lahko vsaka družba, podjetje, druga organizacija in posameznik v Ljudski republiki Kitajski ali zunaj nje pridobi pravico do uporabe zemljišča ter sodeluje pri razvoju, uporabi in upravljanju zemljišča v skladu z določbami teh predpisov“.

(489) Kitajska vlada meni, da je trg za zemljišča v LRK prosti trg in da cena, ki jo industrijsko podjetje plača za zakupno pravico za zemljišče, izraža tržno ceno.

(a) Pravna podlaga

(490) Za zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč na Kitajskem se uporablja zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč. Poleg tega pravno podlago tvorijo tudi naslednji dokumenti:

(1) zakon Ljudske republike Kitajske o nepremičninah (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 62);

(2) zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 28);

(3) zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju mestnih zemljišč (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 18);

(4) začasne določbe Ljudske republike Kitajske o dodelitvi in prenosu pravice do uporabe državnih zemljišč na mestnih območjih (odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske št. 55);

(5) predpis o izvajanju zakona Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč (odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske (2014) št. 653);

(6) določba o dodeljevanju pravice do uporabe državnih stavbnih zemljišč z razpisom za oddajo ponudb, dražbo in ponudbo (obvestilo kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje št. 39);

(7) obvestilo državnega sveta o pomembnih vprašanjih v zvezi s krepitvijo nadzora nad zemljišči (Guo Fa (2006) št. 31).

(b) Ugotovitve preiskave

(491) Lokalni organi v skladu s členom 10 določbe o dodeljevanju pravice do uporabe državnih stavbnih zemljišč z razpisom za oddajo ponudb, dražbo in ponudbo določijo cene zemljišč v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč, ki se posodobi le vsaka tri leta, in vladno industrijsko politiko.

(492) Kitajska vlada je med preveritvenim obiskom navedla, da je ministrstvo za finance maja 2019 izdalo smernice o uporabi industrijskih zemljišč za zagotavljanje boljših informacij o pravicah do uporabe zemljišč za udeležence na trgu in zagotavljanje ponudbe v skladu s potrebami trga. V teh smernicah je navedeno, da so vzpostavljeni enaki konkurenčni pogoji in da imajo vsi subjekti na trgu dostop do enakih pogojev za industrijska zemljišča. Vendar se te smernice v obdobju preiskave in v času, ko so vzorčeni proizvajalci izvozniki pridobili pravice do uporabe zemljišč, niso uporabljale.

(493) Komisija je v prejšnjih preiskavah ugotovila, da cene, ki so bile plačane za pravice do uporabe zemljišč v LRK, niso reprezentativne za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu, saj je bilo za sistem dražb ugotovljeno, da je nejasen, nepregleden in v praksi ne deluje, za cene pa je bilo ugotovljeno, da jih samovoljno določajo organi. Kot je navedeno v prejšnji uvodni izjavi, organi cene določajo v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč, ki vsebuje tudi merilo, da organi pri določanju cene industrijskega zemljišča upoštevajo tudi industrijsko politiko.

(494) V sedanji preiskavi niso bile odkrite nobene opazne spremembe v zvezi s tem. Komisija je na primer ugotovila, da so samo nekateri vzorčeni proizvajalci izvozniki pravice do uporabe zemljišča pridobili na dražbi ali v podobnem javnem postopku za oddajo ponudb, kar velja tudi za nedavno pridobljene pravice do uporabe zemljišč. Pri večini vzorčenih družb so pravice do uporabe zemljišč dodelili lokalni organi po cenah, doseženih s pogajanji.

(495) Komisija je ugotovila, da poleg sistema spremljanja mestnih zemljišč obstaja tudi sistem dinamičnega spremljanja zemljišč. V pregledu zaradi izteka ukrepov v zvezi s sončnimi paneli s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ([114]) je Komisija ugotovila, da so te cene višje od najnižjih referenčnih cen, ki so določene v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč in jih uporabljajo lokalne vlade, ker se slednje posodabljajo le vsaka tri leta, medtem ko se v okviru sistema dinamičnega spremljanja cene posodabljajo četrtletno. Vendar ni bilo znakov, da bi cene zemljišč temeljile na sistemu dinamičnega spremljanja cen. Dejansko je kitajska vlada med preiskavo v zvezi s sončnimi paneli potrdila, da so se pri sistemu za dinamično spremljanje cen mestnih zemljišč spremljala nihanja ravni cen zemljišč na nekaterih območjih (tj. v 105 mestih) v LRK in da je bil sistem namenjen ocenjevanju gibanj cen zemljišč. Vendar so začetne cene v postopkih za zbiranje ponudb in na dražbah temeljile na referenčnih vrednostih, določenih v skladu s sistemom vrednotenja zemljišč. Tako je bilo tudi v obdobju preiskave. Poleg tega je v tem primeru večina vzorčenih skupin družb parcele prejela z dodelitvijo.

([114]) Uvodni izjavi 421 in 425 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/366 (UL L 56, 3.3.2017, str. 1), (*sončni paneli*).

(496) Komisija je ugotovila, da je bil pri parcelah, zagotovljenih prek postopka za zbiranje ponudb, v vsakem primeru samo en ponudnik za zemljišče, plačana cena pa je bila enaka izklicni ceni v postopku za zbiranje ponudb. Ker ni bilo dodatnih podrobnih informacij v zvezi z dejanskim dražbenim postopkom, ni bilo gotovo, ali je bila prvotna cena določena neodvisno in ali je ustrezala tržni vrednosti pravice do uporabe zemljišča.

(497) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da v mehanizmu zbiranja ponudb cena, dosežena na koncu, ne izraža le cene, po kateri je prodajalec pripravljen prodati, ali začetne cene ponudbe, ampak tudi ceno, ki so jo pripravljeni plačati kupci, zato cena, ki se na koncu doseže prek takega mehanizma, izraža povpraševanje in tudi ponudbo. Če je končna cena po koncu zbiranja ponudb v okviru takega mehanizma „ustrezala začetni ceni postopka za zbiranje ponudb“, potem to preprosto pomeni, da je to cena, ki izraža povpraševanje in ponudbo v tistem trenutku. Komisija se je s kitajsko vlado strinjala glede opisanih osnovnih načel mehanizmov zbiranja ponudb, vendar je poudarila, da lahko tak mehanizem deluje le, če se za določeno zemljišče poteguje več ponudnikov. Vendar Komisija niti v tej niti v prejšnjih preiskavah ni našla niti enega primera, v katerem bi se za zemljišče potegovalo več ponudnikov ter bi bilo torej mogoče opaziti vzajemno delovanje med povpraševanjem in ponudbo. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(498) Komisija je ugotovila tudi, da so nekatere družbe od lokalnih organov prejele vračila za cene, ki so jih plačale za pravice do uporabe zemljišč. Poleg tega je bilo treba nekatere pravice do uporabe zemljišč, ki so jih pridobile družbe v skupini CNBM Group, plačati šele več let po začetku uporabe zemljišča.

(499) Navedeni dokazi nasprotujejo trditvam kitajske vlade, da so cene pravic do uporabe zemljišč v LRK reprezentativne za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu.

(c) Sklep

(500) Ugotovitve te preiskave kažejo, da je položaj v zvezi s pridobivanjem pravic do uporabe zemljišč v LRK nepregleden, organi pa so cene določali samovoljno.

(501) Zato je treba pravice do uporabe zemljišč, ki jih je zagotovila kitajska vlada, obravnavati kot subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(iii) in (2) osnovne uredbe v obliki zagotavljanja blaga, ki družbam prejemnicam prinaša ugodnosti. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 491 do 499, v LRK ni delujočega trga za zemljišča, uporaba zunanje referenčne vrednosti (glej uvodne izjave 506 do 515) pa kaže, da je znesek, ki so ga vzorčeni proizvajalci izvozniki plačali za pravice do uporabe zemljišč, precej nižji od običajne cene na trgu.

(502) Komisija je v zvezi s preferenčnim dostopom do industrijskih zemljišč za družbe, ki delujejo v določenih industrijah, opozorila, da je treba pri ceni, ki jo določijo lokalni organi, upoštevati vladno industrijsko politiko, kot je navedeno v uvodni izjavi 493. V okviru te industrijske politike je industrija tkanin iz steklenih vlaken navedena med spodbujanimi industrijami ([115]). Poleg tega morajo javni organi v skladu s sklepom št. 40 državnega sveta poskrbeti, da se spodbujanim industrijam zagotovi zemljišče. V členu 18 sklepa št. 40 je jasno navedeno, da industrije, ki so „omejene“, ne bodo imele dostopa do pravic do uporabe zemljišč. Iz tega sledi, da je subvencija specifična v smislu člena 4(2)(a) in (c) osnovne uredbe, ker je preferenčno zagotavljanje zemljišč omejeno na družbe, ki delujejo v določenih industrijah, v tem primeru v industriji tkanin iz steklenih vlaken, ter ker so vladne prakse na tem področju nejasne in nepregledne.

(503) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada ponovila pripombe o oddelku 3.1, tudi v zvezi s pravicami do uporabe zemljišč, pri čemer je navedla, da noben od dokumentov, na katere se je sklicevala Komisija, ni neposredno povezan s tkaninami iz steklenih vlaken in ne omejuje domnevno preferenčnega dodeljevanja pravic do uporabe zemljišč na nekatera podjetja. Poleg tega v sklepu št. 40 državnega sveta ni navedeno, da morajo javni organi poskrbeti, da se spodbujanim industrijam zagotovi zemljišče.

([115]) Glej oddelek 3.1.

(504) Komisija se je v odgovor znova sklicevala na argumente, že navedene v oddelku 3.1, in poudarila, da je industrija tkanin iz steklenih vlaken dejansko spodbujana industrija. Poleg tega je v členu XII sklepa št. 40 državnega sveta navedeno, da je „katalog smernic za prestrukturiranje industrije' pomemben referenčni dokument za usmerjanje naložb, upravljanje naložbenih projektov s strani vlade ter oblikovanje in izvajanje politik na področju davkov, kreditov, zemljišč [poudarek je dodan] ter uvoza in izvoza". Poleg tega je v uvodu v sklep št. 40 navedeno, da „vse zadevne službe pospešijo postopke za oblikovanje in spreminjanje ustreznih politik na področju davkov, kreditov, zemljišč [poudarek je dodan], uvoza in izvoza itd. ter okrepijo usklajevanje z industrijskimi politikami, da bi dodatno izpopolnile sistem politik spodbujanja prestrukturiranja industrije". Nasprotno je v členu XVIII sklepa št. 40 navedeno, da industrije, ki spadajo v omejeno kategorijo, „niso predmet proučitve, odobritve ali evidentiranja s strani služb, ki urejajo naložbe, poleg tega jim nobena finančna institucija ne sme dati posojil in *nobena* druga *služba, odgovorna za gospodarjenje z zemljišči*, urbanistično načrtovanje in gradnjo, varstvo okolja, nadzor kakovosti, gašenje požarov, carinske postopke, industrijo in trgovino itd., *ne sme izvesti ustreznih postopkov*" (poudarek je dodan). Zato obstaja jasna povezava med industrijskimi politikami za spodbujane industrije in politiko zagotavljanja zemljišč. Trditve kitajske vlade so bile zato zavrnjene.

(505) Zato je Komisija menila, da se lahko proti tej subvenciji uvedejo izravnalni ukrepi.

(d) Izračun višine subvencije

(506) Tako kot v prejšnjih preiskavah ([116]) in v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe so se kot zunanja referenčna vrednost uporabile cene zemljišč z ločenega carinskega območja Tajvan, Penghu, Kinmen in Matsu (v nadaljnjem besedilu: Kitajski Tajpej) ([117]). Ugodnost za prejemnike se izračuna z upoštevanjem razlike med zneskom, ki ga je vsak vzorčeni proizvajalec izvoznik dejansko plačal za pravice do uporabe zemljišč (tj. dejansko ceno iz pogodbe, in kadar je to primerno, ceno iz pogodbe, znižano za znesek vračil/nepovratnih sredstev, ki ga je zagotovila lokalna vlada), in zneskom, ki bi moral biti običajno plačan na podlagi referenčne vrednosti Kitajskega Tajpeja.

(507) Komisija šteje Kitajski Tajpej za primerno zunanjo referenčno vrednost iz naslednjih razlogov:

— primerljiva stopnja gospodarskega razvoja, BDP in gospodarske strukture v Kitajskem Tajpeju ter v večini provinc in mest v LRK, kjer imajo vzorčeni proizvajalci izvozniki sedež,

— fizična bližina LRK in Kitajskega Tajpeja,

— visoka raven industrijske infrastrukture, ki jo imajo Kitajski Tajpej in številne province v LRK,

— močne gospodarske vezi in čezmejna trgovina med Kitajskim Tajpejem in LRK,

— velika gostota naseljenosti v številnih provincah LRK in Kitajskem Tajpeju,

— podobnost med vrsto zemljišč in transakcijami, uporabljenimi za oblikovanje ustrezne referenčne vrednosti v Kitajskem Tajpeju, s tistimi v LRK ter

— skupne demografske, jezikovne in kulturne značilnosti Kitajskega Tajpeja in LRK.

(508) Komisija je v skladu z metodologijo, uporabljeno v prejšnjih preiskavah ([118]), uporabila povprečno ceno zemljišča na kvadratni meter, ki je bila ugotovljena za Kitajski Tajpej ter popravljena zaradi inflacije in sprememb v zvezi z BDP od datumov zadevnih pogodb za pravice do uporabe zemljišč. Informacije glede cen industrijskih zemljišč od leta 2015 so bile pridobljene na spletišču industrijskega urada tajvanskega ministrstva za gospodarske zadeve ([119]). Cene so bile za pretekla leta popravljene glede na stopnje inflacije in spreminjanje BDP na prebivalca pri sedanjih cenah v USD za Tajvan, kot jih je Mednarodni denarni sklad objavil za leto 2015.

([116]) Glej med drugim Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 452/2011 (UL L 128, 14.5.2011, str. 18) (*premazani fini papir*), Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 215/2013 (UL L 73, 15.3.2013, str. 16) (*jekleni izdelki, prevlečeni z organskimi premazi*), Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/366 (UL L 56, 3.3.2017, str. 1) (*solarni paneli*), Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1379/2014 (UL L 367, 23.12.2014, str. 22) (*steklena vlakna*) in Izvedbeni sklep Komisije 2014/918/EU (UL L 360, 17.12.2014, str. 65) (*rezana poliestrska vlakna*).

([117]) Kot je Splošno sodišče potrdilo v sodbi z dne 11. septembra 2014 v zadevi Gold East Paper in Gold Huacheng Paper proti Svetu, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Glej uvodno izjavo 499.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Po dokončnem razkritju je več strani trdilo, da Kitajski Tajpej ni primerna zunanja referenčna vrednost. Ena stran je predlagala, naj se namesto Kitajskega Tajpeja uporabi Indija iz naslednjih razlogov:

— cene industrijskih zemljišč so bile zbrane na številnih različnih industrijskih območjih v državah Bihar, Maharaštra in Tamil Nadu,

— te tri države so zelo industrializirane ter imajo visoko raven gospodarskega razvoja in industrijske infrastrukture, podobno kot Kitajska,

— te tri države so si geografsko blizu in so blizu Kitajski,

— med Indijo in Kitajsko so vzpostavljene trdne gospodarske vezi in čezmejna trgovina,

— 22 mest ima podobno gostoto prebivalstva kot kitajska industrializirana mesta,

— na Kitajskem in v Indiji so na voljo ogromna prosta zemljišča za prihodnjo uporabo, medtem ko so zemljišča na Tajvanu omejena, ker so na izoliranem otoku,

— nazadnje, podatki o cenah industrijskih zemljišč so v Indiji javno dostopni.

(510) Vendar ta stran v svoji trditvi ni upoštevala bistvenega elementa analize, namreč ravni gospodarskega razvoja v teh provincah. Glede na javne vire je raven BDP na prebivalca v teh indijskih provincah veliko nižja od ravni v mestih/provincah, v katerih imajo sedež proizvajalci izvozniki. Pravzaprav je BDP na prebivalca v Maharaštri ([120]), ki je najvišji BDP na prebivalca od navedenih treh provinc, v obdobju 2018–2019 znašal samo 3 000 USD, medtem ko je stopnja BDP, ugotovljena za provinco Zhejiang (ki jo je tožeča stranka uporabila za primerjavo), leta 2018 znašala 14 907 USD ([121]). Ob upoštevanju navedenega in dejavnikov iz uvodne izjave 507 je bilo treba to trditev zavrniti.

(511) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da bi bilo treba v tem primeru uporabiti domače cene, ker se tudi zasebne družbe ukvarjajo z oddajanjem v najem ali prenosom pravic do uporabe zemljišč na Kitajskem, zato kitajska vlada ni edini akter na tem trgu. Komisija bi morala za proučitev te trditve najprej ugotoviti naravo in velikost trga zemljišč za zasebne akterje v primerjavi s trgom, ki ga vodi vlada, ter morebitno poseganje centralnih in lokalnih organov v navedeni trg zemljišč, ki ga domnevno upravljajo zasebni subjekti. Poleg tega bi morala imeti na voljo celovite in posodobljene podatke o cenah transakcij. Vendar kitajska vlada ni predložila nobenih statističnih ali drugih podatkov, ki bi Komisiji omogočili proučitev predloga, poleg tega tudi Komisija ni mogla najti nobenih javno dostopnih podatkov o tej temi. Poleg tega bi se te informacije, tudi če bi bile predložene, nanašale le na sekundarni trg prenosov, saj je na primarnem trgu samo en akter (tj. prvotno dodelitev pravice do uporabe zemljišča vedno opravi kitajska vlada). Primarni trg, na katerem se pravica prvotno dodeli za 50 let, se dejansko razlikuje od najemnine na sekundarnem trgu, ki bi se morala navadno nanašati na veliko krajše obdobje ali pa bi morale zanjo vsaj veljati drugačne klavzule glede prevrednotenja, prekinitve pogodbe itd. Zato se je Komisija še naprej zanašala na razpoložljive informacije o primarnem trgu, ki je v tem primeru trg, ki se preiskuje.

(512) Kitajska vlada je trdila tudi, da če bi se Komisija odločila še naprej uporabljati zunanjo referenčno vrednost, bi bilo treba izvesti prilagoditev za dejavnik gostote prebivalstva, ki vpliva na povpraševanje in posledično na cene. Dejansko je bila gostota prebivalstva v Kitajskem Tajpeju v obdobju 2015–2018 4,4-krat večja kot na Kitajskem. Natančneje, medtem ko je gostota prebivalstva na Kitajskem v obdobju 2015–2018 znašala približno 147 prebivalcev na kvadratni kilometer, je v Kitajskem Tajpeju v istem obdobju znašala približno 650 prebivalcev na kvadratni kilometer. Zato so zemljiške razmere in cene v teh dveh državah neprimerljive.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Vendar je Komisija ugotovila, da je kitajska vlada podatke o gostoti prebivalstva primerjala na ravni celotne države. Če se podatki o gostoti prebivalstva dejanskih lokacij proizvajalcev izvoznikov natančneje proučijo, se zdi, da so dejansko precej podobni. Gostota prebivalstva v provinci Zhejiang je leta 2018 na primer znašala 560 prebivalcev na kvadratni kilometer, v provinci Shandong pa 640 prebivalcev na kvadratni kilometer ([122]). Komisija je zato menila, da prilagoditev ne bi bila upravičena.

(514) Kitajska vlada je Komisijo prosila tudi, naj zagotovi dodatne informacije o podobnosti med vrsto zemljišč in transakcijami, uporabljenimi za oblikovanje ustrezne referenčne vrednosti, kot je navedeno v uvodni izjavi 507. Komisija je v zvezi s tem poudarila, da se transakcije v obeh primerih nanašajo na industrijska zemljišča določene velikosti na industrijskih območjih.

(515) V skladu s členom 7(3) osnovne uredbe je bil znesek subvencije dodeljen za obdobje preiskave z uporabo običajne življenjske dobe pravice do uporabe zemljišč za uporabo industrijskih zemljišč, tj. 50 let. Ta znesek je bil nato dodeljen za celotni prihodek od prodaje, ki ga je zadevna družba ustvarila v obdobju preiskave, ker subvencija ni pogojena z opravljanjem izvoza in ni bila dodeljena glede na izdelane, proizvedene, izvožene ali prepeljane količine.

(516) Po dokončnem razkritju je skupina Yuntianhua Group trdila, da je pri vrednosti, uporabljeni v posebni pogodbi o pravicah do uporabe zemljišča, prišlo do stvarne napake. Komisija je to trditev sprejela in ustrezno popravila vrednost.

(517) Po dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da bi bilo treba eno pogodbo o pravicah do uporabe zemljišča umakniti, ker je bila prejeta po obdobju preiskave. Poleg tega je trdila, da bi bilo treba ugodnost za pravico do uporabe zemljišča, kupljeno v letu 2018, izračunati sorazmerno glede na obdobje preiskave. Nazadnje je navedla, da bi morala Komisija pri izračunu ugodnosti za drugo zemljišče, ki ga je povezana družba kupila leta 1998, leta 2004 pa je proizvajalec izvoznik vanj vložil sredstva, uporabiti podatke o transakciji iz leta 2004. Komisija je prvo trditev zavrnila, saj je bila pogodba za nakup zadevne pravice do uporabe zemljišča podpisana že leta 2018, torej je bilo lastništvo na družbo preneseno v obdobju preiskave. Drugo trditev o sorazmernem izračunu je Komisija sprejela in ustrezno prilagodila izračun ugodnosti za vse družbe, ki so pravice do uporabe zemljišč kupile leta 2018. Zadnja trditev je bila zavrnjena, saj se je transakcija iz leta 2004 nanašala na prenos med družbama in zato ni izražala dejanske vrednosti, po kateri je skupina na začetku pridobila zemljišče.

(518) Po dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da bi morala Komisija kot začetni datum za izračun ugodnosti uporabiti datum, ko so bila zemljišča dana na voljo družbam. Vendar je bilo lastništvo nad zemljiščem skupaj z ustreznimi pravicami in obveznostmi na družbo preneseno že na dan sklenitve kupoprodajne pogodbe, kot je navedeno v prejšnji uvodni izjavi. Poleg tega je bila cena zemljišča, na kateri temelji izračun ugodnosti, prav tako določena s kupoprodajno pogodbo. Trditve družbe so bile zato zavrnjene.

(519) Znesek subvencije, določen v zvezi s to subvencijo v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je:

Zagotavljanje pravic do uporabe zemljišča za plačilo, nižje od primernega

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Skupina Yuntianhua Group	4,08 %
Skupina CNBM Group	3,63 %

3.7 **Opuščen ali neizterjan prihodek vlade**

3.7.1 *Zagotavljanje električne energije po znižanih cenah*

(520) Vse vzorčene družbe so kupovale električno energijo.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) Kar zadeva nekatere vzorčene družbe, so bile nakupne cene električne energije v skladu z uradno določenimi ravnmi cen, ki so bile na ravni provinc določene za velike industrijske odjemalce. Kot je bilo ugotovljeno v prejšnjih preiskavah ([123]), ta raven tem velikim industrijskim odjemalcem ni prinesla posebne prednosti. Vendar je Komisija ugotovila, da so bile preiskovane družbe v dveh vzorčenih skupinah upravičene do znižanj ali vračil dela njihovih stroškov električne energije v obliki nepovratnih sredstev.

(a) Pravna podlaga

— Okrožnica komisije za nacionalni razvoj in reforme ter nacionalne uprave za energijo o dejavnem spodbujanju tržno usmerjenih poslov z električno energijo in nadaljnjem izboljšanju mehanizma trgovanja, Fa Gai Yun Xing (2018) št. 1027, izdana 16. julija 2018,

— več mnenj centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo (Zhong Fa (2015) št. 9),

— obvestilo odbora province Shandong za gospodarstvo in informacijsko tehnologijo o prizadevanjih za izgradnjo trga električne energije leta 2017, LJXDL (2017) št. 93,

— obvestilo nadzornega urada nacionalne uprave za energijo province Shandong o spremembi pravil o neposrednem trgovanju z električno energijo iz leta 2017, št. 36.

(b) Ugotovitve preiskave

(522) Komisija je ugotovila, da lahko nekateri ključni veliki industrijski uporabniki električne energije kupujejo električno energijo neposredno od proizvajalcev električne energije, namesto da bi jo kupovali iz omrežja, in sicer tako, da sklenejo neposredne pogodbe o nakupu ali izpolnjujejo pogoje za sodelovanje v „tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo“. Nekatere vzorčene družbe so imele v obdobju preiskave sklenjene take neposredne pogodbe o nakupu električne energije ali so bile upravičene do sodelovanja v „tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo“. Pri večini preiskanih družb so bile cene v takih pogodbah/sistemu trgovanja nižje od fiksnih cen, določenih na ravni provinc za velike industrijske odjemalce.

(523) Možnosti za sklenitev takih neposrednih pogodb ali za upravičenost do sodelovanja v „tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo“ pa trenutno nimajo vsi veliki industrijski odjemalci. Na nacionalni ravni mnenja centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo na primer določajo, da „podjetja, ki ne poslujejo v skladu z nacionalno industrijsko politiko ter katerih izdelki in postopki so izločeni, ne bi smela sodelovati v neposrednih poslih“ ([124]).

(524) V praksi neposredno trgovanje z električno energijo izvajajo province. Družbe morajo od provincialnih organov pridobiti soglasje za sodelovanje v pilotni shemi neposrednega nakupa električne energije in izpolnjevati nekatera merila.

(525) V provinci Shandong na primer obvestilo nadzornega urada nacionalne uprave za energijo province Shandong o spremembi pravil o neposrednem trgovanju z električno energijo iz leta 2017 določa, da „se uporabniki, ki sodelujejo v neposrednem trgovanju z električno energijo, potrdijo v skladu s pogoji dostopa iz leta 2017, ki jih je odobril odbor province Shandong za gospodarstvo in informacijsko tehnologijo. Podjetja, ki prodajajo električno energijo, za sodelovanje v neposrednem trgovanju z električno energijo vložijo vlogo za registracijo pri centru province Shandong za trgovanje z električno energijo, po pregledu in objavi, ki ju opravi center, pa lahko začnejo sodelovati v neposrednem trgovanju z električno energijo.“ V zvezi s tem se seznam upravičenih podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za sodelovanje v tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo, določi in objavi v obvestilu odbora province Shandong za gospodarstvo in informacijsko tehnologijo ([125]).

([123]) Uvodna izjava 182 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 215/2013 z dne 11. marca 2013 o uvedbi izravnalne dajatve na uvoz nekaterih jeklenih izdelkov, prevlečenih z organskimi premazi, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 73, 15.3.2013, str. 16). Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 451/2011 z dne 6. maja 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz premazanega finega papirja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 128, 14.5.2011, str. 1).

([124]) Več mnenj centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo (Zhong Fa (2015) št. 9).

([125]) Na primer obvestilo odbora province Shandong za gospodarstvo in informacijsko tehnologijo o objavi seznama pilotnih uporabnikov neposrednega posla z električno energijo leta 2015, L. J. X. D. L (2015) št. 9, ter obvestilo odbora province Shandong za gospodarstvo in informacijsko tehnologijo o objavi seznama pilotnih uporabnikov neposrednega posla z električno energijo leta 2017, L. J. X. D. L. (2017) št. 117.

(526) Pri nekaterih družbah ni dejanskega postopka pogajanj ali zbiranja ponudb, ki bi temeljil na trgu, saj količine, kupljene na podlagi neposrednih pogodb, ne temeljijo na dejanski ponudbi in povpraševanju. Dejansko proizvajalci električne energije in njeni uporabniki ne morejo neposredno prodati ali kupiti vse svoje električne energije. Omejeni so s količinskimi kvotami, ki jim jih dodelijo lokalne oblasti.

(527) Čeprav bi bilo treba cene določiti z neposrednimi pogajanji med proizvajalci in uporabniki električne energije ali prek družb za posredniške storitve, račune za družbe dejansko izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije. Obvestilo nadzornega urada nacionalne uprave za energijo province Shandong o spremembi pravil o neposrednem trgovanju z električno energijo iz leta 2017 na primer določa, „da bo elektroenergetska družba province Shandong, ki upravlja državno omrežje električne energije, zaračunavala stroške neposrednega trgovanja z električno energijo“ ter da „elektroenergetska družba province Shandong, ki upravlja državno omrežje električne energije, izdaja račune z obračunanim DDV uporabnikom in podjetjem za proizvodnjo električne energije“.

(528) Na koncu je treba vse podpisane neposredne pogodbe o nakupu predložiti lokalnim oblastem za evidenco.

(529) Kitajska vlada je leta 2018 izdala okrožnico komisije za nacionalni razvoj in reforme ter nacionalne uprave za energijo o dejavnem spodbujanju tržno usmerjenih poslov z električno energijo in nadaljnjem izboljšanju mehanizma trgovanja (Fa Gai Yun Xing (2018) št. 1027). Vendar Komisija ugotavlja, da je bila ta zakonodaja izdana v obdobju preiskave in se še ni izvajala. Čeprav je okrožnica namenjena povečanju števila neposrednih poslov na trgu električne energije, so v njej izrecno navedene določene podpirane industrije, ki uživajo koristi liberalizacije trga električne energije, vključno z industrijo gradbenega materiala in visokotehnološkimi industrijami. Okrožnica zlasti določa, da se „uporabniki z letno porabo električne energije nad 5 milijonov kWh spodbujajo k sklepanju neposrednih poslov z električno energijo s podjetji za proizvodnjo električne energije. Leta 2018 bodo liberalizirani načrti za proizvodnjo električne energije za industrije premoga, železa, jekla, neželeznih kovin in gradbenega materiala ter druge štiri industrije.“ Poleg tega okrožnica poudarja, da se „nastajajoče industrije z visoko dodano vrednostjo, kot so visokotehnološke industrije, internetne industrije, industrije masovnih podatkov in vrhunske predelovalne industrije, ter podjetja z vidnimi prednostmi in značilnostmi ter visokotehnološko vsebino poslovanja spodbujajo k sodelovanju v poslih, brez omejitev ravni napetosti in porabe energije“.

(530) Torej je v zakonodaji predvidena selektivna uporaba neposrednih poslov na trgu električne energije, omejena na nekatere industrije, kot so industrija gradbenega materiala in visokotehnološke industrije. Posledica te selektivne uporabe je, da država za družbe iz teh industrij uporablja nižje cene električne energije.

(c) Sklep

(531) Komisija je menila, da je zadevna znižana cena električne energije subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek kitajske vlade (tj. upravljavca omrežja) v obliki opuščenega prihodka, ki zadevnim družbam zagotavlja ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka prihranku zaradi cene električne energije, saj se je električna energija zagotavljala po cenah, ki so bile nižje od običajne cene električne energije iz omrežja, ki so jo plačevali drugi veliki industrijski uporabniki, ki ne morejo izkoristiti neposredne oskrbe. Ta subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja omejuje uporabo te sheme le na podjetja, ki sledijo določenim ciljem industrijske politike, ki jih je določila država, in katerih izdelki ali postopek niso bili izločeni kot neupravičeni.

(532) Komisija je tako sklenila, da se je subvencijska shema uporabljala v obdobju preiskave ter da je specifična v smislu člena 4(2)(a) in (3) osnovne uredbe.

(533) Po razkritju je kitajska vlada trdila, da Komisija ni dokazala, da so subjekti, ki zagotavljajo električno energijo po domnevno znižanih cenah, tj. proizvajalci električne energije in družbe, ki upravljajo državno omrežje električne energije, javni organi ali da jim je vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij.

(534) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 523 do 528, je Komisija v zvezi s tem ugotovila, da sistem neposrednega trgovanja z električno energijo in pogoje, pod katerimi lahko družbe sodelujejo v njem, določi država, izvajajo pa jih province. Dejansko morajo družbe od provincialnih organov pridobiti soglasje za sodelovanje v pilotni shemi neposrednega nakupa električne energije. Poleg tega, kot je poudarjeno v uvodni izjavi 527, račune za družbe izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije, čeprav bi bilo treba cene določiti z neposrednimi pogajanji med proizvajalci in uporabniki električne energije ali prek družb za posredniške storitve. Ker sistem neposrednega trgovanja z električno energijo oblikuje in nadzoruje država prek njegovega izvajanja s strani provincialnih organov in ker račune izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije, je Komisija sklenila, da znižane cene, določene s pogajanji, zagotavljajo javni organi. Zato je bila trditev kitajske vlade zavrnjena.

(535) Poleg tega je kitajska vlada menila, da Komisija ni dokazala, zakaj je zagotavljanje električne energije po domnevno znižanih cenah specifično v smislu člena 2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Trdila je, da mnenja centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo, na katera se je sklicevala Komisija, dostopa do te domnevne subvencije ne omejujejo na določena podjetja, saj so le smernice in niso obvezna. Poleg tega je kitajska vlada menila, da je trditev Komisije o specifičnosti neskladna, ker je Komisija po eni strani trdila, da je industrija tkanin iz steklenih vlaken spodbujana industrija, po drugi strani pa navedla, da so do sodelovanja v sistemu neposrednega trgovanja z električno energijo upravičene le nekatere vzorčene družbe.

(536) Kot je v zvezi s tem navedeno v uvodni izjavi 523, možnosti za sklenitev neposrednih pogodb ali za upravičenost do sodelovanja v „tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo“ trenutno nimajo vsi veliki industrijski odjemalci. Družbe morajo provincialne organe dejansko zaprositi za soglasje za sodelovanje v pilotni shemi neposrednega nakupa električne energije in izpolnjevati nekatera merila, na primer da „poslujejo v skladu z nacionalno industrijsko politiko“. Dejstvo, da mnenja centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo po naravi morda niso pravno zavezujoča, ni pomembno, ker je preiskava pokazala, da so samo nekatere družbe dobile soglasje za sodelovanje v sistemu neposrednega trgovanja z električno energijo in tako izkoristile znižane cene električne energije. Poleg tega dejstvo, da morajo družbe pridobiti posebno soglasje, da lahko izkoristijo znižane cene električne energije, prav tako kaže, da je ta shema po naravi specifična. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(537) Po dokončnem razkritju je ena od družb iz skupine CNBM Group izpodbijala sklep Komisije, da dejstvo, da je nekaterim družbam odobreno sodelovanje v „tržno usmerjenem sistemu trgovanja z električno energijo“ s kupovanjem električne energije neposredno od ponudnikov električne energije namesto prek državnega omrežja električne energije, pomeni „opuščeni prihodek“ kitajske vlade. Ta zainteresirana stran je opozorila, da je subvencija v členu 3 osnovne uredbe opredeljena kot „prihodek vlade, ki je sicer zapadel, [in je] opuščen ali ni izterjan“ in da ni bilo zapadlega prihodka, ki bi ga bilo treba plačati kitajski vladi za uporabo državnega omrežja električne energije, ker kitajska vlada proizvajalcem izvoznikom izrecno ni preprodajala električne energije iz državnega omrežja.

(538) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Kot je bilo že navedeno v uvodni izjavi 527, račune za družbe vedno izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije, čeprav bi bilo treba cene določiti z neposrednimi pogajanji med proizvajalci in uporabniki električne energije ali prek družb za posredniške storitve. Zato je Komisija v uvodni izjavi 534 sklenila, da znižane cene električne energije, določene s pogajanji, zagotavljajo javni organi, ker sistem neposrednega trgovanja z električno energijo oblikuje in nadzoruje država prek njegovega izvajanja s strani provincialnih organov in ker račune izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije. Zato država prek posrednika, tj. družbe, ki upravlja državno omrežje električne energije, ni pobrala prihodkov od prodaje električne energije na ravni uradno določenih cen, saj so se za določene industrijske uporabnike uporabljale znižane cene električne energije, medtem ko so uradno določene cene, ki se na splošno uporabljajo za vse industrijske uporabnike, višje. Ta praksa se šteje kot „prihodek vlade, ki je sicer zapadel, [in je] opuščen ali ni izterjan“ v smislu člena 3 osnovne uredbe. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(d) Izračun višine subvencije

(539) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med skupno običajno ceno električne energije iz omrežja in skupno znižano ceno električne energije.

(540) Znesek subvencije, določen v zvezi s to shemo v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je:

Zagotavljanje električne energije po znižani ceni

Družba/skupina	Stopnja subvencije
Skupina Yuntianhua Group	0,05 %
Skupina CNBM Group	0,28 %

3.7.2 *Programi oprostitev in znižanja davka*

3.7.2.1 Ugodnosti pri davku od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo

(541) V skladu z zakonom Ljudske republike Kitajske o davku od dohodkov podjetij (v nadaljnjem besedilu: zakon o davku od dohodkov podjetij) ([126]) so visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jim mora država zagotavljati ključno podporo, upravičena do znižane 15-odstotne stopnje davka od dohodkov podjetij, namesto da bi se za njih uporabljala standardna 25-odstotna davčna stopnja.

(a) Pravna podlaga

(542) Pravna podlaga za ta program so člen 28 zakona o davku od dohodkov podjetij in člen 93 predpisov za izvajanje zakona LRK o davku od dohodkov podjetij ([127]) ter:

— okrožnica ministrstva za znanost in tehnologijo, ministrstva za finance in državne davčne uprave o revidiranju in izdaji „Upravnih ukrepov za priznavanje visokotehnoloških podjetij“, G. K. F. H. (2016) št. 32,

— obvestilo ministrstva za znanost in tehnologijo, ministrstva za finance in državne davčne uprave v zvezi z revidiranjem, natisom in izdajo smernic za priznavanje upravljanja visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo, G. K. F. H. (2016) št. 195,

— objava državne davčne uprave (2017) št. 24 o uporabi preferenčnih politik na področju davka od dohodkov za visokotehnološka podjetja in

— smernice o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah (2011), ki so jih izdali komisija za nacionalni razvoj in reforme, ministrstvo za znanost in tehnologijo, ministrstvo za trgovino in nacionalni urad za intelektualno lastnino.

(b) Ugotovitve preiskave

(543) Družbe, upravičene do znižanja davka, spadajo na nekatera ključna visokotehnološka področja in področja z novo tehnologijo, ki jih podpira država, ter med sedanje prednostne naloge na visokotehnoloških področjih, ki jih podpira država, kot so navedena v smernicah o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah. V teh smernicah so kot prednostno področje jasno navedene proizvodna tehnologija in ključne surovine za steklo, vključno s tkaninami iz steklenih vlaken.

([126]) Odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 23.

([127]) Predpis o izvajanju zakona Ljudske republike Kitajske o davku od dohodkov podjetij (izdan z odlokom državnega sveta št. 512 z dne 6. decembra 2007; spremenjen v skladu s sklepom državnega sveta o spremembi nekaterih upravnih predpisov z odlokom državnega sveta št. 714 z dne 23. aprila 2019).

(544) Poleg tega morajo podjetja, da bi bila upravičena, izpolnjevati naslednja merila:

— ohranjati morajo določen delež izdatkov za raziskave in razvoj v primerjavi s prihodki od prodaje,

— ohranjati morajo določen delež prihodkov iz visokotehnološke tehnologije/izdelkov/storitev v skupnih prihodkih podjetja in

— ohranjati morajo določen delež tehničnega osebja v skupnem številu zaposlenih v podjetju.

(545) Družbe, ki imajo ugodnost od tega ukrepa, morajo vložiti napoved za odmero davka od dohodkov in ustrezne priloge. Dejanski znesek ugodnosti je vključen v davčno napoved.

(546) Komisija je menila, da je zadevna davčna izravnava subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost.

(547) Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja omejuje uporabo te sheme na podjetja, ki delujejo na nekaterih visokotehnoloških prednostnih področjih, ki jih določi država, kot so nekatere ključne tehnologije v sektorju tkanin iz steklenih vlaken.

(548) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da ugodnosti pri davku od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo niso specifične, ker zakonodaja, v skladu s katero deluje ta program, jasno določa objektivna merila za upravičenost ([128]), ki se uporabljajo samodejno, tj. zadevni organi nimajo diskrecijske pravice pri zagotavljanju te posebne davčne stopnje, če so izpolnjeni pogoji za upravičenost. Kitajska vlada se sklicuje na opombo 2 v Sporazumu o subvencijah in izravnalnih ukrepih, v skladu s katero se merila za upravičenost štejejo za objektivna, če so nepristranska, določenim podjetjem ne dajejo prednosti pred drugimi ter so ekonomska po naravi in se uporabljajo horizontalno. Po mnenju kitajske vlade to velja za merila za upravičenost do te preferenčne davčne stopnje, saj je dostop do te nižje stopnje odprt za vsa podjetja, merila pa določenim podjetjem ne dajejo prednosti pred drugimi, ker so do pridobitve certifikata za visoko in novo tehnologijo upravičene družbe iz vseh sektorjev celotnega gospodarstva. Poleg tega se je kitajska vlada sklicevala na sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-586/14, Xinyi PV Products proti Komisiji ([129]), saj je pojasnila, da: „[…] pristojni organi navedenih ugodnosti niso dodelili na podlagi diskrecijske pravice, ampak ker so bili izpolnjeni objektivni pogoji za njihovo dodelitev, in sicer pripadnost zadevnega podjetja sektorju za visoko tehnologijo […] Vsekakor je iz člena 28 Corporate income tax law of the People's Republic of China (zakon Ljudske republike Kitajske o davku od dohodkov podjetij) in člena 93 podrobnih pravil za njegovo uporabo razvidno, da se davčne ugodnosti, dodeljene podjetjem, ki spadajo v sektor visoke tehnologije, kot je tožeča stranka, česar Komisija ne izpodbija, dodelijo le, če so izpolnjeni nekateri objektivni pogoji, in sicer med drugim, da zadevna podjetja delujejo v sektorju naprednih novih tehnologij, da so imetniki pravic intelektualne lastnine, da njihovi proizvodi ali storitve spadajo na področje sektorjev visoke tehnologije, ki jih posebej podpira država, da stroški raziskav in razvoja dosegajo neki odstotek […] vseh njihovih dohodkov in da število njihovih tehnikov pomeni neki odstotek vseh zaposlenih."

(549) Komisija se iz naslednjih razlogov ni strinjala s stališčem kitajske vlade. Poglavje IV zakona o davku od dohodkov podjetij vsebuje določbe o „preferenčni davčni obravnavi". Člen 25 zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je uvod v poglavje IV, določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov". Člen 28 navedenega zakona, ki je prav tako del tega poglavja, določa, da „se stopnja davka od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki potrebujejo posebno podporo države, zniža na 15 %". Člen 93 predpisov o izvajanju zakona o davku od dohodkov podjetij pojasnjuje:

([128]) Upravni ukrepi za določanje visokotehnoloških podjetij in podjetij z novo tehnologijo.
([129]) Sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. marca 2016 v zadevi T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd proti Evropski komisiji, točki 70 in 71.

„Pomembna visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jih mora podpirati država, kot je navedeno v odstavku 2 člena 28 zakona o davku od dohodkov podjetij, se nanašajo na podjetja, ki imajo ključne pravice intelektualne lastnine in izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. spadajo na področje uporabe dokumenta o ključnih področjih visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država;

2. delež izdatkov za raziskave in razvoj glede na prihodke od prodaje ni manjši od predpisanega deleža;

3. delež prihodkov iz visokotehnološke tehnologije/izdelkov/storitev v skupnih prihodkih podjetja ni manjši od predpisanega deleža;

4. delež tehničnega osebja v skupnem številu zaposlenih v podjetju ni manjši od predpisanega deleža;

5. izpolnjujejo druge pogoje, predpisane v ukrepih za upravljanje opredelitve visokotehnoloških podjetij.“

(550) Zgoraj navedene določbe jasno določajo, da je znižana stopnja davka od dohodkov podjetij omejena na „pomembna visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jih mora podpirati država“ ter imajo ključne pravice intelektualne lastnine in izpolnjujejo nekatere pogoje, na primer da „spadajo na področje uporabe dokumenta o ključnih področjih visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država“.

(551) Kot je navedeno v uvodni izjavi 543, so visokotehnološka področja, ki jih podpira država, navedena v smernicah o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah, v teh smernicah pa so kot prednostno področje jasno navedene proizvodna tehnologija in ključne surovine za steklo, vključno s tkaninami iz steklenih vlaken.

(552) Ker je znižana stopnja davka od dohodkov podjetij omejena le na pomembna visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jih mora podpirati država in so v skladu z obsegom ključnih področij visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država, je Komisija sklenila, da se ta ukrep ne uporablja na podlagi objektivnih meril ali pogojev, ki določenim podjetjem ne dajejo prednosti pred drugimi. Ta sklep potrjuje tudi dejstvo, da so „ključna prednostna razvojna področja v visokotehnoloških industrijah“ izbor področij v visokotehnoloških industrijah v skladu s prednostnimi nalogami v določenem času in se bodo verjetno sčasoma spremenila. Zato v nasprotju s trditvijo kitajske vlade zakonodaja, ki se uporablja za znižano stopnjo davka od dohodkov podjetij, ne določa objektivnih meril za upravičenost.

(553) Kar zadeva ugotovitve iz sodbe v zadevi T-586/14, je Komisija ugotovila, da je Sodišče Evropske unije v zadevi C-301/16 P ([130]) navedeno sodbo razveljavilo. Poleg tega je bila izjava Splošnega sodišča podana v okviru člena 2(7) osnovne protidampinške uredbe, torej v drugačnem okviru.

(554) Glede na zgoraj navedeno je Komisija potrdila specifičnost ukrepa in zavrnila trditve kitajske vlade.

(c) Izračun višine subvencije

(555) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med zneskom celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka, in zneskom celotnega davka, ki se plača po znižani davčni stopnji.

(556) Znesek subvencije, določen za to posebno shemo, je za skupino Yuntianhua Group znašal 0,88 %, za skupino CNBM Group pa 2,98 %.

3.7.2.2 Izravnava pri davku od dohodkov podjetij za izdatke za raziskave in razvoj

(557) Družbe so na podlagi davčne izravnave za raziskave in razvoj upravičene do preferenčne davčne obravnave za dejavnosti raziskav in razvoja na nekaterih visokotehnoloških prednostnih področjih, ki jih določi država, in kadar so doseženi nekateri pragovi porabe za raziskave in razvoj.

([130]) Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2018 v zadevi C-301/16 P, Evropska komisija proti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd.

(558) Natančneje, izdatki za raziskave in razvoj, ki nastanejo zaradi razvoja novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti ter niso neopredmetena sredstva in se štejejo med dobiček in izgubo za tekoče obdobje, so po tem, ko se v celoti odbijejo, pri čemer se upošteva dejansko stanje, upravičeni do dodatnega 50-odstotnega odbitka. Kadar so navedeni izdatki za raziskave in razvoj neopredmetena sredstva, se amortizirajo na podlagi 150-odstotnih stroškov neopredmetenega sredstva.

(a) Pravna podlaga

(559) Pravna podlaga za ta program so člen 30(1) zakona o davku od dohodkov podjetij, predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij in naslednja obvestila:

— obvestilo ministrstva za finance, državne davčne uprave ter ministrstva za znanost in tehnologijo o izboljšanju politike odbitka izdatkov za raziskave in razvoj pred davkom (Cai Shui (2015), št. 119),

— objava državne davčne uprave (2015) št. 97 o pomembnih vprašanjih glede politik dodatnega odbitka izdatkov podjetij za raziskave in razvoj pred davkom,

— objava državne davčne uprave št. 40 iz leta 2017 o vprašanjih glede upravičenega obsega izračuna dodatnega odbitka izdatkov za raziskave in razvoj pred davkom ter

— smernice o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah (2011), ki so jih izdali komisija za nacionalni razvoj in reforme, ministrstvo za znanost in tehnologijo, ministrstvo za trgovino in nacionalni urad za intelektualno lastnino.

(b) Ugotovitve preiskave

(560) Komisija je v prejšnjih preiskavah ([131]) ugotovila, da „nove tehnologije, novi izdelki in nove obrti“, upravičeni do znižanja davka, spadajo na nekatera visokotehnološka področja, ki jih podpira država, ter med sedanje prednostne naloge na visokotehnoloških področjih, ki jih podpira država, kot so navedena v smernicah o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah.

(561) Komisija je menila, da je zadevna davčna izravnava subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj se v sami zakonodaji uporaba tega ukrepa omejuje le na podjetja, ki imajo izdatke za raziskave in razvoj na nekaterih prednostnih visokotehnoloških področjih, ki jih določi država, kot je sektor tkanin iz steklenih vlaken.

(562) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da program dodatnega odbitka izdatkov za raziskave in razvoj ni specifičen. Sklicevala se je na člen 2.1(b) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, ki določa, da subvencija ni specifična, če organ, ki podeli subvencijo, ali zakonodaja, v skladu s katero deluje ta organ, določi objektivna merila ali pogoje za upravičenost do subvencije in določitev višine subvencije ter če (i) je pravica pridobiti subvencijo avtomatična, (ii) če se ta merila ali pogoji dosledno upoštevajo ter (iii) če so ta merila in pogoji jasno navedeni v zakonu, predpisu ali drugem uradnem dokumentu, tako da jih je mogoče preverjati. Kitajska vlada meni, da zakonodaja, v skladu s katero deluje ta program, jasno določa objektivna merila za upravičenost, ki se uporabljajo samodejno. Povedano drugače, zadevni organi nimajo diskrecijske pravice pri zagotavljanju te posebne davčne stopnje, če so izpolnjeni pogoji za upravičenost.

(563) Komisija se je sklicevala na poglavje IV zakona o davku od dohodkov podjetij, ki vsebuje določbe o „preferenčni davčni obravnavi“. Člen 25 zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je uvod v poglavje IV, določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov“. V skladu s členom 30(1), ki je prav tako del tega poglavja, se lahko „izdatki podjetij za raziskave in razvoj, ki nastanejo pri razvoju novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti“, dodatno odbijejo ob izračunu obdavčljivega dohodka. Člen 95 predpisov o izvajanju zakona o davku od dohodkov podjetij pojasnjuje pomen „izdatkov za raziskave in razvoj, ki nastanejo pri razvoju novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti“ iz člena 30(1) zakona o davku od dohodkov podjetij.

([131]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 7, uvodna izjava 330 oziroma 521.

(564) Zgoraj navedene določbe jasno določajo, da je dodatni odbitek izdatkov za raziskave in razvoj omejen na podjetja, ki se ukvarjajo z „razvojem novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti“ ter „delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja“.

(565) Kot je navedeno v uvodni izjavi 560, so visokotehnološka področja, ki jih podpira država, in sedanje prednostne naloge na visokotehnoloških področjih, ki jih podpira država, navedeni v smernicah o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah. Kot je navedeno v uvodni izjavi 543, so v teh smernicah kot prednostno področje jasno navedene proizvodna tehnologija in ključne surovine za steklo, vključno s tkaninami iz steklenih vlaken.

(566) Ker je dodatni odbitek izdatkov za raziskave in razvoj omejen le na podjetja, ki delujejo v industrijah, ki jih država posebej podpira in spodbuja, kot so navedene v smernicah o najnovejših ključnih prednostnih razvojnih področjih v visokotehnoloških industrijah, je Komisija sklenila, da se ta ukrep ne uporablja na podlagi objektivnih meril ali pogojev, ki določenim podjetjem ne dajejo prednosti pred drugimi (niti se ne uporablja za vsa visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo). Ta sklep potrjuje tudi dejstvo, da so „ključna prednostna razvojna področja v visokotehnoloških industrijah“ izbor področij v visokotehnoloških industrijah v skladu s prednostnimi nalogami v določenem času in se bodo verjetno sčasoma spremenila. V nasprotju s trditvijo kitajske vlade zakonodaja, ki se uporablja za dodatni odbitek izdatkov za raziskave in razvoj, ne določa objektivnih meril ali pogojev za upravičenost. Zato je Komisija potrdila specifičnost ukrepa in zavrnila trditve kitajske vlade.

(c) Izračun višine subvencije

(567) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med zneskom celotnega davka, ki se plača glede na običajno davčno stopnjo, in zneskom celotnega davka, ki se plača po dodatnem 50-odstotnem odbitku dejanskih stroškov za raziskave in razvoj.

(568) Znesek subvencije, določen za to posebno shemo, je za skupino Yuntianhua Group znašal 1,06 %, za skupino CNBM Group pa 0,17 %.

3.7.2.3 Oprostitev plačila davka od dohodka od dividend med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje

(569) Zakon o davku od dohodkov podjetij podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov, in sicer zlasti oprostitev plačila davka od dohodkov iz kapitalskih naložb, kot so dividende in bonusi, med upravičenimi rezidenčnimi podjetji.

(a) Pravna podlaga

(570) Pravna podlaga za ta program so člen 26(2) zakona o davku od dohodkov podjetij in predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij.

(b) Ugotovitve preiskave

(571) Komisija je ugotovila, da so bile nekatere družbe v vzorčenih skupinah oproščene plačila davka od dohodkov od dividend, ki se izplačujejo med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje.

(572) Kitajska vlada je v izpolnjenem vprašalniku trdila, da ta shema ne predstavlja subvencije, ker se nanaša na dobiček po obdavčitvi, namen oprostitve pa je preprečiti dvojno obdavčenje, zato ne zagotavlja ugodnosti. Nadalje je trdila, da shema ni specifična, ker se uporablja na splošno in enotno ter na podlagi objektivnih meril, saj vse rezidenčne družbe v LRK izpolnjujejo pogoje za vlaganje v druge rezidenčne družbe in za oprostitev plačila davka.

(573) V zvezi s tem se napotuje na člen 25 zakona o davku na dohodek podjetij, ki spada v isto poglavje kot člen 26(2), tj. v poglavje IV – preferenčne davčne politike, in ima vlogo uvoda v to poglavje. Člen 25 določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov“. Poleg tega člen 26(2) določa, da se oprostitev plačila davka uporablja za dohodke iz kapitalskih naložb med „upravičenimi rezidenčnimi podjetji“, zaradi česar se zdi, da je njegovo področje uporabe omejeno le na nekatera rezidenčna podjetja.

(574) Na podlagi tega se v skladu s sklepi iz prejšnjih protisubvencijskih preiskav ([132]) šteje, da je taka preferenčna davčna politika omejena na nekatere industrije in projekte, tj. industrije, ki jih država posebej podpira in spodbuja, kot je industrija tkanin iz steklenih vlaken, ter je zato specifična. Dokazi v spisu so pokazali tudi, da so imele družbe, ki so prejele ugodnosti po tej shemi, certifikat za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo. Na podlagi navedenega je bilo treba trditve kitajske vlade zavrniti.

(575) Komisija meni, da je ta shema subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in (2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj se v sami zakonodaji uporaba te oprostitve omejuje le na rezidenčna podjetja, ki izpolnjujejo pogoje ter ki jih država močno podpira in katerih razvoj spodbuja.

(c) Izračun višine subvencije

(576) Komisija je izračunala znesek subvencije, tako da je za dohodek od dividend, odbit od obdavčljivega dohodka, uporabila običajno davčno stopnjo.

(577) Znesek subvencije, določen za to posebno shemo, je za skupino Yuntianhua Group znašal 0,02 %, za skupino CNBM Group pa 2,10 %.

3.7.2.4 Pospešena amortizacija opreme, ki jo uporabljajo visokotehnološka podjetja

(578) Člen 32 zakona o davku od dohodkov podjetij določa: „kadar je pospešena amortizacija osnovnih sredstev podjetja res potrebna zaradi tehnološkega napredka ali drugih razlogov, se lahko število let za amortizacijo zmanjša ali se uporabi metoda pospešene amortizacije“.

(a) Pravna podlaga

(579) Pravna podlaga za ta program so člen 32 zakona o davku od dohodkov podjetij, predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij in naslednja obvestila:

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o politikah odbitkov vrednosti opreme in naprav za namene davka od dohodkov podjetij (Cai Shui (2018) št. 54),

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2014) št. 75), ter

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o nadaljnjem izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2015) št. 106).

(b) Ugotovitve preiskave

(580) Obvestilo o politikah odbitkov vrednosti opreme in naprav za namene davka od dohodkov podjetij (Cai Shui (2018) št. 54) določa: „če vrednost na enoto opreme ali naprave, ki jo podjetje na novo kupi v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2020, ne presega 5 milijonov RMB, lahko podjetje njeno vrednost na pavšalni osnovi vključi v stroške in odhodke tekočega obdobja za odbitek pri izračunu svojega obdavčljivega dohodka ter mu ni treba več izračunavati amortizacije na letni osnovi“. Ta zakonodaja se ne uporablja za posamezno industrijo.

([132]) Glej Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/72 z dne 17. januarja 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz električnih koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 16, 18.1.2019, str. 5).

(581) Za sredstva, katerih vrednost na enoto presega 5 milijonov RMB, se še vedno uporabljata obvestilo o izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2014) št. 75), in obvestilo o nadaljnjem izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2015) št. 106). V skladu s tema obvestiloma se lahko družbe v desetih ključnih industrijah odločijo za metodo pospešene amortizacije osnovnih sredstev, ki jih kupijo.

(582) Komisija je ugotovila, da vzorčene družbe v obdobju preiskave niso uporabljale pospešene amortizacije za sredstva, katerih vrednost na enoto presega 5 milijonov RMB. Ker navedena sredstva niso spadala na področje uporabe obvestila Cai Shui (2014) št. 75 in obvestila Cai Shui (2015) št. 106, je Komisija ugotovila, da proizvajalci izvozniki niso prejeli subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(c) Sklep

(583) Komisija je menila, da proizvajalci izvozniki v okviru tega programa niso prejeli subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

3.7.2.5 Oprostitev davka za uporabo zemljišč

(584) Organizacija ali posameznik, ki uporablja zemljišče v mestih, okrajih in upravnih mestih ter industrijskih in rudarskih okrožjih, običajno plača davek za uporabo mestnih zemljišč. Davek za uporabo zemljišč poberejo lokalni davčni organi v kraju, kjer se zemljišče uporablja. Vendar so iz davka za uporabo zemljišč izvzete nekatere kategorije zemljišč, kot so zemljišča, iztrgana morju, zemljišča, ki naj bi jih vladne institucije, ljudske organizacije in vojaške enote imele za lastno uporabo, zemljišča, ki naj bi jih uporabljale institucije, financirane z vladnimi sredstvi ministrstva za finance, zemljišča, ki jih uporabljajo verski templji, javni parki ter javni zgodovinski in slikoviti kraji, ceste, ulice, javni trgi, trate in druga mestna javna zemljišča.

(a) Pravna podlaga

(585) Pravna podlaga tega programa so:

— začasne določbe Ljudske republike Kitajske o davku na nepremičnine (Guo Fa (1986) št. 90, kot so bile spremenjene leta 2011) in

— začasne določbe Ljudske republike Kitajske o davku za uporabo mestnih zemljišč (odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske (2013) št. 645).

(b) Ugotovitve preiskave

(586) Ena od vzorčenih skupin družb je imela korist od povračila plačila davkov za uporabo zemljišč, ki ga je dodelil lokalni urad za uporabo zemljišč, čeprav ni spadala v nobeno od uradnih kategorij, ki so v skladu z navedeno nacionalno zakonodajo oproščene plačila davka.

(c) Sklep

(587) Komisija meni, da je zadevna oprostitev davka subvencija v smislu člena 3(1)(a)(i) ali člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki neposrednega prenosa sredstev (vračilo plačanega davka) ali opuščenega prihodka kitajske vlade (davek, ki ni bil plačan), ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka povrnjenemu znesku/davčnemu prihranku. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je bilo družbam zagotovljeno znižanje davka, čeprav niso izpolnjevale nobenega od objektivnih meril iz uvodne izjave 584.

(588) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da Komisija ni dokazala, da je oprostitev davka za uporabo zemljišč specifična, ker je bilo družbam zagotovljeno znižanje davka, čeprav niso izpolnjevale nobenega od objektivnih meril iz uvodne izjave 584, tj. „z zakonom določenih meril za upravičenost do te oprostitve“.

(589) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 584, je Komisija v zvezi s tem ugotovila, da v skladu s pravilom, določenim z zakonom, organizacija ali posameznik, ki uporablja zemljišče v mestih, okrajih in upravnih mestih ter industrijskih in rudarskih okrožjih, običajno plača davek za uporabo mestnih zemljišč. Izjema od tega pravila je, da so nekatere kategorije zemljišč ([133]) oproščene davka za uporabo zemljišč. Preiskava je pokazala, da zemljišče, ki ga uporablja sodelujoči proizvajalec izvoznik, ki je koristil oprostitev davka za uporabo zemljišč, ne spada v nobeno od kategorij zemljišč, ki so po zakonu oproščene davka za uporabo zemljišč. Zato ni mogoče sklepati, da so ti proizvajalci izvozniki izpolnjevali katerega koli od objektivnih meril, določenih s predpisi o davku za uporabo zemljišč. Zato je ukrep, s katerim so bili ti proizvajalci izvozniki oproščeni davka za uporabo zemljišč, specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(d) Izračun višine subvencije

(590) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Štelo se je, da je ta ugodnost znesek, vrnjen v obdobju preiskave.

(591) Znesek subvencije, določen za to posebno shemo, je za skupino CNBM Group znašal 0,17 %.

3.7.2.6 Skupni znesek za vse sheme oprostitev davka in programe znižanja davka

(592) Skupni znesek subvencije, določen v zvezi z vsemi shemami oprostitev davka v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je bil:

Oprostitve in znižanja davka

Družba/skupina	Znesek subvencije
Skupina Yuntianhua Group	1,91 %
Skupina CNBM Group	5,42 %

3.8 **Programi nepovratnih sredstev**

3.8.1 *Nepovratna sredstva, povezana s tehnološkimi izboljšavami, obnovo ali preoblikovanjem*

(593) Vzorčene družbe so prejele različna nepovratna sredstva, povezana z raziskavami in razvojem ter tehnološkimi izboljšavami in inovacijami, kot so spodbujanje nalog v zvezi z raziskavami in razvojem na podlagi načrtov za podporo znanosti in tehnologije, spodbujanje naložb za prilagoditev, oživitev in tehnološko prenovo ključnih industrij itd.

(a) Pravna podlaga

— 13. petletni načrt za tehnološke inovacije,

— usmerjevalna mnenja o spodbujanju tehnološke prenove podjetij, državni svet, Guo Fa (2012) 44,

— delovni načrt za oživitev industrije in tehnološko prenovo, ki sta ga izdala komisija za nacionalni razvoj in reforme ter ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo, 2015,

— obvestilo komisije za nacionalni razvoj in reforme o načrtu za dodelitev sredstev visokotehnološkim industrijam za raziskave in razvoj na področju industrijske tehnologije za leto 2015,

— srednje- do dolgoročni program tehnološkega in znanstvenega razvoja (2006–2020), ki ga je državni svet objavil leta 2006,

— upravni ukrepi za nacionalni načrt podpore za znanost in tehnologijo, kakor je bil spremenjen leta 2011,

— upravni ukrepi za nacionalni načrt za visokotehnološke raziskave in razvoj (načrt 863), kakor je bil spremenjen leta 2011,

([133]) Kot so zemljišča, iztrgana morju, zemljišča, ki naj bi jih vladne institucije, ljudske organizacije in vojaške enote imele za lastno uporabo, zemljišča, ki naj bi jih uporabljale institucije, financirane z vladnimi sredstvi ministrstva za finance, zemljišča, ki jih uporabljajo verski templji, javni parki ter javni zgodovinski in slikoviti kraji, ceste, ulice, javni trgi, trate in druga mestna javna zemljišča.

— ukrepi za upravljanje posebnih skladov za preoblikovanje dosežkov na področju neodvisnih inovacij v provinci Shandong,

— začasni ukrepi za upravljanje industrijskega preoblikovanja in posodobitve (Cai Jian (2012) 567),

— začasni ukrep za upravljanje posebnega sklada za industrijsko posodobitev in izboljšanje učinkovitosti (Lu Cai Qi 2014, št. 24),

— ukrepi za upravljanje za industrijsko preoblikovanje in posodobitev v okviru pobude „Made in China 2025“ – skladi/pametna proizvodnja,

— obvestilo državnega sveta o objavi pobude „Made in China 2025“ (št. 28 (2015)),

— pilotni predstavitveni projekt na področju pametne proizvodnje in

— na lokalni ravni/ravni provinc: obvestila o dodelitvi posebnih sredstev za tehnično prenovo, posebnih sredstev za oživitev industrije, posebnih sredstev za tehnično preoblikovanje in posebnih sredstev za industrijski razvoj.

(b) Sklep

(594) V skladu z usmerjevalnimi mnenji o spodbujanju tehnološke prenove podjetij (oddelek 3.2) so centralne in lokalne vlade pozvane k nadaljnjemu povečevanju zneska finančne podpore in povečanju naložb s poudarkom na industrijskem preoblikovanju in posodobitvi na ključnih področjih ter ključnih vprašanjih tehnološke obnove. Poleg tega bi morali organi stalno uvajati inovativne metode upravljanja sredstev in jih izboljševati, prilagodljivo izvajati več vrst podpore ter povečati učinkovitost uporabe fiskalnih sredstev.

(595) Navedena usmerjevalna mnenja se v praksi izvajajo z delovnim načrtom za oživitev industrije in tehnološko prenovo, in sicer z vzpostavitvijo posebnih sredstev za spodbujanje projektov na področju tehnološkega napredka in tehnološkega preoblikovanja. Ta sredstva vključujejo subvencije za naložbe in popuste za posojila. Sredstva se morajo uporabljati skladno z nacionalnimi makroekonomskimi politikami, industrijskimi politikami in regionalnimi razvojnimi politikami.

(596) Z nepovratnimi sredstvi, zagotovljenimi na podlagi tega programa, se dodeljujejo subvencije v smislu člena 3(1)(a)(i) in (2) osnovne uredbe, in sicer s sredstvi, ki jih kitajska vlada na proizvajalce zadevnega izdelka prenese v obliki nepovratnih sredstev.

(597) Komisija je ugotovila tudi, da so te subvencije specifične v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj so do njih upravičene le družbe, ki delujejo na ključnih področjih ali v ključnih tehnologijah, navedenih v smernicah, upravnih ukrepih in katalogih, ki se redno objavljajo, med upravičenimi sektorji pa je tudi sektor tkanin iz steklenih vlaken. Ugotovljena nepovratna sredstva so vsekakor specifična za posamezne družbe.

(c) Izračun višine subvencije

(598) Ugodnost se je izračunala kot znesek, prejet v obdobju preiskave ali dodeljen obdobju preiskave, ki se je amortiziral v življenjski dobi uporabe osnovnega sredstva, s katerim so bila povezana nepovratna sredstva. Komisija je proučila, ali bi uporabila dodatno komercialno letno obrestno mero v skladu z oddelkom F(a) smernic Komisije za izračun višine subvencij ([134]). Vendar bi tak pristop vključeval številne zapletene hipotetične dejavnike, za katere točne informacije niso na voljo. Komisija je zato menila, da je zneske obdobju preiskave primerneje dodeliti glede na amortizacijske stopnje povezanih osnovnih sredstev v skladu z metodologijo izračunavanja, uporabljeno v prejšnjih zadevah ([135]).

([134]) UL C 394, 17.12.1998, str. 6.

([135]) Kot so Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 452/2011 (UL L 128, 14.5.2011, str. 18) (*premazani fini papir*), Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 215/2013 (UL L 73, 11.3.2013, str. 16) (*jekleni izdelki, prevlečeni z organskimi premazi*), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/366 (UL L 56, 3.3.2017, str. 1) (*solarni paneli*), Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1379/2014 (UL L 367, 23.12.2014, str. 22) (*steklena vlakna*) in Izvedbeni sklep Komisije 2014/918/EU (UL L 360, 16.12.2014, str. 65) (*rezana poliestrska vlakna*).

3.8.2 *Nepovratna sredstva za varstvo okolja – nepovratna sredstva za varčevanje z energijo, ohranjanje energije in zmanjšanje emisij*

(599) Dve vzorčeni skupini družb sta bili upravičeni do različnih nepovratnih sredstev, povezanih z varstvom okolja in zmanjšanjem emisij, kot so spodbude za varstvo okolja in ohranjanje virov, spodbujanje sinergijske uporabe virov, skladi za spodbujanje projektov ohranjanja energije, promocija demonstracijskih središč za upravljanje z energijo, nepovratna sredstva, povezana s projekti za zmanjšanje onesnaženosti zraka, in spodbude za projekte krožnega gospodarstva.

(a) Pravna podlaga

— Zakon Ljudske republike Kitajske o ohranjanju energije, različica, ki je bila spremenjena in sprejeta 28. oktobra 2007, in različica, ki je bila spremenjena 2. julija 2016,

— zakon Ljudske republike Kitajske o spodbujanju čistejše proizvodnje, odlok št. 54 predsednika Ljudske republike Kitajske, kot je bil spremenjen 29. februarja 2012,

— ukrepi za nadzor čiste proizvodnje, odlok št. 38 komisije za nacionalni razvoj in reforme ter ministrstva za varstvo okolja, razglašeni 1. julija 2016,

— obvestilo o natisu in distribuciji začasnih ukrepov za upravljanje subvencije za varčevanje z energijo in zmanjšanje emisij, ministrstvo za finance (2015) št. 161,

— dokument ministrstva za industrijo in informacijsko tehnologijo o ključnih točkah ohranjanja energije in njene celovite uporabe v industriji v letu 2015 z dne 3. aprila 2015.

(b) Sklep

(600) V okviru programa za varčevanje z energijo, ohranjanje energije in zmanjšanje emisij se dodeljujejo subvencije v smislu člena 3(1)(a)(i) in (2) osnovne uredbe, in sicer s sredstvi, ki jih kitajska vlada proizvajalcem zadevnega izdelka prenese v obliki nepovratnih sredstev.

(601) Komisija je ugotovila tudi, da je ta program subvencij specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj so do njega upravičene le družbe, ki delujejo na področju ključnih tehnologij ali proizvodnje ključnih izdelkov, navedenih v smernicah in katalogih, ki se redno objavljajo. Zlasti je industrija gradbenega materiala, ki vključuje tkanine iz steklenih vlaken, v dokumentu ministrstva za industrijo in informacijsko tehnologijo iz leta 2015 izrecno navedena kot industrija za posebne spodbude, povezane z ohranjanjem energije.

(c) Izračun višine subvencije

(602) Ugodnost se je izračunala v skladu z metodologijo, opisano v uvodni izjavi 598.

3.8.3 *Ad hoc nepovratna sredstva, ki jih zagotovijo občinski/regionalni organi*

(603) Pritožnik je v svoji pritožbi predložil dokaze, da lahko industrija tkanin iz steklenih vlaken v LRK prejme različna enkratna ali ponavljajoča se nepovratna sredstva vladnih organov na različnih ravneh, tj. lokalni, regionalni in nacionalni.

(604) Preiskava je pokazala, da sta dve vzorčeni skupini družb od vladnih organov na različnih ravneh prejeli znatna enkratna ali ponavljajoča se nepovratna sredstva, zaradi česar sta v obdobju preiskave prejeli ugodnosti. Vzorčene družbe so o nekaterih od teh nepovratnih sredstev že poročale v izpolnjenih vprašalnikih, druga pa so bila ugotovljena med preveritvenimi obiski. Kitajska vlada v izpolnjenem vprašalniku ni razkrila nobenih teh sredstev.

(a) Pravna podlaga

(605) Družbe so ta nepovratna sredstva prejele od nacionalnih, pokrajinskih, mestnih, deželnih ali okrajnih vladnih organov, pri čemer se zdi, da so bila vsa specifična za vzorčene družbe ali specifična v smislu lokacije ali vrste industrije. Ravni pravnih podrobnosti za točno določen zakon, v skladu s katerim so bile te ugodnosti dodeljene, če je pravna podlaga zanje sploh obstajala, niso razkrile vse vzorčene družbe. Vendar je bila Komisiji včasih predložena kopija dokumenta (imenovanega „obvestilo“), ki ga je ob dodelitvi nepovratnih sredstev izdal vladni organ.

(b) Ugotovitve preiskave

(606) Glede na visok znesek nepovratnih sredstev, ki je bil naveden v pritožbi in/ali odkrit v poslovnih knjigah vzorčenih družb, je v tej uredbi predstavljen le povzetek ključnih ugotovitev. Dokaz o obstoju številnih nepovratnih sredstev in dejstvo, da so bila dodeljena na različnih ravneh kitajske vlade, sta bila prvotno pridobljena od dveh vzorčenih družb. Podrobne ugotovitve o teh nepovratnih sredstvih so posameznim družbam zagotovljene v posebnih dokumentih o razkritju.

(607) Taka nepovratna sredstva so bila na primer sredstva za patente, sredstva in nagrade za znanost in tehnologijo, sredstva za razvoj podjetništva, sredstva za spodbujanje izvoza, nepovratna sredstva za izboljšanje kakovosti in učinkovitosti industrije, sredstva za podporo trgovini na ravni občin, sredstva za zunanji gospodarski in trgovinski razvoj, nagrade za varnost proizvodnje, podporna sredstva, ki se zagotavljajo na ravni okrajev ali provinc, ter popusti pri obrestih na posojila za uvoženo opremo.

(c) Sklep

(608) Ta nepovratna sredstva pomenijo subvencije v smislu člena 3(1)(a)(i) in (2) osnovne uredbe, saj je kitajska vlada na proizvajalce zadevnega izdelka prenesla sredstva v obliki nepovratnih sredstev, s čimer jim je bila dodeljena ugodnost.

(609) Ker so ta nepovratna sredstva glede na s tem povezane dokumente, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki, omejena na nekatere družbe ali posebne projekte v določenih regijah in/ali industriji tkanin iz steklenih vlaken, so tudi specifična v smislu člena 4(2)(a) in (3) osnovne uredbe. Poleg tega so nekatera nepovratna sredstva pogojena z izvozom v smislu člena 4(4)(a). Glede na to, da pogoji za upravičenost in dejanska merila za izbor podjetij, upravičenih do ugodnosti, niso pregledni in objektivni ter se ne uporabljajo samodejno, ta nepovratna sredstva ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(610) Družbe so v vseh primerih predložile informacije o znesku nepovratnih sredstev in o tem, od koga so jih prejele. Poleg tega so zadevne družbe ta dohodek v računovodskih izkazih večinoma knjižile pod postavko „dohodek od subvencij“ in so te izkaze neodvisno revidirale. To se je štelo za pozitiven dokaz o subvenciji, s katero je bila zagotovljena ugodnost.

(611) Komisija je zato sklenila, da preverjene ugotovitve pomenijo razumen kazalnik stopnje subvencioniranja v zvezi s tem. Navedena nepovratna sredstva imajo skupne značilnosti, dodelili so jih javni organi in niso bila del ločenega programa subvencij, ampak so posamezna nepovratna sredstva za to spodbujano industrijo, zato jih je Komisija ocenila skupaj.

(d) Izračun višine subvencije

(612) Ugodnost se je izračunala v skladu z metodologijo, opisano v uvodni izjavi 598.

3.8.4 *Druga nepovratna sredstva*

(613) Vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave iz preostalih programov nepovratnih sredstev iz oddelka 3.3(v) niso prejeli nobenega finančnega prispevka.

3.8.5 *Pripombe o nepovratnih sredstvih*

(614) Po dokončnem razkritju je kitajska vlada trdila, da Komisija ni dokazala, da so različna nepovratna sredstva, povezana s tehnološkimi izboljšavami, obnovo ali preoblikovanjem in varstvom okolja, ter *ad hoc* nepovratna sredstva, ki so jih zagotovili občinski/regionalni organi in so jih domnevno prejele vzorčene družbe, specifična. Po mnenju kitajske vlade Komisija ni navedla nobene posebne določbe, ki bi izrecno odrejala dodeljevanje ugodnosti industriji tkanin iz steklenih vlaken, in zato ni izpolnila zahteve, ki jo je določil odbor v zadevi „ES – zrakoplovi“ in v skladu s katero je treba za ugotovitev specifičnosti ugotoviti izrecno omejitev domnevne subvencije samo na „nekatera podjetja“, zaradi katere „[…] subvencija ni dovolj široko razpoložljiva v celotnem gospodarstvu“, pri čemer mora omejitev „[…] razločno izražati vse, kar pomeni, ničesar pa ne sme zgolj nakazovati ali namigovati“.

(615) Kitajska vlada je nadalje trdila, da Komisija v zvezi z *ad hoc* nepovratnimi sredstvi, ki jih zagotovijo občinski/regionalni organi, ni zagotovila nobenega argumenta ali dokaza glede specifičnosti teh sredstev, ampak je samo navedla, da „[…] se zdi, da so bila vsa specifična za vzorčene družbe ali specifična v smislu lokacije ali vrste industrije“. Po mnenju kitajske vlade zgolj vtis specifičnosti ne more predstavljati zadostnega dokaza, da je ukrep dejansko specifičen.

(616) V zvezi s tem je kitajska vlada opozorila, da mora Komisija, kot je menil pritožbeni organ v zadevi „ZDA – DRAMs“ (izravnalne dajatve), „[…] predložiti utemeljeno in ustrezno obrazložitev svojih sklepov“ ter zagotoviti, da so „razlogi, na katerih temeljijo ti sklepi, navedeni v ugotovitvah preiskovalnega organa“. Kitajska vlada je poudarila, da sklicevanje Komisije na dejstvo, da so zadevne družbe ta dohodek večinoma knjižile pod postavko „dohodek od subvencij“, ne izpolnjuje pogojev za utemeljeno in ustrezno obrazložitev.

(617) Kitajska vlada je nadalje opozorila, da samo dejstvo, da subvencijo dodeli regionalni organ, ne pomeni, da je ta subvencija specifična, in se sklicevala na mnenje pritožbenega organa iz zadeve „ZDA – izravnalne dajatve (Kitajska)“, da subvencija, ki je na voljo vsem podjetjem v regiji, ni specifična, če je organ, ki v navedeni regiji dodeljuje subvencije, regionalna vlada.

(618) Komisija je specifičnost nepovratnih sredstev že dokazala v uvodnih izjavah 597, 601 in 609. Dejansko so do njih upravičene le družbe, ki delujejo na ključnih področjih ali v ključnih tehnologijah, navedenih v smernicah, upravnih ukrepih in katalogih. Poleg tega so sodelujoči proizvajalci izvozniki predložili dokumente, povezane z nepovratnimi sredstvi, na primer pravne dokumente in obvestila o dodelitvi, iz katerih je bilo razvidno, da so bila nepovratna sredstva zagotovljena družbam, ki spadajo v nekatere določene industrije ali sektorje in/ali so vključene v posebne industrijske projekte, ki jih spodbuja država. Zato je Komisija ponovila svoj sklep, da so ta nepovratna sredstva na voljo le „nekaterim podjetjem“ in niso „široko razpoložljiva v celotnem gospodarstvu“. Poleg tega je preiskava pokazala, da pogoji za upravičenost do teh nepovratnih sredstev niso jasni in objektivni ter se ne uporabljajo samodejno, zato ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(619) Kar zadeva *ad hoc* nepovratna sredstva, kitajska vlada ni predložila nobenih dodatnih dokazov, ki bi podprli njeno trditev, da niso specifična. Zato je Komisija ponovila, da je na podlagi dokazov, ki so ji na voljo, sklenila, da ta nepovratna sredstva ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe.

(620) Ob upoštevanju navedenega je Komisija zavrnila trditve kitajske vlade.

3.8.6 *Skupni zneski za vsa nepovratna sredstva*

(621) Ker matična družba CNBM ni sodelovala, je bila ugodnost za nepovratna sredstva, zagotovljena na ravni družbe CNBM, določena z uporabo metodologije, pojasnjene v oddelkih 3.8.1 do 3.8.3, na podlagi javno dostopnih informacij v letnem poročilu te družbe za leto 2018, kot so evidentirani zneski iz naslova državnih subvencij, državnega financiranja in drugih dohodkov.

(622) Skupni zneski subvencije, določeni v zvezi z vsemi nepovratnimi sredstvi v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, so bili:

Nepovratna sredstva

Družba/skupina	Znesek subvencije
Skupina Yuntianhua Group	1,09 %
Skupina CNBM Group	3,15 %

3.9 **Sklep o subvencioniranju**

(623) Komisija je na podlagi informacij, ki so na voljo v tej fazi preiskave, zneske subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vzorčene družbe v skladu z določbami osnovne uredbe izračunala tako, da je preučila vsako subvencijo ali program subvencij, nato pa je te številke seštela in dobila skupni znesek subvencij za vsakega proizvajalca izvoznika v obdobju preiskave. Za izračun skupnega subvencioniranja v nadaljevanju je najprej izračunala delež subvencioniranja, ki ustreza znesku subvencije kot deležu skupnega dohodka družbe od prodaje. Ta delež je bil nato uporabljen za izračun subvencije, dodeljene za izvoz zadevnega izdelka v Unijo v obdobju

preiskave. Nato je bil izračunan znesek subvencije na tono zadevnega izdelka, izvoženega v Unijo v obdobju preiskave, spodnje stopnje pa so bile izračunane kot delež vrednosti stroškov, zavarovanja in prevoznine (v nadaljnjem besedilu: CIF) za isti izvoz na tono.

(624) Po dokončnem in tudi dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da je Komisija z izračunom skupne ugodnosti, izražene v odstotkih, na podlagi zneskov subvencij za oba proizvajalca izvoznika skupaj in z uporabo te skupne ugodnosti, izražene v odstotkih, za vrednost tkanin iz steklenih vlaken, ki sta jih proizvajalca izvoznika skupaj izvozila v EU, domnevne subvencije, ki jih je prejel eden od proizvajalcev izvoznikov (skupina Jushi Group), zmotno dodelila skupnim prihodkom od prodaje obeh proizvajalcev izvoznikov (skupina Jushi Group in družba Hengshi). Zaradi tega se je stopnja subvencije skupine zvišala. Po mnenju skupine CNBM Group bi morala Komisija najprej za vsako družbo posebej izračunati znesek subvencije na enoto, izvoženo v EU. Šele nato bi bilo treba za izračun skupne stopnje subvencije združiti zneske subvencij posameznih družb.

(625) Kot je navedeno v uvodni izjavi 97, je Komisija opozorila, da ima za zagotovitev učinkovite uveljavitve ukrepov, zlasti za preprečitev usmerjanja izvoza prek povezane družbe z najnižjo dajatvijo, prakso, da določi povezavo med proizvajalci izvozniki na podlagi meril iz člena 127 izvedbenega akta carinskega zakonika Unije. Poleg tega izračun zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, na podlagi zadevnega izdelka, ki se izvaža v Unijo, pomeni, da če so družbe povezane, lahko glede na to, da je denar zamenljiv, navedene ugodnosti za zadevni izdelek uporabljajo nerazločno in torej zlasti ne glede na proizvajalca izvoznika. V tem primeru je treba glede na to, da družba Henghsi in skupina Jushi Group izdelujeta in izvažata zadevni izdelek ter da skupina Jushi Group tudi proizvaja glavno surovino, ki se uporablja za izdelek, ki ga izvaža družba Hengshi, pri znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in ki so bile dodeljene navedenim družbam, upoštevati dejstvo, da lahko te družbe zaradi svojega razmerja navedene ugodnosti po lastni presoji usmerijo v zadevni izdelek, ki se izvaža v Unijo. Zato bi morale ugodnosti, dodeljene navedenim proizvajalcem izvoznikom v zvezi z zadevnim izdelkom, voditi do enega samega zneska za skupino.

(626) Pri metodologiji, ki jo je predlagala skupina CNBM, se to dejstvo ne upošteva, zato bi njena uporaba povzročila napačne rezultate. Kot primer lahko vzamemo dva povezana proizvajalca tkanin iz steklenih vlaken (družbi A in B), pri čemer se vse subvencije dodelijo družbi A, družbi B pa nobena. Nadalje se predpostavlja, da je družba A celotno proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken na domačem trgu prodala družbi B, ta pa je poleg vseh svojih izdelkov ponovno izvozila tudi vse izdelke družbe A. V skladu z metodologijo izračunavanja, ki jo je predlagala skupina CNBM, bi ta scenarij pomenil 0-odstotno stopnjo subvencije, ker bi bil znesek subvencije na enoto, izvoženo v EU, pri družbi A enak 0 in ker subvencij, dodeljenih družbi A, ne bi bilo mogoče dodeliti izdelkom, ki jih je izvozila družba B. Komisija je zato zavrnila trditev skupine CNBM Group.

(627) Skupina CNBM Group je trdila tudi, da je Komisija pri določitvi prehajanja subvencij med različnimi družbami naredila različne napake. Prvič, Komisija je napačno seštela odstotne vrednosti, ki so vsebovale različne imenovalce, saj so bili zneski subvencij, dodeljeni prihodkom od prodaje skupine Jushi Group, sešteti z zneski subvencij, dodeljenimi skupnim prihodkom od prodaje skupine Jushi in družbe Hengshi.

(628) Drugič, Komisija je ugotovila, da so bile subvencije, ki sta jih prejeli družba China Jushi in skupina Zhengshi Holding Group, prenesene na proizvajalce izvoznike na podlagi „naložb v odvisne družbe“. Vendar ni podlage, na kateri bi se kakršna koli domnevna ugodnost prek obstoječega lastniškega deleža *ipso facto* prenesla na skupino Jushi Group. Drugič, Komisija ne bi smela upoštevati samo dolgoročnih kapitalskih naložb družbe China Jushi v njene odvisne družbe, ampak tudi v njene „pridružene subjekte in skupna podjetja“. Tretjič, če bi Komisija želela opraviti analizo prenosa, bi morala domnevne subvencije, ki naj bi jih prejela družba China Jushi, v vsakem primeru dodeliti celotnemu prihodku od prodaje družbe China Jushi. Četrtič, če bi se predpostavljalo, da matična družba vse prejete subvencije prenese na odvisne družbe, bi bilo treba šteti, da je skupina Jushi Group vse svoje subvencije prenesla na svoje odvisne družbe. Zato bi morala Komisija za skupino Jushi Group izračunati 0-odstotno stopnjo subvencije.

(629) Tretjič, po dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da Komisija ni dokazala, kako so subvencije, ki jih je domnevno prejela skupina Zhengshi Holding, koristile izvozu tkanin iz steklenih vlaken v Unijo. Brez povezave med subvencijami, ki jih je domnevno zagotovila vlada, ter proizvodnjo in izvozom zadevnega izdelka zato ni mogoče dokazati, da so navedene subvencije koristile izdelku, ki se izvaža. V zvezi s tem je skupina CNBM Group opozorila, da je njena glavna dejavnost nakup surovin za povezano družbo, ki proizvaja nerjavno jeklo, kot je skupina Zhengshi Holding pojasnila v svojem izpolnjenem vprašalniku. Poleg tega je imela skupina Zhengshi Holding visoke prihodke od prodaje, ki bi jih bilo treba namesto tega uporabiti kot dodelitveni ključ.

(630) Četrtič, ugodnost, ki naj bi bila prenesena na skupino Jushi Group, je temeljila na lastniškem deležu skupine Jushi Group v družbi Hubei Hongija, čeprav je ta družba dobaviteljica vhodnih materialov za proizvajalce tkanin iz steklenih vlaken.

(631) Petič, dodelitveni ključ za družbo Jushi Hong Kong je temeljil na prihodkih od prodaje, pri čemer se je predpostavljalo, da je bila celotna prodaja namenjena skupini Jushi Group.

(632) Šestič, Komisija ni pojasnila, kako so bile domnevne ugodnosti, ki naj bi jih prejela skupina CNBM, prenesene na skupino Jushi Group in družbo Hengshi. Komisija bi morala ravnati enako kot pri povezanih družbah skupine Jushi Group in opraviti analizo prenosa na podlagi prodaje. Če Komisija vztraja, da bi bila analiza prenosa med povezanimi subjekti nepotrebna (kar pa ni), bi bilo treba prejete subvencije dodeliti celotnemu prihodku od prodaje vseh družb v domnevni skupini družb.

(633) Da bi Komisija odgovorila na te pripombe, je najprej pojasnila, kako je združila subvencije različnih povezanih družb skupine CNBM Group. Za vsako povezano družbo je najprej določila znesek prejetih subvencij. Nato je uporabila dodelitveni ključ, da bi ugotovila, kateri del teh subvencij je bil povezan s proizvajalci izvozniki. Pri dobaviteljih materialov, vhodnih materialov ali sredstev, ki se uporabljajo v proizvodnem postopku, je ta dodelitveni ključ na primer temeljil na delu prihodkov od prodaje teh dobaviteljev, povezanem s proizvajalci izvozniki. Nato se je dodelitveni ključ uporabil za prejeti znesek subvencij. Dobljeni „dodeljeni“ znesek subvencij se je prištel znesku subvencij proizvajalcev izvoznikov. Nazadnje se je skupni znesek subvencije proizvajalca izvoznika (vključno z zneski subvencij, prejetimi od povezanih družb) delil s prihodki od prodaje proizvajalca izvoznika, da se je izračunal odstotni delež subvencije, tj. stopnja subvencije.

(634) Zato, kar zadeva prvo trditev skupine CNBM Group, dejansko niso bile seštete odstotne vrednosti, ki bi vsebovale različne imenovalce: izvedena sta bila le dodelitev in poznejše seštevanje zneskov subvencij. Za izračun odstotnega deleža subvencije je bil na koncu uporabljen samo en imenovalec.

(635) Kar zadeva holdinga China Jushi in Zhengshi Holding Group, navedena v drugi točki zgoraj, je dodelitveni ključ res temeljil na delu naložb holdinga, povezanem s proizvajalcem izvoznikom. V primeru holdingov so dodelitveni ključi, ki temeljijo na prihodkih od prodaje, pogosto nesmiselni, saj osnovna dejavnost teh družb ni prodaja izdelkov ali zagotavljanje vhodnih materialov, ampak naložbe.

(636) Primer družbe China Jushi je v tem pogledu edinstven, saj je v njej združenih več funkcij. Na eni strani deluje kot centralni nabavni subjekt za večino surovin, ki jih uporabljajo proizvajalci izvozniki v skupini. Na drugi strani na domačem trgu preprodaja končne izdelke proizvajalcev izvoznikov. Poleg tega China Jushi kot matična družba izvaja nekatere funkcije glavne poslovalnice, kot sta na primer funkcija centralnega financiranja proizvajalcev izvoznikov ali zagotavljanje upravne zmogljivosti za funkcije upravljanja skupine Jushi Group. Uporaba prihodkov od prodaje kot dodelitvenega ključa zato ni mogoča, saj bi povzročila vprašanja glede kroženja subvencij. Dejansko bi bilo treba določen delež subvencij dodeliti proizvajalcem izvoznikom na podlagi prodaje materiala proizvajalcem, vendar bi bilo treba pozneje določen del subvencij proizvajalcev ponovno dodeliti družbi China Jushi na podlagi prodaje končnih izdelkov tej družbi.

(637) Ker je bila družba China Jushi hkrati tudi glavni vlagatelj skupine Jushi Group in je opravljala nekatere funkcije, značilne za holdinge/matične družbe, je Komisija menila, da bi dodelitev na podlagi naložb bolje predstavljala dejanske povezave med družbo China Jushi in proizvajalcem izvoznikom. Vendar je priznala, da bi bilo treba upoštevati tudi naložbe v pridružene družbe in skupna podjetja, ter ustrezno prilagodila dodelitveni ključ.

(638) Po dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM Group dodala, da je glavna dejavnost družbe China Jushi glede na njene dejanske poslovne dejavnosti, revidirane računovodske izkaze in visoke dohodke iz trgovinskih dejavnosti dejavnost trgovske družbe. Vprašanja glede kroženja subvencij ne bi smela predstavljati težav, saj se pojavljajo tudi pri transakcijah med družbami med proizvajalcem izvoznikom in drugimi povezanimi družbami. Poleg tega Komisija ni dokazala, da je družba China Jushi izvajala znatne naložbene dejavnosti ali da so obstajale posebne dejavnosti glavne poslovalnice, dejavnosti financiranja ali finančni prenosi, ki bi kazali, da je družba China Jushi svoje subvencije usmerjala v odvisne družbe. Nasprotno, proizvajalec izvoznik je družbi China Jushi v obdobju preiskave dejansko izplačal dividende. Nadalje, Komisija ni dokazala, da obstaja kakršna koli povezava med subvencijami, ki jih je prejela družba China Jushi, ter proizvodnjo in izvozom zadevnega izdelka. Nazadnje, ker je družba China Jushi tudi matična družba drugih družb Jushi, ki jih nadzoruje s svojim 100-odstotnim lastništvom skupine Jushi Group, je treba domnevati, da subvencije niso bile prenesene samo na skupino Jushi Group, ampak tudi na več njenih drugih odvisnih družb.

(639) Komisija se ni strinjala z analizo, ki jo je predstavila skupina CNBM Group. Družba China Jushi je imela res visoke prihodke od prodaje iz trgovinskih dejavnosti, kot je že opisano v uvodni izjavi 636. Vendar je izvajala tudi znatne naložbene dejavnosti, kot je razvidno iz njenih računovodskih izkazov sredstev, dohodkov in denarnega toka. Dejansko je 94 % njenega dobička iz poslovanja izhajalo iz dohodka od naložb. Poleg tega, kot je bilo že navedeno, je družba China Jushi izvajala tudi nekatere funkcije, značilne za holdinge/matične družbe, na primer dejavnost centralnega financiranja. Komisija je na primer ugotovila, da je bil namen ene od obveznic, ki jo je izdala družba China Jushi, „odplačati bančna posojila izdajatelja in njegove odvisne družbe Jushi Group“. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da so bila posojila najeta „v imenu družbe China Jushi in njenih odvisnih družb“, v enem primeru pa je morala glavnico posojila, izdanega družbi China Jushi, odplačati njena odvisna družba Jushi Group. Zato je Komisija vztrajala pri svojem stališču glede uporabe naložb kot dodelitvenega ključa. Hkrati so te transakcije pokazale tudi, da obstaja jasna povezava med subvencijami, ki jih je prejela družba China Jushi, ter proizvodnjo in izvozom zadevnega izdelka. Nazadnje, dejstvo, da ima skupina Jushi Group tudi nekaj odvisnih družb, je samo po sebi nepomembno, saj naložbe niso bile uporabljene kot dodelitveni ključ na ravni proizvajalca izvoznika. Trditve družbe so bile zato zavrnjene.

(640) Kar zadeva skupino Zhengshi Holding, se je Komisija strinjala z dejstvom, da njeni prihodki od prodaje obsegajo predvsem nadaljnjo prodajo kupljenih surovin njenemu povezanemu proizvajalcu jekla, tj. družbi, ki ni nikakor povezana s tkaninami iz steklenih vlaken ali s to preiskavo. Vendar je Komisija ugotovila tudi, da ima skupina Zhengshi Holding pravice do uporabe zemljišča, ki ga uporablja druga povezana družba, vključena v to preiskavo. S tega vidika obstaja jasna povezava med subvencijami, ki jih je prejela skupina Zhengshi Holding, ter proizvodnjo in izvozom zadevnega izdelka. Ker je prodaja skupine Zhengshi Holding popolnoma izključena iz obstoječe povezave s proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken in ker je skupina Zhengshi Holding hkrati tudi holding, ki izvaja znatne naložbene dejavnosti, kot je razvidno iz njenih računovodskih izkazov sredstev, dohodkov in denarnega toka, je Komisija menila, da bi dodelitev na podlagi njenih naložb bolje predstavljala dejanske povezave med skupino Zhengshi Holding in proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken. Kljub temu je Komisija pri pregledu subvencij za preferenčno financiranje, ki jih je prejela skupina Zhengshi Holding, opazila, da je pri oceni naredila napako, saj je bilo vse financiranje jasno namenjeno proizvodnji nerjavnega jekla. Izračun ugodnosti je bil zato ustrezno prilagojen.

(641) Kar zadeva družbo Hubei Hongjia, bi moral dodelitveni ključ dejansko temeljiti na prodaji materialov, ki jih proizvaja ta družba. Dodelitveni ključ je bil zato ustrezno spremenjen. Kar zadeva družbo Jushi Hong Kong, je Komisija sprejela njene pripombe in dodelitveni ključ zamenjala z natančnejšim, in sicer je uporabila delež izdelkov, ki jih je prodala družba Jushi Hong Kong in so bili kupljeni od skupine Jushi Group.

(642) Po dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM Group trdila, da če družba Jushi Hong Kong skupini Jushi Group ni prodala nobenih izdelkov, bi bilo treba družbo Jushi Hong Kong izključiti. Komisija opominja, da je družba Jushi Hong Kong povezan trgovec proizvajalca izvoznika Jushi Group in kot taka izvaža tkanine iz steklenih vlaken, ki jih proizvaja skupina Jushi Group. Ker so subvencije, ki jih je prejel Jushi Hong Kong, in izvoz zadevnega izdelka neposredno povezani, je smiselno kot dodelitveni ključ uporabiti delež izvoza izdelkov, ki izvirajo iz skupine Jushi Group (v primerjavi z izvozom izdelkov iz drugih virov). Komisija zato te trditve ni sprejela.

(643) Nazadnje, kar zadeva prenos zneskov subvencij skupine CNBM, Komisija opozarja, da skupina CNBM v preiskavi ni sodelovala in da je bilo treba zneske subvencij določiti na podlagi razpoložljivih dejstev. V teh okoliščinah se je Komisija odločila, da bi bilo subvencije, ki jih je prejela skupina CNBM, najbolj smiselno izračunati glede na celotni konsolidirani prihodek od prodaje skupine družb. Komisija je tako dejansko uporabila metodologijo izračunavanja, ki jo je predlagala sama skupina CNBM Group. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(644) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe se je skupni znesek subvencije za sodelujoče družbe, ki niso zajete v vzorcu, izračunal na podlagi skupnega tehtanega povprečnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu, razen zanemarljivih zneskov in zneskov subvencij, določenih za izdelke, za katere veljajo določbe člena 28(1) osnovne uredbe. Vendar Komisija ni prezrla ugotovitev, ki so delno temeljile na razpoložljivih dejstvih za določitev zadevnih zneskov. Dejansko meni, da razpoložljiva dejstva, ki se uporabljajo v navedenih primerih, niso bistveno vplivala na informacije, potrebne za pošteno določitev zneska subvencioniranja, tako da izvozniki, ki niso bili pozvani k sodelovanju v preiskavi, z uporabo tega pristopa ne bodo oškodovani ([136]).

(645) Komisija je glede na visoko stopnjo sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov in reprezentativnost vzorca, tudi v smislu upravičenosti do subvencij, znesek, ki se uporablja za „vse druge družbe“, določila na raven najvišjega zneska, določenega za vzorčene družbe. Znesek za „vse druge družbe“ se je uporabljal za tiste družbe, ki v preiskavi niso sodelovale.

Ime družbe	Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi
Skupina Yuntianhua Group	17,02 %
Skupina CNBM Group	30,73 %
Druge sodelujoče družbe	24,85 %
Vse druge družbe	30,73 %

4. SUBVENCIONIRANJE: EGIPT

4.1 Subvencije in programi subvencij, ki spadajo v obseg sedanje preiskave

(646) Na podlagi informacij iz pritožbe, obvestila o začetku in odgovorov na vprašalnik Komisije je bilo preverjeno domnevno subvencioniranje egiptovske vlade prek naslednjih subvencij:

(i) politika preferenčnih posojil, kreditne linije, drugo financiranje, zavarovanje in jamstva;

(ii) prihodki, opuščeni prek programov neposrednih oprostitev davka in znižanja davka:

— ugodnosti pri davku od dohodkov podjetij v posebni ekonomski coni;

(iii) prihodki, opuščeni prek programov posrednih oprostitev davkov in uvoznih tarif:

— oprostitve plačila davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) in znižanja uvoznih tarif za uporabo uvožene opreme,

— oprostitve plačila DDV in oprostitve plačila uvoznih tarif za uvožene vhodne materiale, ki se uporabljajo za proizvodnjo končnega blaga za izvoz;

(iv) blago in storitve, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega:

— električna energija, ki jo vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega,

— zemljišča, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega.

([136]) Smiselno glej tudi WT/DS294/AB/RW, ZDA – „Nastavitev na ničlo“ (člen 21.5 dogovora o reševanju spora), poročilo pritožbenega organa z dne 14. maja 2009, točka 453.

4.2 **Sueška cona gospodarskega in trgovinskega sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: območje SETC)**

4.2.1 *Uvod in dejanske okoliščine*

(647) Domnevno subvencioniranje v Egiptu se nanaša na dve povezani družbi v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: cona SETC). Cona obsega 7,34 km^2 ter je razdeljena na začetno območje v velikosti 1,34 km^2 in razširjeno območje v velikosti 6 km^2.

(648) To posebno ekonomsko cono sta skupaj vzpostavila Kitajska in Egipt, njena zgodovina pa sega v devetdeseta leta 20. stoletja. Takrat je tedanji egiptovski predsednik obiskal kitajske posebne ekonomske cone in izrazil željo, da bi na podlagi izkušenj Kitajske v zvezi s temi conami vzpostavil podobno ureditev v Egiptu. Na podlagi tega sta predsednika vlad Kitajske in Egipta leta 1997 podpisala memorandum o soglasju, v katerem se državi „strinjata, da bosta sodelovali pri razvoju proste ekonomske cone na severu Sueškega prekopa, pri čemer bo Kitajska prispevala svoje izkušnje v zvezi z vzpostavitvijo posebnih ekonomskih con, obe državi pa bosta sodelovali pri posodabljanju študij, povezanih s cono, in spodbujali zadevni poslovni sektor na Kitajskem, da bi se zagotovili prispevki za projekte, ki se bodo izvajali v coni“ ([137]).

(649) Po sklenitvi tega sporazuma je Kitajska za izvajanje naloge na strani Kitajske imenovala družbo Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba Tianjin TEDA), tj. podjetje v državni lasti v okviru tianjinske občinske uprave. Nato se je družba Tianjin TEDA z egiptovsko upravo za sueški prekop, nacionalno banko Egipta in še štirimi egiptovskimi podjetji v državni lasti združila v skupno podjetje Egipta in Kitajske (v nadaljnjem besedilu: ECJV), namenjeno razvoju in oblikovanju ekonomske cone. Kitajska je imela v lasti 10 % delnic podjetja ECJV, Egipt pa 90 %. Ustrezno zemljišče na severozahodnem območju Sueškega prekopa je bilo leta 1998 preneseno z upravne enote Suez na podjetje ECJV. Vendar projekt po tem več let ni veliko napredoval ([138]).

(650) Egiptovska vlada je leta 2002 širše območje v velikosti 20 km^2, na katerem je bila cona SETC, tj. severozahodno ekonomsko cono Sueškega prekopa, uradno razvrstila kot posebno ekonomsko cono ([139]). S tem so se določbe egiptovskega zakona št. 83/2002 o ekonomskih conah posebne narave (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002) začele uporabljati tudi za cono SETC.

(651) Kitajska je leta 2006 zagotovila nov zagon, ko se je odločila za nadaljnje spodbujanje politike „prodora na svetovni trg“, v okviru katere kitajske družbe vlagajo v tujini. V povezavi s tem je ministrstvo za trgovino predlagalo vzpostavitev tako imenovanih „con za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje“, cona SETC pa je bila med prvimi od 18 uradno odobrenih ([140]). Na vrhu foruma o sodelovanju med Kitajsko in Afriko leta 2006 v Pekingu je kitajski predsednik Hu Jintao napovedal, da „bo v naslednjih treh letih v afriških državah vzpostavljenih tri do pet con za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje“ ([141]).

(652) Ministrstvo za trgovino je leta 2007 organiziralo razpis za imenovanje razvijalcev druge serije uradno odobrenih con za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje. Družba Tianjin TEDA je bila izbrana za cono SETC. Oktobra 2008 je s kitajsko-afriškim razvojnim skladom ustanovila skupno podjetje China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba China-Africa TEDA), kot glavno kitajsko naložbeno podjetje v coni za sodelovanje. Družba China-Africa TEDA se je združila s podjetjem ECJV in tako ustvarila novo družbo, imenovano Egypt TEDA Investment Co. (v nadaljnjem besedilu: družba Egypt TEDA), za spodbujanje razvoja cone SETC v Egiptu. Tokrat je imela Kitajska v lasti 80 % delnic, Egipt (ki ga je zastopalo podjetje ECJV) pa 20 %. Po uradni ustanovitvi družbe leta 2008 je delo v coni hitro napredovalo. Tedanja predsednika vlad zadevnih držav sta 7. novembra 2009 odprla začetno območje ter cono SETC označila kot pomemben projekt gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med državama ([142]). Do konca leta 2011 je bila dokončana vsa infrastruktura na začetnem območju ([143]).

([137]) Memorandum o soglasju med Arabsko republiko Egipt in Ljudsko republiko Kitajsko z dne 18. aprila 1997.
([138]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja), 6. avgust 2019 (v nadaljnjem besedilu: poročilo državnega sveta).
([139]) Glej odlok predsednika št. (35) Arabske republike Egipt z dne 15. februarja 2003.
([140]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 4.
([141]) Poročilo državnega sveta, glej tudi opombo 104.
([142]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 11.
([143]) Poročilo državnega sveta, glej opombo 104.

(653) Predsednik Morsi je bil leta 2012 po državljanskih nemirih v Egiptu na državnem obisku na Kitajskem, med katerim je cono označil kot ključni projekt dvostranskega sodelovanja med državama ter izrazil upanje, da bo vse več kitajskih podjetij prek cone in naknadnih projektov vlagalo v Egipt ter tako sodelovalo v programu za obnovo Egipta ([144]).

(654) Leta 2013 so družba Egypt TEDA in egiptovski organi podpisali pogodbo za zemljišče razširjenega območja v velikosti 6 km^2. Od leta 2013 so bile v okviru pobude „En pas, ena pot" nadalje razvite tudi cone za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje, kot je cona SETC. Čezmorski parki so tako postali pomemben nosilec za naložbe kitajskih družb „po svetu". Na podlagi tega je bila cona SETC, zlasti od leta 2013, vključena v skoraj vsa pomembna besedila o sodelovanju med vladama ([145]).

(655) Egipt je leta 2014 sprejel „razvojni načrt za Sueški prekop". V okviru tega načrta je bila posebna ekonomska cona leta 2015 uradno vključena v širšo ekonomsko cono Sueškega prekopa (v nadaljnjem besedilu: cona Sueškega prekopa), ki je zajemala celotno območje okrog Sueškega prekopa v velikosti 461 km^2. Celotno območje se v skladu z zakonom št. 83/2002 in spremembami zakona zdaj šteje za „ekonomsko območje posebne narave" ([146]).

(656) Decembra 2015 je predsednik Sisi obiskal Kitajsko, kjer je razglasil, da Egipt sprejema ponudbo predsednika Xi Jinpinga za sodelovanje pri pobudi „En pas, ena pot" in za nadaljnji razvoj projektov v Egiptu. Predsednika sta 21. januarja 2016 uradno predstavila projekt za razširitev cone SETC na razširjenem območju v velikosti 6 km^2. Med državnim obiskom predsednika Xi Jinpinga v Egiptu sta vladi tudi podpisali „Sporazum med ministrstvom za trgovino Ljudske republike Kitajske in splošnim organom za ekonomsko cono Sueškega prekopa Arabske republike Egipt o sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja" z dne 21. januarja 2016 (v nadaljnjem besedilu: sporazum o sodelovanju). V sporazumu o sodelovanju sta bila podrobneje pojasnjena pomen in pravni status cone SETC ([147]).

(657) Med preveritvenim obiskom pri egiptovski vladi je ta potrdila, da je v tem sporazumu o sodelovanju kodificirana uveljavljena praksa v coni od leta 2006. Zato je bil glavni namen sporazuma o sodelovanju zagotoviti jasen pisni okvir za to sodelovanje in ta okvir formalizirati na podlagi pobude „En pas, ena pot", vključno s podporo kitajske vlade podjetjem v tujini. Vendar kljub izrecnim zahtevam Komisije niso bile predložene podrobnejše informacije o pripravljalnem delu v zvezi s sporazumom o sodelovanju.

(658) V skladu s sporazumom o sodelovanju vladi skupaj razvijeta cono SETC. Pri tem upoštevata njuni zadevni nacionalni strategiji (na eni strani kitajsko pobudo „En pas, ena pot", na drugi strani pa egiptovski razvojni načrt za Sueški prekop). Egiptovska vlada v ta namen zagotovi zemljišče, delovno silo in nekatere davčne olajšave, kitajske družbe, ki poslujejo v coni, pa s svojim premoženjem in vodstvenimi delavci upravljajo proizvodnjo. Da bi kitajska vlada nadomestila pomanjkanje egiptovskih sredstev, podporo temu projektu zagotavlja tudi tako, da daje potrebna finančna sredstva na voljo družbi Egypt TEDA in kitajskim družbam, ki poslujejo v coni SETC.

(659) Proizvajalca tkanin iz steklenih vlaken, ki poslujeta v coni SETC, tj. Jushi Egypt in Hengshi Egypt, sta ustanovljena po egiptovskem pravu, ustanovili pa sta ju kitajski matični družbi (Jushi China in Hengshi China). Matični družbi proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken sta povezani, končna matična družba teh dveh družb pa je v lasti komisije državnega sveta za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti (SASAC). Zadevni kitajski vladni organi ([148]) so jima odobrili ustanovitev odvisne družbe v Egiptu. Odvisne družbe se financirajo s sredstvi iz Kitajske, uporabljajo vhodne materiale in opremo, uvožene iz Kitajske, upravljajo jih vodstveni delavci iz Kitajske ter uporabljajo kitajsko znanje in izkušnje. V Egiptu proizvajajo tkanine iz steklenih vlaken, ki se iz cone SETC izvažajo v EU.

([144]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 53.
([145]) Poročilo državnega sveta, glej opombo 104.
([146]) Odlok predsednika Arabske republike Egipt št. 330 iz leta 2015 o vzpostavitvi ekonomske cone Sueškega prekopa, 19. avgust 2015.
([147]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone" (Izkušnja trajnostnega razvoja v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja), 6. avgust 2019.
([148]) Komisija za nacionalni razvoj in reforme ter ministrstvo za trgovino.

(660) Za zagotovitev nemotenega izvajanja navedenega sporazuma o sodelovanju sta vladi vzpostavili tudi tristopenjski mehanizem posvetovanja. V zvezi s tem sta splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa Arabske republike Egipt in tianjinska občinska komisija za trgovino Ljudske republike Kitajske v zvezi z medvladnimi posvetovanji na prvi stopnji podpisali „Sporazum o sodelovanju za ustanovitev upravne komisije za kitajsko-egiptovsko sueško cono gospodarskega in trgovinskega sodelovanja". Na drugi stopnji je bil ustanovljen upravni odbor sueške cone gospodarskega in trgovinskega sodelovanja, da bi zagotovil razprave na tehnični ravni med pristojnimi upravnimi uradi tianjinske občinske uprave in zadevnimi pristojnimi oddelki egiptovskega organa za ekonomsko območje Sueškega prekopa. Ti komisiji se redno sestajata od leta 2017. Na tretji stopnji družba Egypt TEDA in zadevne egiptovske družbe navedenim vladnim ravnem poročajo o težavah in nevšečnostih, ki se pojavljajo.

4.2.2 *Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev v zvezi s cono SETC*

4.2.2.1 Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z egiptovsko vlado

(661) Komisija je egiptovsko vlado v svojem vprašalniku, pozivu k dopolnitvi in med preveritvenim obiskom pozvala, naj zagotovi nekatere informacije o sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Egiptu. Te zahteve za informacije so med drugim vključevale vprašanja o pravnem in institucionalnem okviru ter obstoju medvladnih sporazumov med Kitajsko in Egiptom.

(662) Egiptovska vlada je v zvezi s tem zagotovila sporazum med ministrstvom za trgovino LRK in splošnim organom za ekonomsko cono Sueškega prekopa Arabske republike Egipt o sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja iz leta 2016. Vendar Komisija še vedno ni prejela informacij o kakršnih koli predhodnih sporazumih, memorandumu o soglasju ali drugih dokumentih, ki sta jih kitajska in egiptovska vlada podpisali v zvezi s cono SETC. Komisija je na primer našla javno dostopna sklicevanja na memorandum o soglasju iz leta 1997, ki sta ga predsednik vlade Li Peng v imenu vlade Ljudske republike Kitajske in predsednik vlade Kamal al-Ganzouri v imenu egiptovske vlade podpisala v zvezi z vzpostavitvijo trgovinske cone v Egiptu.

(663) Komisija tudi ni prejela dokumentacije o izvajanju sporazuma iz leta 2016 in o mehanizmih posvetovanja, ki sta jih vzpostavili egiptovska in kitajska vlada. Komisija je na primer našla javno dostopna sklicevanja na Sporazum o sodelovanju za ustanovitev upravne komisije za kitajsko-egiptovsko sueško cono gospodarskega in trgovinskega sodelovanja, ki sta ga podpisala splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa in tianjinska komisija za trgovino LRK. Poleg tega je bil aprila 2017 uradno ustanovljen skupni upravljalni odbor družbe China-Egypt TEDA za sueško cono gospodarskega in trgovinskega sodelovanja. Julija 2017 je bil ustanovljen odbor za medvladno usklajevanje, ki je istega leta organiziral prvi skupni sestanek. Komisija ni prejela pisne dokumentacije o sestankih, organiziranih v okviru različnih mehanizmov posvetovanja, razen o enem sestanku Upravne komisije.

(664) Zaradi neobstoja takih informacij je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

4.2.2.2 Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s kitajsko vlado

(665) Komisija je v svojem vprašalniku, pozivu k dopolnitvi in med preveritvenim obiskom tudi kitajsko vlado pozvala, naj zagotovi splošne informacije o naložbah v tujini, splošne informacije o conah za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje ter podrobnejše informacije o coni SETC v Egiptu. Te zahteve za informacije so med drugim vključevale vprašanja o pravnem in institucionalnem okviru con za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje, ki jih je odobrilo kitajsko ministrstvo za trgovino, obstoju medvladnih sporazumov med Kitajsko in Egiptom ter vlogi in delovanju različnih kitajskih subjektov v državni lasti v coni SETC.

(666) Kitajska vlada je večkrat poudarila svoje mnenje, da zahteve Komisije niso v skladu s členi 1, 2, 4, 11.2 in 11.3 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter členi 2, 3 in 4 ter členom 10(2) in (3) Uredbe (EU) 2016/1037 (osnovna uredba) in tudi nekaterimi drugimi določbami, zato ni odgovorila na nobeno vprašanje Komisije. Komisija se s tem ni strinjala. Ob upoštevanju sodelovanja pri operacijah v coni SETC in sporazumov z egiptovsko vlado je Komisija menila, da bi se morala kitajska vlada vključiti tudi v ta del preiskave, da bi zagotovila večjo jasnost.

(667) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(668) Zato je Komisija obvestila egiptovsko in kitajsko vlado, da bi pri preučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja družb v coni SETC morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe. Egiptovska in kitajska vlada sta ugovarjali ter poudarili, da sta v celoti sodelovali s Komisijo. Vendar je Komisija menila, da so točne informacije o sodelovanju med vladama pri vzpostavljanju in upravljanju cone SETC ključne za pravno oceno zadeve, kot je pojasnjeno v naslednjem oddelku 4.2.3. Žal je po zadevnem preverjanju prejela le dva ustrezna dokumenta, zato njune verodostojnosti ni mogla preveriti. Poleg tega se ni mogla vključiti v nobene nadaljnje razprave z egiptovsko vlado o pomembnih podrobnostih, ki bi lahko pojasnile obseg in stopnjo sodelovanja med vladama v coni.

(669) Zato je Komisija uporabila člen 28 osnovne uredbe in v zvezi s temi točkami upoštevala razpoložljiva dejstva.

4.2.3 *Pravna presoja*

(670) Delovanje cone SETC pomeni tesno sodelovanje med egiptovsko in kitajsko vlado na ozemlju države izvoznice. Egiptovska in kitajska vlada sta združili svoja sredstva, da bi za družbe, ki proizvajajo v coni SETC, ustvarili ugodne razmere, ki jim zagotavljajo koristi. Ta združitev sredstev prek takega tesnega sodelovanja ima skupni namen in koristi skupnemu upravičencu (družbama Jushi Egypt in Hengshi Egypt).

(671) Kitajska vlada je v svojih pripombah z dne 7. avgusta 2019 navedla, da Komisija ne more zakonito preiskati kitajskega dela tega tesnega sodelovanja, tj. domnevnih finančnih prispevkov kitajskih bank družbam, ki poslujejo v Egiptu. V skladu s členom 1.1(a) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih subvencija obstaja le, če je vlada ali javni organ prispeval finančna sredstva na ozemlju članice STO. Po navedbah kitajske vlade zato vsakega domnevnega neposrednega prenosa sredstev s finančne institucije, ki posluje na Kitajskem, na proizvajalce/izvoznike tkanin iz steklenih vlaken v tretje države „ni mogoče pripisati Kitajski ali ga šteti za finančni prispevek kitajske vlade“ ([149]). Kitajska vlada meni, da je Komisija v zadevi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki sama podprla „teritorialno omejitev subvencioniranja“, saj je navedla, da je treba v skladu z uvodno izjavo 5 osnovne uredbe ([150]) prikazati, „da je vlada ali javni organ prispeval finančna sredstva na ozemlju države, ki je dodelila subvencijo“. Poleg tega okvir člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, kot so člen XVI GATT, člena 2.1 in 2.2 navedenega sporazuma o specifičnosti, člen 14 navedenega sporazuma o izračunu ugodnosti in člen 25.2 navedenega sporazuma o zahtevah glede obveščanja vsebujejo navedbe, da mora biti upravičenec na ozemlju članic STO, ki so dodelile subvencijo; enako je v oddelku 10 protokola o pristopu Kitajske določeno, da mora država priglasiti vsako subvencijo, „ki jo je odobrila ali ohranila na svojem ozemlju“ ([151]). Nazadnje, pretekla pogajanja v okviru sporazuma po mnenju kitajske vlade dokazujejo, da sporazum ne zajema plačil, ki jih je vlada dodelila zunaj svojega ozemlja.

(672) Komisija je ugotovila, da se te pripombe nanašajo na vprašanje, ali je kitajska vlada v skladu s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih odgovorna za odobritev subvencij za proizvodnjo blaga v tujini, ki se izvaža v tretje države članice STO. Ne obravnavajo pa ločenega vprašanja, ali je vlada države izvoznice v določenih primerih v skladu s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih odgovorna za to, da je namenoma zaprosila za te subvencije, jih priznala in sprejela v korist izdelkov, proizvedenih v zadevni državi.

(673) Zato je Komisija upravičeno preverila, ali se lahko sredstva, zagotovljena družbama Jushi in Hengshi Egypt, obravnavajo kot subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi ter ki jih je odobrila egiptovska vlada, v smislu členov 2, 3 in 4 osnovne uredbe.

4.2.3.1 Finančni prispevek vlade ali javnega organa

(674) V skladu s členom 3(1)(a) osnovne uredbe subvencija obstaja, če gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza. Podobno člen 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih določa, da velja za subvencijo *„finančni prispevek vlade ali katerega koli javnega organa“*.

([149]) Pripombe kitajske vlade z dne 7. avgusta 2019, točka 72.
([150]) Zadeva v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, navedena v opombi 7, uvodna izjava 396.
([151]) Pripombe kitajske vlade z dne 7. avgusta 2019, točke 74–84.

(675) Egiptovska vlada je dvema družbama zagotovila zemljišče in jima ponudila več davčnih olajšav. Te subvencije torej neposredno izvaja in dodeljuje egiptovska vlada.

(676) Vendar si egiptovska vlada vse od sprejetja memoranduma o soglasju leta 1997 dejavno prizadeva zagotoviti podporo coni, in sicer ne le neposredno z zagotavljanjem zemljišča in davčnih olajšav, ampak tudi posredno na podlagi dogovorjene podpore kitajske vlade za razvoj cone SETC na svojem ozemlju. V okviru memoranduma o soglasju je „zadevne poslovne sektorje na Kitajskem dejansko izrecno spodbudila, naj prispevajo k projektom, ki se bodo izvajali v coni". Od obiska predsednika Morsija na Kitajskem avgusta 2012 je cona SETC deležna „več pozornosti in podpore egiptovske vlade kot kdaj koli do zdaj" ([152]). V členu 1 sporazuma o sodelovanju iz leta 2016 se obe pogodbenici strinjata, da bosta cono razvijali „v skladu z […] veljavnimi zakoni in predpisi obeh držav". V členu 1 zakonodaje za izvajanje sporazuma o sodelovanju je nadalje določeno, da „je upravni odbor [odgovoren za usklajevanje in vodenje vsakodnevnega dela v coni za sodelovanje] ustanovljen v skladu z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi ter veljavnimi zakoni in predpisi, ki sta jih podpisali ali določili Ljudska republika Kitajska in Arabska republika Egipt". V členu 4 sporazuma o sodelovanju obe pogodbenici obljubljata, da bosta „podpirali ter pospeševali gradnjo, podjetništvo in delovanje cone za sodelovanje". V ta namen se je Egipt strinjal, da jo Kitajska označi kot „cono za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje". Kitajska je v členu 4(1) sporazuma o sodelovanju potrdila, da je zadevna cona „upravičena do ustrezne podpore politike in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja conam za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje". Kitajska vlada se je v členu 5 sporazuma o sodelovanju tudi izrecno zavezala, da „bo podpirala" cono, med drugim tako, da bo „zadevne finančne institucije spodbujala k zagotavljanju finančne pomoči" podjetjem in naložb v coni. Nazadnje sta se egiptovska in kitajska vlada v členu 7 navedenega sporazuma zavezali, da bodo vsi obstoječi ali prihodnji zakoni, ki bodo zagotavljali ugodnejšo obravnavo kot sporazum o sodelovanju, prevladali nad tem sporazumom. Preferenčno financiranje kitajske vlade za zadevna proizvajalca tkanin iz steklenih vlaken v coni je rezultat tega sodelovanja in ga je treba obravnavati kot takega.

(677) Združitev moči egiptovske in kitajske vlade je imela več namenov.

(678) Cilj egiptovskega dela skupnega podjetja, kot je bil izražen na najvišji politični ravni ([153]), je bil pritegniti kitajske naložbe, znanje in izkušnje ter kapital, da bi se spodbudil gospodarski razvoj območja Suškega prekopa in ustvarila delovna mesta. V skladu z egiptovsko perspektivo o dolgoročnem načrtovanju do leta 2022 (2022 Egyptian Perspective Long-Term Planning), ki jo je novembra 2013 objavil egiptovski oddelek za načrtovanje, bo imela cona SETC pomembno vlogo v industrijski nadgradnji Egipta, saj bo z izvozom ustvarila prihodke v tuji valuti, uvedla obdavčitev in rešila vprašanje brezposelnosti ([154]).

(679) Motivacija na kitajski strani je bila drugačna. Z vidika samih družb ima Egipt nekatere prednosti v smislu nižjih stroškov dela in krajših dobavnih rokov na glavne trge, kot je EU. Poleg tega, kot je navedeno v pregledu obveznic, ki ga je družba Jushi China objavila leta 2014: „so se zaradi prikritih zaščitnih ovir za trgovino zvišale tržne cene izvoza steklenih vlaken s Kitajske, kar negativno vpliva na izvoz steklenih vlaken skupine Jushi Group. […] po začetku poslovanja družbe Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd., leta 2013 bo povpraševanje navedenih treh regij po izdelku izpolnila družba Jushi Egypt. Navedene tri regije ne bodo uvedle protidampinških dajatev za izdelke družbe Jushi Egypt, vpliv protidampinških politik na skupino Jushi Group pa se bo močno zmanjšal. Namen načela predhodnega oblikovanja cen izdelkov iz steklenih vlaken družbe Jushi Egyptian za stranke v navedenih treh regijah je deliti tarifne prihranke s strankami ter izdajatelju v celoti zagotoviti prihranke od protidampinških dajatev in stroškov pošiljanja." Od leta 2011 ([155]) in do konca leta 2014 ([156]) so se za uvoz materialov za utrjevanje s steklenimi vlakni (glavni vhodni material tkanin iz steklenih vlaken, ki predstavlja približno 70 % stroškov proizvodnje teh tkanin) s poreklom s Kitajske uporabljale protidampinške in izravnalne dajatve v EU, pri čemer je EU ena od „treh regij", navedena v pregledu obveznic.

([152]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje, str. 41.

([153]) Pripombe predsednika Morsija z obiska na Kitajskem avgusta 2012, zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje, str. 47 in 53; pripombe predsednika Sisija z obiska na Kitajskem decembra 2016, zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 94.

([154]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 59.

([155]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 248/2011 z dne 9. marca 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 67, 15.3.2011, str. 1).

([156]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1379/2014 z dne 16. decembra 2014 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o spremembi Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 248/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 367, 23.12.2014, str. 22).

(680) Glede na 13. petletni načrt ministrstva za trgovino za razvoj zunanje trgovine je z vidika kitajske vlade ena od glavnih nalog v okviru tega načrta okrepiti trgovinsko sodelovanje z državami, vključenimi v pobudo „En pas, ena pot“, da bi se med drugim spodbudil in razširil izvoz visokotehnoloških izdelkov, kot so tkanine iz steklenih vlaken. V načrtu je navedeno: „Stabilizirati izvoz ugodnih izdelkov, kot so delovno intenzivni izdelki, v navedene države, izkoristiti priložnosti za izgradnjo infrastrukture v takih državah ter spodbujati izvoz velike celostne opreme, tehnologij, standardov in storitev. Prilagoditi se gibanju industrijske preobrazbe in posodobitve v teh državah ter pospešiti izvoz elektromehanskih in visokotehnoloških izdelkov. […] Okrepiti širjenje nastajajočih trgov, po celoviti obravnavi gospodarske lestvice, hitrosti rasti, bogastva virov, stopnje tveganja in drugih dejavnikov pa izbrati več nastajajočih trgov za primarno širitev. Povečati izvoz napredne tehnološke opreme ter spodbujati izvoz visokokakovostnih in primerljivo ugodnih industrij in izdelkov visoke vrednosti.“ Predvideni ukrepi za uresničitev teh nalog vključujejo „razvoj gospodarskih in tehnoloških razvojnih con ter različnih parkov na državni ravni“.

(681) V enem členu je navedeno: „Na podlagi smernic vladnih oddelkov v okviru pobude ‚En pas, ena pot‘ in v povezavi s strategijo države gostiteljice na najvišji ravni so cone za čezmorsko sodelovanje postale instrument za izvajanje pobude ‚En pas, ena pot‘ in za sodelovanje na področju mednarodne proizvodne zmogljivosti.“ ([157])

(682) Kitajska torej čezmorske cone uporablja za več strateških ciljev. Prvič, lahko bi prispevale k povečanju povpraševanja po strojih in opremi, izdelanih na Kitajskem. Drugič, kitajske družbe bi se lahko s čezmorsko proizvodnjo in izvažanjem v Evropo ali Severno Ameriko izognile trgovinskim trenjem in oviram, ki jih je Kitajska uvedla za izvoz. Tretjič, lahko bi prispevale k prizadevanjem Kitajske za pospešitev domačega prestrukturiranja in napredovanje v vrednostni verigi doma ([158]).

(683) Iz navedenega sledi, da je egiptovska vlada pričakovala in pozdravila kitajska finančna sredstva za tesno sodelovanje v coni SETC, s katerimi bi se spodbudil razvoj ene najrevnejših regij v Egiptu. Kitajska vlada je upala, da bodo kitajske družbe lahko poslovale zunaj ozemlja Kitajske in povečale svoj izvoz v okviru pobude „En pas, ena pot“ (da bi se po možnosti izognile ukrepom trgovinske zaščite).

(684) V teh okoliščinah je Komisija menila, da bi moral izraz „vlade“ iz člena 3(1)(a) osnovne uredbe vključevati ne le ukrepe, ki izhajajo neposredno iz egiptovske vlade, ampak tudi ukrepe kitajske vlade, ki jih je mogoče pripisati egiptovski vladi na podlagi razpoložljivih dokazov.

(685) V skladu z navedbo Pritožbenega organa v zadevi US – Gasoline ([159]) prava STO ni mogoče razlagati strogo ločeno od splošnega mednarodnega prava. Načela splošnega mednarodnega prava so torej del pravnega reda STO, ki ni samostojen režim ([160]). V skladu s členom 3.2 dogovora o reševanju sporov in členom 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb je treba pri oceni okvira določb pogodbe upoštevati „[v]sa zadevna pravila mednarodnega prava, ki se uporabljajo v zvezi z odnosom med pogodbenicama“.

(686) Ta „pravila“ vključujejo običajno mednarodno pravo ([161]), ki je po definiciji zavezujoče za vse države članice STO, vključno z Egiptom, Kitajsko in Evropsko unijo. Pomembna veja običajnega mednarodnega prava so pravila o odgovornosti države, ki jih je kodificirala komisija za mednarodno pravo (statut komisije o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje) ([162]) v skladu s svojim mandatom na podlagi člena 13(1)(a) Ustanovne listine Združenih narodov.

([157]) Letno poročilo o razvoju v Afriki, št. 19 (2016–2017, Yellow Books of Africa, str. 13).

([158]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas“ (Globalizacija v skupinah: Strukturna preobrazba in posebne čezmorske ekonomske cone Kitajske), World Development (Razvoj po svetu), zvezek 63, 2014, str. 78–91.

([159]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, poročilo Pritožbenega organa, sprejeto 20. maja 1996, str. 17.

([160]) Za podrobnosti glej J. Pauwelyn, „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?“ (Vloga mednarodnega javnega prava v STO – Kako daleč lahko gremo?), *American Journal of International Law* (2001), str. 535 in naslednje; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (Pregled sodne prakse STO o konceptih in načelih mednarodnega javnega prava) (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 – ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske, poročilo Pritožbenega organa z dne 11. marca 2011, točka 308; M. E. Villiger, „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties“ (Pripombe k Dunajski konvenciji o pravu mednarodnih pogodb iz leta 1969) (Martinus Nijhoff, 2009), str. 433.

([162]) Komisija za mednarodno pravo, „Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts“ (Osnutek statuta o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje), november 2001, dodatek št. 10 (A/56/10), poglavje IV.E.1.

(687) Pravila iz statuta komisije za mednarodno pravo so „pomembna“ v smislu člena 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb, saj zagotavljajo smernice za razlago pojma pripisa, tj. ko se nekatera dejanja ali opustitve dejanj lahko pripišejo eni državi, tudi če ta dejanja ali opustitve dejanj ne izhajajo neposredno iz zadevne države. S tega vidika postane pojem pripisa pomemben za razlago izraza „vlade“ v uvodu člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter zlasti za določitev pravilnega pripisa ravnanja v primeru sodelovanja med državama v zvezi s subvencijami kot v obravnavani zadevi ([163]).

(688) Zato se lahko izraz „vlade“ v uvodu člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih na podlagi statuta komisije za mednarodno pravo razlaga tako, da se ravnanje (dodelitev subvencije) pripiše egiptovski vladi, tudi kadar ta vlada ni neposredno zagotovila finančnega prispevka.

(689) Komisija je v zvezi s tem navedla, da člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo določa zlasti, da „se ravnanje, ki ga na podlagi predhodnih členov ni mogoče pripisati državi, kljub temu obravnava kot ravnanje zadevne države v okviru mednarodnega prava, če in kolikor država zadevno ravnanje prizna in sprejme za svojega“. Komisija za mednarodno pravo v komentarju k členu 11 pojasnjuje, da „je primere uporabe načela [pripisljivosti državi na podlagi priznanja in sprejetja ravnanja] mogoče najti v sodnih odločbah in državni praksi“ ([164]). V uvodni izjavi 6 tega komentarja opozarja, da mora država „opredeliti zadevno ravnanje in ga sprejeti za svoje“.

(690) Od začetka projekta leta 1997 je egiptovska vlada finančne prispevke Kitajske družbama Jushi Egypt in Hengshi Egypt vključila v svojo politiko v zvezi s cono. Predsednik Morsi je med obiskom na Kitajskem avgusta 2012 javno pozdravil naložbe in kapital Kitajske, egiptovski oddelek za načrtovanje pa je novembra 2013 priznal, da bodo kitajska finančna sredstva v coni SETC imela pomembno vlogo v industrijski nadgradnji Egipta. Med drugim obiskom na Kitajskem decembra 2014 je predsednik Sisi „navedel, da predlog predsednika Xi Jinpinga o skupni vzpostavitvi projekta ‚En pas, ena pot‘ zagotavlja veliko priložnost za obnovo Egipta ter da je egiptovska stran pripravljena dejavno sodelovati in zagotoviti podporo. Egiptovska stran si želi sodelovati s Kitajsko pri razvoju projektov Sueškega prekopa, sueške cone gospodarskega in trgovinskega sodelovanja itd. ter pritegniti kitajske vlagatelje k naložbam v Egipt ([165])."

(691) Značilnosti kitajske pobuda „En pas, ena pot“ so splošno znane. V členih 30 do 36 Usmerjevalnih mnenj državnega sveta o spodbujanju mednarodne proizvodne zmogljivosti in sodelovanja na področju proizvodnje opreme z dne 13. maja 2015 je navedena vsa podpora politike, ki jo lahko prejmejo družbe, ki prodirajo na tuje trge. Ta podpora vključuje politiki fiskalne in davčne podpore, ugodna posojila, finančno podporo s sindiciranimi posojili, izvozne kredite ter projektno financiranje, kapitalske naložbe in zavarovanje izvoznih kreditov. Člen 31 teh usmerjevalnih mnenj se nanaša na „ugodna posojila“, ki „podpirajo podjetja pri sodelovanju pri izvozu velike celostne opreme, sklepanju pogodb o projektih in velikih naložbenih projektih“. V praksi je ta politika pripeljala do številnih primerov, v katerih so banke zagotovile preferenčno financiranje, ali do ustanovitve posebnega sklada Silk Road Fund na podlagi člena 35 usmerjevalnih mnenj, kot je Komisija pred kratkim ugotovila v okviru druge zadeve ([166]).

(692) Predsednika Egipta sta se nedvomno zavedala, da kitajska pobuda „En pas, ena pot“ vključuje obsežno državno financiranje v obliki preferenčnega financiranja in drugih finančnih instrumentov, zato sta na najvišji politični ravni jasno izrazila priznanje in sprejela to finančno podporo kitajske vlade, tako da je Egipt skupaj s Kitajsko ustanovil cono SETC.

([163]) WT/DS379/AB/R, točke 304–322.

([164]) Komisija za mednarodno pravo, „Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts“ (Osnutek statuta o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje), s komentarji, november 2001, dodatek št. 10 (A/56/10), str. 52, uvodna izjava 3 člena 11.

([165]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 94.

([166]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 z dne 9. novembra 2018 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1579 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2018/163 (UL L 283, 12.11.2018, str. 1), uvodne izjave 409–412.

(693) Dejstvo, da je Egipt priznal in sprejel preferenčno financiranje Kitajske, dodatno potrjuje besedilo sporazuma o sodelovanju iz leta 2016. Kot je navedeno v členu 1 sporazuma o sodelovanju, je Egipt izrecno sprejel, da Kitajska lahko uporablja svoje zakone za gospodarske subjekte v coni SETC ali v zvezi z dejavnostmi v coni SETC. V ta namen se je egiptovska vlada strinjala tudi, da Kitajska v skladu s svojimi zakoni opredeli cono SETC kot „območje za naložbe v tujini". Ker so „območja za naložbe v tujini" instrument pobude „En pas, ena pot", kot je navedeno v uvodni izjavi 681, in ker ta pobuda uporablja preferenčno financiranje kot orodje, kot je opisano v uvodni izjavi 691, zadevna določitev v členu 4 sporazuma o sodelovanju, v katerem je Kitajska potrdila, da je zadevna cona „upravičena do ustrezne podpore politike in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja conam za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje", pomeni, da sta družbi Jushi Egypt in Hengshi Egypt pridobili pravico, da pri kitajskih bankah, ki izvajajo politike države, zaprosita za preferenčna posojila in preferenčne pogoje glede zavarovanja izvoza. Egipt je podpisal tudi člen 5, v skladu s katerim bo kitajska vlada podprla cono sodelovanja tudi tako, da bo „spodbudila zadevne finančne institucije k zagotavljanju financiranja za […] naložbene projekte znotraj cone sodelovanja, če so pogoji dodeljevanja posojil in zahteve glede uporabe posojil izpolnjeni". Kot je bilo ugotovljeno že pri prejšnji preiskavi, Kitajska preferenčnega financiranja ne izvaja na podlagi jasno predpisanih programov financiranja s strogimi merili upravičenosti, ampak so na najvišji politični ravni opredeljene številne spodbujane industrije ([167]). Uradna označba cone SETC v Egiptu kot območja za naložbe v tujini za kitajske družbe po tem, ko sta predsednika sklenila skupni sporazum, in po „spodbudi" v členu 5 je povsem v skladu z običajnim vzorcem Kitajske v zvezi z aktiviranjem preferenčnega financiranja pri bankah, ki izvajajo politike države.

(694) Zato je Egipt „opredelil" kitajske preferencialne ukrepe v korist kitajskih subjektov, ustanovljenih v Egiptu, in jih „priznal za svoje".

(695) Poleg tega so bili egiptovski uradniki stalno udeleženi v tristopenjskem mehanizmu izvajanja iz uvodne izjave 660. Naloga mehanizma izvajanja v skladu s členom 2(V) izvedbenega sporazuma je „usklajevati in spodbujati zadevne finančne institucije, med drugim vključno z bančnimi ustanovami, zavarovalnicami in različnimi skladi, ki zagotavljajo kreditno podporo coni sodelovanja in rezidenčnim družbam ter jim pomagajo raziskati več kanalov financiranja". Člen 2(4) istega dokumenta določa, da si morajo uradniki „po najboljših močeh prizadevati za nemoteno izvajanje vseh politik spodbud v okviru kitajskih in egiptovskih zakonov in predpisov". To evidentira skupno razumevanje Egipta in Kitajske, da kitajska stran ne zagotavlja denarja po tržnih obrestnih merah, ki bi jih družbama Jushi Egypt in Hengshi Egypt lahko zagotovili mednarodni tržni vlagatelji, ampak proaktivno izvaja državne spodbude, kar je drugo poimenovanje za ugodnosti ali preferenčno obravnavanje.

(696) Egipt je z izvajanjem te določbe tudi v celoti podprl preferenčno financiranje Kitajske v korist proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken v coni. Zaradi delnega nesodelovanja obeh vlad (glej oddelek 4.2.2) pri tem ključnem vidiku preiskave Komisija ni mogla oblikovati podrobnejših ugotovitev v zvezi s tem; vendar razpoložljivi dokazi kažejo, da sta vladi sodelovali, kot je opisano zgoraj, v korist proizvajalcev izvoznikov tkanin iz steklenih vlaken v coni.

(697) Glede na dokaze se lahko finančni prispevki kitajskih javnih organizacij v obliki preferenčnega financiranja družb Jushi in Hengshi Egypt pripišejo egiptovski vladi kot vladi države porekla ali izvoza v skladu s členom 3.1(a) osnovne uredbe. Dokazi kažejo, da je egiptovska vlada potrdila preferenčno finančno podporo, ki jo je kitajska vlada zagotovila proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken v coni, v skladu z dogovorjenimi zavezami o razvoju gospodarskih dejavnosti v coni in podpori zanje.

(698) Komisija je v zvezi s tem navedla tudi, da možnost vlad, da finančni prispevek zagotovijo posredno prek zasebnih organov, ne odstopa niti od osnovne uredbe niti od Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ([168]). Kadar dajo vlade zasebnim organom pooblastilo ali navodilo za določeno ravnanje, je ključno to, da mora biti med vladnim aktom in ravnanjem zasebnega organa „dokazljiva povezava" ([169]). Podobno obstaja v tem primeru jasna in izrecna povezava med pozitivnimi ukrepi, ki jih je Kitajska sprejela za zagotovitev dogovorjene finančne podpore proizvajalcem izvoznikom tkanin iz steklenih vlaken, in ukrepi egiptovske vlade.

([167]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690, uvodna izjava 377.
([168]) Glej člen 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe in člen 1.1(a)(1)(iv) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.
([169]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMs*, (WT/DS296/AB/R), točka 112.

(699) Zato je Komisija menila, da preferenčno financiranje, ki ga je kitajska vlada dodelila proizvajalcem izvoznikom tkanin iz steklenih vlaken v coni, pomeni finančne prispevke egiptovske vlade v smislu člena 3(1)(i) osnovne uredbe ([170]).

4.2.3.2 Ugodnost

(700) Komisija je nato preučila, ali bi lahko ti finančni prispevki, ki jih je mogoče pripisati egiptovski vladi, pomenili ugodnost za družbi Jushi in Hengshi Egypt v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe. Opozorila je, da ti družbi poslujeta v Egiptu in sta ustanovljeni po egiptovskem pravu. Zato je bilo načeloma primerno preiskati, ali so bili tem prejemnicam financiranja zagotovljeni boljši pogoji, kot bi jima bili zagotovljeni na egiptovskem finančnem trgu. Komisija je to preverila in ugotovila, da je stopnja ugodnosti dejansko visoka.

(701) Vendar je Komisija upoštevala tudi izjemne okoliščine te zadeve. Kot je navedeno v uvodni izjavi 659, so proizvajalci izvozniki povezani s kitajskimi matičnimi družbami, ki so v lasti SASAC. Kitajski javni organi so po pogajanjih in podpisu zadevnih dokumentov na Kitajskem dodelili preferenčno financiranje, ki sta ga prejemnika prejela neposredno ali posredno prek svoje matične družbe na Kitajskem (posojila med družbami). Kot je določeno v členu 1 sporazuma o sodelovanju, je egiptovska vlada tudi sprejela, da zadevna subjekta prejemata preferenčno podporo, torej tudi poceni posojila v skladu s kitajsko zakonodajo, tj. pod pogoji Kitajske. Kitajski javni organi so to financiranje zagotovili na podlagi člena 5 sporazuma o sodelovanju v skladu s politikami preferenčnega financiranja, ki so se izvajale na Kitajskem, kot so podrobno opisane v oddelku 3.4. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 657, je z določbami sporazuma o sodelovanju kodificirana predhodna ustaljena praksa.

(702) Komisija je zato sklenila, da je egiptovska vlada s sprejetjem in priznanjem finančnih prispevkov kitajskih javnih organov za družbi Jushi in Hengshi Egypt sprejela ter priznala tudi s tem povezano ugodnost. Zato je določila tržne obrestne mere za preferenčno financiranje in v skladu z njimi izračunala ugodnost (glej oddelek 4.3). Navedla je, da so bili na podlagi tega smiselnega pristopa določeni zneski subvencij, ki so bili manjši od zneskov, določenih na podlagi hipotetične egiptovske referenčne vrednosti.

4.2.3.3 Specifičnost

(703) Kar zadeva tretjo točko o specifičnosti, je Komisija preučila, ali so bile zadevne subvencije specifične, kot določa člen 4(2) do (4) osnovne uredbe.

(704) Ker je egiptovska vlada priznala in sprejela finančne prispevke, je bila v zvezi s preferenčnim financiranjem organ, ki dodeljuje subvencije. Egiptovska vlada je zlasti priznala in sprejela odločitev kitajske vlade, da cono SETC opredeli kot območje za naložbe v tujini v skladu s členom 4 sporazuma o sodelovanju, ter potrdila celovito izvajanje te odločitve, med drugim z zagotovitvijo preferenčnega financiranja kitajske vlade.

(705) Te subvencije so bile omejene na družbe, ki poslujejo na območju Sueškega prekopa (katerega del je cona SETC). Na tej podlagi je Komisija sklenila, da so bile to regionalne subvencije v smislu člena 4(3) osnovne uredbe in da so v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, v skladu s členom 4(2) do (4) osnovne uredbe.

4.2.3.4 Sklep

(706) Komisija je ugotovila, da se proti subvencijam, ki jih je družbam, ki poslujejo v coni SETC, neposredno dodelil Egipt (zagotovitev zemljišča, davčne olajšave), in tudi subvencijam, ki jih je kitajska vlada dodelila posredno prek preferenčnega financiranja, lahko uvedejo izravnalni ukrepi v skladu s členi 2 do 4 osnovne uredbe. Te subvencije je mogoče pripisati Egiptu zato, ker je ukrepe kitajske vlade priznal in sprejel za svoje, na primer na podlagi sporazuma o sodelovanju, tesnega sodelovanja in različnih ravni mehanizmov sodelovanja. Poleg tega so finančni prispevki zagotovili ugodnosti in so bili specifični. Komisija je vse zadevne subvencije podrobneje preučila v nadaljevanju.

([170]) Mimogrede, zadevna dejstva se lahko obravnavajo tudi na podlagi člena 16 statuta komisije za mednarodno pravo. Egiptovska vlada je zaradi tesnega sodelovanja s kitajsko vlado priznala in sprejela njene akte, to sodelovanje pa je omogočilo tudi izogibanje dejanskim in morebitnim dajatvam, ki jih je EU naložila kitajskim izvoznikom zadevnega izdelka iz Egipta.

(707) Egiptovska vlada je ob razkritju izpodbijala te ugotovitve, pri čemer je navedla pet utemeljitev: prvič, neodvisnih dejanj kitajske vlade v okviru mednarodnega prava ni mogoče pripisati egiptovski vladi. Drugič, Komisija ni upoštevala svoje osnovne uredbe, v skladu s katero mora organ, ki dodeljuje subvencije, imeti sedež na njenem ozemlju. Tretjič, s pripisom dejanj Kitajske Egiptu je bilo kršeno tudi pravo STO, česar ni mogoče razlagati v skladu s členom 11 statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države. Četrtič, člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo se sploh ni uporabljal za obravnavana dejstva. Petič, finančni prispevki družbama Jushi in Hengshi China niso izpolnjevali zahtev glede specifičnosti iz člena 3 osnovne uredbe.

(708) Kitajska vlada je prav tako oporekala temu, da je Komisija posojila, ki so jih kitajske finančne institucije zagotovile egiptovskim družbam v coni SETC, ter posojila znotraj družb med družbami v Egiptu in njihovo matično družbo obravnavala kot subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Najprej je trdila, da ni mogoče „ustvariti“ subvencije za Kitajsko in jo potem „naprtiti“ Egiptu, saj bi bilo to v nasprotju z legitimnimi tujimi naložbami. Kitajska vlada je tudi menila, da besedilo, kontekst, predmet in namen Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ne dovoljujejo razširitve področja delovanja „vladnega ali javnega organa“ na tretjo državo. Tretjič, navedla je, da se na člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države ni mogoče sklicevati kot na ustrezen kontekst, saj se ne nanaša na enako vprašanje kot člen 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Tudi če bi bil člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo upošteven, bi bil očitno neskladen s členom 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. V zvezi s tem je kitajska vlada kot četrto utemeljitev navedla, da bi slednji prevladal nad prvim kot *lex specialis*.

(709) Komisija je na začetku ugotovila, da niti kitajska niti egiptovska vlada ni predložila nobenih pripomb o točnosti dejstev glede sodelovanja med njima, kot je opisano v oddelku 4.2.1.

(710) Komisija je ugotovila, da so se ugovori egiptovske in kitajske vlade delno prekrivali, delno pa sklicevali na ločene trditve. Komisija je utemeljitve, ki so se prekrivale, preučila skupaj, preostale trditve posamezne vlade pa je obravnavala vsako posebej.

(711) Uvodno stališče kitajske vlade je, da Komisija ni mogla določiti finančnega prispevka Kitajske v povezavi z družbami, ki delujejo v Egiptu. Zato je „ustvarila“ subvencijo kitajske vlade, ki bi jo pozneje lahko „naprtila“ Egiptu, pri čemer je to metodo poskušala „legalizirati“ na podlagi napačne uporabe člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo v situaciji, v kateri sploh ni bilo subvencije Kitajske, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. EU bi s to nesprejemljivo tehniko začela obravnavati „legitimne tuje naložbe“.

(712) Komisija je ugotovila, da ta politični argument temelji na dveh vprašljivih pravnih podlagah: prvič, da bi dejanje Kitajske povzročilo odgovornost, mora izpolnjevati vsa merila subvencije iz Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Drugič, če ta merila niso izpolnjena, EU v skladu s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih ne more uvesti izravnalnih ukrepov proti nobeni podpori, namenjeni družbam, ki delujejo v Egiptu. Vendar ta trditev združuje dejansko in normativno razsežnost. Kot je že bilo pojasnjeno, je egiptovska vlada pričakovala in pozdravila preferenčna posojila (dejanski vidik) kitajskih finančnih institucij za družbe v Egiptu ter jih priznala in sprejela kot svoja. Vprašanje, ali so taka referenčna posojila povzročila (z normativnega vidika) tudi mednarodno odgovornost Kitajske za kršitev Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, ni pomembno. Povedano drugače, Komisija je egiptovski vladi pripisala „ravnanje“ Kitajske (in sicer dodelitev preferenčnih posojil) in ne njenega „nedopustnega ravnanja“. Zato je Komisija zavrnila prvo trditev kitajske vlade, da mora najprej dokazati, da je kitajska vlada dodelila subvencijo v skladu s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih, in da je, ker tega ni naredila, zmotno „ustvarila“ subvencijo kitajske vlade v korist proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka.

(713) Egiptovska vlada je najprej poudarila načelo suverenosti v okviru mednarodnega prava. Z vidika tega načela je dejanje mogoče pripisati državi le, če je zadevna država to dejanje pooblastila. Zato se dejanja subjektov, ki jih je pooblastila Kitajska, lahko pripišejo le kitajski državi. Egiptovska vlada je na zaslišanju 18. marca 2020 obrazložila svojo utemeljitev s primerom, v katerem so vojaške sile ene države na podlagi soglasja druge države nameščene na ozemlju slednje. Egiptovska vlada meni, da se lahko ukrepanje povabljenih vojaških sil pripiše le povabljeni državi in da tako dejanje ne povzroči odgovornosti države gostiteljice.

(714) Komisija je to trditev zavrnila. Glede na načelo suverene enakosti v okviru mednarodnega prava, kot je določeno v členu 2(1) Ustanovne listine Združenih narodov, neka država ne more izvajati svojih pooblastil na ozemlju druge države, če država ozemlja temu nasprotuje. Lahko pa države odobrijo ukrepanje druge države na svojem ozemlju. V tem primeru se ukrepanje povabljene države na ozemlju države gostiteljice lahko pripiše državi gostiteljici. Kar zadeva primer, ki ga je egiptovska vlada navedla med zaslišanjem, to pravilo izhaja neposredno iz resolucije št. 3314 (XXIX) Generalne skupščine OZN iz leta 1974 o opredelitvi agresije, ki je splošno priznana kot kodifikacija običajnega mednarodnega prava. V skladu s členom 3(f) navedene resolucije je agresija ene države zoper drugo državo opredeljena kot neposredni napadi prek samih državnih organov, vendar tudi kot „dejanje države, ki je dala svoje ozemlje na voljo drugi državi, da bi ga ta uporabila za dejanje agresije zoper tretjo državo". Če bi Kuba dovolila Sovjetski zvezi, da leta 1962 z ruskimi izstrelki napade Združene države Amerike z ozemlja Kube, bi to očitno povzročilo mednarodno odgovornost Kube za dejanja agresije zoper Združene države Amerike. V skladu s tem mednarodno pravo priznava možnost, da se dejanje povabljene države pripiše državi gostiteljici in da je država gostiteljica celo kaznovana, če dejanje povabljene države škodi tretji državi.

(715) Drugič, egiptovska in kitajska vlada sta trdili, da v skladu z osnovno uredbo EU ravnanja kitajske vlade ni mogoče pripisati Egiptu. Opredelitev „vlade" iz člena 2(b) osnovne uredbe je izrecno povezana z ozemljem organa, ki dodeljuje subvencije. Cilj izraza „na ozemlju" iz te določbe je zagotoviti pravno varnost in ga ni mogoče zanemariti glede na pravo STO ali mednarodno pravo.

(716) Člen 2(b) osnovne uredbe določa: „‚vlada' pomeni vlado ali kateri koli javni organ na ozemlju države porekla ali izvoza". Komisija se je strinjala z egiptovsko vlado, da se ta določba nanaša na dejanje vlade, z ozemlja katere se subvencionirani izdelki izvažajo v Evropsko unijo. To velja za obravnavani primer. Obravnavani izdelek se proizvaja v Egiptu in izvaža iz Egipta v Evropsko unijo. Egiptovska vlada je na ozemlju Egipta. Vendar člen 2(b) osnovne uredbe ne obravnava ločenega vprašanja, katero dejanje vlada lahko odobri na svojem ozemlju in ga prizna kot svojega. Enako kot pojem „javni organ" je tudi pojem „vlada" mogoče razlagati različno ob upoštevanju ozadja, cilja in namena. Zato dejanja, ki jih je mogoče pripisati vladi države porekla ali izvoza, niso samo dejanja, ki neposredno izhajajo iz te vlade, ampak tudi dejanja, ki se tej vladi lahko pripišejo. To je dodatno potrjeno v členu 3(1)(a) osnovne uredbe, ki se nanaša na „finančni prispevek vlade". Iz istih razlogov trditve egiptovske vlade, ki se sklicujejo na več določb Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih (npr. na člen 1.1(a)(1), člen 13 in člen 18.1(a) ter opombo 63) niso smiselne. Čeprav je res, da je treba osnovno uredbo „ razlagati, kolikor je mogoče, glede na ustrezne določbe sporazuma SIU" ([171]), te določbe ne nasprotujejo stališču, da lahko finančni prispevek, ki ga zagotovi druga država, vlada teritorija prizna in sprejme kot svojega.

(717) Na podlagi tega je bila zavrnjena druga trditev egiptovske in kitajske vlade, ki temelji na domnevnem ozkem pojmovanju teritorialnosti v skladu s členom 2(b) osnovne uredbe ter členom 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(718) Tretji ugovor egiptovske vlade se je nanašal na pomen statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države v zvezi s tem. Navedla je, da sklicevanje na člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo ni utemeljeno, saj se je pritožbeni organ v zadevi ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska) ([172]) skliceval le na člene 4, 5 in 8 statuta. Podobno je kitajska vlada trdila, da predmet člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo ter predmet člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih nista enaka, kot zahteva člen 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu pogodb. Tudi ob predpostavki, da je člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo upošteven, je člen 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih v vsakem primeru *lex specialis* in prevlada.

([171]) Sodba Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) v zadevi T-300/16 z dne 10. aprila 2019 Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia SpA proti Evropski komisiji, ECLI:EU:T:2019:235, točka 101; in tudi Sodba Splošnega sodišča (sedmi senat) v zadevi T 67/14 z dne 11. julija 2017, Viraj Profiles Ltd proti Svetu Evropske unije, ni objavljena, EU:T:2017:481, točka 88.

([172]) WT/DS379/AB/R, Poročilo pritožbenega organa, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska), točka 309.

(719) Komisija je to trditev zavrnila. Trditev, da so za razlago pravil STO upoštevna le nekatera načela običajnega mednarodnega prava, kot so določena v členu 4, 5 ali 8 statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države, druga pa ne, ni utemeljena. Pritožbeni organ STO je vedno uporabljal pojme običajnega mednarodnega prava, ki so bili pomembni za oceno obravnavanih dejstev. Poleg pravil o pripisovanju, je del pravnega reda STO na primer tudi načelo *estoppel* ali načelo dobre vere. V tem primeru egiptovska vlada ni izpodbijala dejanskih okoliščin v zvezi s povabilom Kitajski, naj družbam, ki poslujejo v Egiptu, zagotovi preferenčno financiranje, ter v zvezi s priznanjem in olajševanjem tega financiranja. Za ta sklop okoliščin se lahko upoštevajo razlagalne smernice iz člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo, na katerega se sklicuje tudi mednarodna sodna praksa na področju naložb ([173]). Člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo je torej pomembno pravilo mednarodnega prava v smislu člena 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb za razlago pojma „vlade“ iz Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Iz tega sledi, da tudi uporaba pojma „lex specialis“ ni utemeljena. Tako pravilo je kolizijsko pravilo, saj dve pravili mednarodnega prava, ki urejata ista dejstva, vsebujeta nasprotujoča si normativna odgovora. To ne velja za ta primer, saj člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo ne nasprotuje členu 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, ampak olajšuje pravilno odločitev pri pripisovanju ravnanja ene vlade drugi vladi, ki tako ravnanje priznava in sprejema kot svojega.

(720) Glede na četrti ugovor egiptovske vlade se člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo ne uporablja za obravnavana dejstva. V skladu s tem členom lahko država prevzame odgovornost za ravnanje kot država naslednica po pridobitvi zemljišča. Vlada lahko kot svoje prizna tudi zasebno ravnanje svojih državljanov. Vendar člen ne določa, da država sprejme dejanja tuje suverene države kot svoja.

(721) Komisija je izpodbijala tudi ta ugovor. Naslov člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo je „ravnanje, ki ga država prizna in sprejme kot svoje“, ne da bi bil kakor koli določen izvajalec prvotnega dejanja. Poleg navedbe Generalne skupščine OZN v resoluciji št. 3314 (XXIX) iz leta 1974 (glej uvodno izjavo 714) je tudi Meddržavno sodišče potrdilo svoboščino držav, da tuja dejanja sprejmejo kot svoja ([174]). Mednarodna praksa torej ne podpira stališča Egipta, da je pripisljivost v skladu s členom 11 statuta komisije za mednarodno pravo omejena na primere nasledstva ozemlja ali primere, v katerih vlada prizna in sprejme zasebno nedopustno ravnanje, storjeno na ozemlju same države.

(722) Egiptovska vlada je pri petem ugovoru trdila, da finančni prispevki kitajske vlade subjektom v Egiptu niso bili specifični. Sklicevala se je na osnovno uredbo, v skladu s katero mora biti prejemnik finančnega prispevka „v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije“. Egiptovska vlada meni, da izraz „organ, ki dodeljuje subvencije“, ne pomeni „organ, ki priznava in sprejema“. Poleg tega je bil organ, ki dodeljuje subvencije kitajskim subjektom, v preteklih preiskavah vedno kitajska vlada. Egiptovska vlada je sklenila, da finančni prispevek kitajske vlade ne more biti specifičen, „saj družbe v Egiptu niso v pristojnosti Kitajske“. Podobno je kitajska vlada v okviru svojega drugega ugovora navedla, da bi bilo treba pristojnost v skladu s členom 2.2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih oceniti v povezavi s „krajevno pristojnostjo“ države.

(723) Komisija je poudarila, da je egiptovsko vlado obravnavala kot organ, ki dodeljuje subvencije, ker je sprejela in priznala preferenčna posojila Kitajske. Ker družbi Jushi Egypt in Hengshi Egypt poslujeta v posebni ekonomski coni, sta tudi v pristojnosti egiptovske vlade. Poleg tega je bilo prejetje te finančne podpore izrecno omejeno na družbe, ki poslujejo v navedeni coni, zato je bilo specifično.

([173]) Mondev International Ltd. proti Združenim državam Amerike (zadeva št. ARB(AF)/99/2 o dodatnem instrumentu ICSID), dodelitev z dne 11. oktobra 2002, točka 115 in opomba 47.

([174]) Meddržavno sodišče, *Izvajanje konvencije o preprečevanju in kaznovanju zločina genocida (Bosna in Hercegovina proti Srbiji in Črni gori*, sodba z dne 27. februarja 2007, točka 414. V tej zadevi je Meddržavno sodišče izhajalo iz predpostavke, da je bilo pravno mogoče, da Srbija in Črna gora prizna in sprejme dejanja genocida, ki so jih organizirane vojaške enote „Republik Srpska“, tj. dejanska srbska država na ozemlju Bosne in Hercegovine, zagrešile med državljansko vojno v tej državi med letoma 1991 in 1995. Ugotovilo pa je, da takega priznanja in sprejetja v praksi ni bilo.

(724) Tudi če bi bilo nujno treba dokazati, da so bile te družbe v pristojnosti kitajske vlade, preden bi lahko egiptovska vlada sprejela ravnanje Kitajske kot svoje, kar pa ni, se rezultat ne bi spremenil. Egiptovska vlada se je s podpisom člena 1 in člena 4(1) sporazuma o sodelovanju strinjala, da bodo družbe, ki poslujejo v coni, upravičene do „ustrezne podpore politike in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja conam za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje“, ter da bo razvoj cone potekal v skladu z zakoni „obeh držav“. Egiptovska vlada je torej Kitajski dovolila, da poleg izvajanja svoje krajevne pristojnosti zagotovi posebno pomoč le družbam v „conah za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje“. Ta trditev se zato zavrne.

(725) Komisija je ponovno potrdila svojo ugotovitev, da je egiptovska vlada kot svoje priznala in sprejela podporo naložbam v kapital, posojila družbi Jushi Egypt in zagotovitev zemljišča družbe TEDA Egypt ter tako dodelila posebne subvencije v smislu členov 2 do 4 osnovne uredbe.

4.3 **Preferenčno financiranje**

4.3.1 *Posojila bank, ki izvajajo politike države, družbi Jushi Egypt*

4.3.1.1 Banke v državni lasti, ki delujejo kot javni organi

(726) Kitajska razvojna banka in Kitajska izvozno-uvozna banka sta leta 2012 oziroma leta 2016 družbi Jushi Egypt odobrili dve posojili v skupnem znesku 200 milijonov USD. S prvim posojilom se je financiral zagon obrata, z drugim pa projekt za razširitev za dodatno proizvodno linijo.

(727) Komisija je najprej preverila, ali so te banke javni organi v smislu členov 3 in 2(b) osnovne uredbe. Zato je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v bankah v državni lasti. Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem bank v državni lasti v zvezi z njihovimi posojilnimi politikami in oceno tveganja. Kot je navedeno v oddelkih 3.4.1.1 in 3.4.1.4, sta Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka kitajski banki v državni lasti in obstajajo formalni indici nadzora kitajske vlade v teh bankah. Poleg tega je Komisija v oddelkih 3.4.1.3 in 3.4.1.5 ugotovila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem bank v državni lasti, kadar so te zagotavljale posojila industriji tkanin iz steklenih vlaken, opirala na normativni okvir.

(728) Poleg splošnega pravnega okvira iz oddelka 3.4.1.1 se je za posojila, ki sta jih Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka odobrili družbi Jushi Egypt, uporabljal pravni okvir v nadaljevanju.

(729) Družba China-Africa TEDA in Kitajska izvozno-uvozna banka sta 6. novembra 2009 podpisali memorandum o soglasju za strateško sodelovanje, pri čemer sta predložili paket načrtov s skupnim zneskom do 6 milijard RMB za izvajanje splošnega strateškega sodelovanja v conah za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje.

(730) Šest afriških con za gospodarsko in trgovinsko sodelovanje, vključno s cono SETC, je 7. novembra 2009 podpisalo pakt o skupnem sestanku med kitajskimi čezmorskimi (afriškimi) conami za gospodarsko in trgovinsko sodelovanje ter kitajsko-afriškim razvojnim skladom, ki je odvisna družba Kitajske razvojne banke.

(731) Poleg tega je ministrstvo za trgovino leta 2013 objavilo obvestilo o vidikih podpore Kitajske razvojne banke za vzpostavitev in razvoj čezmorskih con za gospodarsko in trgovinsko sodelovanje. V skladu s tem obvestilom bosta ministrstvo za trgovino in kitajska razvojna banka „podprla politiko vlaganja in financiranja za družbe v upravičenih conah sodelovanja in družbe, ki vstopajo vanje“. Kitajska razvojna banka bo „pojasnila osnovne pogoje za prednostno financiranje v coni sodelovanja v skladu z zahtevami ministrstva za trgovino in ministrstva za finance“ ter bo „selektivno podprla projekte v okviru projektov izgradnje in sodelovanja, ki jih je ministrstvo za trgovino pozorno spremljalo skupaj z vladami gostiteljicami v conah sodelovanja“.

(732) Člen 4 sporazuma o sodelovanju med Kitajsko in Egiptom iz leta 2016 določa, da „kitajska vlada označi cono sodelovanja kot kitajsko cono za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje. Cona sodelovanja […] je upravičena do ustrezne podpore politike in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja conam za čezmorsko gospodarsko in trgovinsko sodelovanje“. Poleg tega bo kitajska vlada v skladu s členom 5 podprla cono sodelovanja tudi tako, da bo „spodbudila zadevne finančne institucije k zagotavljanju financiranja za […] naložbene projekte znotraj cone sodelovanja, če so pogoji dodeljevanja posojil in zahteve glede uporabe posojil izpolnjeni“.

(733) Člen 2(IV) sporazuma o sodelovanju za ustanovitev upravljalnega odbora kitajsko-egiptovske sueške cone gospodarskega in trgovinskega sodelovanja, na podlagi katerega se izvaja zgoraj navedeni sporazum, nadalje določa, da si bo upravljalni odbor, ki so ga ustanovili zadevni funkcionalni oddelki tianjinske vlade in splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa, „po najboljših močeh prizadeval za nemoteno izvajanje vseh politik spodbud v okviru kitajskih in egiptovskih zakonov in predpisov“, člen 2(V) pa dodaja, da bo „usklajeval in spodbujal zadevne finančne institucije, med drugim vključno z bančnimi ustanovami, zavarovalnicami in različnimi skladi, ki zagotavljajo kreditno podporo coni sodelovanja in rezidenčnim družbam ter jim pomagajo raziskati več kanalov financiranja“.

(734) Komisija je ugotovila, da so vse kitajske finančne institucije v državni lasti, vključno s Kitajsko izvozno-uvozno banko in Kitajsko razvojno banko, pri opravljanju vladnih nalog, ki se nanašajo na sektor tkanin iz steklenih vlaken, izvajale navedeni pravni okvir. Zato so bile javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

(735) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za državne finančne institucije ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe iz enakih razlogov, kot so navedeni v oddelku 3.4.1.6, kljub temu štelo, da jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade.

4.3.1.2 Ugodnost in izračun zneska subvencije

(736) Kot je navedeno v uvodni izjavi 700, je Komisija menila, da bi bilo za upravičeni družbi s sedežem v Egiptu načeloma primerno preiskati, ali so bili tem prejemnicam posojil zagotovljeni boljši pogoji, kot bi jima bili zagotovljeni na egiptovskem finančnem trgu. Komisija je to preverila in potrdila, da bi bil znesek subvencioniranja večji, če bi se uporabile primerljive obrestne mere za izposojanje v Egiptu (18,3 %) ([175]). Vendar je Komisija ob upoštevanju izjemnih okoliščin iz uvodne izjave 701 izračunala znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, na podlagi dejstva, da je bilo prejemnicama na Kitajskem zagotovljeno preferenčno financiranje. Pri tem izračunu je ocenila ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. V skladu s členom 6(b) osnovne uredbe je ugodnost za prejemnike razlika med zneskom obresti, ki ga družba plača za preferenčno posojilo, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga dobila na trgu.

(737) Kot je navedeno v oddelku 3.4.2.4, je Komisija sklenila določiti tržne obrestne mere za preferenčna posojila Kitajske izvozno-uvozne banke in Kitajske razvojne banke glede na hipotetične referenčne vrednosti za kitajske tržne vlagatelje v skladu s členom 6(b) osnovne uredbe. Med preveritvenim obiskom pri kitajski vladi je Komisija ugotovila, da je ena od bank, ki je podaljšala financiranje družbi Jushi Egypt, pri določitvi cene financiranja posebej upoštevala tveganje države, povezano z naložbami v Egiptu. Te banke zaradi nesodelovanja niso predložile dodatnih podrobnosti. Zato se je Komisija odločila, da bo uporabila enako metodologijo za izračun kot pri drugih posojilih, izraženih v tujih valutah, ki so jih odobrile kitajske finančne institucije v LRK, pri čemer je dodala premijo za tveganje, povezano z naložbami v Egiptu, kot je navedeno v nadaljevanju.

(738) V skladu z metodologijo za izračun iz oddelka 3.4.2.4 je Komisija torej najprej določila bonitetno oceno družbe Jushi Egypt, ki izraža njen finančni položaj. Kot je navedeno v uvodni izjavi 306, je Komisija menila, da splošni finančni položaj skupine Jushi Group ustreza bonitetni oceni BB, tj. najvišji oceni, ki se ne šteje več za „naložbeni razred“. Ta analiza je podrobneje opisana v uvodnih izjavah 749 in 750. Komisija je ob upoštevanju obstoja posojil revolving in odpisa dolga sklenila, da bi bila uporaba podjetniških obveznic z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA primernejša za določitev referenčne vrednosti, ki temelji na trgu.

([175]) Statistični podatki centralne banke Egipta: povprečne obrestne mere za posojila v egiptovskih funtih za leto 2018, ki temeljijo na tehtanih povprečnih obrestnih merah za vzorec bank, katerih vloge znašajo približno 80 % vseh vlog bančnega sistema, in so izračunane na mesečni osnovi, glej https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

(739) V skladu z drugimi posojili, izraženimi v tujih valutah, ki so jih odobrile kitajske finančne institucije v LRK, so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno B, ki so bile v obdobju preiskave izdane v USD.

(740) Vsa druga posojila, ki so jih odobrile kitajske finančne institucije, so bila dejansko dodeljena kitajskim družbam na domačem kitajskem trgu. Nasprotno pa je družba Jushi Egypt v državi, kjer so v času odobritve posojil potekali državljanski in politični nemiri ter razni teroristični napadi, zato se njeno kreditno tveganje zaradi zunanjih razmer, ki prevladujejo v sami državi, razlikuje od kreditnega tveganja kitajskih družb. Zato je Komisija referenčni obrestni meri, določeni za kitajske vzorčene družbe, dodala pribitek, da bi v tržno obrestno mero vključila tveganje države.

(741) Premija, povezana s tveganjem države, je bila določena na podlagi klasifikacije OECD o tveganju države za izvozne kredite in ustrezne minimalne premijske stopnje, ki jo je določila OECD ([176]). Ugotovljeno je bilo, da tveganje države za posojila Kitajske izvozno-uvozne banke znaša 2,37 %, za posojila Kitajske razvojne banke pa 2,44 %.

(742) Po končnem razkritju je družba Jushi Egypt navedla, da bi morala Komisija kot referenčno vrednost za izračun ugodnosti od posojil uporabiti ponudbi, ki ju je egiptovska banka predložila družbi v letih 2013 in 2016. Komisija je ti ponudbi pregledala, vendar je sklenila, da nista reprezentativni za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga družba dejansko lahko pridobila na trgu.

(743) Komisija je ugotovila, da ponudbi ne vključujeta nobenega opisa dejanskega finančnega produkta, ponujenega družbam, ampak se sklicujeta na obrestno mero za zagotavljanje posojil na splošno. Komisija zato ne more ugotoviti, ali se ponudba dejansko nanaša na posojilo kot tako ali na druge finančne produkte, npr. odprtje kreditne linije ali financiranje trgovanja (akreditivi, menice, faktoring itd.). Tudi če bi se štelo, da se ponudba nanaša na posojilo, manjkajo druge pomembne informacije, kot sta trajanje domnevnega posojila, ki ga ponuja banka, in obseg ponujenih posojil (tj. največji znesek, ki bi ga bila banka pripravljena zagotoviti družbi). Komisija je v zvezi s tem navedla, da so bila posojila, ki sta jih zagotovili Kitajska razvojna banka in Kitajska izvozno-uvozna banka, dolgoročna posojila za velike projekte osnovnih sredstev v višini več sto milijonov ameriških dolarjev. Zato je Komisija menila, da ne more uporabiti približka, ki ga je zagotovila družba Jushi Egypt.

(744) Ne nazadnje je Komisija ugotovila, da tudi če bi upoštevala referenčno vrednost, ki jo je predložila družba, se izračun ugodnosti ne bi bistveno spremenil, saj je bila predlagana obrestna mera egiptovske banke v skladu z izhodiščno obrestno mero, ki jo je Komisija določila kot referenčno merilo, ki ustreza posojilu v ameriških dolarjih, ki ga je kitajska banka dodelila domači (kitajski) stranki z bonitetno oceno BB. Zato ta posojila pravzaprav potrjujejo, da je družba Jushi Egypt v primerjavi s tržnimi referenčnimi vrednostmi dejansko imela koristi od nižjih obrestnih mer. Trditev družbe je bila zato zavrnjena.

4.3.2 *Posojila bank, ki izvajajo politike države, družbi Jushi Egypt prek matične družbe Jushi na Kitajskem*

(745) V obdobju 2014–2018 je družba Jushi (China) družbi Jushi Egypt zagotovila več posojil med družbami v skupnem znesku 260 milijonov USD.

(746) Vendar je Komisija ugotovila, da je družba Jushi (China) sama financirala ta posojila med družbami prek zunanjih virov financiranja kitajskih finančnih institucij. Z drugimi besedami, družba Jushi Egypt ni prejela posojil neposredno od kitajskih bank, ampak je preferenčno financiranje od teh institucij prejela družba Jushi (China), ki je nato ugodnost teh posojil razdelila na svoje proizvodne dejavnosti v Egiptu (na družbo Jushi Egypt). To potrjuje napoved za odmero davka od dohodkov družbe Jushi China, v kateri so dohodki od obresti za posojilo družbi Jushi Egypt pod postavko „dohodki v tujini“ izravnani z obrestmi, ki jih je družba Jushi (China) plačala za zunanje vire financiranja. Poleg tega uradni dokumenti, povezani s projekti v Egiptu za zagon in širitev, kot so vladne odobritve, ki sta jih izdala komisija za nacionalni razvoj in reforme ter ministrstvo za trgovino, ter različne študije izvedljivosti, kažejo, da se dve tretjini egiptovskih projektov financirata iz zunanjih virov financiranja (za razliko od prihodkov, ki jih družba ustvari sama). Posojila iz oddelka 4.3.1.1, ki jih neposredno dodelita Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka, sama ne morejo zagotoviti skupnega

([176]) Za podrobnejše informacije glej Sporazum o uradno podprtih izvoznih kreditih iz januarja 2019, TAD/PG(2019)1, in razvrstitev udeleženk Sporazuma o uradno podprtih izvoznih kreditih glede na tveganje države.

zneska zunanjega financiranja, potrebnega za razvoj proizvodnih dejavnosti v coni SETC. Zato je bilo potrebno dodatno posredno financiranje na podlagi posojil med družbami. Komisija ni mogla najti specifičnega bančnega posojila, neposredno povezanega s projektom v Egiptu. Leta 2014 pa je družba Jushi (China) izdala obveznico, s katero je nadomestila različna bančna posojila, da bi izboljšala svojo strukturo dolga. Ta obveznica, ki vključuje več sklicevanj na potrebe projekta v Egiptu po kapitalu, potrjuje, da je družba Jushi (China) potrebovala zunanjo finančno pomoč za proizvodne dejavnosti v Egiptu. Komisija je zato sklenila, da se tudi osnovna preferenčna posojila, prenesena prek družbe Jushi (China), lahko pripišejo egiptovski vladi enako kot neposredna posojila, ki so jih družbi Jushi Egypt zagotovile kitajske finančne institucije.

(747) Ker se vsa ta posojila lahko v bistvu enačijo s posojili, ki jih kitajska vlada odobri kitajski družbi, ki nato prenese ugodnosti na svoje proizvodne dejavnosti drugje, je Komisija sklenila, da jih bo obravnavala kot vsako drugo domače posojilo Kitajske kitajskemu proizvajalcu tkanin iz steklenih vlaken. Kot je navedeno v uvodni izjavi 266, je Komisija v zvezi s tem ugotovila, da so bile vse kitajske finančne institucije v državni lasti, ki so odobrile posojila družbama Jushi (China) in Jushi Egypt, javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

(748) Komisija je nato izračunala znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. V zvezi s tem je ugotovila, da je družba Jushi (China) družbi Jushi Egypt zaračunala 7,5-odstotno nominalno obrestno mero. Vendar nobeno financiranje, zagotovljeno družbi Jushi (China), ni imelo tako visoke obrestne mere. Povprečna obrestna mera, ki je bila družbi Jushi (China) zaračunana v OP, je znašala 4,4 %. Tudi to potrjuje napoved za odmero davka od dohodkov družbe Jushi (China's), v kateri so stroški financiranja, odšteti od obdavčljivega dohodka, ustrezali 4,3-odstotni obrestni meri. Komisija je zato primerjala povprečno obrestno mero, ki jo je družba Jushi (China) v OP plačala za neporavnan znesek posojila med družbami, z obrestno mero, ki bi jo družba morala plačati za primerljivo komercialno posojilo, ki se lahko pridobi na trgu, v skladu z metodologijo za izračun iz oddelka 3.4.2.4.

(749) Komisija je tudi ugotovila, da družba Jushi Egypt v obdobju preiskave ni upoštevala rokov za odplačevanje dolga matični družbi. Znesek 91 milijonov USD, ki bi moral biti vrnjen družbi Jushi (China) v letu 2018, na koncu obdobja preiskave še vedno ni bil poravnan. Poleg tega je Komisija odkrila več primerov, v katerih so bila sredstva, prejeta prek družbe Jushi (China), namenjena odplačilu neporavnanega kapitalskega zneska posojil Kitajske izvozno-uvozne banke in Kitajske razvojne banke.

(750) Da bi Komisija upoštevala večjo izpostavljenost bank tveganju, ki se je še povečala z obstojem posojil revolving in odpisom dolga, je sklenila, da bo za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in uporabila podjetniške obveznice z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA, da bi določila referenčno vrednost, ki temelji na trgu, v skladu z uvodno izjavo 339.

(751) Vsa dejstva o tem financiranju, opisana v tem oddelku, jasno kažejo, da je družba Jushi (China) vse ugodnosti preferenčnega financiranja, ki so ji ga zagotovile kitajske finančne institucije, dodelila družbi Jushi Egypt. Potem ko družba Jushi Egypt ni upoštevala rokov za odplačevanje dolga družbi Jushi (China), ta ni ustrezno prilagodila obrestne mere in ni sprejela ukrepov, ki upoštevajo dejansko tveganje posojila med družbami, katerega znesek se je z leti povečeval. Iz vseh teh razlogov je bila tako izračunana ugodnost pripisana družbi Jushi Egypt ([177]).

(752) Družba Jushi Egypt je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija v nasprotju z navedbo v opombi prejšnje uvodne izjave uvedla izravnalne ukrepe proti posojilom, dodeljenim družbi Jushi Egypt prek družb Jushi (China) in Jushi Egypt. Ta trditev je vsebinsko netočna, saj se je ugodnost, izračunana za posojilo med družbami, dodeljeno družbi Jushi Egypt, odštela od ugodnosti od posojil, izračunane za družbo Jushi (China), kot je razvidno v Prilogi 2.3 posebnega dokumenta o razkritju, predloženega kitajski družbi. Trditev je bila zato zavrnjena.

(753) Družba Jushi Egypt je tudi navedla, da Komisija njene bonitetne ocene ne bi smela znižati z ocene AA na B na podlagi dejstva, da družba Jushi Egypt ni upoštevala rokov za odplačevanje matični družbi ali da je v nekaterih primerih njena matična družba odplačala posojila v njenem imenu. Dejstvo, da je skupina podjetij družbe Jushi Egypt sklenila, da je bolje, če stroške krije drug subjekt v skupini, da bi se ohranil denarni tok v drugem subjektu, ne pomeni, da ta prvi subjekt ne bi izpolnil svoje obveznosti, če bi bila to obveznost do bančne ustanove. Poleg tega je družba Jushi Egypt navedla, da je Komisija znižala njeno bonitetno oceno za štiri stopnje, tj. z AA na B, čeprav je v uvodni izjavi 750 navedeno, da se bo njena ocena na lestvici ocenjevanja tveganja znižala le za eno stopnjo.

([177]) Komisija je zaradi jasnosti potrdila, da se posojila, ki jih je prejela družba Jushi (China) in katerih ugodnosti so bile nazadnje dodeljene družbi Jushi (Egypt), niso upoštevala v znesku subvencioniranja, določenem za družbo Jushi (China).

(754) Prvič, Komisija je navedla, da ni našla nobene bonitetne ocene, ki jo je družbi Jushi Egypt dodelila zunanja stranka, in da družba Jushi Egypt ni predložila nobenih dokazov v zvezi s tem. Družba Jushi Egypt torej nikoli ni imela začetne bonitetne ocene „AA“. Zato je morala Komisija njeno bonitetno oceno določiti na podlagi dejstev, ki so bila v zadevi na voljo. Glede na znaten znesek posojil med družbami, ki jih je zagotovila matična družba, ter glede na dejstvo, da je skupina Jushi Group nastopala v vlogi izdajatelja osebnega jamstva za posojila Kitajske razvojne banke in Kitajske izvozno-uvozne banke, je Komisija določila, da je bonitetna ocena družbe Jushi Egypt tesno povezana z bonitetno oceno njene matične družbe, tj. „BB“, kot je navedeno v uvodni izjavi 306. Komisija je zato bonitetno oceno BB uporabila kot izhodišče.

(755) Drugič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 750, se je Komisija odločila, da bo oceno na lestvici ocenjevanja tveganja znižala za eno stopnjo, tj. z BB na B, zaradi večletnega neodplačevanja obveznosti. Komisija je dejansko ugotovila, da čeprav so bila posojila Kitajske razvojne banke in Kitajske izvozno-uvozne banke odplačana v skladu z roki, so se skupne obveznosti družbe z leti celo povečale. Tako je družba Jushi Egypt zunanji dolg zamenjala z dolgom znotraj skupine, dejansko pa ni poravnala svojih obveznosti do bančne ustanove. V nasprotju z izjavami družbe Jushi Egypt obstajajo tudi znaki, da družba ne bi mogla poravnati svojih obveznosti, če bi vsi njeni upniki bili zunanje bančne ustanove. Čeprav je družba na primer v letih 2015 in 2016 poslovala z izgubo, leta 2016 pa imela negativni lastniški kapital, je Kitajski razvojni banki v navedenih letih še vedno zagotovila obsežna vračila kapitala v skupnem znesku 54 milijonov USD (približno 546 milijonov EGP). Družba torej brez finančne podpore matične družbe ne bi mogla poravnati svojih zunanjih obveznosti.

(756) Glede na navedene premisleke je Komisija te trditve zavrnila.

(757) Zneski subvencij, ugotovljeni v zvezi s preferenčnim financiranjem na podlagi posojil kitajskih bank, ki izvajajo politike države, neposredno ali prek matične družbe Jushi (China), so torej potrjeni in so za družbo Jushi Egypt znašali 4,87 %.

4.3.3 *Podpora naložbam v kapital*

(758) Poleg neposrednih posojil in posojil med družbami je morala družba Jushi Egypt svoje finančne potrebe zadovoljiti tudi s povečanjem svojega kapitala.

(759) Prejšnje preiskave so pokazale, da so bile na ravni matičnih družb kitajskih skupin prejete znatne subvencije v obliki nepovratnih sredstev, preferenčnega financiranja in kapitalskih injekcij za podporo tujim naložbam v okviru pobude „En pas, ena pot“. To je veljalo zlasti v pred kratkim zaključeni protisubvencijski preiskavi v zvezi s pnevmatikami (zadeva v zvezi s pnevmatikami) ([178]).

(a) Pravna podlaga

(1) 13. petletni načrt za razvoj zunanje trgovine, ki ga je 26. decembra 2016 izdalo ministrstvo za trgovino;

(2) usmerjevalna mnenja državnega sveta o spodbujanju mednarodne proizvodne zmogljivosti in sodelovanja na področju proizvodnje opreme, izdana leta 2015 (v nadaljnjem besedilu: usmerjevalna mnenja);

(3) „Building Materials Industry Development Plan 2016-2020“ (Načrt za razvoj industrije gradbenega materiala za obdobje 2016–2020), ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo, GXBG [2016] št. 315;

(4) 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov;

(5) časovni načrt „Made in China 2025“, državni svet, 7. julija 2015.

(b) Ugotovitve preiskave

(760) Družba Jushi Egypt je med obdobjem preiskave prejela nepovratna sredstva, ki jih je nanjo prenesla skupina CNBM, tj. subjekt pod nadzorom države, v obliki kapitalskih injekcij, zlasti prek vplačanega kapitala.

(761) Leta 2012 je bil znaten prispevek delničarjev v znesku 42,6 milijona USD namenjen ustanovitvi družbe Jushi Egypt. Od takrat se je kapital družbe Jushi Egypt do obdobja preiskave močno povečal na 162 milijonov USD. Na koncu OP je bi kapital družbe Jushi Egypt približno štirikrat večji kot leta 2012.

([178]) Glej zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeno v opombi 7 v oddelku 3.7.

(762) Družba Jushi Egypt je v celoti v lasti skupine Jushi Group, ta pa je v celoti v lasti družbe China Jushi. Večinski delničar družbe China Jushi je družba CNBM, ki je imela od leta 2010 stalno v lasti več kot 25 % njenih delnic.

(763) Hkrati s povečanjem kapitala družbe Jushi Egypt se je v podobnem obsegu povečala udeležba družbe CNBM v kapitalski strukturi družbe China Jushi. Družba CNBM je od leta 2010 do konca leta 2018, tj. med OP, šestkrat povečala svoj prispevek družbi China Jushi v obliki vplačanega kapitala, in sicer s 154 milijonov RMB (23,3 milijona USD) leta 2010 na 944 milijonov RMB (142,8 milijona USD) leta 2018.

(764) Ta podoben trend in obseg povečanja kapitala v družbah Jushi Egypt in China Jushi jasno kažeta, da je družba CNBM zbirala sredstva, da bi prek družbe China Jushi povečala kapital družbe Jushi Egypt do OP.

(765) Družba CNBM ni samo povečala vplačanega kapitala, ampak je na družbo China Jushi in skupino Jushi Group prenesla tudi znatna finančna sredstva prek drugih vrst kapitalskih računov.

(766) Da bi določila naravo prenosov in okoliščine, v katerih se je razvijalo lastništvo kapitala v zadevnih družbah, je Komisija od družbe CNBM zahtevala informacije v zvezi s tem. Vendar kot je pojasnjeno v oddelku 3.2.2, družba CNBM v preiskavi ni sodelovala. Ker se družba CNBM ni odzvala in v skladu z določbami člena 28 osnovne uredbe, se je morala Komisija pri svojih ugotovitvah v zvezi z družbo CNBM delno zanašati na razpoložljiva dejstva. Komisija je na podlagi razpoložljivih dejstev zlasti opredelila vir financiranja kapitala, ki ga je družba CNBM zagotovila družbi Jushi Egypt, med drugim prek družbe China Jushi.

(767) Za tak sklep je Komisija potrdila obstoj jasne zaveze družbe CNBM, da vlaga v spodbujane industrije v tujini. V zvezi s tem se družba CNBM v svojem letnem poročilu, na svojem spletišču in v svojih obratih oglašuje kot „dejavni izvajalec pobude ‚En pas, ena pot'". Na primer, „izvedla je 312 projektov na področju cementa v 75 državah in regijah po vsem svetu, več kot 60 projektov na področju steklenih vlaken, 33 naložbenih projektov, zgradila pet skladišč v tujini, upravljala 14 verig supermarketov z gradbenim materialom v tujini in več kot 30 tovarn po vsem svetu" ([179]).

(768) Natančneje, kar zadeva tkanine iz steklenih vlaken, je družba CNBM leta 2012 ustanovila družbo Jushi Egypt, ki je vertikalno integriran proizvajalec tkanin iz steklenih vlaken v Egiptu in odvisna družba kitajskega proizvajalca izvoznika Jushi. V naslednjih letih je bilo izvedenih več pomembnih naložbenih projektov za širitev proizvodnih zmogljivosti družbe Jushi Egypt. Poleg tega je družba CNBM leta 2015 ustanovila družbo Hengshi Egypt, ki je odvisna družba kitajskega proizvajalca izvoznika Hengshi. Ta proizvajalec tkanin iz steklenih vlaken v Egiptu, ki ni vertikalno integriran, glavne surovine kupuje od povezane družbe Jushi Egypt. Poleg tega so bile glede na javno dostopne informacije podpisane pogodbe o ustanovitvi nove družbe, povezane z družbo Taishan (ki je še en proizvajalec izvoznik v skupini CNBM), v Egiptu v bližnji prihodnosti.

(769) Poleg tega je družba Jushi China ustanovila veliko čezmorskih proizvodnih in trgovinskih odvisnih podjetij, in sicer v Južni Afriki, Južni Koreji, Italiji, Španiji, Franciji, Kanadi, Indiji, Singapurju, na Japonskem, v ZDA in Hongkongu. Skupina CNBM je leta 2016 zbrala več kot 5 milijard RMB (747,38 milijona USD) za svojo strategijo globalizacije v okviru 13. petletnega načrta (2016–2020), ki med drugim vključuje navedene egiptovske projekte, in 300 milijonov USD za naložbo v tovarno v ZDA, ki je začela obratovati leta 2018 ([180]). V Indiji se načrtuje, da se bo do sredine leta 2020 vzpostavil proizvodni obrat z zmogljivostjo 100 000 ton. Med obdobjem preiskave so že bili v pripravi tudi nadaljnji načrti za vzpostavitev obrata za proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken v Turčiji.

(770) Vsi ti čezmorski projekti ustrezajo širšemu kontekstu politike Kitajske spodbujanja naložb po svetu. V zvezi s tem je predsednik družbe CNBM Song Zhiping navedel na primer: „Podpis projekta družbe Jushi v ZDA je mejnik v strateškem razvoju globalizacije družbe China Jushi, medtem pa ključen korak naprej pri doseganju višjih ciljev. Referenčnega pomena je tudi za globalizacijo družbe CNBM in celo kitajske industrije gradbenih materialov kot celote."

([179]) Informativna tabla na vhodu v obrat Jushi Egypt.

([180]) Spletno središče za novice družbe China Jushi in članek „Jushi plans to establish a factory in India" (Družba Jushi namerava odpreti tovarno v Indiji), JEC Composites News, 4. avgust 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (nazadnje obiskano 3. februarja 2020).

(771) Kot je navedeno v uvodni izjavi 148, je v časovnem načrtu „Made in China 2025“ ([181]) navedenih deset strateških sektorjev, ki vključujejo tkanine iz steklenih vlaken. V zvezi s temi ključnimi industrijami je v poglavju 3.9 časovnega načrta „Made in China 2025“ izrecno navedeno, da bo Kitajska:

(a) *„podprla podjetja pri čezmorskih združitvah, kapitalskih naložbah in naložbah tveganega kapitala;*

(b) *se dejavno vključevala v mednarodno industrijsko sodelovanje in ga spodbujala ter izvajala pomembne strateške načrte, kot sta gospodarski pas Svilne poti in pomorska Svilna pot 21. stoletja, da bi pospešila gradnjo medsebojno povezane infrastrukture s sosednjimi državami in tesno industrijsko sodelovanje;*

(c) *izkoristila ‚odpiranje‘ vzdolž mej in v upravičenih državah zgradila številne parke za čezmorsko proizvodno sodelovanje;*

(d) *spodbujala čezmorski prenos visokocenovne opreme, napredne tehnologije in močne industrije*“.

(772) V drugem intervjuju je Song Zhiping navedel, da je skupina CNBM z vidika družbe posebno pozornost namenila nacionalnim politikam, povezanim s pobudo „En pas, ena pot“, in da je ta pobuda „dejansko enkratna priložnost za kitajsko skupino za gradbene materiale“. Poudaril je tudi, da je spodbujanje naložb po svetu povezano s finančnim sodelovanjem ter deluje le, če „združimo finance, sodelovanje državnih skladov, kreditiranje kupcev, finančni zakup in druge načine, ki pri naložbah po svetu medsebojno sodelujejo“. Podobno je Song Zhiping navedel tudi, da „je treba mednarodno sodelovanje na področju zmogljivosti združiti z nacionalno politiko ‚En pas, ena pot‘, zlasti s finančno politiko države. Včasih smo zagotavljali preproste naložbe, izposojo denarja in posojilne naložbe (‚lending investments‘), kar pa ne bo obsežno. Rad bi razvil model, ki je podoben modelu družbe China Guoxin Holdings, pri katerem družbe prispevajo 10 %, devizne rezerve držav pa 90 %. Spremeniti moramo svoje staro zanašanje na posojila ter razviti nove poslovne modele financiranja in organizacijske modele. Menim, da bi morali v celoti izkoristiti trenutne velike finančne prednosti države, okrepiti vzpostavljanje investicijskih skladov za gradbene materiale in aktivirati več kapitala za sodelovanje v naložbah, da bi se družbe za gradbene materiale podprle pri naložbah po svetu.“

(773) Kitajska vlada podpira to vizijo, kot je razvidno iz govora direktorja komisije SASAC Xiao Yaqinga na konferenci, ki jo je organizirala družba CNBM: „centralne družbe so temelj nacionalnega gospodarstva in bi morale biti tesno povezane z nacionalno strategijo ‚En pas, ena pot‘, pri tem pa izkoriščati ugodno proizvodno zmogljivost, opozarjati na ključna področja ter spodbujati mednarodno sodelovanje na področju proizvodne zmogljivosti in opreme. Imajo vodilno vlogo pri oblikovanju nove poslovne vizitke države za naložbe po svetu …“ V zadnjih letih sta družbi China Building Materials in China Materials Group pospešili naložbe po svetu in dosegli izjemne rezultate, prestrukturiranje skupine, tako da bi vodila internacionalizacijo kitajske industrije gradbenih materialov, pa je zelo pomembno … Po reorganizaciji bo znesek naložbe prvotno načrtovanih naložbenih projektov nove družbe v državah na območju pobude ‚En pas, ena pot‘ večji od 90 milijard juanov“. ([182])

(774) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 93, je preiskava pokazala, da je CNBM Building kitajsko podjetje v državni lasti, ki je v neposredni in posredni lasti družbe CNBM Parent, ki je v celoti v lasti komisije SASAC. Komisija SASAC je ključni instrument, s katerim kitajska vlada na več načinov nadzira podjetja v državni lasti, da bi pri svojih dejavnostih poslovanja izvajala svoje vladne politike in načrte, ne pa sledila tržni logiki ([183]). Brez poseganja v sklep o naravi družbe CNBM kot javnega organa v smislu člena 3 osnovne uredbe je mogoče na podlagi vseh navedenih dokazov skleniti, da družba CNBM in skupina Yushi Group pri proizvodnji in izvozu zadevnega izdelka večinoma izvajata industrijske in vladne politike, tudi v zvezi s pobudo „En pas, ena pot“ ter politikami naložb po svetu.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) „Xiao Yaqing: to build a ‚going out‘ national new business card after the reorganization of the enterprise“ (Xiao Yaqing: oblikovanje nove nacionalne poslovne vizitke za naložbe po svetu po reorganizaciji družbe), vir: Sina Finance, avtor: Sina Finance, objavljeno: 29. avgusta 2016.

([183]) Glej tudi delovni dokument služb Komisije o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite, SWD(2017) 483 final, str. 2, z dne 20. decembra 2017, na voljo na: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) V tem kontekstu je družba CNBM prejela finančni prispevek vlade za izvajanje teh politik, vključno s financiranjem njenih naložb v Egipt za proizvodnjo zadevnega izdelka. Zaradi popolnega nesodelovanja družbe CNBM in kitajske vlade v zvezi s tem Komisija ni mogla ugotoviti dejanskega vira financiranja in točno utemeljiti, ali je ta finančni prispevek zagotovila komisija SASAC ali sklad Silk Road Fund (v nadaljnjem besedilu: SRF) kot instrument za izvajanje strategije „En pas, ena pot". Vendar je na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe sklenila, da se komisija SASAC ([184]) in tudi SRF ([185]) štejeta za javna organa v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe, če družbi CNBM zagotovita finančni prispevek. V vsakem primeru, tudi če se ne bi štela za javna organa, bi se komisija SASAC in SRF obravnavala kot organa, ki ju je vlada pooblastila za ali jima naložila izvajanje vladnih politik in funkcij v skladu s členom 3(1)(iv) osnovne uredbe ([186]).

(776) Podobno je Komisija zaradi nesodelovanja na podlagi vseh navedenih dokazov o financiranju projektov zunaj Kitajske, tudi v Egiptu, v okviru pobude „En pas, ena pot" in na podlagi ugotovitev v zadevi o pnevmatikah sklenila, da je družba CNBM prejela finančni prispevek v obliki nepovratnih sredstev, ki so se nato uporabila kot zaporedni kapitalski prispevki za povečanje kapitala, ki je bil družbi Jushi Egypt na voljo za njene dejavnosti v Egiptu.

(777) Ker družba CNBM ni zagotovila dodatnih dokazov, se je Komisija na podlagi javno dostopnih dokazov odločila, da bo zaporedna povečanja kapitala družbe Jushi Egypt izravnala kot kapitalske injekcije, ki jih podpira država, z namenom vzpostavitve in razširitve proizvodnih obratov družbe CNBM v Egiptu. Taka podpora bi se prav tako uvrstila v postavke, o katerih sta se Kitajska in Egipt dogovorila v sporazumu o sodelovanju za vzpostavitev cone SETC, pri čemer jo je mogoče pripisati Egiptu iz razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi 706, ter se torej lahko pripiše izdelkom, ki se izvažajo iz Egipta.

(c) Ugodnost

(778) Komisija je nato analizirala, ali je finančni prispevek kitajske vlade prek komisije SASAC in/ali SRF zagotovil družbi Jushi Egypt ugodnost. Zaradi nesodelovanja družbe CNBM je morala Komisija tudi v tem primeru oblikovati sklepe na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe.

(779) Glede na dokaze iz pododdelka (b) zgoraj sta mandat in cilj komisije SASAC in SRF izvajanje vladnih politik in načrtov, vključno z zagotavljanjem finančne podpore in financiranja spodbujanim sektorjem, tudi sektorju tkanin iz steklenih vlaken, da bi se sprejela strategija naložb po svetu. Komisija SASAC in SRF pri zagotavljanju financiranja ne upoštevata tržnih načel in ravnanja, ampak izvajata zadevne vladne politike. Pomemben primer njunih dejavnosti, ki niso povezane s tržno perspektivo, je bil ugotovljen v zadevi o pnevmatikah, v kateri je SRF zagotovil nepovratna sredstva matični družbi skupine za prevzem odvisne družbe v EU. Poleg tega je Komisija v zadevi o pnevmatikah ugotovila, da taki projekti sledijo podobnemu vzorcu ([187]). Zato je smiselno predvidevati, da bi družba CNBM kot pomembno centralno podjetje v državni lasti sledila enakemu vzorcu in prejela podobne subvencije.

(780) Komisija je ugotovila tudi, da je znesek zaporednih vzporednih povečanj kapitala družbe Jushi Egypt prek družbe China Jushi približno ustrezal znesku vrzeli v financiranju za naložbeni projekt v Egiptu, ki je ostala po preferenčnem financiranju, kot je opisano v oddelku 4.3. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 763 do 766, je bil obseg zaporednih povečanj kapitala, ki jih je družba CNBM zagotovila skupini Jushi Group in družbi China Jushi, zelo podoben obsegu povečanj kapitala družbe Jushi Egypt prav z razlogom, da se odpravi ta vrzel v financiranju. To je bilo v celoti v skladu z namenom delovanja in financiranja komisije SASAC in SRF, kot so izrecno navedli tudi predstavniki družbe CNBM ter uradniki komisije SASAC in SRF.

([184]) Dokaz, ki utemeljuje sklep o naravi komisije SASAC kot javnega organa, je med drugim na voljo v oddelku 5 delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2017) 483 final, glej prejšnjo opombo.
([185]) Dokaz, ki utemeljuje sklep o naravi komisije SRF kot javnega organa, je med drugim na voljo v zadevi o pnevmatikah, kot je navedena v opombi 7, zlasti v uvodnih izjavah 341 do 360 oddelka 3.7 zadevne uredbe.
([186]) Glej tudi uvodno izjavo 358 uredbe o pnevmatikah.
([187]) Glej navedbe zadeve v zvezi s pnevmatikami v opombi 7.

(781) Komisija je na podlagi dokazov iz dokumentacije in v skladu s členom 28 osnovne uredbe sklenila, da finančni prispevek, ki ga je zagotovila komisija SASAC in/ali SRF, pomeni ugodnost v smislu člena 3(2) osnovne uredbe.

(d) Izračun višine subvencije

(782) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 207 do 217, matična družba skupine CNBM ni predložila izpolnjenega vprašalnika. Zato ni bilo mogoče preveriti subvencij, prejetih na ravni matične družbe, v povezavi s tujimi naložbami skupine v zvezi z zadevnim izdelkom in določiti točnega zneska ugodnosti.

(783) Komisija je zato znesek subvencije, ki ga je s finančnim prispevkom v obliki nepovratnih sredstev dodelila komisija SASAC ali SRF, določila na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Kot je pojasnjeno zgoraj, je Komisija odkrila, da se je v različnih družbah skupine na Kitajskem v enakem obsegu in v istem obdobju hkrati povečeval kapital, ki je bil nazadnje prenesen na družbo Jushi Egypt. Ker so bila ta sredstva, ki jih je družbi CNBM dodelila komisija SASAC in/ali SFR, namenjena naložbam v Egipt v okviru pobude „En pas, ena pot“ in politike spodbujanja naložb po svetu, jih je družba CNBM preprosto usmerila vse do družbe Jushi Egypt, ne da bi obdržala kakršno koli ugodnost zase, saj to ne bi bilo v skladu z namenom dodelitve. To dodatno potrjuje dejstvo, da je znesek vrzeli v financiranju egiptovskih naložb v družbo Jushi Egypt na splošno ustrezal znesku povečanj kapitala.

(784) Da bi Komisija določila znesek sredstev, ki jih je družba CNBM prenesla na družbo Jushi Egypt v obliki kapitalskih injekcij, je analizirala in sledila zaporednim povečanjem kapitala v zadevnih družbah, in sicer Jushi Egypt, skupina Jushi Group in China Jushi, v katerih je družba CNBM glavni delničar.

(785) Komisija je pri sledenju sredstvom preučila ne le povečanja vplačanega kapitala, ampak tudi povečanja drugih lastniških instrumentov. Ugotovljena so bila znatna finančna sredstva v obliki presežkov kapitala v vmesnih družbah China Jushi in skupini Jushi Group. V zvezi s prav tema vmesnima družbama je Komisija ugotovila, da so pri nekaterih povečanjih lastniškega kapitala finančna sredstva, prenesena na ti družbi, presegala zneske, ki jih je družba pozneje prijavila kot vplačani kapital. Družba ima tako dostop do teh sredstev brez pričakovane spremembe njenega lastniškega deleža. Ob upoštevanju kapitalskih injekcij prek vplačanega kapitala in zneskov, ugotovljenih v okviru drugih vrst kapitalskih računov, kot je presežek kapitala, je Komisija ugotovila, da bi se lahko več kot 87 % lastniškega kapitala družbe Jushi Egypt pripisalo družbi CNBM. Skupni znesek ugodnosti, ki je bil prejemniku zagotovljen na podlagi tega pristopa, zato znaša 142,8 milijona USD.

(786) Vendar Komisija zaradi omejenega dostopa do podrobnejših informacij ni mogla določiti točnega izvora vseh teh sredstev, zato ni mogla z zadostno verjetnostjo skleniti, da je družba CNBM usmerila in prenesla vse zneske na drugih kapitalskih računih družbe Jushi Egypt.

(787) Zato je Komisija sprejela bolj preudaren pristop in se osredotočila izključno na gibanje zneskov vplačanega kapitala, ki se je ujemalo z verjetnostjo izvora iz družbe CNBM. Natančneje, Komisija je preprosto upoštevala povečanje vplačanega kapitala družbe CNBM v družbo China Jushi od leta 2010 in vzporedno gibanje povečanj kapitala v družbo Jushi Egypt od leta 2012. Na podlagi tega je menila, da je 51 % lastniškega kapitala družbe Jushi Egypt (ali 82,7 milijona USD) zagotovila družba CNBM s finančnim prispevkom, ki ga je prejela od komisije SASAC ali SRF.

(788) Ko je bil določen celotni znesek nepovratnih sredstev, je Komisija v skladu s členoma 6 in 7 osnovne uredbe izračunala ugodnost, ki je bila družbi Jushi Egypt dodeljena v obdobju preiskave. Ugodnost, ki je bila z nepovratnimi sredstvi zagotovljena prek povečanj kapitala, bi bilo treba zaradi obdobja odplačila lastniškega kapitala, ki se ne šteje za osnovna sredstva in se zato zanj običajno uporabljajo določbe o dodelitvi iz člena 7(4) osnovne uredbe, pripisati OP.

(789) Komisija zaradi nesodelovanja družbe CNBM ni imela nobenih dodatnih informacij o posebnem sporazumu s komisijo SASAC ali SRF v zvezi z uporabo nepovratnih sredstev, povezanih z naložbami zasebnega kapitala. V zadevi o pnevmatikah je znesek nepovratnih sredstev amortizirala v sedemletnem obdobju, ker je bilo to v skladu s povprečnim trajanjem naložb SRF in z drugim primerljivim posojilom, vzetim za to transakcijo ([188]). Vendar se je Komisija zaradi nesodelovanja in neobstoja posebnega delničarskega sporazuma v tem primeru odločila, da bo sprejela konservativen pristop in uporabila povprečno življenjsko dobo uporabe sredstev družbe Jushi Egypt, ob predpostavki, da se je financiranje uporabilo za izpolnitev vrzeli v naložbenem projektu v skladu s členom 7(3) v povezavi s členom 7(4) osnovne uredbe, ki določa, da se lahko uporabi drugo obdobje odplačila, če okoliščine to opravičujejo. Na podlagi tega je Komisija uporabila dvanajstletno obdobje odplačila. Na tej podlagi je bil opredeljen 1,65-odstotni znesek subvencije.

(e) Pripombe o podpori naložbam v kapital

(790) Skupina CNBM je po dokončnem razkritju navedla, da Komisija ni dokazala, da je kapital pripisljiv skupini CNBM, in natančneje, da ne izhaja iz dobička družbe China Jushi ali skupine Jushi Group. V zvezi s tem je tudi navedla, da Komisija ni pojasnila, zakaj je skupina CNBM družbi China Jushi vsako leto od leta 2010 zagotovila sredstva, ki so bila le v nekaterih letih prenesena na skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt. Podobno je trdila, da Komisija ni ugotovila, da je podporo naložbam v kapital mogoče pripisati kateremu koli javnemu organu in da zato ne more pomeniti subvencije. Ne nazadnje, skupina CNBM je zahtevala, da mora Komisija, če bo vztrajala pri svojem pristopu, razkriti, zakaj meni, da je podpora naložbam v kapital med skupino CNBM in družbo China Jushi povezana z enako podporo med skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt.

(791) Prvič, Komisija je v zvezi z izvorom sredstev navedla, da družba ni predložila nobenih dodatnih dokazov za utemeljitev trditve. Kljub temu je Komisija dodatno analizirala zaključne račune zadevnih družb, da bi ugotovila, ali je povečanje kapitala izhajalo iz njihovih dobičkov. Izkazalo se je, da nobeno povečanje kapitala ni izhajalo iz dobičkov ali računov zadržanega dobička. Komisija je ne glede na to ugotovila, da bi bilo nekatera povečanja kapitala družbe China Jushi v letih 2012 in 2016 mogoče pripisati kapitalskim rezervam. Vendar družba ni predložila informacij o izvoru sredstev na računih kapitalske rezerve. Pri preiskavi je bilo tudi ugotovljeno, da je ena od družb iz skupine CNBM prejela in rezervirala državne subvencije v okviru računov kapitalskih rezerv. Komisija je zato sklenila, da nerazdeljeni dobiček ali zadržani dobiček ni pripisljiv vir sredstev, ki so se od leta 2012 uporabljala za povečanje kapitala družbe Jushi Egypt.

(792) Drugič, Komisija je v zvezi s trenutkom, ko so bila sredstva prenesena na skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt, navedla, da skupina CNBM ni predložila nobenih dodatnih dokazov za utemeljitev ali pojasnitev časovnega načrtovanja povečanj kapitala. Podobno je navedla, da so povečanja kapitala poleg časovnih zamikov pri prenosih kapitala z ene družbe na drugo odvisna tudi od različnih kapitalskih zahtev v družbi Jushi Egypt, povezanih z naložbami v analiziranem obdobju.

(793) Tretjič, Komisija je v zvezi s tem, ali je izvor sredstev, s katerimi se je povečal kapital, mogoče pripisati javnemu organu, v uvodni izjavi 775 navedla, da tudi če se komisija SASAC in SRF ne bi štela za javna organa, bi se obravnavala kot organa, ki ju je vlada pooblastila za ali jima naložila izvajanje vladnih politik in funkcij v skladu s členom 3(1)(iv) osnovne uredbe

(794) Ne nazadnje, Komisija je v zvezi z razkritjem, da je podpora naložbam v kapital med skupino CNBM in družbo China Jushi povezana z enako podporo med skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt, navedla, da so bile te informacije predložene. V uvodnih izjavah od 758 do 789 so podrobno pojasnjene ugotovitve in metodologija, po kateri se je izračunal znesek subvencije. Podobno je družba v posebnem dokumentu o razkritju prejela popolne informacije o dokazih, ki so na voljo Komisiji, in njeni analizi kapitalske podpore, ki jo je družba CNBM zagotovila družbi China Jushi, skupina Jushi Group pa družbi Jushi Egypt.

(795) Na podlagi vseh navedenih argumentov je Komisija te trditve zavrnila.

([188]) Uvodna izjava 418 uredbe o pnevmatikah.

(796) Skupina CNBM je tudi navedla, da Komisija ni določila zneska ugodnosti in da mora pojasniti, zakaj posamezne zagotovitve lastniškega kapitala niso v skladu z običajno naložbeno prakso.

(797) Komisija je opozorila, da je skupina, odgovorna za zadevo, med preiskavo od družbe CNBM zahtevala dostop do zadevnih informacij. Vendar, kot je pojasnjeno v oddelku 3.2.2, družba CNBM v preiskavi ni sodelovala, zato je morala Komisija ugotovitve v zvezi z njo oblikovati na podlagi razpoložljivih dejstev. Poleg tega je v uvodnih izjavah od 778 do 781 opisano, kako se določi ugodnost. V osnovi je pojasnjeno, da komisija SASAC in SRF pri zagotavljanju financiranja nista upoštevala tržnih načel, ampak sta izvajala zadevne vladne politike. Komisija je zato trditev zavrnila.

(798) Skupina CNBM je tudi trdila, da ni mogoče šteti, da vsa sredstva, ki jih je zagotovila, izhajajo iz javnih organov. Zato Komisija ne more skleniti, da celotna domnevna kapitalska podpora skupine CNBM družbi Jushi China pomeni subvencijo. Na podlagi tega je družba trdila, da ugodnost ne more biti višja od stopnje subvencije, ugotovljene za skupino CNBM na Kitajskem, pomnožene z zneskom kapitalske podpore. Skupina CNBM je tudi navedla, da Komisija ni izračunala ugodnosti, saj ni upoštevala, da je skupina CNBM zagotovila podporo naložbam v kapital v zameno za delnice, torej dividende.

(799) Prvič, Komisija je navedla, da družba ni predložila nobenih dodatnih dokazov za utemeljitev trditve. Podobno opozarja, da družba CNBM v preiskavi ni sodelovala, zato je morala Komisija ugotovitve v zvezi z njo oblikovati na podlagi razpoložljivih dejstev. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da stopnja subvencije, ki je bila za skupino CNBM določena v oddelkih 3.4 in 3.8, temelji na posojilih in nepovratnih sredstvih, navedenih v javno dostopnem revizijskem poročilu skupine CNBM, zato je svoje ugotovitve zelo preudarno omejila le na nekatere subvencije v okviru določenih subvencijskih shem, ki jih je bilo mogoče preprosto opredeliti in ki niso povezane z obravnavano subvencijsko shemo. Zato je bila Komisija kvečjemu pretirano previdna.

(800) Ne nazadnje je Komisija navedla, da preiskava ne obravnava vprašanja, ali so bila sredstva skupine CNBM prenesena v zameno za delnice. Nasprotno je bilo pri preiskavi ugotovljeno, da je vlada skupini CNBM zagotovila finančne prispevke za izvajanje njenih politik in da so bili ti finančni prispevki zagotovljeni v obliki nepovratnih sredstev, ki so se nato uporabila kot kapitalski prispevki za financiranje poslovanja družbe Jushi Egypt.

(801) Na podlagi vseh navedenih argumentov je Komisija trditev zavrnila.

(802) Skupina CNBM je tudi trdila, da Komisija ni upoštevala vrednosti EGP v času, ko je bila zagotovljena podpora naložbam v kapital. EGP je proti koncu leta 2016 močno devalviral, kar je umetno napihnilo ugodnost družbe Jushi Egypt v okviru te sheme. Komisija je priznala, da je EGP leta 2016 močno devalviral. Ugotovila je tudi, da so bila zaporedna povečanja kapitala v računovodskih izkazih družbe Jushi Egypt v OP dejansko evidentirana po preteklih vrednostih menjalnih tečajev. Zato je Komisija na podlagi metodologije, uporabljene v računovodskih izkazih družbe Jushi Egypt, ustrezno prilagodila menjalni tečaj za zagotovitev kapitala.

(803) Ne nazadnje je skupina CNBM navedla, da se ugodnost podpore naložbam v kapital ne bi smela razporediti v določenem obdobju. Trdila je, da ni dokazov, ki bi naložbe v kapital, ki jih je prejela družba Jushi, povezovali s pridobitvijo osnovnih sredstev.

(804) Komisija je navedla, da v podporo trditvi niso bili predloženi dodatni dokazi. Poleg tega je opozorila, da ustanovitev novega proizvodnega obrata vključuje pridobitev osnovnih sredstev. Prav tako so bili pri preiskavi zbrani obsežni dokazi, da je družba Jushi Egypt od ustanovitve pridobila in gradila osnovna sredstva. Komisija je zato trditev zavrnila.

4.4 **Zavarovanje izvoznih kreditov**

(805) V obdobju preiskave je družba Jushi Egypt v okviru sporazuma, ki ga je podpisala družba Jushi China, sklenila tudi zavarovanje izvoznih kreditov z družbo Sinosure, ki je vključevalo tudi izvoz družbe Jushi Egypt. Premija, ki jo je bilo treba plačati za izvoz iz Egipta, se ni razlikovala od premije, zahtevane za izvoz iz LRK.

(806) Kot je navedeno v oddelku 3.5, je družba Sinosure v lasti kitajske vlade, ki izvaja smiseln nadzor in je torej javni organ. V vsakem primeru ji kitajska vlada naloži naloge ali jo pooblasti za njihovo izvajanje. Poleg tega je v oddelku 3.5 že ugotovljeno, da so premije, ki so jih plačali proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken na Kitajskem, temeljile na preferenčnih pogojih. Dejstvo, da se premija, zahtevana za izvoz iz Egipta, ne razlikuje od premije za izvoz s Kitajske, jasno kaže, da družba Sinosure pri določitvi cene zavarovanja izvoznih kreditov ni upoštevala tveganja države in da ugotovitve glede izvoza družbe Jushi China veljajo tudi za družbo Jushi Egypt.

(807) Komisija je zato sklenila, da je bila družba Sinosure javni organ v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO ali da ji je kitajska vlada naložila naloge ali jo pooblastila za njihovo izvajanje. Poleg tega je bila družbi Jushi Egypt zagotovljena ugodnost, saj je bilo zavarovanje zagotovljeno po obrestnih merah, nižjih od najnižje pristojbine, ki je bila potrebna, da bi lahko družba Sinosure krila svoje stroške poslovanja.

(808) Komisija je tudi ugotovila, da so subvencije, zagotovljene v okviru programa zavarovanja izvoza, specifične, saj jih ne bi bilo mogoče pridobiti brez izvoza in so zato odvisne od njega v smislu člena 4(4)(a) osnovne uredbe.

(809) Brez poseganja v ugotovitev, da se proti temu programu lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je Komisija odločila, da tega programa ne bo nadalje ocenila, saj bi bila posledična morebitna ugodnost, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, neznatna.

4.5 **Zagotavljanje blaga za plačilo, ki je nižje od primernega**

4.5.1 *Zagotavljanje električne energije za plačilo, ki je nižje od primernega*

(810) Ugotovljena ni bila nobena ugodnost zagotavljanja električne energije za plačilo, nižje od primernega, saj so cene električne energije v Egiptu določene na nacionalni ravni in proizvajalci izvozniki plačajo običajno ceno za industrijske uporabnike znotraj določenega območja napetosti.

(811) Ugotovljena ni bila nobena ugodnost zagotavljanja plina za plačilo, nižje od primernega. Cene plina so določene glede na posamezne industrijske sektorje, vendar proizvajalci izvozniki spadajo v rezidualno kategorijo industrijskih uporabnikov, za katero ne velja ugodnost najnižje cene. Zato specifičnosti in ugodnosti ni.

4.5.2 *Zagotavljanje zemljišč za plačilo, nižje od primernega*

4.5.2.1 Nakup zemljišča s strani družbe Jushi Egypt

(a) Pravna podlaga

(812) Pravna podlaga za ta program so:

— zakon št. 83/2002 o ekonomskih conah posebne narave (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002),

— odlok predsednika Arabske republike Egipt o zakonu št. 27/2015, ki spreminja nekatere določbe zakona o ekonomskih conah posebne narave, določene v zakonu št. 83/2002 (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 27/2015),

— zakon št. 8/1997 o jamstvih za naložbe in spodbudah (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 8/1997),

— naložbeno pravo, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 72/2017,

— osnutek resolucije predsednika vlade št. (2310) iz leta 2017 o določitvi izvršilnih predpisov o naložbenem pravu, določenem z zakonom št. 72/2017;

(b) Ugotovitve preiskave

(813) V skladu s členom 5 zakona št. 83/2002, kot je bil spremenjen leta 2015, v coni Sueškega prekopa velja, da „je lastništvo zemljišč dodeljeno organu v coni“. Od leta 2015 nakup popolnega lastništva zemljišč pri splošnem organu ni več mogoč. Splošni organ trenutno zagotavlja pravice do užitka zemljišča le egiptovski razvojni družbi Main Development Company (v nadaljnjem besedilu: družba MDC). Družba MDC potem za te pravice zbira ponudbe podrazvijalcev, kot je družba TEDA. Ti podrazvijalci pa oddajajo zemljišče družbam v coni.

(814) Toda ko je družba Jushi Egypt začela graditi svoj obrat leta 2011, je bilo pri egiptovskih organih še vedno mogoče pridobiti popolno lastništvo zemljišč. Družba Jushi Egypt je takrat kupila parcelo družbe TEDA. Družba TEDA pa je to parcelo leta 1998 kupila prek svojega predhodnika, tj. skupnega podjetja Egipta in Kitajske, od upravne enote Suez po zelo nizki ceni (manj kot 1 USD/m^2) in brez postopka zbiranja ponudb. Po prvotnem nakupu leta 1998 je družba TEDA vlagala v osnovno infrastrukturo, da bi nerazvito puščavsko zemljišče pripravila za industrijske projekte.

(815) Komisija je v zvezi s tem ugotavljala, ali sta bila podjetje ECJV in družba TEDA javna organa v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe. Zato je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v teh subjektih. Analizirala je tudi, ali se je nadzor smiselno izvajal.

(816) Komisija je ugotovila, da sta podjetje ECJV in družba TEDA povezana subjekta ter da sta oba v celoti v državni lasti. Kot je navedeno v uvodni izjavi 649, je družba Tianjin TEDA podjetje v državni lasti v okviru tianjinske občinske uprave, ki se je z egiptovsko upravo za sueški prekop, nacionalno banko Egipta in še štirimi egiptovskimi podjetji v državni lasti združila v podjetje ECJV, namenjeno razvoju in oblikovanju ekonomske cone. Kitajska je imela v lasti 10 % delnic podjetja ECJV, Egipt pa 90 % ([189]). Kot je navedeno v uvodni izjavi 651, je družba Tianjin TEDA oktobra 2008 s kitajsko-afriškim razvojnim skladom, tj. odvisno družbo Kitajske razvojne banke, ustanovila skupno podjetje China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba China-Africa TEDA), kot glavno kitajsko naložbeno podjetje v coni za sodelovanje. Družba China-Africa TEDA se je združila s podjetjem ECJV in tako ustvarila novo družbo, tj. družbo TEDA, za spodbujanje razvoja cone SETC v Egiptu. Tokrat je imela Kitajska v lasti 80 % delnic, Egipt (ki ga je zastopalo podjetje ECJV) pa 20 %.

(817) Komisija je nadalje ugotovila obstoj formalnih indicev nadzora države nad navedenima vlagateljema. Ker sta oba subjekta v celoti v državni lasti, imata kitajska in egiptovska vlada uradno popoln nadzor nad njima. Ob odsotnosti informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija ugotovila, da vodstvene delavce in nadzornike v zadevnih subjektih predvidoma imenuje država, ki ji tudi odgovarjajo, kot je to običajno za družbe v državni lasti v teh državah.

(818) Prvotna dodelitev zemljišča podjetju ECJV po nakupni ceni manj kot 1 USD/m^2 v skladu z veljavnim pravnim okvirom je torej zagotovo vključevala finančni prispevek egiptovske vlade ([190]). Poznejši prenos zemljišča med podjetjem ECJV in družbo TEDA je bila dejansko transakcija med povezanima družbama na podlagi transferne cene z istimi akterji na obeh straneh transakcije.

(819) Nazadnje je Komisija v zvezi z zemljiščem, ki ga je družba TEDA prodala družbi Jushi Egypt, ugotovila, da je glavni delničar družbe TEDA, ki ima v lasti 75 % delnic, družba China Africa TEDA Investment Company, ki ima tudi večino sedežev v upravnem odboru družbe TEDA. Končni nadzornik družbe China Africa TEDA Investment Company je Kitajska razvojna banka, ki je bila kot javni organ opredeljena že v uvodni izjavi 257. Poleg tega na podlagi informacij, ki jih je družba TEDA zagotovila v izpolnjenem vprašalniku, poslovna dejavnost družbe China Africa TEDA Investment Company vključuje „naložbe v različne projekte v državi in zunaj nje (tj. Kitajska) […] Ti projekti morajo biti odobreni v skladu z zakonodajo in so lahko odvisni od poslovnih dejavnosti po odobritvi ustreznih služb.“ To besedilo se nanaša na odobritve, ki jih ministrstvo za trgovino ter komisija za nacionalni razvoj in reforme zahtevata za vsako zunanjo naložbo Kitajske, ter kaže, da družba China Africa TEDA Investment Company izvaja industrijske politike kitajske vlade, tako da vlaga v industrijske projekte, ki jih kitajska vlada odobri in spodbuja. Družba TEDA opisuje svojo vizijo in poslanstvo na naslednji način: „Vizija: postati naložbeni in operativni udeleženec mednarodnega industrijskega parka, ki podpira Kitajsko, začenši z Egiptom, ter se spoprijema z Afriko in tudi celim svetom. Misija: spodbujanje kitajskih podjetij pri preboju v tujino in nato spodbujanje njihove internacionalizacije.“ ([191]) Družba TEDA v objavah obsežno omenja tudi pozornost, motivacijo in podporo ministrstva za trgovino in tianjinske občinske uprave pri izvajanju dejavnosti.

([189]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja v kitajsko-egiptovski sueški coni gospodarskega in trgovinskega sodelovanja), 6. avgust 2019 (v nadaljnjem besedilu: poročilo državnega sveta).

([190]) Člen 38(A) zakona št. 83/2002, kot je bil spremenjen leta 2015; člen 20(A) in člen 28 zakona št. 8/1997.

([191]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 4.

(820) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov sklenila, da so subjekti pod državnim nadzorom, ki so družbi Jushi Egypt zagotovili zemljišče, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe. Ukrepe, ki jih je družba TEDA sprejela pod neposrednim nadzorom kitajske vlade ter v kontekstu tesnega sodelovanja med egiptovsko in kitajsko vlado, je dejansko mogoče pripisati egiptovski vladi, kot je že pojasnjeno v oddelku 4.2.3.1, kot del sklopa preferenčne podpore proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken v Egiptu.

(821) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za subjekte pod državnim nadzorom na podlagi dokazov iz uvodnih izjav od 815 do 820 ter dokazov v zvezi s tesnim sodelovanjem med kitajsko in egiptovsko vlado ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe kljub temu štelo, da sta jim kitajska in egiptovska vlada zaupali ali ukazali, naj opravljajo funkcije, ki so navadno v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato v vsakem primeru pripisalo egiptovski vladi.

(822) Po dokončnem razkritju so egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki navedli, da Komisija ne more skleniti, da ravnanje kitajskih javnih ali zasebnih organov, ki jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, pomeni subvencije v skladu z osnovno uredbo, saj tega ravnanja ni mogoče pripisati vladi države porekla ali izvoza.

(823) Vendar, kot je že navedeno v uvodnih izjavah od 816 do 820, Komisija meni, da družba TEDA ni le kitajski javni organ, ampak javni organ pod skupnim nadzorom kitajske in egiptovske vlade, ter da je mogoče ukrepe pod neposrednim nadzorom kitajske vlade pripisati tudi egiptovski vladi zaradi tesnega sodelovanja med tema vladama. Komisija je v zvezi s tem navedla, da delničarji družbe TEDA vključujejo tudi egiptovske javne organe v državni lasti, kot sta egiptovska uprava za sueški prekop in nacionalna banka Egipta, ki sta zastopani v upravnem odboru družbe TEDA. To kaže, da je egiptovska vlada lahko priznala in sprejela ukrepe družbe TEDA. Kot je navedeno v uvodni izjavi 821, je Komisija ne nazadnje menila, da tudi če se družba TEDA ne bi štela za javni organ, ji kitajska in egiptovska vlada zaupata ali ukažeta opravljanje funkcij.

(824) Družba Jushi Egypt je poleg zemljišča, ki ga je pridobila leta 2011, leta 2016 od egiptovske razvojne družbe kupila sosednjo parcelo. To zemljišče je bilo del iste parcele, ki je bila leta 1998 dodeljena skupnemu podjetju Egipta in Kitajske. Komisija je analizirala, ali je egiptovska vlada egiptovski razvojni družbi zaupala ali ukazala, naj družbi Jushi Egypt dodeli zemljišče po preferenčnih pogojih v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(825) Komisija je v zvezi s tem ugotovila, da so pri prodaji družbi Jushi Egypt sodelovali organi cone Sueškega prekopa. Egiptovska razvojna družba je dejansko morala prodati svojo parcelo, ker ni imela dovolj sredstev za razvoj zemljišča v skladu s klavzulami o industrijskem razvoju iz prvotne pogodbe o nakupu z egiptovsko vlado. Notranja korespondenca družbe Jushi Egypt dokazuje, da se je o prodaji parcele pogajala s splošnim organom cone Sueškega prekopa, ki je prodajo tudi odobril. Vodstvo družbe Jushi Egypt je v tej korespondenci tudi ocenilo, da bi egiptovska razvojna družba verjetno iztržila boljšo ceno za svoje zemljišče, če bi ga lahko svobodno ponudila na trgu. To je zlasti pomembno ob upoštevanju dejstva, da je bila parcela egiptovske razvojne družbe poleg parcele, ki je že bila v lasti družbe Jushi Egypt, zato bi lahko ta družba razširila svoje proizvodne dejavnosti na enem mestu. V zvezi s tem člen 3 pogodbe o nakupu določa, da če „splošni organ posebne ekonomske cone Sueškega prekopa ne odobri pogodbe v šestih mesecih, ima pogodbenica B (Jushi Egypt) pravico to obravnavati kot kršitev pogodbe s strani pogodbenice A (razvojna družba), pri čemer se ta pogodba samodejno razveljavi". Poleg tega v skladu s členom 7 „pogodbenica B splošnemu organu posebne ekonomske cone Sueškega prekopa predloži pisno vlogo za vzpostavitev industrijskega projekta v imenu pogodbenice A in pridobi odobritve […]. Splošni organ posebne ekonomske cone Sueškega prekopa se strinja, da bo v imenu pogodbenice B vpisal zemljišče v register, preučil in odobril končno pogodbo o prodaji zemljišča ter v imenu pogodbenice B pri notarju zaprosil za potrdilo o zemljišču."

(826) Družba Jushi Egypt je tudi ponudila poravnavo vseh kazni, ki jih egiptovska razvojna družba ni odplačala splošnemu organu cone Sueškega prekopa. Vendar ji je ta znesek kazni splošni organ pozneje povrnil.

(827) Egiptovska vlada je torej uporabila zasebni organ kot posrednika za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer zasebni organ ni imel druge izbire, kot da proda zemljišče družbi Jushi Egypt, in sicer poceni in pod drugimi pogoji, ki jih je določila egiptovska vlada. Zato je Komisija sklenila, da je država egiptovski razvojni družbi zaupala ali ukazala v smislu prve alinee člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe, naj izvaja vladne politike, določene tudi v sporazumu o sodelovanju, in družbi Jushi Egypt zagotovi zemljišče po preferenčni ceni.

(828) Komisija je egiptovsko vlado pozvala, naj predloži statistične podatke o cenah zemljišč v coni Sueškega prekopa in razpisne postopke v zvezi z nakupnimi transakcijami razvijalcev. Vendar egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih statističnih podatkov ali razpisnih postopkov v zvezi z obravnavanim obdobjem ali transakcijami. Predložila je lahko le informacije o razpisnih postopkih za dodelitev pravice do užitka druge parcele družbi TEDA v letu 2016.

(829) Egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki so po dokončnem razkritju navedli, da je Komisija na podlagi nepravilnih dejstev sklenila, da je egiptovska vlada družbi Wadi Degla zaupala ali ukazala opravljanje funkcij. Natančneje so trdili, da:

— Wadi Degla ni razvojna družba, ampak proizvajalec polietilenskih cevi in fitingov,

— družba Wadi Degla zadevnega zemljišča ni kupila od egiptovske vlade, ampak od egiptovsko-kitajske družbe,

— splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa ni sodeloval pri pogajanjih med družbama Jushi Egypt in Wadi Degla, ampak je le odobril prodajo zemljišča in jo ožigosal,

— notranje razprave med zaposlenimi v družbi Jushi Egypt pojasnjujejo le, zakaj je družba Wadi Degla želela hitro prodati svoje zemljišče. Družba Wadi Degla je želela hitro prodati svoje zemljišče in je bila pripravljena sprejeti nizko ceno, ker zemljišča ni razvila v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi. Ker ni izpolnila svojih obveznosti, ji je egiptovska vlada naložila denarno kazen. Egiptovska vlada je povrnila denarno kazen, ki jo je plačala družba Jushi Egypt, saj je ta družba zemljišče razvila. Ker je družba Jushi Egypt izpolnila svojo pravno obveznost, da razvije zemljišče, razloga za sankcijo ni bilo. Zato je bila prodaja zemljišča družbe Wadi Degla le posledica denarne kazni, ki ji jo je naložila egiptovska vlada, kar ne pomeni, da ji je zaupala ali ukazala opravljanje funkcij.

(830) Kar zadeva prvo alineo, je družba Wadi Degla glede na informacije, ki so Komisiji na voljo na spletišču družbe ([192]), razvijalec nepremičnin s projekti na več lokacijah, tudi v mestu Ain Sokhna, ter ne proizvajalec cevi in fitingov.

(831) Kar zadeva drugo alineo, Komisija ne nasprotuje temu, da je družba Wadi Degla zadevno zemljišče kupila od egiptovsko-kitajske družbe. Vendar je v tem primeru obravnavana druga transakcija, pri kateri je družba Wadi Degla prodala zemljišče družbi Jushi Egypt. Poleg tega, če naj bi se upoštevale vse pretekle transakcije, je treba dodati, da je egiptovsko-kitajska družba najprej kupila zemljišče od egiptovske vlade.

(832) Kar zadeva tretjo in četrto alineo, je Komisija priznala, da je družba Wadi Degla želela prodati svoje zemljišče med drugim zato, ker ga ni razvila v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi. Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi 825, bi lahko družba svoje zemljišče prodala tudi na prostem trgu po boljši ceni. V notranji korespondenci vodstva družbe Jushi Egypt ni le pojasnjeno, zakaj je družba Wadi Degla želela prodati svoje zemljišče, ampak je v njej tudi jasno navedeno, da je splošni organ cone Sueškega prekopa sodeloval pri pogajanjih o prodajnih transakcijah. Natančneje, v tej e-pošti je med drugim navedeno, da je družba Jushi Egypt „dosegla soglasje“ z družbo Wadi Degla in glavnim pravnim svetovalcem cone Sueškega prekopa, da je pogodbo „že odobril predsednik cone Sueškega prekopa“ in da bo cona Sueškega prekopa „pri uradu predsednika vlade vložila poseben zahtevek“ za povračilo denarne kazni. Te trditve so bile zato zavrnjene.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (nazadnje obiskano 2. aprila 2020).

4.5.2.2 Najem stavb s strani družbe Hengshi Egypt

(833) Komisija je tudi ugotovila, da družba Hengshi Egypt najema stavbe od družbe TEDA. Kot je navedeno zgoraj, je družba TEDA zemljišče za te stavbe najprej kupila od povezane družbe, ta pa jo je po preferenčni ceni kupila od egiptovskih organov. Preiskava je pokazala, da čeprav družbi TEDA njene najemne pogodbe prinašajo dobiček, so cene najema, ki jih zaračunava, še vedno nižje od polovice povprečne cene, ki jo zaračunavajo konkurenti v ekonomski coni Sueškega prekopa. Kot je sklenjeno v uvodnih izjavah 820 in 821, Komisija zato meni, da je dajanje stavb družbe TEDA v najem družbi Hengshi Egypt za plačilo, nižje od primernega, mogoče pripisati egiptovski vladi.

(834) Družba Hengshi Egypt je po dokončnem razkritju navedla, da je Komisija uvedla izravnalne ukrepe v zvezi s stavbami, ki jih je družba Nile Group Plastic Industry oddala v najem družbi Hengshi Egypt (dokumenta SN4 in SN6 iz Priloge 2.3, podatki za družbo Hengshi Egypt), ne da bi ugotovila, da je družba Nile Group Plastic Industry javni ali zasebni organ, ki mu je vlada države izvoznice zaupala ali ukazala opravljanje funkcij. Poleg tega je bila cena, ki jo je zahtevala družba Nile Group Plastic Industry, dosledno nižja od cen družbe TEDA.

(835) Transakcije, na katere se družba sklicuje, se dejansko nanašajo na stavbe, ki so v lasti družbe TEDA in ki jih je družba TEDA oddala v najem družbi Nile Group Plastic Industry. Te stavbe je družba Nile Group Plastic Industry začasno, tj. za dva meseca, oddala v podnajem družbi Hengshi Egypt na podlagi prijateljskega sporazuma med družbama. Družba Hengshi Egypt je dejansko prevzela najem stavb, ki jih je družba TEDA najprej oddajala v najem družbi Nile Group Plastic Industry, v prostore pa se je vselila nekoliko pred iztekom najemne pogodbe med družbama Nile Group Plastic Industry in TEDA. Po tem kratkem prehodnem obdobju je družba Hengshi Egypt še naprej najemala iste prostore neposredno od družbe TEDA. Poleg tega je cena najemnine, o kateri sta se dogovorili družbi Nile Group Plastic Industry in Hengshi Egypt, temeljila na ceniku, ki ga je družba TEDA leta 2017 določila za podobne stavbe. Ker se je transakcija nanašala na začasno ureditev, v okviru katere je družba TEDA ostala lastnica stavb, oddanih v najem, in ker so cene najemnine ostale znotraj razpona, ki ga je določila družba TEDA, Komisija ni sprejela trditve družbe v zvezi s tem.

4.5.2.3 Sklep

(836) Ugotovitve preiskave kažejo, da cene za zagotavljanje in pridobivanje zemljišč v coni Sueškega prekopa določajo egiptovski organi in da je oblikovanje cen, ki se uporablja v tej coni, nepregledno. Zemljišče so pod preferenčnimi pogoji dodelili ali oddali v najem javni organi ali zasebni organi, ki jim zaupa ali ukazuje država.

(837) Če egiptovska vlada zagotovi zemljišča za plačilo, ki je nižje od primernega, je treba torej to obravnavati kot subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(iii) in člena 3(2) osnovne uredbe v obliki zagotavljanja blaga, ki družbam prejemnicam prinaša ugodnosti.

(838) Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je zagotavljanje zemljišča družbam v coni SETC za plačilo, ki je nižje od primernega, namenjeno le nekaterim družbam na določenem geografskem območju.

4.5.2.4 Izračun višine subvencije

(839) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna na podlagi ugodnosti za prejemnike, ki je bila ugotovljena v obdobju preiskave. Ugodnost za prejemnike se izračuna z upoštevanjem razlike med zneskom, ki ga je proizvajalec izvoznik dejansko plačal za zemljišče, in zneskom, ki bi moral biti običajno plačan na podlagi referenčne vrednosti, ki temelji na trgu. Izračun ugodnosti nakupa zemljišča s strani družbe Jushi Egypt je opisan v nadaljevanju.

(840) Kot je navedeno v uvodni izjavi 828, egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih informacij ali statističnih podatkov o nakupnih cenah zemljišč. Predložila je le informacije o transakcijah v zvezi s pravico do užitka zemljišč. Odbor strokovnjakov je leta 2016 izvedel vrednotenje nepremičnin, da bi pripravil načrt oblikovanja cen za pravico do užitka zemljišč v coni Sueškega prekopa. Na podlagi te študije je bila določena letna vrednost pravice do užitka zemljišča v širši ekonomski coni Sueškega prekopa. Po drugi strani pa je družba TEDA leta 2016 z družbo MDC podpisala pogodbo o pravici do užitka zemljišča, da bi obstoječo cono SETC razširila še za 6 km^2. Komisija je povprečno letno vrednost pravice do užitka zemljišča v coni Sueškega prekopa pomnožila s trajanjem pogodbe o pravici do užitka zemljišča, sklenjene z družbo TEDA za razširitev cone za 6 km^2. Komisija je menila, da je tako izračunala skupno nakupno vrednost nerazvitega zemljišča za razvojno družbo.

(841) Da bi se upoštevali stroški razvojne družbe za razvoj zemljišča, je Komisija potem na podlagi javno razpoložljivih informacij izračunala stroške naložb družbe TEDA na m^2. Glede na te informacije [193] je bila za razširjeno območje v velikosti 6 km2 predvidena naložba v višini 230 milijonov USD. Dodan je bil tudi dobiček za razvojno družbo.

(842) Dobljena cena za m^2 razvitega zemljišča se je uporabila za območje, ki ga je kupila družba Jushi Egypt, in primerjala z nakupno ceno, ki jo je družba Jushi Egypt dejansko plačala. V izračunu cene parcele, kupljene leta 2011, je bila nakupna cena iz leta 2016 popravljena zaradi inflacije in sprememb v zvezi z BDP. Te spremembe so bile izračunane na podlagi stopenj inflacije in spreminjanja BDP na prebivalca pri sedanjih cenah v USD za Egipt, kot jih je Mednarodni denarni sklad objavil za leto 2016. Za parcelo, kupljeno leta 2016, je bilo označeno, da je treba upoštevati prikladnost geografske lokacije za kupca (poleg obstoječih objektov družbe Jushi Egypt).

(843) V skladu s členom 7(3) osnovne uredbe o dodelitvi zneskov subvencij za sredstva, ki se ne amortizirajo, je bil znesek subvencije dodeljen obdobju preiskave tako, da se je za brezobrestno posojilo uporabila javno razpoložljiva in ustrezna posojilna obrestna mera v Egiptu v obdobju preiskave, kot jo je objavila Svetovna banka [194].

(844) Družba Jushi Egypt je po dokončnem in dodatnem dokončnem razkritju trdila, da je Komisija naredila več napak pri določitvi referenčne vrednosti za prodajo zemljišča, in sicer:

(1) notranja korespondenca v zvezi z nakupom parcele od družbe Wadi Degla kaže, da je družba Jushi Egypt ceno zemljišča ocenila na 1 000 do 1 200 EGP/m^2. Ta cena bi se morala že na začetku upoštevati kot referenčna vrednost;

(2) vrednost pravice do užitka zemljišča med trajanjem te pravice ni primerljiva s popolnim lastništvom zemljišča, saj se pravica do užitka zemljišča po naravi razlikuje od popolnega lastništva;

(3) hipotetično vrednotenje zemljišča, ki ga je izvedel splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa, ni primerljiva referenčna vrednost, saj je to hipotetična cena, po kateri splošni organ za ekonomsko cono Sueškega prekopa ni prodal nobene parcele;

(4) celotna vrednost pravice do užitka parcele ni letna najemnina za to pravico, pomnožena s celotnim trajanjem pravice, ampak letna najemnina za pravico, deljena s povprečno donosnostjo naložb. Razlog za to je, da se bo vrednost začetnega letnega zneska pravice do užitka zemljišča vsako leto zmanjšala zaradi inflacije. Zato mora Komisija letno ceno na kvadratni meter, izraženo v ameriških dolarjih, deliti s povprečnim dobičkom, ki ga družba TEDA pričakuje za zemljišče;

(5) stroški naložb v višini 230 milijonov USD, ki jih je objavila družba TEDA Egypt, vključujejo ceno pravice do užitka zemljišča ter naložbe v gradnjo stanovanjskih območij, območje storitev in tovarne. Parcele, ki jih je kupila družba Jushi Egypt, niso vključevale ničesar od navedenega, saj je družba kupila prazno zemljišče;

(6) Komisija mora pri pretvorbi referenčne vrednosti iz USD v EGP uporabiti menjalni tečaj, ki se je uporabljal v času prodaj.

(845) Kar zadeva prvo alineo, Komisija ni mogla uporabiti cene, ki jo je predlagala skupina CNBM, saj se je nanašala na subjektivno notranjo oceno zadevnega proizvajalca izvoznika in ni bila podprta z nobenimi dokazi na podlagi tržnih parametrov, zato se ni mogla obravnavati kot zanesljiv približek vrednost parcele.

(846) Kar zadeva drugo alineo, Komisija priznava, da se popolno lastništvo razlikuje od pravice do užitka zemljišča, vendar ker egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih informacij ali statističnih podatkov o nakupnih cenah zemljišč, je Komisija menila, da so to najboljše razpoložljive informacije za določitev referenčne vrednosti.

[193] Spletišče „Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province“ (Javna služba za prodor na svetovni trg v okviru ministrstva za trgovino province Guangdong), http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (nazadnje obiskano 2. januarja 2020).

[194] Poročilo Svetovne banke „Doing Business 2020“ (poslovanje leta 2020), Egipt, Arabska republika, glej tudi https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG.

(847) Kar zadeva tretjo alineo, je Komisija opozorila, da je zadevno vrednotenje temeljilo na neodvisni študiji, ki jo je izvedla egiptovska vlada in pri kateri je bila ugotovljena realna vrednost zemljišča, tj. cena, po kateri bi se moralo zemljišče običajno prodati. Dejstvo, da egiptovska vlada parcel dejansko ni prodala po tej ceni, ne vpliva na njihovo realno vrednost.

(848) Kar zadeva četrto alineo, je Komisija štela, da je vrednost pravice do užitka zemljišča po navadi določena kot odstotek tržne vrednosti temeljnega sredstva (tj. vrednost popolnega lastništva), odvisno od trajanja pravice do užitka zemljišča, tj. dlje, kot pravica traja, bliže je njena vrednost vrednosti popolnega lastništva. Ker je popolno lastništvo zemljišča po definiciji časovno neomejeno, bi torej referenčna vrednost, ki jo je Komisija izračunala tako, da je letno vrednost pravice pomnožila s 50 leti, vedno bila nižja od dejanske vrednosti popolnega lastništva. Poleg tega je Komisija navedla, da je bilo treba v konkretnem primeru pogodbe o pravici do užitka zemljišča, ki jo je družba TEDA podpisala leta 2016, celotni znesek pravice plačati kot pavšalni znesek na datum začetka veljavnosti pravice do užitka zemljišča. Ker v praksi dejanskih letnih najemnin ni bilo, je trditev neveljavna.

(849) Kar zadeva peto alineo, je Komisija navedla, da je družba Jushi Egypt res kupila zemljišče, na katerem ni bilo stavb. Vendar je to zemljišče že imelo dostop do vseh potrebnih komunalnih storitev, cest, čiščenja odpadnih voda, javne razsvetljave, varovanja in drugih objektov za storitve, ki jih je zagotavljala družba TEDA. Cene parcele na razvitem območju z dobrimi povezavami ni mogoče primerjati s ceno nepozidane parcele v puščavi. Poleg tega prihodki razvijalcev nepremičnin, kot je družba TEDA, navadno izhajajo iz prodaje zemljišča ter oddajanja v najem stavb in infrastrukture v coni. Če se v tržni ceni zemljišča ne bi upoštevali stroški za razvoj, sploh ne bi bilo spodbude za razvijalce, da zagotovijo naložbe.

(850) Kar zadeva zadnjo alineo, je Komisija navedla, da je ceno leta 2016 prilagodila realnemu gibanju BDP za Egipt od leta 2011. To pomeni, da se je inflacija, ki jo je povzročila devalvacija EGP v primerjavi z USD, že upoštevala v prilagoditvi glede na BDP. Zato bi nadaljnje prilagoditve zaradi sprememb menjalnih tečajev povzročile dvojno štetje.

(851) Trditve družbe so bile na podlagi navedenih argumentov zavrnjene. Vendar je Komisija pri pregledu trditev družbe ugotovila, da je naredila stvarno napako pri obrestni meri, ki jo je uporabila v izračunu ugodnosti. To napako je ustrezno popravila.

(852) Ugodnost najema zemljišča za družbo Hengshi Egypt je bila izračunana na podlagi primerjave povprečne cene najemnine, ki jo glede na študijo trga, ki jo je družba TEDA izvedla leta 2018, zaračunavajo konkurenti v ekonomski coni Sueškega prekopa, s ceno najemnine, ki jo je družba Hengshi Egypt leta 2018 dejansko plačala.

(853) Egiptovska vlada in družba Hengshi Egypt sta po dokončnem in dodatnem dokončnem razkritju trdili, da Komisija ni ugotovila, da je finančni zakup stavb družbi Hengshi Egypt pomenil ugodnost, ker (i) Komisija cen najema, ki jih je družba TEDA zaračunavala družbi Hengshi Egypt, ni primerjala s cenami konkurenta v ekonomski coni Sueškega prekopa, saj je uporabila cene družbe IDG „6th of October“, ki ni v ekonomski coni Sueškega prekopa, ampak zunaj carinskega območja v zahodnem Kairu, (ii) je Komisija oblikovala ugotovitve na podlagi notranje okvirne študije ter ker (iii) Komisija ni ugotovila, da so cene družbe TEDA Egypt ugodnejše od tržnih cen na istem geografskem območju, saj so se druge družbe, ustanovljene v bližini, vendar zunaj cone družbe TEDA, odločile, da kljub nizkim cenam ne bodo najemale od družbe TEDA.

(854) V zvezi s prvo alineo je Komisija navedla, da je družba napačno mislila, da je Komisija referenčno ceno najema določila na podlagi cene družbe IDG „6th of October“. Kot je navedeno v uvodni izjavi 845, je Komisija dejansko uporabila povprečno ceno najema, tj. 88 EGP/m^2, ki jo je glede na študijo trga družbe TEDA leta 2019 zaračunavalo več konkurentov v ekonomski coni Sueškega prekopa. Ta cena je bila nato prilagojena na podlagi 10-odstotnega letnega zvišanja cene, navedenega v isti študiji, da bi se določila cena v obdobju preiskave. Tako izračunana referenčna vrednost v višini 80 EGP/m^2 je slučajno enaka ceni, ki jo je zaračunavala družba IDG „6th of October“, vendar ni temeljila na njej.

(855) Komisija je v zvezi s primerljivostjo konkurentov v študiji z vidika lokacije navedla, da družba IDG glede na njeno spletišče izvaja več projektov na različnih območjih in da eden od projektov res poteka na območju zahodnega Kaira. Izvaja pa tudi projekt v Port Saidu v ekonomski coni Sueškega prekopa. Po drugi strani drug konkurent, ki je vključen v študiji, tj. družba SIDC, 100-odstotno posluje v ekonomski coni Sueškega prekopa ([195]). Nazadnje je Komisija sklenila, da so primerljive vse cene za vse lokacije, vključene v študiji, saj se je sama družba TEDA odločila, da bo svoje najemne pogoje primerjala s temi družbami/projekti. V tem smislu se Komisija ni strinjala z drugim argumentom družbe Hengshi Egypt, tj. da se notranja študija, na podlagi katere je bilo določeno letno zvišanje cen najema, ne bi smela uporabiti pri določitvi referenčne cene. Komisija je navedla, da je naslov poglavja, ki vsebuje primerjavo cen, „študija trga". Družba TEDA je zato menila, da je v njem obravnavana študija trga, na katerem zadevna družba posluje. Poleg tega je družba TEDA v preglednico, ki jo je uporabila Komisija, vključila podatke o oddajanju v najem, kar kaže, da se je sklicevala nase v primerjavi z drugimi konkurenti. Ne nazadnje, družba TEDA je v sklepih navedla, da je eden od pozitivnih razlogov za zvišanje cen za leto 2019 bila „prilagoditev tržnim cenam". Komisija je na podlagi teh dokazov sklenila, da je bila notranja študija z vidika družbe TEDA zanesljiv približek za primerljive cene na trgu in da je zato treba trditev zavrniti.

(856) Komisija je v zvezi s tretjim argumentom, ki sta ga navedli egiptovska vlada in družba Hengshi Egypt, menila, da dejstvo, da se druge družbe v bližini niso odločile za najem od družbe TEDA, ni zanesljiv kazalnik pomanjkanja konkurenčnosti njenih cen najema. Dejansko niso bili predloženi nobeni dodatni dokazi o lastništvu zemljišča, ki so ga uporabljale te družbe (nakup, pravica do užitka zemljišča, najem), ali o temeljnih razlogih za njihovo odločitev o ustanovitvi zunaj cone družbe TEDA. Saint Gobain je na primer družba, ki uporablja velike prostore in izvaja proizvodno dejavnost, za katero bi verjetno bili potrebni večji prostor in posebnosti, ki jih standardne tovarne, ki jih družba TEDA oddaja v najem, ne bi mogle zagotoviti. Komisija želi v zvezi s tem poudariti tudi, da so vsi proizvodni subjekti v coni, ki jo upravlja družba TEDA, v celoti ali delno v lasti kitajskih pravnih ali fizičnih oseb in da si družba TEDA prizadeva spodbujati kitajska podjetja pri preboju v tujino, kot je navedeno v uvodni izjavi 819. Glede na informacije, s katerimi je seznanjena Komisija, nobena od družb v bližini, ki jih je navedla družba Hengshi Egypt, ni v lasti Kitajske.

(857) Nazadnje, družba Hengshi Egypt je ugovarjala temu, da je Komisija enako ceno najema uporabila za tovarne in skladišča ter za pogodbe, sklenjene pred obdobjem preiskave. Komisija opozarja, da je bila v študiji trga, ki jo je izvedla družba TEDA, določena le cena za „tovarne in skladišča" kot celoto. Zato tudi Komisija ni mogla razlikovati med cenami za tovarne in skladišča. Poleg tega je Komisija navedla, da je uporabila cene, ki jih je družba TEDA dejansko zaračunavala v letu 2018. Dejstvo, da družba TEDA za nekatere pogodbe v letu 2018 ni prilagodila svojih cen najema, je v tem smislu nepomembno. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(858) Tako je končni znesek subvencije, ugotovljen v zvezi z zagotavljanjem zemljišča za plačilo, nižje od primernega, znašal 1,93 %.

4.6 **Opuščeni prihodek**

4.6.1 *Ugodnosti pri davku od dohodkov družb*

(a) Pravna podlaga:

— Zakon o davku na dohodek, kot je bil sprejet z zakonom št. 91 iz leta 2005, ter

— odlok ministrstva za naložbe št. 16/2017, ki egiptovskemu računovodskemu standardu št. 13 prilaga dodatek (A) z naslovom „Vplivi sprememb menjalnih tečajev".

(b) Ugotovitve preiskave

(859) Za družbi Jushi in Hengshi Egypt se uporablja običajen 22,5-odstotni egiptovski davek od dohodkov.

(860) Egiptovska vlada je leta 2016 na priporočilo Mednarodnega denarnega sklada sklenila, da bo fiksni devizni tečaj egiptovskega funta (v nadaljnjem besedilu: EGP) spremenila v drseči devizni tečaj. Posledično se je vrednost egiptovskega funta v primerjavi z drugimi pomembnimi valutami, kot sta USD in EUR, v enem mesecu zmanjšala približno za polovico. Egiptovska vlada se je na to nenadno nihanje valute odzvala tako, da je izdala poseben računovodski standard in posebno davčno pravilo za obravnavanje tečajnih razlik. Družbe so tako lahko od svojega obdavčljivega dohodka obsežnejše odštele tečajne razlike zaradi devalvacije EGP.

([195]) Za podrobnejše informacije glej: https://www.idg-egypt.com/ za družbo IDG in https://sidc.com.eg/ za družbo SIDC (nazadnje obiskano 1. aprila 2020).

(861) Čeprav se je ta zakonodaja na splošno uporabljala za vse družbe v Egiptu in je bila namenjena izravnavi negativnih učinkov devalvacije egiptovske valute, je dejansko ustvarila precejšnjo korist za omejeno število družb v Egiptu, tj. družb, ki so izvozno usmerjene in svoje dejavnosti opravljajo skoraj izključno v tujih valutah, kot sta USD ali EUR. Ta kategorija družb zaradi devalvacije EGP ni utrpela nobene dejanske škode, ampak je imela koristi od posebnega računovodskega standarda, ki ga je egiptovska vlada izdala za davčne namene. Posledično se zdi, da družbe, ki poslujejo v tuji valuti, poslujejo z izgubo za davčne namene, čeprav njihov finančni položaj kaže dobiček. Nasprotno so egiptovske družbe, ki poslujejo v EGP, utrpele dejanske izgube, ki so resnično vplivale na njihovo poslovanje, kar je egiptovska vlada obravnavala tako, da je izdala posebno davčno pravilo.

(862) Družbi Jushi in Hengshi Egypt sta imeli od tega ukrepa koristi, saj je preiskava pokazala, da poslujeta skoraj izključno v USD ali EUR in ne izvajata skoraj nobenih transakcij v egiptovskih funtih. Dejansko sta skoraj popolno izvozno usmerjeni, uvažata skoraj vso svojo opremo, njuna posojila in večji del njunih nakupov materialov pa so izraženi v tujih valutah. Zato izgube, ki sta jih družbi Jushi in Hengshi Egypt zabeležili zaradi devalvacije EGP, zlasti zaradi znatnih posojil v tujih valutah, niso dejanske in se uporabljajo le za davčne namene, in sicer za zmanjšanje obdavčljivega dohodka.

(863) Poleg tega naj bi bila davčna olajšava začasni ukrep, ki se uporablja le za transakcije, na katere je vplivala devalvacija. Kljub temu sta družbi Jushi in Hengshi Egypt v obdobju preiskave odšteli znatne zneske od svojega obdavčljivega dohodka v okviru realiziranih in nerealiziranih tečajnih razlik. Zato sta glede na svoji napovedi za odmero davka od dohodkov ustvarili manj dobička ali celo poslovali z izgubo, čeprav sta njuna računovodska izkaza kazala zdravo in trajnostno stopnjo dobička.

(c) Sklep

(864) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov sklenila, da te davčne ugodnosti pomenijo opuščeni prihodek egiptovske vlade v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe in so prinašale ugodnost v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe.

(865) Poleg tega so v skladu s členom 4(2)(c) osnovne uredbe dejansko specifične za proizvajalca izvoznika Jushi in Hengshi Egypt, saj jih uporablja predvsem omejena skupina družb, ki skoraj izključno poslujejo v tujih valutah.

(866) Egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki so po dokončnem razkritju navedli, da posebno davčno pravilo iz leta 2016 za obravnavanje negativnih tečajnih razlik kot davčne izgube, ne more pomeniti subvencije, saj ne zagotavlja ugodnosti in ni specifično. Prvič, ker je bilo to davčno pravilo sprejeto za nadomestitev izgube, ki jo je povzročila vlada, ni zagotovljena nobena ugodnost. Drugič, to davčno obravnavo so lahko uporabili vsi subjekti, na katere je izguba, ki jo je povzročila vlada, vplivala podobno, zato se ta shema ne more šteti za specifično.

(867) Komisija je v uvodni izjavi 861 priznala, da se je ta zakonodaja na splošno uporabljala za vse družbe v Egiptu in je bila namenjena izravnavi negativnih učinkov devalvacije egiptovske valute. Vendar je Komisija tudi navedla, da so družbe, ki so predvsem izvozno usmerjene in skoraj v celoti poslujejo v tuji valuti, kot je USD ali EUR, imele od te zakonodaje nesorazmerne koristi. Te družbe zaradi devalvacije EGP v bistvu niso utrpele nobene večje dejanske škode, saj so negativne tečajne razlike, ki so jih utrpele v okviru svojih nakupov/obveznosti v USD, lahko izravnale s pozitivnimi tečajnimi razlikami pri svojih prodajah v USD. Zakonodaja je namesto izravnave izgube, ki jo je povzročila vlada, ustvarila davčno ugodnost, ki se je uporabljala posebej za to vrsto družb. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(d) Izračun višine subvencije

(868) Ugodnost za proizvajalca izvoznika je bila določena na podlagi informacij iz napovedi za odmero dohodnine za leto 2018. Najprej je bil določen znesek, ki se je v skladu z navedeno določbo odštel od obdavčljivega dohodka. Nato se je za ta odšteti znesek uporabila splošno veljavna 22,5-odstotna stopnja davka. Nazadnje je bil ta znesek izražen kot delež skupnih prihodkov proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave.

(869) Višina subvencije, ugotovljena za ta davčni program, je 1,43 %.

4.6.2 *Oprostitve plačila DDV in znižanja uvoznih tarif za uvoženo opremo*

(870) Ta program zagotavlja oprostitev plačila DDV in uvoznih tarif za uvoz opreme, ki se uporablja v proizvodnem postopku družb v coni Sueškega prekopa.

(a) Pravna podlaga

(871) Pravna podlaga za ta program so:

— zakon št. 83/2002 o ekonomskih conah posebne narave (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002),

— odlok predsednika Arabske republike Egipt o zakonu št. 27/2015, ki spreminja nekatere določbe zakona o ekonomskih conah posebne narave, določene v zakonu št. 83/2002 (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 27/2015),

— naložbeno pravo, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 72/2017,

— osnutek resolucije predsednika vlade št. (2310) iz leta 2017 o določitvi izvršilnih predpisov o naložbenem pravu, določenem z zakonom št. 72/2017,

— pravo na področju DDV, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 67/2016,

— izvršilni predpisi o pravu na področju DDV, odlok ministrstva za finance št. 66/2017.

(b) Ugotovitve preiskave

(872) V skladu s členom 22 zakona št. 83/2002, kot je bil spremenjen z zakonom št. 27/2015, je cona Sueškega prekopa na podlagi odloka, ki ga je izdal finančni minister, del ločenega carinskega območja. To ločeno carinsko območje deluje pod nadzorom vrhovnega carinskega odbora, ki ga je vzpostavil predsednik splošnega organa cone.

(873) Poleg tega so uvožena oprema, orodja ali naprave v skladu s členom 42 zakona št. 83/2002 oproščeni plačila davkov in dajatev, če so namenjeni proizvodnji blaga ali storitvam za dejavnost, ki je dovoljena v coni Sueškega prekopa. Po drugi strani je treba plačati vse davke in dajatve za katere koli izdelke, dane na domači trg zunaj cone Sueškega prekopa, saj ta cona ni samo cona izvoza.

(874) Glede na zadevne zakone družbe zunaj cone Sueškega prekopa plačujejo uvozni DDV vnaprej, pri čemer se ta DDV izravna z DDV za domačo prodajo ali povrne ob izvozu končnega blaga, če je to ustrezno. DDV se zadrži za družbe v coni Sueškega prekopa, zato se v skladu s pismom o soglasju v zvezi s tem med ministrstvom za finance in splošnim organom cone Sueškega prekopa najprej ne zaračuna.

(875) Komisija je ugotovila, da so bili DDV in uvozne dajatve za uvoženo opremo dejansko zadržani za vzorčene družbe od leta 2017 in v celotnem obdobju preiskave. Pred letom 2017 so družbe dejansko plačevale uvozne dajatve in DDV/splošni prodajni davek za uvoženo opremo, saj še niso sprejele ureditve cone Sueškega prekopa. Vendar so se družbe leta 2017 lahko vključile v davčno in upravno ureditev cone Sueškega prekopa, proizvajalci izvozniki pa so tako imeli koristi od preferenčne davčne obravnave v coni, vključno z oprostitvijo plačila DDV in tarifno oprostitvijo.

(876) Splošno pravilo v Egiptu je, da bi morale družbe, ki kupujejo stroje, za katere se uporablja 5-odstotna stopnja DDV, zneske odbiti od prihodnjih plačil ([196]). Vendar če je kreditni saldo zadržan več kot šest zaporednih davčnih obdobij (mesecev), tako kot pri družbah, ki se izrazito ukvarjajo z izvozom in ki vstopnega DDV ne morejo izravnati kot odbitek od prihodnjih plačil, registrirana oseba vloži pisni zahtevek, na katerem je naveden znesek kreditnega salda. Egiptovski davčni organ mora preveriti pravilnost salda in vračilo zagotoviti v 45 dneh od datuma vložitve zahtevka.

([196]) Člen 22 zakona 67 iz leta 2016.

(877) Vendar je bilo pri preiskavi ugotovljeno, da egiptovska vlada v praksi ne povrne vnaprej plačanega DDV, zato davek pomeni dejanski strošek za zadevne družbe. Analiza dobropisov splošnega prodajnega davka/DDV družbe Jushi Egypt, navedenega v letnih poročilih v obdobju 2016–2018, je pokazala, da so bili zneski, ki jih je egiptovska vlada dolgovala družbi Jushi Egypt, po več letih še vedno neporavnani ([197]), družba Jushi Egypt pa potrdila, da vračila ne pričakuje ([198]). Družba Hengshi Egypt je vložila zahtevek za vračilo DDV/splošnega prodajnega davka za opremo in materiale. Nazadnje je prejela vračilo za opremo, ki jo je kupila tudi tri leta prej, vendar vrnjeni zneski niso ustrezali zahtevanim zneskom in predložena niso bila nobena pojasnila v zvezi s tem, zakaj je bil davek za nekatero opremo vrnjen, za drugo pa ne. To kaže, da egiptovska vlada vrne DDV v najboljšem primeru z veliko zamudo, v vsakem primeru pa je vračilo samovoljno in nepregledno.

(878) Upoštevati je treba tudi, da se bo oprema, ki se uporablja v proizvodnji izdelkov, vključno z izdelkom v preiskavi, v njeni celotni življenjski dobi najverjetneje uporabljala na ozemlju Egipta, ne da bi se ponovno izvozila ali prodala doma, zato za oprostitev plačila carinskih dajatev in DDV na nakup te opreme ni nobenega razloga, razen zagotavljanja ugodnosti družbam v coni Sueškega prekopa. Zato to pomeni opuščeni prihodek v obliki carinskih dajatev in DDV, ki se ne plačajo brez kakršne koli utemeljitve, saj se zadevna oprema uporablja za lokalno proizvodnjo izdelka v preiskavi, za katero se carinske dajatve in DDV po navadi zaračunajo proizvajalcem zunaj cone Sueškega prekopa.

(879) Ker so proizvajalci izvozniki od leta 2017 v okviru pravne ureditve cone Sueškega prekopa deležni preferenčne obravnave, so imeli koristi od dejanske oprostitve plačila DDV na uvoz strojev. Ta oprostitev pomeni opuščeni prihodek, ker kot je navedeno v predhodnih odstavkih, čeprav bi bilo treba davek sčasoma vrniti, v bistvu ni nobenega dokaza, da je egiptovska vlada družbi Jushi Egypt v preteklosti vrnila DDV, ki ga je plačala za stroje. Razpoložljivi dokazi so dejansko pokazali, da družba Jushi Egypt ni prejemala teh povračil, ko je imela sedež zunaj cone.

(880) Družbe s sedežem v coni Sueškega prekopa, ki jim ni treba vnaprej plačati DDV, so dejansko oproščene plačila DDV, zaradi česar nimajo dejanskih stroškov, poleg tega pa se izognejo upravnemu bremenu v zvezi z vložitvijo zahtevka za vračilo DDV ali izravnavo dobropisov DDV. Enak sklep še jasneje velja za oprostitev plačila uvoznih tarif za uvoz opreme.

(881) Po končnem razkritju so egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki načeli različna vprašanja. Prvič, sedanji opuščeni prihodek v zvezi z davčno obravnavo, ki se uporablja za družbi Jushi Egypt in Hengshi Egypt v ekonomski coni Sueškega prekopa, ni posledica tega, da ti družbi v preteklosti (ko nista bili v coni ekonomski coni Sueškega prekopa) nista vedno pravočasno prejeli vračila DDV od egiptovske vlade.

(882) Drugič, Komisija je primerjala sporno davčno obravnavo s hipotetično davčno obravnavo, ekstrapolirano iz položaja družb Jushi Egypt in Hengshi Egypt, preden sta vstopili v ekonomsko cono Sueškega prekopa, namesto da bi sporno davčno obravnavo primerjala z egiptovskimi pravili o DDV, kar zadeva uvoz opreme in surovin.

(883) Tretjič, Komisija med preveritvenim obiskom egiptovski vladi ni postavila nobenega vprašanja ali razpravljala z njo o upravljanju DDV v Egiptu.

(884) Četrtič, egiptovska vlada je spomnila, da člen 27 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih določa posebno in različno obravnavo držav v razvoju, ki so članice STO. Tako Komisija ne bi smela kaznovati egiptovske vlade, ker ni vedno imela sredstev za pravočasno vračilo dolgovanega zneska dobropisa DDV.

(885) Petič, Komisija je sama priznala, da sta družbi Jushi Egypt in Hengshi Egypt od egiptovske vlade na koncu prejeli del DDV, plačan pred pridružitvijo ekonomski coni Sueškega prekopa. Zato celotni znesek DDV, ki se navadno plačuje, ni mogel pomeniti ugodnosti. Poleg tega bi bil celotni znesek DDV, ki se navadno plačuje, delno izravnan z višjim DDV, ki ga prejema družba Jushi Egypt, ker se njen kreditni saldo DDV zdaj znižuje. Nazadnje, egiptovska vlada je v začetku leta 2020 poravnala dolgovane zneske za DDV na uvoz družbe Jushi Egypt za obdobje 2017–2018 in jih izravnala z dobropisom DDV družbe Jushi Egypt. Zato ugodnosti ne obstajajo več.

([197]) Večina DDV/drugih neposrednih davčnih terjatev, sporočenih v letnih poročilih v obdobju 2016–2018, se dejansko nanaša na tuje nakupe v okviru ureditve 10-odstotnega splošnega prodajnega davka, ki se je uporabljala do julija 2016.

([198]) V poročilu Svetovne banke „Doing Business in Egypt 2020“ (Poslovanje v Egiptu leta 2020) je Egipt v davčnih zadevah med 190 državami uvrščen na 156. mesto.

(886) Šestič, dobropis DDV, ki so ga obračunali proizvajalci izvozniki, se je nanašal na DDV za stroje in ne za surovine. Zaradi velike začetne naložbe za osnovna sredstva jim egiptovska vlada ni mogla pravočasno v celoti vrniti DDV, obračunanega na stroje. Vendar to ni veljalo za surovine, zato oprostitve plačila DDV na surovine niso pomenile subvencije.

(887) Nazadnje, ker je Komisija pravilno menila, da se za surovine za izvožene izdelke ne bi smele plačevati uvozne dajatve, bi morala enako utemeljitev uporabiti v zvezi z DDV na surovine za izvožene izdelke. Iz tega sledi, da mora Komisija, da bi izračunala ugodnost, dodeliti znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati v obdobju preiskave, količinam materialov, uporabljenim za proizvodnjo blaga, prodanega samo na domačem trgu.

(888) Komisija želi v odgovor na te trditve pojasniti, da njen cilj ni kaznovati egiptovske vlade zaradi pomanjkanja sredstev ali kritizirati sistem DDV v Egiptu kot tak. Hkrati je Komisija opozorila, da člen 27 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih nima pomembne vloge pri trditvi egiptovske vlade v zvezi s tem. Najpomembnejša določba, ki se uporablja v postopkih v zvezi z izravnalnimi dajatvami, je člen 27(10), ki obravnava le nekatere prage *de minimis*, medtem ko druge določbe člena 27 večinoma obravnavajo izvozne subvencije držav v razvoju. V tem primeru se egiptovska vlada sklicuje na člen 27, da bi upravičila neizplačila dobropisov DDV davčnim zavezancem, za katere ta določba ni relevantna.

(889) Kar zadeva trditev v zvezi z zahtevami za informacije o sistemu DDV, je Komisija zahtevala informacije o delovanju sistema DDV v Egiptu od začetka preiskave, in sicer na podlagi vprašalnika in med postopkom dopolnitve. Poleg tega so bila med preveritvenim obiskom zastavljena splošna vprašanja o znesku davkov, pobranih od proizvajalcev izvoznikov. Zato se je Komisiji zdelo, da je med preiskavo prejela zadostne informacije o okviru DDV kot takem.

(890) Vendar pa je opozorila, da je davčna obravnava drugačna za družbe v coni Sueškega prekopa. Dejansko družbam v coni Sueškega prekopa ni treba plačevati DDV vnaprej („scenarij 1“). V nasprotju s tem pa morajo primerljivo bolje situirani davčni zavezanci, tj. družbe zunaj cone Sueškega prekopa, plačevati DDV vnaprej („scenarij 2“). To, ali je treba ta DDV sčasoma plačati ali vrniti, v tem trenutku ni relevantno. Pomembno je, da egiptovska vlada v scenariju 1 najprej ne bo pobrala prihodkov, medtem ko jih v vseh primerih v scenariju 2 bo.

(891) V skladu z ustreznim normativnim okvirom v Egiptu, veljavnim na datum poravnave, bi končni znesek poravnave v scenariju 1 morale plačati družbe, v scenariju 2 pa bi se del prihodkov, ki jih pobere egiptovska vlada, vrnil družbam (če je treba DDV vrniti). Če bi bil ta postopek poravnave hiter in zanesljiv, bi bila ugodnost iz scenarija 1, tj. da ni potrebno vnaprejšnje plačilo, enaka finančni ugodnosti za celoten čas, potreben za vračilo. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da je zakonski rok za tako poravnavo šest mesecev od datuma nastanka dobropisa, kot je navedeno že v uvodni izjavi 876.

(892) Vendar je ugotovila, da sta se praksi poravnava in z njo povezano vračilo za družbe, ki v Egiptu poslujejo po scenariju 2, v najboljšem primeru izvedla z zelo velikimi zamudami in da so bila merila za pridobitev vračila nejasna. Komisija je v zvezi s tem navedla, da egiptovska vlada ni izpodbijala tega dejstva kot takega. Finančna ugodnost za družbe v coni Sueškega prekopa tako izhaja iz dejstva, da egiptovska vlada sploh ne pobere prihodkov iz DDV od vseh družb v coni Sueškega prekopa do končne poravnave, katere datum je negotov (scenarij 1), v nasprotju z družbami zunaj cone Sueškega prekopa, pri katerih se prihodki poberejo takoj in povrnejo veliko pozneje, datum vračila pa je negotov (scenarij 2). Zato imajo družbe v coni Sueškega prekopa korist od preferencialne obravnave DDV v primerjavi z družbami zunaj cone Sueškega prekopa. Znesek, ki ga egiptovska vlada ne pobere od družb v coni Sueškega prekopa, je enak opuščenemu ali neizterjanemu prihodku v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe.

(893) Za dodatno ponazoritev tega je Komisija poleg ustreznega okvira DDV v Egiptu preučila tudi položaj proizvajalcev izvoznikov pred pridružitvijo coni in po njej. Dejansko je bil njihov položaj pred pridružitvijo coni Sueškega prekopa primerljiv z družbami zunaj cone v obdobju preiskave v skladu s scenarijem 2. V zvezi s tem egiptovska vlada ni oporekala dejstvu, da je družba Jushi Egypt akumulirala zelo visok znesek dobropisa DDV, preden se je pridružila coni Sueškega prekopa, in da egiptovska vlada tega dobropisa ni mogla povrniti. Dobropis DDV družbe Jushi Egypt, ki je bil ustvarjen, preden se je pridružila coni Sueškega prekopa, tako kaže, da stanje, opisano v prejšnji uvodni izjavi, ustreza resničnosti, kar zadeva družbe zunaj cone Sueškega prekopa v OP.

(894) V zvezi s peto točko, ki so jo izpostavili egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki, namembna država blaga, za katero se obračuna DDV, in dejstvo, da bi lahko družba Jushi Egypt sčasoma izravnala nekaj obveznosti iz DDV s prvotnim dobropisom DDV, ne spreminjata ugotovitev Komisije, saj ne vplivata na prvotno razliko v obravnavi med družbami v coni in zunaj nje, poleg tega pa te izravnave v nobenem primeru niso povezane s proaktivnim povračilom egiptovske vlade, ampak z zavezanostjo teh družb k plačilu DDV.

(895) Hkrati je Komisija tudi priznala, da je eden od dveh proizvajalcev izvoznikov enkrat prejel vračilo davka v zvezi z nekaterimi njegovimi nakupi opreme, čeprav zunaj OP in z večletno zamudo. Poleg tega je bila Komisija seznanjena, da je bil novi zakon o DDV v Egiptu sprejet tik pred obdobjem preiskave in da izvedbena zakonodaja v obdobju preiskave še ni bila v celoti vzpostavljena. Glede te prehodne faze je Komisija razumela trditev egiptovske vlade, da se lahko obdobje poravnave za vračila DDV precej zavleče, ker je Egipt država v razvoju s premajhnim številom upravnih uslužbencev, pristojnih za novi sistem, z možnimi proračunskimi primanjkljaji, ki otežujejo izvedbo vračil DDV v predpisanih rokih. Zato se je Komisija, ob upoštevanju teh izjemnih in, upajmo, začasnih okoliščin v Egiptu, odločila, da bo pri izračunu ugodnosti zaradi oprostitve plačila DDV upoštevala samo finančno ugodnost za proizvajalce izvoznike. Metodologija izračunavanja za izračun ugodnosti, kot je opisana v uvodni izjavi 899, je bila ustrezno prilagojena.

(896) Glede šeste točke je Komisija opozorila, da čeprav je družba Hengshi Egypt v določenem trenutku prejela vračilo DDV, ki ga je vnaprej plačala za stroje, nikoli ni prejela nobenega vračila DDV, plačanega na materiale, čeprav je zanj zaprosila. Ugotovitve glede DDV na stroje se zato *a fortiori* uporabljajo za DDV na materiale. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(c) Sklep

(897) Komisija je ob upoštevanju navedenega sklenila, da ta program zagotavlja finančne prispevke v obliki opuščenega prihodka egiptovske vlade v smislu člena 3(1)(a)(ii), saj so upravičene družbe oproščene plačila DDV in/ali tarif, ki bi sicer zapadle v plačilo. Ugodnost v smislu člena 3(2) osnovne uredbe prinaša tudi družbam prejemnicam, saj so v boljšem finančnem položaju, kot bi bile ob odsotnosti sheme. Pravzaprav bi brez te sheme ob uvozu opreme plačale DDV in uvozne tarife.

(898) Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj se v Egiptu ne uporablja splošno, ampak le za družbe s sedežem v ekonomskih conah posebne narave, kot je cona Sueškega prekopa. Zakonodaja, v skladu s katero deluje organ, ki dodeljuje subvencije, omejuje njegov dostop do družb v coni Sueškega prekopa.

(d) Izračun višine subvencije

(899) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna na podlagi ugodnosti za prejemnike, ki je bila ugotovljena v obdobju preiskave. Kot ugodnost za prejemnike se šteje:

(1) znesek oprostitev plačila carinskih dajatev za uvoženo opremo. Da bi se zagotovilo, da znesek, proti kateremu se lahko izvedejo izravnalni ukrepi, zajema le obdobje preiskave, se je prejeta ugodnost postopoma amortizirala v življenjski dobi uporabe opreme v skladu z običajnimi računovodskimi postopki družbe, razen za eno kategorijo sredstev, za katero je bilo obdobje amortizacije prilagojeno, tako da bi bolje izražalo dejansko življenjsko dobo, kot so jo preverile službe Komisije.

(2) Kar zadeva opuščeni prihodek v obliki dejanske oprostitve plačila DDV, je bila ugodnost prvotno izračunana na podlagi celotnega zneska DDV, ki se v obdobju preiskave ni plačeval za nakup uvožene opreme (v OP), čeprav ga je po navadi treba plačati. Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi 895, se je Komisija na podlagi pripombe h končnemu razkritju odločila, da bo pri izračunu ugodnosti zaradi oprostitve plačila DDV upoštevala samo finančno ugodnost za proizvajalce izvoznike. Metodologija izračunavanja za izračun ugodnosti je bila ustrezno prilagojena. Zato se je finančna ugodnost zaradi zadržanega DDV štela za enako povprečni obrestni meri za pologe v Egiptu v OP (12,32 %), ki se je uporabila za zneske DDV, zadržane za blago, kupljeno od leta 2017.

(900) Po dokončnem razkritju je družba Jushi Egypt navedla, da je Komisija uporabila 5-odstotno carinsko dajatev na uvoz puš leta 2018, čeprav je zanje leta 2018 veljala 2-odstotna stopnja dajatev. Družba je tudi trdila, da bi morala Komisija dodeliti DDV na uvoz strojev na podlagi amortizacije v obdobju preiskave v skladu s členom 7.3 osnovne uredbe. Komisija je sprejela te trditve in ustrezno prilagodila izračun zneska subvencije.

(901) Znesek subvencije, določen v zvezi s to vrsto subvencij v obdobju preiskave za proizvajalce izvoznike, je znašal 0,13 %.

4.6.3 *Oprostitve plačila DDV in znižanja uvoznih tarif za uvožene materiale*

(902) V skladu z zakonom št. 83/2002 lahko subjekti, ki poslujejo v posebni ekonomski coni, uvažajo surovine, ne da bi plačali carinske dajatve, prometne davke ali katere koli druge davke ali dajatve, ki bi jih bilo sicer treba plačati, če se ti uvoženi izdelki znova izvozijo kot taki ali predelajo v izdelek na koncu proizvodne verige, ki se nato izvozi.

(a) Pravna podlaga

(903) Pravna podlaga za ta program so:

— zakon št. 83/2002 o ekonomskih conah posebne narave (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002),

— uredba predsednika vlade št. 1625 iz leta 2002 o določitvi izvršilnih predpisov o pravu ekonomskih con posebne narave,

— odlok predsednika Arabske republike Egipt o zakonu št. 27/2015, ki spreminja nekatere določbe zakona o ekonomskih conah posebne narave, določene v zakonu št. 83/2002 (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 27/2015),

— naložbeno pravo, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 72/2017,

— osnutek resolucije predsednika vlade št. (2310) iz leta 2017 o določitvi izvršilnih predpisov o naložbenem pravu, določenem z zakonom št. 72/2017,

— pravo na področju DDV, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 67/2016,

— izvršilni predpisi o pravu na področju DDV, odlok ministrstva za finance št. 66/2017.

(b) Ugotovitve preiskave

(904) Kot je navedeno v uvodni izjavi 872, je cona Sueškega prekopa del ločenega carinskega območja. V skladu s členom 42 zakona št. 83/2002 so uvožene surovine, blago, rezervni deli in kakršen koli drug material ali sestavni deli, uvoženi iz tujine, oproščeni plačila davkov in dajatev, če so namenjeni proizvodnji blaga ali storitvam za dejavnost, ki je dovoljena v coni Sueškega prekopa. Po drugi strani pa je treba plačati vse davke in dajatve za katere koli izdelke, dane na domači trg zunaj cone Sueškega prekopa.

(905) Komisija je med preiskavo ugotovila, da sta bila v skladu z določbami navedenega člena zakona št. 83/2002 oba proizvajalca izvoznika oproščena plačila DDV in uvoznih dajatev na uvoz vhodnih materialov, ki se uporabljajo v proizvodnji končnega blaga za izvoz (in zlasti zadevnega izdelka).

(906) Kar zadeva oprostitev plačila uvoznih dajatev, je taka ureditev skladna s shemo povračila dajatev, kot je opisana v Prilogi I(i) osnovne uredbe. V skladu s točko (i) Priloge I lahko nadomestni sistemi povračila pomenijo izvozno subvencijo, če privedejo do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene vhodne materiale, za katere se zahteva povračilo.

(907) Da bi Komisija ugotovila, ali je obstajal tak presežni odpust, je v skladu s točko II Priloge III osnovne uredbe od egiptovske vlade zahtevala splošne dodatne informacije o sistemu za povračilo dajatev ter podrobnejše informacije o obstoju in učinkoviti uporabi spremljevalnih postopkov spremljanja in preverjanja.

(908) Na podlagi prvotno prejetih informacij se je zdelo, da je egiptovska vlada vzpostavila zakonodajni okvir za spremljanje sistema za povračilo dajatev, po potrebi tudi povračila plačanih uvoznih dajatev. Vendar je bilo med preveritvenimi obiski pri proizvajalcih izvoznikih ugotovljeno, da se ta okvir ne uporablja učinkovito v praksi. Nobeden od proizvajalcev izvoznikov ni plačal uvoznih dajatev ali DDV za noben nakup materialov v obdobju preiskave, ne glede na to, ali so se uporabili za domačo prodajo ali izvoz blaga. Običajno je treba na blokiran račun carinskih organov položiti denar za periodično plačevanje dajatev. Vendar v obdobju preiskave ni bil opravljen noben polog in organi niso pobrali nobenih zneskov.

(909) Po obdobju preiskave je družba Jushi Egypt egiptovskim organom nakazala majhen znesek, s katerim naj bi pokrila presežni odpust za domačo prodajo. Vendar niso bili predloženi nobeni dokazi, da je bilo to plačilo dejansko namenjeno pokritju presežnega odpusta za domačo prodajo ali povezano z domačo prodajo v obdobju preiskave. Zagotovljeni pa so bili dokazi, da so bile družbi Jushi Egypt povrnjene uvozne dajatve, plačane v prejšnjih obdobjih, preden ji je bilo oproščeno plačilo teh dajatev.

(910) Komisija je po nadaljnji razpravi z egiptovsko vlado prejela dodatne informacije, ki so pokazale, da se je okvir spremljanja in preverjanja za pobiranje carinskih dajatev v coni Sueškega prekopa v obdobju preiskave še vedno vzpostavljal. Odbor za prilagoditev neporavnanega zneska uvoznih dajatev je bil na primer ustanovljen šele leta 2019 na podlagi odloka vodje carinskih organov št. 158, odbor za carinski pregled se je leta 2019 še vedno ustanavljal, izvršilni postopki pa še niso bili izdani. Zato je Komisija sklenila, da ni vzpostavljen učinkovit in ustrezen sistem za povračilo dajatev.

(911) Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 876, DDV na uvoženo blago v coni Sueškega prekopa ni plačan vnaprej, ampak je zadržan. Davčni organi imajo le pravico zahtevati naknadno vračilo DDV.

(912) Pri preiskavi je bilo ugotovljeno tudi, da je bila za nekatere surovine, ki jih je družba Jushi Egypt kupila pri dobaviteljih s sedežem v Egiptu in uporabila v proizvodnem procesu, zaračunana splošna stopnja DDV, ne glede na to, da je imela družba sedež v posebni coni, v kateri DDV običajno ni treba plačati. Na podlagi teh transakcij je bil družbi Jushi Egypt izstavljen dobropis DDV. Nasprotno za prodajo surovin med družbami v posebni coni ni bil zaračunan domači DDV, ne glede na to, ali naj bi se blago, proizvedeno iz teh surovin, izvozilo ali prodalo na domačem trgu.

(913) Vsi ti elementi kažejo, da ta posebna cona ni klasična cona izvozne proizvodnje in je tudi drugačna od drugih posebnih prostih con v Egiptu, ampak edinstvena in hibridna posebna cona z več specifičnimi značilnostmi, zaradi katerih se razlikuje od drugih con. Zdi se, da se veljavni zakoni in drugi predpisi v coni v praksi ne uporabljajo, zato je Komisija oblikovala ugotovitve glede na svoje razumevanje, kako dejavnosti v coni potekajo v praksi.

(914) Pomembno je tudi, da je cona zaradi odsotnosti upravnih organov, pristojnih za upravo, spremljanje in izvrševanje davčnega sistema ter katerih koli davčnih obveznosti, povezanih s posebnim davčnim sistemom, ki se uporablja v coni, edinstveno območje, na katerem se lahko družbe, ki so tam ustanovljene, popolnoma svobodno odločajo, ali bodo davčna pravila upoštevale ali ne, brez kakršnih koli možnih posledic. Komisija je zato ob upoštevanju posebnih okoliščin te cone in razpoložljivih informacij sklenila, da bo oprostitve plačila DDV za uvožene surovine obravnavala kot dejansko oprostitev plačila tega DDV, ne glede na to, ali so surovine pozneje uporabljene v končnih izdelkih, ki so izvoženi ali prodani na domačem trgu.

(c) Sklep

(915) Komisija je zato sklenila, da se sistem egiptovske vlade za spremljanje povračila dajatev ni uporabljal učinkovito ter se ne more opredeliti kot tak iz vseh razlogov, pojasnjenih v prejšnjem oddelku in povzetih v uvodni izjavi 913. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 908 do 914, je preiskava pravzaprav pokazala, da egiptovska vlada sploh ni ustanovila organa, odgovornega za uveljavljanje in izvrševanje katere koli davčne obveznosti za subjekte v coni, vključno s carinskimi dajatvami in DDV, ki ga je treba plačati za uvožene materiale.

(916) Poleg tega je Komisija sklenila, da je domnevni sistem za povračilo dajatev za surovine, uporabljene pri končnem blagu za izvoz, pripeljal do opuščenega prihodka, ki pomeni subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe, saj vodi do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene surovine, za katere se zahteva povračilo. Egiptovska vlada prav tako ni podrobneje preučila zadevnih transakcij.

(917) Ti presežni odpusti so tudi specifični v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj se v Egiptu ne uporabljajo splošno, ampak le za družbe s sedežem v coni Sueškega prekopa.

(918) Poleg tega dejanska oprostitev plačila DDV za uvožene materiale zagotavlja finančne prispevke v obliki opuščenega prihodka egiptovske vlade v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe, saj so upravičene družbe oproščene plačila DDV, ki bi ga sicer bilo treba plačati. Ugodnost v smislu člena 3(2) osnovne uredbe prinaša tudi družbam prejemnicam. Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja omejuje oprostitev plačila DDV le na družbe v coni Sueškega prekopa.

(919) Po dokončnem razkritju so egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki trdili, da je družba Jushi Egypt plačala polog za carinske dajatve v začetku leta 2019. Predložili so tudi dodatne dokaze, po katerih so zdaj vse carinske dajatve za leti 2017 in 2018 poravnane in plačane. Poleg tega so trdili, da tudi če zneski, dolgovani za carinske dajatve, v letu 2020 ne bi bili poravnani, Komisija od države v razvoju, kot je Egipt, ne bi mogla zahtevati popolne davčne uprave. V zvezi s tem je egiptovska vlada pokazala posebno skrbnost pri vzpostavljanju sistema povračila dajatev za družbo Jushi Egypt, saj je v nekaj mesecih po vstopu družbe Jushi Egypt v ekonomsko cono Sueškega prekopa že pripravila in spremljala poročila o porabi. Tri leta pozneje je egiptovska vlada izterjala vse carinske dajatve in DDV, ki sta jih dolgovali družbi Jushi Egipt in Hengshi Egypt. Zato je egiptovska vlada trdila, da je imela vzpostavljen ustrezen sistem povračila dajatev, tako da ni prihajalo do presežnih odpustov.

(920) Poleg tega ima egiptovska vlada po njenih navedbah v skladu s členom 377 egiptovskega civilnega zakonika in odločbo denarnega sodišča št. 915/43 pet let časa, da izterja uvozne dajatve. Zato do izteka tega obdobja ni mogel obstajati opuščeni prihodek egiptovske vlade, saj je bila ta še vedno upravičena do pravočasne izterjave dolgovanih carin in je carinske dajatve tudi izterjala.

(921) Nazadnje, družba Jushi Egypt je trdila, da se prodaja družbi Hengshi Egypt v skladu z egiptovskim pravom obravnava enako kot izvoz, kar zadeva uvozne dajatve na surovine, saj je družba Hengshi Egypt v ekonomski coni Sueškega prekopa. Poleg tega družba Hengshi Egypt sploh ni imela domače prodaje, saj je izvažala celotno proizvodnjo. Zato družba Jushi Egypt, če ne bi bila oproščena uvoznih dajatev na surovine, še vedno ne bi uvedla uvoznih dajatev na surovine za domačo prodajo družbi Hengshi Egypt. Družba Jushi Egypt je po dodatnem dokončnem razkritju ponovila svojo trditev.

(922) Komisija je pregledala dokaze o plačilu carinskih dajatev in ugotovila, da je egiptovska vlada zaradi preiskave Komisije konec leta 2019 začela preverjanje v prostorih proizvajalca izvoznika. Na podlagi tega preverjanja je egiptovska vlada od družbe zahtevala vračilo določenega zneska carinskih dajatev na uvožene materiale, ki so se nanašale na leta 2017, 2018 in 2019. Na podlagi predloženih dokazov in ker teh novih dokazov zaradi omejitev potovanja, povezanih s pandemijo COVID-19, ni bilo mogoče preveriti na kraju samem, je Komisija sprejela zahtevek in odtegnila znesek carinskih dajatev, plačanih na uvožene materiale, ki so se nanašale na obdobje preiskave v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe.

(923) Vendar je Komisija menila, da te poravnave niso postavljale pod vprašaj ugotovitev o subvencijski shemi kot taki. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da so izterjavo carinskih dajatev sprožile njene preiskovalne dejavnosti in ne okvir spremljanja in preverjanja egiptovske vlade za pobiranje carinskih dajatev. Egiptovska vlada ni izpodbijala dejstva, da v obdobju preiskave ni bil vzpostavljen tak okvir. V zvezi z začasnim pomanjkanjem spremljanja in preverjanja je Komisija ugotovila, da se je kljub temu, da se je družba Jushi Egypt pridružila coni Sueškega prekopa leta 2017, zadnja zakonodajna sprememba okvira za pobiranje carinskih dajatev zgodila že leta 2015, ko je bila odgovornost za pobiranje carinskih dajatev prenesena na generalni organ cone Sueškega prekopa.

Poleg tega je podrobno poročilo carinskega organa, ki ga je egiptovska vlada predložila kot Prilogo I k svojim pripombam o dokončnem razkritju, potrdilo, da se je splošna zakonodaja za pobiranje carinskih uporabljala že od leta 2006. Egiptovska vlada je imela tako na voljo dovolj časa za vzpostavitev delujočega sistema za pobiranje carinskih dajatev.

(924) V zvezi s prodajo družbe Jushi Egypt družbi Hengshi Egypt je Komisija že v uvodnih izjavah 912 do 913 ugotovila, da prodaja vhodnih materialov med družbama v posebni coni nikoli ni bila predmet katerih koli davkov, kar kaže, da je bila cona Sueškega prekopa posebna cona z več posebnimi značilnostmi, po katerih se razlikuje od drugih con. Dejstvo, da družba Hengshi Egypt samo izvaža, je v tem smislu nerelevantno in ne spreminja sklepov Komisije. Trditve egiptovske vlade in proizvajalcev izvoznikov v zvezi z veljavnostjo ugotovitev Komisije na splošno in natančneje o prodaji družbi Hengshi Egipt so bile tako zavrnjene.

(d) Izračun višine subvencije

(925) Kar zadeva uvozne dajatve, se šteje, da je ugodnost, ki je dodeljena prejemniku, razlika med zneskom uvoznih dajatev, dolgovanih v obdobju preiskave, in dejanskim zneskom uvoznih dajatev, plačanih v obdobju preiskave.

(926) Komisija je pri določitvi zneska dolgovanih uvoznih dajatev upoštevala, da je povprečen delež potrošnje za vse vrste končnega blaga enak, saj vse spadajo v isto splošno kategorijo izdelkov. Delež potrošnje je določila na podlagi evidenc proizvajalcev izvoznikov. Nato je, prvič, določila količino materialov, ki je bila uvožena v obdobju preiskave. Drugič, izračunala je razmerje med domačo prodajo in celotno prodajo proizvajalcev izvoznikov. Tretjič, uporabila to razmerje med domačo prodajo in skupno količino uvoženih materialov ter določila količino uvoženih materialov, za katero bi bilo treba plačati uvozne dajatve.

(927) Nazadnje je, da bi določila znesek ugodnosti, izračunala znesek uvozne dajatve, ki bi ga bilo treba plačati za količino materialov, uporabljeno za proizvodnjo blaga, prodanega na domačem trgu.

(928) Kar zadeva opuščeni prihodek v obliki dejanske oprostitve plačila DDV, je bila ugodnost prvotno izračunana na podlagi celotnega zneska DDV, ki se v obdobju preiskave ni plačeval za nakup uvoženih surovin, čeprav ga je po navadi treba plačati.

(929) Komisija je po dokončnem razkritju prilagodila metodologijo izračunavanja za izračun ugodnosti zaradi dejanske oprostitve plačila DDV, kot je navedeno v uvodni izjavi 895. Zato se je ugodnost denarnega toka zaradi zadržanega DDV štela za enako povprečni obrestni meri za pologe v Egiptu v OP (12,32 %), ki se je uporabila za zneske DDV, zadržane za materiale, kupljene od leta 2017, in je bila izračunana sorazmerno za zneske DDV, ki so bili v OP zadržani. Ker ni bilo na voljo informacij o količini materialov, kupljenih pred OP, je Komisija menila, da bi bila ta količina enaka količinam, ugotovljenim v OP, prilagojena z razliko v stroških blaga, prodanega med obema obdobjema.

(930) Znesek subvencije, določen v zvezi s to vrsto subvencij v obdobju preiskave za proizvajalce izvoznike, je znašal 0,95 %.

4.7 **Sklep o subvencioniranju**

(931) Komisija je na podlagi informacij, ki so na voljo v tej fazi preiskave, zneske subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu z določbami osnovne uredbe za proizvajalce izvoznike izračunala tako, da je preučila vsako subvencijo ali program subvencij, nato pa je te številke seštela in dobila skupni znesek subvencij za vsakega proizvajalca izvoznika v obdobju preiskave. Za izračun skupnega subvencioniranja v nadaljevanju je najprej izračunala delež subvencioniranja, ki ustreza znesku subvencije kot deležu skupnega dohodka podjetja od prodaje. Ta delež je bil nato uporabljen za izračun subvencije, dodeljene za izvoz zadevnega izdelka v Unijo v obdobju preiskave. Nato je bil izračunan znesek subvencije na tono zadevnega izdelka, izvoženega v Unijo v obdobju preiskave, spodnje stopnje pa so bile izračunane kot delež vrednosti stroškov, zavarovanja in prevoznine (v nadaljnjem besedilu: CIF) za isti izvoz na tono.

(932) Ker sta družbi Jushi in Hengshi Egypt povezani družbi, je bil za ta proizvajalca izvoznika določen samo en znesek subvencije. Po dokončnem in dodatnem dokončnem razkritju je skupina CNBM navedla enake argumente, kot so bili navedeni za kitajske subjekte skupine v uvodnih izjavah 624 do 626, v zvezi z metodologijo izračunavanja za določitev enotne subvencije za povezane družbe. Ta trditev je bila zavrnjena v skladu z argumenti, predstavljenimi za kitajski del skupine.

(933) Skupina CNBM je od Komisije tudi izrecno zahtevala, naj označi, katere celice v izračunu so kazale, da je bilo izračunano tehtano povprečje posameznih zneskov subvencij obeh povezanih proizvajalcev izvoznikov. V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na informacije iz dokončnega in dodatnega dokončnega razkritja. Te trditve ni mogla sprejeti, saj je menila, da predložene Excelove razpredelnice vsebujejo vse potrebne informacije, vključno s formulami, ki se uporabljajo za izračun posameznih celic, zato je družbi dovolila, da sledi uporabljeni metodologiji izračunavanja.

(934) Poleg tega so sodelujoči egiptovski proizvajalci izvozniki edini proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken v Egiptu, zato je Komisija znesek za „vse druge družbe“ določila na ravni najvišjega zneska, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike.

Ime družbe	Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi
Skupina CNBM Group Egypt	10,9 %
Vse druge družbe	10,9 %

5. ŠKODA

5.1 Opredelitev industrije Unije

(935) Podobni izdelek je v obdobju preiskave v Uniji izdelovalo 16 proizvajalcev. Ti predstavljajo „industrijo Unije“ v smislu člena 9(1) osnovne uredbe.

(936) Celotna proizvodnja tkanin iz steklenih vlaken v Uniji je bila v obdobju preiskave določena na skoraj 115 000 ton. Komisija je ta podatek določila na podlagi preverjenega izpolnjenega vprašalnika pritožnika, ga navzkrižno preverila in po potrebi posodobila s preverjenimi izpolnjenimi vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije. Kot je navedeno v uvodni izjavi 83, so štirje proizvajalci Unije, izbrani v vzorec, predstavljali več kot 40 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji.

5.2 Potrošnja Unije

(937) Komisija je potrošnjo Unije in obseg uvoza določila na podlagi prilagojenih podatkov Eurostata, pri čemer je uporabila metodologijo, ki jo je predlagal pritožnik. Glede na podatke (TARIC) na desetmestni ravni je bil majhen del surovin odstranjen iz uporabljenih statističnih podatkov o uvozu. Komisija je preverila in potrdila ocene pritožnika glede deleža zadevnega izdelka v količinah, uvoženih pod oznakami KN ([199]), navedenimi v obvestilu o začetku ([200]), na podlagi informacij, prejetih od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov iz LRK in Egipta.

(938) Obseg in vrednost uvoza iz drugih tretjih držav sta bila med preiskavo določena na podlagi neposrednega znanja družb, ki proizvajajo tkanine iz steklenih vlaken v drugih tretjih državah in uvažajo v Unijo. Poleg podatkov v pritožbi je pritožnik za vse tretje države predložil posodobljene tržne informacije za obdobje preiskave.

(939) Komisija je potrošnjo Unije določila na podlagi obsega prodaje industrije Unije na trgu Unije, ki mu je prištela uvoz iz vseh tretjih držav, kot je evidentiran v Eurostatovi podatkovni zbirki Comext in prilagojen, kot je navedeno v uvodnih izjavah 937 in 938.

([199]) Oznake kombinirane nomenklature.
([200]) Oznake KN 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 in 7019 90 00.

(940) Potrošnja Unije se je gibala, kot sledi:

Preglednica 2

Potrošnja Unije (v tonah)

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Skupna potrošnja Unije	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	*100*	*115*	*118*	*110*

Vir: Comext, pritožba.

(941) Potrošnja Unije se je v obravnavanem obdobju povečala za 9,8 %, in sicer s približno 153 000 ton leta 2015 na približno 168 000 ton v obdobju preiskave.

(942) V pripombah h končnemu razkritju je eden od proizvajalcev izvoznikov skupine CNBM (Kitajska) zahteval dodatno razkritje, da bi se pojasnili osnovni podatki o uvozu in potrošnji ter podrobna metodologija, uporabljena za njihovo določitev. Trdil je, da je to potrebno, saj se podatki, uporabljeni v pritožbi, razlikujejo od podatkov, ki so bili razkriti.

(943) Trditev, da zadevni podatki niso bili razkriti, je napačna. Podatki, uporabljeni za določitev potrošnje tkanin iz steklenih vlaken v Uniji, so bili razkriti vsem zainteresiranim stranem v končnem razkritju z dne 27. februarja 2020. Razlike v primerjavi s podatki, uporabljenimi v pritožbi, niso posledica spremembe metodologije, temveč po eni strani različnih časovnih obdobij med pritožbo in preiskavo, kot je pojasnjeno zgoraj, ter po drugi strani razpoložljivosti podrobnejših podatkov, zbranih med preiskavo. Medtem ko se je moral pritožnik za izločitev uvoza pod ustreznimi oznakami KN, ki niso bile tkanine iz steklenih vlaken, zanesti na tržne informacije, ima Komisija dostop do podatkov o uvozu na ravni TARIC. Kot je navedeno v uvodni izjavi 937, je Komisija uporabila te podatke za izločitev izdelkov, uvoženih pod oznakami TARIC za druge izdelke. Poleg razlike v obdobjih je imela Komisija dostop do dejanskih podatkov vzorčenih proizvajalcev Unije, njihovo preverjanje pa je v nekaterih primerih privedlo do revizije sporočenih podatkov.

(944) Kitajska vlada je v pripombah h končnemu razkritju ponovila, da so pritožnikove prilagoditve podatkom o uvozu verjetno privedle do tega, da so bile količine uvoza iz Rusije močno podcenjene, metodologija, uporabljena za LRK, pa je bila drugačna in neugodna za LRK.

(945) Kot je navedeno v uvodni izjavi 18, so podatki o uvozu temeljili na podatkih Eurostata, ki so se navzkrižno preverili z uvozom od dveh znanih proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken iz Rusije. Obseg izvoza tkanin iz steklenih vlaken, ki so ga med preiskavo sporočili sodelujoči kitajski proizvajalci izvozniki, je predstavljal celoten uvoz, ki ga je Eurostat evidentiral pod ustreznimi oznakami TARIC, zato se je ves izvoz obravnaval kot zadevni izdelek.

(946) Trditev, da so metodologije, uporabljene za določitev obsega uvoza, privedle do pristranskih rezultatov, so bile zato zavrnjene.

5.3 **Uvoz iz zadevnih držav**

5.3.1 *Kumulativna ocena učinkov uvoza iz zadevnih držav*

(947) Komisija je preučila, ali naj se uvoz tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz zadevnih držav oceni kumulativno v skladu s členom 8(3) osnovne uredbe.

(948) Določba določa, da je treba uvoz iz več kot ene države oceniti kumulativno samo, če se ugotovi, da:

(a) je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki je določen glede na uvoz iz vsake države, nad pragom *de minimis* iz člena 14(5) osnovne uredbe in da obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv ter

(b) da je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Unije.

(949) Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki je določen glede na uvoz iz LRK in Egipta, je bil nad pragom *de minimis* iz člena 14(5) osnovne uredbe. Obseg uvoza ni bil zanemarljiv v smislu člena 10(9) osnovne uredbe. Tržna deleža v obdobju preiskave sta znašala 22,3 % (37 558 ton) za uvoz iz LRK in 9,1 % (15 334 ton) za uvoz iz Egipta.

(950) Konkurenčni pogoji med subvencioniranim uvozom iz LRK in Egipta ter med navedenim uvozom in prodajo podobnega izdelka v Uniji so bili podobni. Natančneje, uvoženi izdelki so konkurirali med seboj ter s tkanino iz steklenih vlaken, proizvedeno v Uniji, ker se prodajajo po istih prodajnih kanalih in podobnim kategorijam strank. V zvezi z uvoznimi cenami Preglednica 4 prikazuje, da čeprav so se splošne ravni cen med zadevnimi državami razlikovale, so bila gibanja večinoma enaka, tj. splošno zniževanje v obravnavanem obdobju ter stabilizacija leta 2017 in v obdobju preiskave, pri čemer je oboje povzročilo znatno nelojalno nižanje prodajnih cen industrije Unije na trgu Unije.

(951) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju ponovila, da zahteve za kumulativno oceno učinkov subvencioniranega uvoza iz zadevnih držav niso bile izpolnjene, saj bi bile v nasprotju s prakso Komisije, da zahteva podobnost uvoza zadevnih držav, kar zadeva njegov skupni obseg, tržni delež in ceno, ki po navedbah kitajske vlade v obravnavanem primeru niso bili navedeni za uvoz iz LRK in Egipta. V podporo tej trditvi se je kitajska vlada sklicevala na prejšnjo protidampinško preiskavo ([201]) in odbor STO v zadevi s priborom (fitingi) za cevi ([202]). Kitajska vlada je nadalje trdila, da kitajski uvoz sam po sebi ni povzročil nobene škode, saj je kazal podobna gibanja kot obseg prodaje industrije Unije.

(952) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju nadalje trdila, da v sedanji preiskavi uvoz iz Egipta v Unijo ni obstajal do leta 2017 in zato večino obdobja preiskave ni konkuriral uvozu iz Kitajske. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da so se egiptovski in kitajski obseg uvoza in tržni deleži med letoma 2015 in 2018 gibali v nasprotno smer. Nazadnje, kitajska vlada je trdila, da so bile egiptovske uvozne cene dosledno nižje od kitajskih uvoznih cen. Zato je kitajska vlada sklenila, da konkurenčni pogoji med uvozom iz Kitajske na eni strani in uvozom iz Egipta na drugi strani niso bili podobni, zato se ne bi smeli kumulirati.

(953) Komisija opozarja, da se analiza v zvezi z dejstvi, ali so pogoji za kumulativno oceno v določenem primeru izpolnjeni, izvede za vsak primer posebej, ob upoštevanju posebnosti in dejstev posameznega primera.

(954) V nasprotju s trditvami kitajske vlade člen 8(3) osnovne uredbe ne določa zahteve glede podobnosti uvoza v smislu obsega, tržnega deleža in cene, ampak navaja, da je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom v Uniji. Ta analiza lahko vključuje elemente, kot so obseg uvoza, tržni delež in uvozna cena, kar pa ne pomeni, da morajo biti ti elementi podobni v absolutnem smislu.

(955) V obravnavanem primeru in kot je že navedeno v uvodni izjavi 33, se je uvoz iz Kitajske in Egipta v obdobju 2015–2017 povečal, vendar pa je bilo to povečanje izrazitejše pri uvozu iz Egipta, zlasti v obdobju 2016–2017. Vendar to ne zmanjšuje pomena sklepa, da sta si uvoza iz obeh držav konkurirala med seboj in s prodajo industrije Unije na trgu Unije. Dejstvo, da je uvoz iz Egipta delno presegel uvoz iz Kitajske, je tudi kazalo, da je uvoz iz obeh držav potekal pod podobnimi konkurenčnimi pogoji. Poleg tega so splošne ravni uvoza v OP, kljub zmanjšanju obsega uvoza iz Kitajske, ostale visoke v celotnem obravnavanem obdobju in v istem obdobju kazale splošen pozitivni razvoj.

([201]) Nekateri vroče valjani ploščati izdelki iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla (Brazilija, Iran, Rusija, Ukrajina), 2017, UL L 258, str. 24, uvodne izjave 234–240, poročilo odbora STO, *EK – pribor (fitingi) za cevi*, odstavki 7.245–7.267.

([202]) Poročilo odbora WTO, *Mehika – jeklene cevi*, odstavek 7.56.

(956) Kar zadeva uvozne cene, so bila splošna gibanja za Kitajsko in Egipt, kot je bilo že navedeno v uvodni izjavi 950 in v nasprotju s trditvami kitajske vlade, kljub v povprečju nižjim uvoznim cenam, podobna, kar pomeni, da so se v celotnem obravnavanem obdobju znižale in da so dosledno nelojalno zniževale prodajne cene industrije Unije na trgu Unije.

(957) Zato je Komisija zavrnila argumente kitajske vlade proti kumulativni oceni učinkov subvencioniranega uvoza iz LRK in Egipta. Posledično je bila trditev kitajske vlade, da kitajski uvoz sam po sebi ne bi povzročil škode, nepomembna.

(958) Ob upoštevanju navedenega je bilo sklenjeno, da so bila merila iz člena 8(3) osnovne uredbe izpolnjena, uvoz iz LRK in Egipta pa je bil ocenjen kumulativno, da bi se določila škoda.

5.3.2 *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevnih držav*

(959) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 937 in 938, je Komisija obseg in cene uvoza določila na podlagi prilagojenih podatkov Eurostata. Tržni delež uvoza je bil določen s primerjavo obsega uvoza s potrošnjo Unije. Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju in kot je navedeno v uvodni izjavi 944, navedla, da je bila metodologija za določitev obsega uvoza iz Kitajske pristranska. Iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 945, so bile trditve v zvezi s tem zavrnjene.

(960) Uvoz iz LRK in Egipta v Unijo se je gibal, kot sledi:

Preglednica 3

Obseg uvoza in tržni delež

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Uvoz iz LRK v tonah	34 470	42 507	44 278	37 558
Indeks	*100*	*123*	*129*	*109*
Uvoz iz Egipta v tonah	108	417	6 092	15 334
Indeks	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Uvoz iz zadevnih držav v tonah	34 578	42 924	50 370	52 892
Indeks	*100*	*124*	*145*	*153*
Tržni delež LRK	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indeks	*100*	*108*	*109*	*99*
Tržni delež Egipta	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indeks	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Tržni delež zadevnih držav	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indeks	*100*	*108*	*123*	*139*

Vir: Comext, obrazci za vzorčenje, ki so jih izpolnili proizvajalci izvozniki iz zadevnih držav.

(961) Uvoz zadevnih držav se je v obravnavanem obdobju povečal za 53 %, in sicer s skoraj 35 000 ton leta 2015 na skoraj 53 000 ton v obdobju preiskave. Tržni delež zadevnih držav se je tako povečal z 22,6 % leta 2015 na 31,4 % v obdobju preiskave, tj. za skoraj 9 odstotnih točk. To povečevanje se je nadaljevalo v celotnem obravnavanem obdobju v absolutnih in relativnih vrednostih.

5.3.3 *Cene uvoza iz zadevnih držav in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(962) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 937, je Komisija določila gibanja uvoznih cen na podlagi podatkov Eurostata.

(963) Na podlagi tega se je povprečna cena uvoza iz zadevnih držav v Unijo gibala, kot sledi:

Preglednica 4

Uvozne cene (v EUR/kg)

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Uvozna cena LRK	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	*100*	*99*	*95*	*91*
Uvozna cena Egipta	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
Uvozna cena zadevnih držav	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	*100*	*99*	*92*	*86*

Vir: Comext.

(964) Uvozne cene zadevnih držav so bile vedno nižje od povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev Unije, kot je prikazano v Preglednici 8. Povprečne uvozne cene zadevnih držav so se znižale za skoraj 14 %, in sicer z 1,78 EUR/kg na 1,54 EUR/kg v obravnavanem obdobju.

(965) Komisija je nelojalno nižanje prodajnih cen v obdobju preiskave določila tudi tako, da je primerjala:

— tehtano povprečje cen za posamezno uvoženo vrsto izdelka vzorčenih sodelujočih kitajskih in egiptovskih proizvajalcev, zaračunanih prvi neodvisni stranki na trgu Unije ([203]) in določenih na podlagi CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) z ustreznimi prilagoditvami carinskih dajatev za LRK in stroškov po uvozu za obe državi, ter

— ustrezne tehtane povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev Unije za posamezno vrsto izdelka, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna.

(966) Primerjava cen je bila izvedena za vsako vrsto izdelka posebej in po morebitni ustrezni prilagoditvi ter odbitku rabatov in popustov. Komisiji se je zdelo smiselno, da v količinsko opredelitev nelojalnega nižanja prodajnih cen ne vključi kompletov. Glede na edinstveno kombinacijo kompletov bi primerjava najverjetneje povzročila primerjavo različnih kompletov. Rezultat primerjave je bil izražen kot delež hipotetičnih prihodkov od prodaje v obdobju preiskave. Ta se izračuna tako, da se povprečna prodajna cena industrije Unije za posamezno vrsto izdelka pomnoži s količino primerljive vrste izdelka, ki se izvaža v Unijo. Ugotovljeno je bilo znatno nelojalno nižanje cen, in sicer s 15,4 % na 55,8 % za LRK in s 30,5 % na 54,9 % za Egipt, kar je vodilo do 32,3-odstotne stopnje tehtanega povprečja za vzorčene sodelujoče proizvajalce izvoznike v LRK in 31,5-odstotne stopnje za sodelujoče proizvajalce izvoznike v Egiptu.

([203]) Tkanine iz steklenih vlaken se večinoma proizvajajo na zahtevo na podlagi specifikacij strank, zato je bila velika večina prodaje opravljena neposredno neodvisnim končnim strankam. Prodaja trgovcem na debelo je znašala [1 do 5 %] skupne prodaje zadevnih držav (preostalo je bila prodaja končnim uporabnikom). [95 do 99] % prodaje kitajskih in egiptovskih proizvajalcev izvoznikov je bila neposredna prodaja v Unijo (preostala prodaja je bila izvedena prek povezanih uvoznikov). Tudi vzorčeni proizvajalci Unije prodajajo predvsem neposredno isti vrsti končnih strank, ki predstavljajo [90 do 95 %] njihove prodaje, le [5 do 10 %] izdelkov pa prodajo trgovcem na drobno.

(967) Eden od proizvajalcev izvoznikov skupine CNBM (Kitajska) se je v svojih pripombah h končnemu razkritju na splošno skliceval na svoje pripombe v zvezi z izračunom nelojalno znižanih prodajnih in ciljnih cen, predložene h končnemu razkritju v ločeni protidampinški preiskavi. Iste pripombe so ponovili v sedanji protisubvencijski preiskavi. Vendar pa so bile te pripombe prilagojene posebnim vidikom protidampinške preiskave in so se nanašale na posebne člene Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([204]), skupina CNBM (Kitajska) pa ni podrobneje opredelila, katere pripombe natančno bi se uporabile za sedanjo protisubvencijsko preiskavo. Komisija je vse pripombe v zvezi s tem obravnavala v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanin in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ([205]) (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2020/492). Zato so v tej uredbi obravnavane samo tiste pripombe, ki so bile izrecno povezane z izračunom stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen.

(968) Kar zadeva elemente, ki so se upoštevali pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen (zlasti izvozno ceno), mora Komisija opredeliti točko, na kateri se prvič pojavi (ali bi se lahko pojavilo) konkuriranje industriji Unije na trgu Unije. Ta točka je dejansko nakupna cena prvega nepovezanega uvoznika, saj se lahko družba načeloma odloči, ali bo kupovala od industrije Unije ali pri čezmejnih strankah. Nasprotno cene povezanih uvoznikov pri nadaljnji prodaji ne izražajo točke, kjer poteka dejanska konkurenca. To je le točka, kjer uveljavljena prodajna struktura izvoznika poskuša najti stranke, vendar je že za točko, v kateri je bila sprejeta odločitev o uvozu. Ko proizvajalec izvoznik vzpostavi svoj sistem povezanih družb v Uniji, so se te družbe že odločile, da bodo blago nabavljale iz tujine. Zato bi bilo treba primerjati točko takoj po vstopu blaga na ozemlje Unije in ne pozneje v distribucijski verigi, npr. pri prodaji končnemu uporabniku blaga.

(969) Ta pristop zagotavlja tudi skladnost v primerih, ko proizvajalec izvoznik blago proda neposredno nepovezani stranki (uvozniku ali končnemu uporabniku), ker se po tem scenariju cene pri nadaljnji prodaji že po definiciji ne bi uporabile. Drugačen pristop bi vodil do diskriminacije med proizvajalci izvozniki, ki bi temeljila le na prodajnem kanalu, ki ga uporabljajo.

(970) V tem primeru ni mogoče upoštevati nominalne vrednosti prodajne cene, ker sta proizvajalec izvoznik in uvoznik povezana. Zato je treba za določitev zanesljive tržno primerljive uvozne cene tako ceno rekonstruirati z uporabo cene pri nadaljnji prodaji povezanega uvoznika kot izhodišča.

(971) Komisija ugotavlja tudi, da se v tem primeru večina prodaje na strani industrije Unije in strani proizvajalcev izvoznikov opravi neposredno (tj. brez trgovcev ali uvoznikov). Ta neposredna prodaja predstavlja [več kot 95 %] prodaje industrije Unije in [več kot 95 %] prodaje proizvajalcev izvoznikov.

(972) Čeprav Komisija vztraja pri navedenih utemeljitvah, je zaradi celovitosti preiskave opravila dodatne izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen.

(973) Upoštevala je le neposredno prodajo industrije Unije in proizvajalcev izvoznikov, ki, kot je navedeno zgoraj, predstavlja veliko večino prodaje na obeh straneh. Na podlagi tega izračuna je bilo ugotovljeno, da so cene skupine CNBM (Kitajska), skupine CNBM (Egipt) in skupine Yuntianhua nelojalno znižale prodajne cene industrije Unije za 45,4 %, 30,8 % oziroma 14,7 %.

(974) Stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen se torej ne razlikujejo bistveno, ne glede na način izračuna. Zato so bile vse trditve v zvezi s tem zavrnjene.

(975) Skupina Yuntianhua je po končnem razkritju zahtevala dodatno razkritje v zvezi s podrobnim izračunom stopenj nelojalno znižanih prodajnih cen glede na vrsto izdelka, pri čemer se je sklicevala na svoje pripombe iz ločene protidampinške preiskave, ki jih je predložila v odgovor na dodatno končno razkritje, naveden v preiskavi iz uvodne izjave 121. Družba je trdila, da bi ji bilo treba razkriti prodajne količine in cene vseh vrst izdelkov, ki

([204]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21) (v nadaljnjem besedilu: osnovna protidampinška uredba).

([205]) UL L 108, 6.4.2020, str. 1. Uvodne izjave 387 do 400.

jih prodaja industrija Unije, ne glede na to, koliko vzorčenih proizvajalcev Unije je prodajalo določeno vrsto izdelka. Zavrnila je stališče Komisije, da bi lahko, če bi se podatki o prodaji, povezani z določeno vrsto izdelka, nanašali le na dva proizvajalca Unije ali manj, tretja stran na njihovi podlagi razbrala podatke za posameznega proizvajalca industrije Unije. Ker naj skupina Yuntianhua ne bi imela ustreznega tržnega znanja, ki bi ji to omogočalo, naj ne bi bilo razloga, da bi ti podatki ostali zaupni. Skupina Yuntianhua je trdila, da bi morala Komisija predložiti vsaj smiseln nezaupni povzetek izračunov, tako da bi zagotovila razpone za podatke o prodaji vrste izdelkov, ki jih proizvajata dva ali manj proizvajalcev Unije.

(976) Podatkov, ki se nanašajo le na enega ali dva proizvajalca Unije, ni mogoče razkriti zaradi zaupnosti. Enaka obravnava velja za proizvajalce izvoznike, ki jim njihove individualne informacije niso bile dane na voljo niti anonimno. Preiskava je pokazala, da je trg tkanin iz steklenih vlaken razmeroma pregleden, pri čemer so uporabniki velikih količin kupovali od omejenega števila certificiranih proizvajalcev v Uniji in na Kitajskem. Zato je upravičeno domnevati, da proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken v Uniji in zadevnih državah pogosto vedo, kdo zagotavlja določeno vrsto izdelka. Tako bi z razkritjem razpona podatkov nastalo veliko tveganje razkritja zaupnih poslovnih podatkov, ki jih želi Komisija zaščititi. V vsakem primeru je Komisija razkrila podrobne izračune za vse vrste izdelka, ki so jih proizvedli trije ali več proizvajalcev Unije, ki so zajemali približno 70 % količine, ki jo je skupina Yuntianhua prodala v Unijo, in več kot 70 % količine ustreznih vrst izdelkov, ki jih je prodala industrija Unije. Skupina Yuntianhua ni izrazila nobenih pomislekov v zvezi s temi izračuni. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(977) Skupina Yuntianhua je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da naj izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen ne bi temeljili na primerjavi cen na isti ravni trgovine, pri čemer se je na splošno sklicevala na svoje trditve, ki jih je navedla v ločeni protidampinški preiskavi po končnem in dodatnem končnem razkritju v zadevni preiskavi, ne da bi podrobneje navedla, na katere specifične trditve se je sklicevala. Podobno je trdila tudi kitajska vlada po končnem razkritju.

(978) Kot je navedeno v uvodni izjavi 971, je v primeru [več kot 95 %] prodaje industrije Unije šlo za neposredno prodajo. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 973, vsi izračuni stopenj nelojalno znižanih prodajnih cen, ki temeljijo na prodaji končnim uporabnikom in samo na neposredni prodaji, kažejo stopnje nelojalno znižanih prodajnih cen za vse proizvajalce izvoznike, vključno s skupino Yuntianhua. Ta pripomba je bila zato zavrnjena.

(979) Skupina Yuntianhua je v svojih pripombah h končnemu razkritju tudi ponovila svojo trditev, da bi bilo treba izvesti analizo škode po posameznih segmentih. Da bi utemeljila to trditev, se je, kot je navedeno zgoraj, le zelo na splošno sklicevala na trditve, navedene v ločeni protidampinški preiskavi po končnem in dodatnem končnem razkritju v zadevni preiskavi, ne da bi podrobneje navedla, na katere trditve natančno se je sklicevala. Skupina Yuntianhua je zlasti trdila, da so se vzorčeni proizvajalci Unije specializirali in proizvajali vrste tkanin iz steklenih vlaken posebej za določenega uporabnika. Trdila je, da so bili to izdelki za posamezne proizvajalce originalne opreme, za katere ni bilo izračunano nelojalno nižanje prodajnih cen. Za te izdelke ne bi bilo treba uvesti nikakršnih ukrepov.

(980) Domneva proizvajalca izvoznika je napačna. Preiskava je pokazala, da se tkanine iz steklenih vlaken niso proizvajale za proizvajalce originalne opreme. Komisija je ugotovila, da se tkanine iz steklenih vlaken za večino vrst uporabe proizvajajo po naročilu v skladu s specifikacijami strank, zato je velika večina prodaje (proizvajalcev Unije in proizvajalcev izvoznikov) opravljena neposredno neodvisnim končnim strankam. Prodaja v skladu s specifikacijami strank je torej značilnost trga tkanin iz steklenih vlaken in nikakor ne kaže na obstoj ločenega segmenta proizvajalcev originalne opreme. To je razvidno tudi iz podatkov, razkritih skupini Yuntianhua. Približno 70 % vrst izdelkov, ki jih je v Unijo izvozila skupina Yuntianhua, so proizvedli trije ali štirje vzorčeni proizvajalci Unije. Komisija nadalje ugotavlja, da sta se v obdobju preiskave prodaja industrije Unije in prodaja skupine

Yuntianhua skladali v 92 %. To je tudi v nasprotju s trditvijo, da naj bi se trg posebej specializiral in da naj bi proizvajalci Unije proizvajali eno ali več vrst za določenega uporabnika. Poleg tega je napačna trditev, da prodajne cene teh vrst izdelka, ki jih proizvaja samo en ali dva proizvajalca Unije, niso nelojalno nižale prodajnih cen industrije Unije. Komisija je ugotovila nelojalno nižanje prodajnih cen za štiri od sedmih vrst izdelka, za katere podrobnih izračunov zaradi zaupnosti ni bilo mogoče razkriti. To pomeni, da je bilo samo v primeru štirih od 18 ustreznih vrst izdelka (tj. za majhen odstotek obsega izvoza skupine Yuntianhua) ugotovljeno, da ne nižajo nelojalno prodajnih cen industrije Unije. Ni treba posebej poudarjati, da je določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen na ravni vrst izdelka le posredni in pripravljalni korak za primerjavo cen, ki jo zahteva člen 8(2) osnovne uredbe, tj. določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen v primerjavi z zadevnim izdelkom kot celoto. Na podlagi navedenega je bila trditev, da bi morala biti opravljena ločena analiza na podlagi različnih segmentov, zavrnjena.

(981) Skupina Yuntianhua je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je Komisija v ugotovitve o škodi vključila izdelke, ki niso zadevni izdelek, ter trdila, da je bila ena od zadevnih vrst izdelka uvožena pod oznako KN, ki ni bila del te preiskave.

(982) Kot je Komisija navedla v obvestilu o začetku tega postopka, „[…] so oznake KN in oznake TARIC zgolj informativne“. Ne predstavljajo opisa izdelka v preiskavi. V tem primeru je bilo v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2020/44, v skladu s katero je bilo treba uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta registrirati ([206]), že ugotovljeno, da je bil uvoz izdelka v preiskavi, tudi po začetku postopka, zelo pogosto napačno deklariran.

(983) Poleg tega so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki med preiskavo pozvani, naj sporočijo svoj izvoz v Unijo za izdelek, ki ustreza opisu iz obvestila o začetku postopka. Skupina Yuntianhua je v tem okviru sporočila zadevno določeno vrsto izdelka kot zadevni izdelek. V vsakem primeru je bilo med preverjanjem na kraju samem preverjeno in potrjeno, da so vse vrste izdelka, sporočene v vprašalniku, vključene v obseg preiskave. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.4 **Gospodarski položaj industrije Unije**

5.4.1 *Splošne pripombe*

(984) V skladu s členom 8(5) osnovne uredbe je preučitev vpliva subvencioniranega uvoza na industrijo Unije vključevala oceno vseh gospodarskih kazalnikov, ki so vplivali na položaj industrije Unije v obravnavanem obdobju.

(985) Kot je navedeno v uvodni izjavi 83, se je vzorčenje uporabilo za določitev morebitne škode, ki jo je utrpela industrija Unije.

(986) Makroekonomski kazalniki so: proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlenost, produktivnost, višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja.

(987) Mikroekonomski kazalniki so: povprečne cene na enoto, stroški na enoto, stroški dela, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

5.4.2 *Makroekonomski kazalniki*

5.4.2.1 Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(988) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale, kot sledi:

Preglednica 5

Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Obseg proizvodnje (v kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) UL L 16, 21.1.2020, str. 1.

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Proizvodna zmogljivost (v kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indeks	*100*	*102*	*101*	*98*
Izkoriščenost zmogljivosti	63 %	67 %	65 %	59 %
Indeks	*100*	*106*	*103*	*93*

Vir: Pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(989) Skupna proizvodnja industrije Unije je v obravnavanem obdobju nihala in se zmanjšala za 8 %. Ker se je proizvodna zmogljivost ohranila skoraj na isti ravni skozi celotno obravnavano obdobje, se je izkoriščenost zmogljivosti zmanjšala s 63 % na 59 %.

(990) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je do zmanjšanja proizvodnje in proizvodne zmogljivosti prišlo šele v zadnjem letu obravnavanega obdobja ter da ga ni mogoče šteti za splošno gibanje. Negativno gibanje bi bilo tako opazno le v obdobju preiskave, zato ni mogoče sklepati, da je industrija Unije utrpela znatno škodo. Analiza Komisije bi tako ogrozila namen izbire triletnega obdobja za analizo gibanj škode.

(991) V nasprotju s trditvami kitajske vlade so se proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti od leta 2016 do obdobja preiskave, tj. tri zaporedna leta, stalno zmanjševale, zato zmanjšanje ni bilo ugotovljeno samo v zadnjem letu obravnavanega obdobja. Komisija je menila, da dejstvo, da sta se obseg proizvodnje in proizvodna zmogljivost v obdobju 2015–2016 povečala, ne postavlja pod vprašaj tega splošnega negativnega gibanja. V vsakem primeru se obdobja pred obdobjem preiskave uporabljajo kot referenca, s katero se primerja obdobje preiskave, da se oceni, ali industrija Unije zdaj trpi znatno škodo ali ne. Ne zahteva se dosledno negativno gibanje v celotnem obravnavanem obdobju. Dejansko je običajno, da so negativni dejavniki v obdobju preiskave izrazitejši in zgoščeni, zaradi česar kažejo znatno škodo.

(992) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.4.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

(993) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala, kot sledi:

Preglednica 6

Obseg prodaje in tržni delež

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Celotni obseg prodaje na trgu Unije (v tonah)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indeks	*100*	*111*	*109*	*95*
Tržni delež	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indeks	*100*	*97*	*92*	*86*

Vir: Pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(994) Obseg prodaje industrije Unije se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 5 %, uvoz iz LRK in Egipta pa se je povečal za 53 %. Ker se je potrošnja povečala, to pomeni, da se je tržni delež industrije Unije zmanjšal s 73,7 % leta 2015 na 63,4 % v obdobju preiskave, tj. za več kot 10 odstotnih točk, tržni delež LRK in Egipta pa se je povečal z 22,6 % leta 2015 na 31,4 % v obdobju preiskave, tj. za skoraj 9 odstotnih točk.

(995) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da obseg prodaje industrije Unije na trgu Unije ni kazal očitnega negativnega gibanja, saj se je v obdobju 2015–2017 povečal za 9 % in se zmanjšal samo v obdobju 2017–2018. Poleg tega je trdila, da se je obseg prodaje v obdobju 2015–2018 na splošno zmanjšal le za 5 %, pri čemer je do zmanjšanja prišlo večinoma leta 2018, kar zato ni kazalo očitnega negativnega gibanja v obravnavanem obdobju.

(996) V nasprotju s trditvijo kitajske vlade se je obseg prodaje industrije med letom 2016 in obdobjem preiskave, tj. tri zaporedna leta, stalno zmanjševal. To je očitno negativno gibanje, kljub začetnemu povečanju v obdobju 2015–2016. Poleg tega bi bilo treba to gibanje obravnavati tudi v okviru splošnega povečevanja potrošnje v obravnavanem obdobju, kot je navedeno v uvodni izjavi 940, ki je povzročilo še večjo izgubo tržnega deleža industrije Unije v obravnavanem obdobju.

(997) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(998) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da bi bilo treba uvoz tkanin iz steklenih vlaken s strani industrije Unije iz z njo povezanih družb v Indiji in Rusiji vključiti v prodajo in tržni delež industrije Unije, saj bi ta uvoz izražal namerno odločitev industrije, da preseli proizvodnjo iz Unije.

(999) Obseg prodaje industrije Unije na trgu Unije vključuje samo izdelke, ki jih proizvajajo proizvajalci Unije za prodajo na trgu Unije. Tržni delež industrije Unije temelji na prodaji podobnega izdelka iz lastne proizvodnje industrije Unije na trgu Unije. Zato se uvoz iz Unije, tudi če gre za uvoz iz družb, povezanih s proizvajalci Unije, ne bi smel šteti za prodajo industrije Unije, ampak za uvoz iz drugih tretjih držav. Uvoz iz drugih tretjih držav je obravnavan v analizi vzročne zveze, natančneje, v uvodnih izjavah 1044 do 1050.

(1000) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.4.2.3 Rast

(1001) Zgoraj navedeni podatki v zvezi s proizvodnjo, obsegom prodaje in tržnim deležem kažejo, da industrija Unije v obravnavanem obdobju na rastočem trgu ni mogla rasti niti v absolutnem smislu niti v zvezi s potrošnjo.

5.4.2.4 Zaposlenost in produktivnost

(1002) Zaposlenost in produktivnost sta se v obravnavanem obdobju gibali, kot sledi:

Preglednica 7

Zaposlenost in produktivnost

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Število zaposlenih	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	*100*	*103*	*102*	*101*
Produktivnost (v kg/zaposlenega)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	*100*	*104*	*102*	*91*

Vir: Pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije

(1003) Potrošnja Unije je v obravnavanem obdobju ostala razmeroma stabilna in se je le nekoliko povečala za 1 %. Rasti potrošnje dejansko ni bilo mogoče primerjati s podobno rastjo zaposlenosti, saj se je obseg prodaje in proizvodnje zmanjšal. Ker se je proizvodnja zmanjšala za 8 %, se je produktivnost industrije Unije v obravnavanem obdobju zmanjšala za 9 %.

(1004) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je stabilna zaposlenost kazala, da je bila industrija Unije prepričana, da je bilo zmanjšanje proizvodnje in obsega prodaje od leta 2018 do obdobja preiskave le začasno ter zato ni pozvala k zmanjšanju števila zaposlenih. Kitajska vlada je sklenila, da bi to pomenilo, da industrija Unije ni utrpela znatne škode.

(1005) Trditev kitajske vlade ni bila podprta z dokazi. Domnevna strategija industrije Unije, kar zadeva njene podatke o zaposlenosti, se je zato štela za zgolj hipotetično. Poleg tega dejstva preiskave niso podpirala take predpostavke, saj je industrija Unije utrpela znatno škodo, kot je pojasnjeno v tem oddelku. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.4.2.5 Višina zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja

(1006) Ugotovljeni zneski subvencij so bili precej nad ravnjo *de minimis*. Višina dejanskih zneskov subvencioniranja glede na obseg in cene uvoza iz LRK in Egipta je znatno vplivala na industrijo Unije.

5.4.3 *Mikroekonomski kazalniki*

5.4.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(1007) Tehtano povprečje prodajnih cen na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije za stranke v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibalo, kot sledi:

Preglednica 8

Povprečne prodajne cene v Uniji (v EUR/kg)

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Povprečna prodajna cena franko tovarna na kg v Uniji za nepovezane stranke	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeks	*100*	*96*	*96*	*93*
Proizvodni stroški na kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeks	*100*	*99*	*99*	*103*

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(1008) Stroški proizvodnje industrije Unije so se v obravnavanem obdobju zvišali za 3 %, predvsem zaradi izgube pomembnih pogodb z industrijo vetrnih turbin, povprečna prodajna cena industrije Unije na enoto za nepovezane stranke v Uniji pa se je v obdobju preiskave znižala za 7 %. To kaže na močno oviranje dviga cen zaradi znatnega povečanja obsega uvoza zadevnega izdelka. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1016 in 1030, je to pomembno vplivalo na finančni položaj industrije Unije, ki je v obdobju preiskave poslovala z izgubo.

(1009) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da med uvozom iz zadevnih držav in zvišanjem stroškov proizvodnje ni bilo nikakršne povezave, saj je sta izražala le zvišanje stroškov delovne sile.

(1010) Medtem ko je zvišanje stroškov delovne sile prispevalo k zvišanju stroškov proizvodnje, je bilo zvišanje stroškov proizvodnje večinoma posledica izgube proizvodnje in zmanjšanja obsega prodaje industrije Unije kot posledice subvencioniranega uvoza po nizkih cenah. Znižanje stroškov proizvodnje je privedlo do zvišanja stroškov na enoto proizvodnje, saj so bili fiksni stroški porazdeljeni na manjši obseg proizvodnje. Poleg tega so manjša naročila delovno intenzivnejša za prilagoditve strojev in zahtevajo več delovnih ur, kar je vplivalo na stroške dela na enoto.

(1011) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.4.3.2 Stroški dela

(1012) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali, kot sledi:

Preglednica 9

Povprečni stroški dela na zaposlenega (v EUR)

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Povprečni stroški dela na zaposlenega	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeks	*100*	*103*	*105*	*106*

Vir: Izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(1013) Od leta 2015 do obdobja preiskave so se povprečni stroški dela na zaposlenega pri vzorčenih proizvajalcih Unije zvišali za 6 %.

5.4.3.3 Zaloge

(1014) Ravni zalog proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale, kot sledi:

Preglednica 10

Zaloge

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Končne zaloge (v kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeks	*100*	*126*	*128*	*126*
Končne zaloge kot delež proizvodnje	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeks	*100*	*117*	*122*	*137*

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(1015) Kljub dejstvu, da se tkanine iz steklenih vlaken pod običajnimi tržnimi pogoji proizvajajo predvsem po naročilu in ne za zaloge, so se zaloge v obravnavanem obdobju močno povečale, tj. za 26 %. Razlog za to je, da je morala industrija Unije nadomestiti izgubo velikega obsega naročil, ki so jih prevzeli konkurenti v zadevnih državah. Da bi industrija Unije ohranila nižje ravni povprečnih proizvodnih stroškov, je zagotavljala minimalen čas izpada strojev in proizvedla tkanine iz steklenih vlaken, ki jih ni mogla takoj prodati strankam.

5.4.3.4 Donosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(1016) Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali, kot sledi:

Preglednica 11

Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb

	2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v Uniji (v % prihodka od prodaje)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
Indeks	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Denarni tok (v EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indeks	*100*	*62*	*91*	*14*
Naložbe (v EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indeks	*100*	*113*	*87*	*110*
Donosnost naložb	15 %	14 %	13 %	– 17 %
Indeks	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije.

(1017) Komisija je dobičkonosnost vzorčenih proizvajalcev Unije določila tako, da je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam v Uniji izrazila kot delež prihodkov od te prodaje. Dobičkonosnost se je v obravnavanem obdobju zmanjševala in v obdobju preiskave postala negativna.

(1018) Neto denarni tok pomeni zmožnost proizvajalcev Unije, da sami financirajo svoje dejavnosti. Gibanje neto denarnega toka se je v obravnavanem obdobju razvijalo negativno. Neto denarni tok se je stalno slabšal, zlasti na koncu obdobja preiskave.

(1019) Naložbe so se v obravnavanem obdobju nekoliko povečale, tj. za 10 %, vendar se je njihovo gibanje v tem obdobju spreminjalo. Večina naložb je zadevala vzdrževanje proizvodnih linij. Naložb v nove zmogljivosti proizvodnje tkanin iz steklenih vlaken ni bilo, kar kaže na zmanjševanje tržnega deleža.

(1020) Donosnost naložb je dobiček, izražen kot delež neto knjigovodske vrednosti naložb. V obravnavanem obdobju je bilo gibanje donosnosti naložb negativno, v obdobju preiskave pa je bila zabeležena negativna vrednost.

(1021) Skupina CNBM (Kitajska) je v svojih pripombah h končnemu razkritju pozvala Komisijo, naj v pritožbi in v končnem razkritju pojasni razliko med dobičkonosnostjo in prodajnimi cenami industrije Unije.

(1022) Ugotovitve Komisije, ki so bile razkrite stranem, temeljijo na natančnih mikroekonomskih podatkih vzorčenih proizvajalcev Unije, ki jih je Komisija preverila na kraju samem. Po drugi strani pa pritožba, kot je navedel proizvajalec izvoznik v pripombah h končnemu razkritju, dejansko „ne zajema [obdobja preiskave] in zanjo ne velja enaka raven obveznosti glede dokazovanja in razkritja“. Drugi elementi, ki bi lahko privedli do razlike, so revizije podatkov o prodaji po preveritvenih obiskih in vključitev družbe, ki ni sodelovala pri pripravi pritožbe, v vzorec proizvajalcev Unije.

(1023) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju opozorila, da je bilo zmanjšanje dobičkonosnosti, denarnega toka in donosnosti naložb v obdobju 2015–2018 večinoma posledica upada v letu 2018.

(1024) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 1017, je dobičkonosnost kazala očitno negativno gibanje v celotnem obravnavanem obdobju. To gibanje je bilo še posebej izrazito od leta 2018 do obdobja preiskave. Ugotovitev kitajske vlade ne postavljajo pod vprašaj te analize. Enako velja za donosnost naložb. Ugotovitev kitajske vlade ne postavljajo pod vprašaj analize Komisije, iz uvodne izjave 1020.

(1025) Kar zadeva denarni tok, pa je trditev kitajske vlade vsebinsko netočna. Denarni tok se je znatno zmanjšal že v obdobju 2015–2016 in ne le med letom 2018 in obdobjem preiskave. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(1026) Nazadnje, kitajska vlada je trdila, da so se naložbe med letom 2018 in obdobjem preiskave povečale, hkrati pa so se zmanjšali dobičkonosnost, denarni tok in donosnost naložb. Trdila je tudi, da je to glede na stabilno zaposlenost v istem obdobju kazalo, da industrija Unije ni utrpela znatne škode, vendar zaupa v prihodnost.

(1027) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 1004 in 1005, ta trditev ni bila podprta z nobenim dokazom, zato se je štela za zgolj hipotetično. Kot je navedeno v uvodni izjavi 1019, se je večina naložb nanašala na vzdrževanje proizvodne linije, zato ni bilo naložb v nove zmogljivosti za proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken, kar kaže zmanjševanje tržnega deleža.

(1028) Na podlagi navedenega so bile zato vse trditve v zvezi z dobičkonosnostjo, denarnim tokom, naložbami in donosnostjo naložb zavrnjene.

5.5 **Sklep o škodi**

(1029) Vsi glavni kazalniki škode so v obravnavanem obdobju pokazali negativno gibanje. Obseg proizvodnje in obseg prodaje sta se zmanjšala za približno 8 % oziroma 5 %. Ker se je potrošnja povečala, se je tržni delež zaradi zmanjšanja obsega prodaje zmanjšal s 73,7 % leta 2015 na 63,4 % v obdobju preiskave, tj. za več kot 10 odstotnih točk.

(1030) Podobno so tudi vsi glavni finančni kazalniki pokazali negativno gibanje, kar kaže znatno oviranje dviga cen na trgu Unije, kot je prikazano v preglednici 8. Zato so se prodajne cene na enoto v obravnavanem obdobju znižale za 7 %, hkrati pa so se stroški proizvodnje na enoto v industriji Unije zvišali za 3 %. Povprečni stroški na enoto so se zvišali zaradi zmanjšanja obsega proizvodnje, saj so kitajski in egiptovski proizvajalci prevzeli zlasti obsežna naročila industrije vetrnih turbin. Dobičkonosnost industrije Unije se je tako zmanjšala z 2,5-odstotnega dobička leta 2015 na −3,4-odstotno izgubo v obdobju preiskave. Podobni negativni učinki so bili zabeleženi za denarni tok in donosnost naložb.

(1031) Kitajska vlada je po končnem razkritju trdila, da bi prevzem posla v zvezi s steklenimi vlakni (tj. proizvodnje tkanin iz steklenih vlaken) enega od vzorčenih proizvajalcev Unije, tj. družbe Ahlstrom-Munksjö s strani skupine Vitrulan novembra 2019, zahteval prevrednotenje stališč zadevnega proizvajalca Unije, predloženih med preiskavo. Kitajska vlada je trdila, da novi lastnik očitno namerava uporabljati proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken le za lastne potrebe in da ti izdelki zato ne bodo več konkurirali s proizvodnjo preostalih proizvajalcev Unije na trgu Unije. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da je novi lastnik poročal, da pričakuje, da bo ta prevzem njegovi skupini zagotovil znatno rast, kar bi bilo v nasprotju z ugotovitvami Komisije glede tega, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo.

(1032) Do prevzema posla v zvezi s proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken enega od zadevnih vzorčenih proizvajalcev Unije je prišlo po obdobju preiskave, zato prevzem kot tak ni vplival na podatke, ki jih je predložil ta proizvajalec Unije (in preverila Komisija), ki so se nanašali na obdobje preiskave in obravnavano obdobje. Ker je obseg preiskave omejen na analizo razvoja položaja industrije Unije v obravnavanem obdobju, razvoja po obdobju preiskave ni mogoče upoštevati in trditev je bila zavrnjena.

(1033) Javna izjava kupca, da naj bi prevzem zagotovil znatno rast njegove družbe, ki ni bila nadalje utemeljena z dokazi, ne more postaviti pod vprašaj podrobne analize vseh kazalnikov škode za celotno industrijo Unije v obravnavanem obdobju, ki jo je izvedla Komisija. Ta analiza je jasno pokazala, da je industrija Unije utrpela znatno škodo in da takšna neutemeljena pripomba ne more postaviti pod vprašaj tega sklepa. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(1034) V pripombah h končnemu razkritju je kitajska vlada trdila, da je Komisija svoje ugotovitve večinoma utemeljila na škodi v zadnjem letu obravnavanega obdobja (tj. gibanja od leta 2018 do obdobja preiskave), ne da bi upoštevala pretekla leta obravnavanega obdobja, ki so kazala bodisi pozitivna bodisi stabilna gibanja in v nekaterih primerih manj izrazita negativna gibanja. Kitajska vlada je tudi trdila, da je Komisija na tej podlagi napačno sklepala, da je industrija Unije utrpela znatno škodo.

(1035) Te pripombe so obravnavane v uvodnih izjavah 991, 996 in 1023 do 1028. Kot je navedeno v teh uvodnih izjavah, je bila ta trditev neutemeljena in zato zavrnjena.

(1036) Nazadnje, kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da ni verjetno, da bo industrija Unije v prihodnosti utrpela znatno škodo.

(1037) V obravnavanem obdobju sedanje preiskave so bila ugotovljena gibanja kazalnikov škode, navedena v členu 8(4) osnovne uredbe. Podatki o industriji Unije so bili zbrani in preverjeni za to obdobje, na tej podlagi pa je bilo ugotovljeno očitno negativno gibanje, ki je kazalo znatno škodo. Ni potrebe, da bi preiskava potekala dlje od tega določenega obdobja. Dejansko je v členu 11(1) osnovne uredbe (zadnji odstavek) določeno, da se informacije, ki se nanašajo na obdobje po obdobju preiskave, ne bi smele upoštevati. Kitajska vlada ni predložila informacij ali kakršnih koli drugih dokazov, ki bi postavili pod vprašaj ugotovitve Komisije ali upravičili odstopanje od splošnega pravila iz člena 11(1). Zato se je ta trditev štela za špekulativno in je bila zavrnjena.

(1038) Na podlagi tega je Komisija ugotovila, da je industrija Unije očitno utrpela znatno škodo.

6. VZROČNA ZVEZA

(1039) Komisija je v skladu s členom 8(5) osnovne uredbe preučila, ali je subvencioniran uvoz iz LRK in Egipta povzročil znatno škodo industriji Unije. V skladu s členom 8(6) osnovne uredbe je preučila tudi druge znane dejavnike, ki bi lahko hkrati povzročili škodo industriji Unije. Zagotovila je, da se morebitna škoda, ki so jo povzročili drugi dejavniki in ne subvencioniran uvoz iz LRK in Egipta, ni pripisala temu subvencioniranemu uvozu. Ti dejavniki so bili uvoz iz drugih tretjih držav, zmanjšanje povpraševanja po tkaninah iz steklenih vlaken v obdobju 2017–2018, razvoj stroškov surovin, samopovzročena škoda zaradi pomanjkanja prilagodljivosti oskrbe ter upad števila namestitev vetrnih turbin med letoma 2017 in 2018.

6.1 Učinki subvencioniranega uvoza

(1040) Obseg uvoza iz LRK in Egipta ter njun akumulirani tržni delež sta se v obravnavanem obdobju povečala za 53 % oziroma 39 %. To povečanje znatno presega povečanje potrošnje v istem obdobju, ki je bilo skoraj 9-odstotno. Hkrati se je obseg prodaje industrije Unije zmanjšal za več kot 5 %, tržni delež pa za več kot 10 odstotnih točk. Poleg tega so se cene uvoza iz LRK in Egipta v obravnavanem obdobju v povprečju znižale za skoraj 14 %, prodajne cene industrije Unije pa so se v obdobju preiskave v povprečju nelojalno znižale za 15,4 do 55,8 % oziroma za 32,3 %. Te nizke cene uvoza iz LRK in Egipta so v obdobju preiskave ustvarile znaten cenovni pritisk, zaradi katerega industrija Unije svojih cen ni mogla zvišati nad povprečne stroške proizvodnje. Nasprotno, cene industrije Unije so se v obravnavanem obdobju znižale za skoraj 7 %. Dobičkonosnost industrije Unije se je zato stalno zmanjševala in v obdobju preiskave je bila zabeležena izguba v višini −3,4 %.

(1041) Analiza kazalnikov škode v uvodnih izjavah 935 do 1038 kaže, da se je gospodarski položaj industrije Unije v obravnavanem obdobju poslabšal, s tem pa je sovpadalo povečanje subvencioniranega uvoza iz LRK in Egipta, v zvezi s katerim je bilo ugotovljeno, da je v obdobju preiskave nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije.

(1042) En uporabnik je zanikal sovpadanje znatne škode, ki jo je utrpela industrija Unije, in povečanja uvoza iz zadevnih držav. Ta uporabnik je trdil, da sta se med letom 2017 in obdobjem preiskave, ko se je položaj industrije Unije poslabšal, obseg uvoza iz zadevnih držav in njihov tržni delež dejansko zmanjšala.

(1043) Vendar, kot je prikazano v preglednici 3 iz uvodne izjave 960, se je od leta 2017 do obdobja preiskave uvoz iz zadevnih držav povečal s 50 370 ton na 52 892 ton, njihov tržni delež pa s 27,8 % na 31,4 %. Navedena trditev je bila zato zavrnjena.

6.2 **Učinki drugih dejavnikov**

6.2.1 *Uvoz iz drugih tretjih držav*

(1044) Količina uvoza iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibala, kot sledi:

Preglednica 12

Uvoz iz tretjih držav

Država		2015	2016	2017	Obdobje preiskave
Indija	Obseg uvoza (v tonah)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeks	*100*	*236*	*311*	*293*
	Tržni delež	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indeks	*100*	*206*	*263*	*267*
	Uvozna cena (v EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeks	*100*	*101*	*98*	*93*
Rusija	Obseg uvoza (v tonah)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeks	*100*	*97*	*99*	*114*
	Tržni delež	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indeks	*100*	*85*	*84*	*103*
	Uvozna cena (v EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeks	*100*	*96*	*94*	*89*
Druge tretje države (razen Indije in Rusije)	Obseg uvoza (v tonah)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeks	*100*	*126*	*100*	*121*
	Tržni delež	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeks	*100*	*110*	*84*	*110*
	Uvozna cena (v EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeks	*100*	*92*	*90*	*89*

Vir: Comext, izpolnjeni vprašalniki proizvajalcev Unije, tržne informacije, ki jih je predložil pritožnik.

(1045) Uvoz iz drugih tretjih držav je bil uvoz iz zlasti dveh držav, in sicer Indije in Rusije. Posamezna tržna deleža teh dveh držav sta v obdobju preiskave presegala 1 %, uvoz iz ostalih tretjih držav pa je bil v vsaki od njih manjši od 1 % tržnega deleža in je skupaj znašal 1,9 %.

(1046) Indijski izvozniki so povezani z industrijo Unije. Tržni delež indijskega uvoza se je v obravnavanem obdobju postopoma povečeval z 0,7 % na 1,8 %, vendar ta prodaja znotraj skupine ni povzročila pritiska na cene Unije, saj je bila določena na ravni transferne cene. Zadevni uvoz se nanaša na polizdelke, ki se uporabljajo v proizvodnji končnega izdelka na podlagi tehnologije posameznega evropskega proizvajalca in se ne prodajajo na odprtem trgu. Komisija je zato sklenila, da ta uvoz ni prispeval k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

(1047) Tržni delež uvoza iz Rusije se v obravnavanem obdobju ni spremenil ter se je v obdobju 2015–2017 celo zmanjšal, potem pa je v obdobju preiskave dosegel enako raven kot leta 2015. Čeprav so cene uvoza iz Rusije glede na skupni tržni delež in gibanje v povprečju nelojalno nižale cene proizvajalcev Unije, ni verjetno, da so vplivale na nastalo škodo. Cene so bile pravzaprav posledica cenovnega pritiska iz LRK in Egipta. Zato uvoz iz Rusije ni prispeval k izgubi tržnega deleža industrije Unije v obravnavanem obdobju. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da so ruski izvozniki povezane družbe industrije Unije in da ta uvoz ne ustvarja pritiska na cene Unije, saj je prodaja potekala na ravni družb po transfernih cenah.

(1048) Komisija je zato sklenila, da uvoz iz drugih tretjih držav ni bil vir škode, opisane v uvodnih izjavah 984 do 1038.

(1049) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da bi industrija Unije s preselitvijo proizvodnje v Rusijo in Indijo sama povzročila škodo. Vendar pa kitajska vlada ni obravnavala analize Komisije iz uvodnih izjav 1046 in 1047 te uredbe, v kateri je bilo jasno ugotovljeno, da uvoz iz Indije in Rusije ni povzročil škode za industrijo Unije.

(1050) Komisija je ugotovila, da so se iz Indije dejansko uvažali polizdelki, ki jih je proizvajalec Unije uporabljal za proizvodnjo podobnega izdelka. Tudi uvoz iz Rusije je bil kljub temu, da je bil v povprečju cenejši od izdelka industrije Unije, v obravnavanem obdobju stabilen in ugotovljeno je bilo, da ni povzročil škode za industrije Unije. Zato se uvoz iz teh dveh držav ne more obravnavati kot samopovzročena škoda. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.2.2 *Zmanjšanje povpraševanja po tkaninah iz steklenih vlaken v Uniji med letom 2017 in obdobjem preiskave*

(1051) En uporabnik je trdil, da je škodo industrije Unije povzročilo zmanjšanje potrošnje med letom 2017 in obdobjem preiskave, drug uporabnik pa, da je škodo povzročil upad števila namestitev vetrnih turbin v istem obdobju. Zmanjšanje potrošnje v obdobju 2017–2018 za –7,3 % ne pojasnjuje zmanjšanja obsega prodaje proizvajalcev Unije za –13,3 % v istem obdobju, zlasti ob upoštevanju dejstva, da se je od leta 2017 do obdobja preiskave uvoz iz zadevnih držav povečal za 5 %, in sicer s 50 370 ton na 52 892 ton, njihov tržni delež pa s 27,8 % na 31,4 %.

(1052) Dejstvo, da škode ni povzročilo zmanjšanje potrošnje v letu 2018, je še bolj jasno, če se ne primerjata le zadnji dve leti, ampak se upošteva celotno obravnavano obdobje. Potrošnja v Uniji se je v obravnavanem obdobju povečala, medtem ko se je tržni delež industrije Unije v istem obdobju stalno zmanjševal, tržni deleži zadevnih držav pa stalno povečevali. Industrija Unije ni mogla imeti koristi od splošnega povečanja potrošnje, saj je subvencioniran uvoz iz zadevnih držav nenehno in znatno nelojalno nižal njene prodajne cene. Čeprav je industrija Unije ustvarila izgubo šele v obdobju preiskave, je bilo že v obdobju 2015–2017 zabeleženo stalno zmanjševanje dobička, kot je navedeno v uvodni izjavi 1016.

(1053) Te trditve so bile zato zavrnjene.

(1054) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je bil položaj industrije Unije odvisen od razvoja potrošnje Unije in ne od uvoza iz tretjih držav. Trdila je tudi, da se je to izražalo v dejstvu, da je imela industrija Unije med povečanjem potrošnje v obdobju 2015–2016 koristi od povečanja svojega obsega prodaje za približno 12 000 Mt. Poleg tega je trdila, da Komisija s tem, ko je sklenila, da je zmanjšanje obsega prodaje industrije Unije presegalo zmanjšanje potrošnje Unije v obdobju 2017–2018, ni upoštevala korelacije med zmanjšanjem obsega prodaje industrije Unije in zmanjšanjem povpraševanja v Uniji.

(1055) Čeprav bi moralo imeti zmanjšanje potrošnje enak učinek na industrijo Unije in uvoz iz zadevnih držav, je preiskava pokazala, da se je obseg uvoza zaradi uvoza iz zadevnih držav, kljub zmanjšanju potrošnje med letom 2018 in obdobjem preiskave, povečal za 8 %, njegov tržni delež pa za 3,6 odstotne točke, in sicer s 27,8 % na 31,4 %, medtem ko je industrija Unije izgubila obseg prodaje in tržni delež. Opozoriti je treba, da je bilo v preiskavi ugotovljeno, da je bil uvoz iz zadevnih držav subvencioniran in je na trgu Unije potekal po cenah, ki so znatno nižale prodajne cene industrije Unije na trgu Unije. Podobno sta se v obdobju 2015–2016, ko se je potrošnja povečala, uvoz iz zadevnih držav in tržni delež povečala za 24 % oziroma 1,8 odstotne točke, medtem ko se je obseg prodaje industrije Unije povečal le za 11 %, njen tržni delež pa se je celo zmanjšal za 2,6 odstotne točke. Trditev, da je imela industrija Unije korist predvsem od takega povečanja potrošnje, je zato napačna.

(1056) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju tudi trdila, da se je število namestitev vetrnih turbin leta 2019 precej povečalo in da naj bi se še naprej povečevalo tudi v prihodnosti. Ker je industrija vetrne energije glavno gonilo potrošnje tkanin iz steklenih vlaken, bi to pozitivno vplivalo na industrijo Unije. Da bi kitajska vlada podprla svojo trditev, se je sklicevala na objavo združenja Wind Europe, ki prikazuje statistiko razvoja nameščanja vetrnih turbin do leta 2019 in vključuje nekaj napovedi za prihodnji razvoj nameščanja vetrnih turbin.

(1057) Kot je navedeno zgoraj, pozitiven razvoj potrošnje tkanin iz steklenih vlaken v Uniji ne vpliva nujno pozitivno na položaj industrije Unije. Kot je navedeno v uvodni izjavi 1055, je povečanje potrošnje v obdobju 2015–2016 vodilo do povečanja obsega uvoza in tržnega deleža zadevnih držav, medtem ko industrija Unije ni mogla v celoti izkoristiti takega povečanja in je v tem obdobju celo izgubila tržni delež. Čeprav statistika združenja Wind Europe dejansko kaže pozitivno gibanje na področju števila namestitev vetrnih turbin v letu 2019, je tudi razkrila, da je bilo število namestitev še vedno manjše kot leta 2017. Leta 2017 je potrošnja že kazala negativno gibanje in položaj industrije Unije se je poslabšal. Iz samega dejstva, da se je število namestitev vetrnih turbin leta 2019 povečalo, torej ni mogoče sklepati o razvoju obsega uvoza zadevnih držav in položaju industrije Unije v zadevnem letu.

(1058) Vse zgoraj navedene trditve je bilo zato treba zavrniti.

6.2.3 *Zvišanje stroškov surovin*

(1059) Oba sodelujoča uporabnika sta trdila, da sta škodo povzročila zvišanje stroškov glavne surovine (rovingi iz steklenih vlaken), uvožene iz LRK, ki je bilo posledica uvedbe dokončne protidampinške dajatve za te izdelke, in zvišanje stroškov energije. Povprečni stroški na enoto industrije Unije so se v obravnavanem obdobju le rahlo zvišali, in sicer za 3 %, uvozne cene iz zadevnih držav pa so se znižale za skoraj 14 % in nelojalno znižale cene Unije za 32,3 %. Zato nastale škode ni mogoče pripisati zvišanju stroškov, ampak pritisku zaradi subvencioniranega uvoza, ki je industriji Unije preprečil, da bi zvišala svoje cene glede na zvišane stroške.

(1060) Te trditve so bile zato zavrnjene.

6.2.4 *Pomanjkanje prožnosti industrije Unije*

(1061) Uporabnika sta navedla, da industrija Unije ni dovolj prožna in zagotavlja le velike količine na podlagi dolgoročnih zavez, ki pa za uporabnike predstavljajo veliko finančno tveganje (vetrna industrija), zato se raje odločijo za druge dobavitelje. Vendar je bilo v preiskavi ugotovljeno, da vetrna industrija izvaja politiko raznolikosti dobave in v svojo dobavno verigo vedno vključuje proizvajalce tkanin iz steklenih vlaken iz Unije. Ugotovljeno je bilo tudi, da lahko proizvajalec vetrne energije izvaja strategijo dobave iz več virov, v katero vključi le proizvajalce tkanin iz steklenih vlaken iz Unije. To dokazuje, da so na voljo proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken iz Unije, ki vetrni industriji zagotavljajo kakovost izdelkov pod pogoji, ki jih vetrna industrija zahteva, kot je nadalje pojasnjeno v uvodni izjavi 1081.

(1062) Te trditve so bile zato zavrnjene.

(1063) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da imajo kitajski proizvajalci z zagotavljanem integriranih storitev pakiranja v komplete legitimno konkurenčno prednost, medtem ko industrija Unije ni uspela ustrezno spremeniti svoje poslovne strategije za zadovoljitev tega povpraševanja.

(1064) Kot je razvidno iz uvodne izjave 1107, ima industrija Unije specializirane družbe, ki se ukvarjajo s pakiranjem v komplete, ki izpolnjujejo to funkcijo. Tako lahko uporabnika prejmeta enako vrsto kompletov, če jih nabavita v Uniji ali od kitajskih proizvajalcev. Čeprav imajo kitajski proizvajalci morda logistično prednost enega prevoza manj med proizvodnjo tkanin iz steklenih vlaken in pakiranjem v komplete, kitajska vlada ni dokazala, kako bi lahko to imelo pomemben učinek na trgu, ki temelji na cenovni konkurenci in kakovosti izdelkov.

(1065) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(1066) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da industrija Unije ni ustrezno prilagodila svoje poslovne strategije manjši prodaji z zmanjšanjem stopenj zaposlenosti in da je industrija Unije celo povečala naložbe.

(1067) Komisija je opozorila, da bi lahko odpuščanje zaposlenih kratkoročno povzročilo višje stroške in pripeljalo do tega, da bi se morala industrija Unije osredotočati na manjša naročila, ki so delovno intenzivnejša zaradi pogostejših prilagoditev strojev. Kar zadeva naložbe, kot je navedeno v uvodni izjavi 1019, so preverjanja pokazala, da so bile večinoma povezane s potrebnim vzdrževanjem in zamenjavami, ne pa s povečanjem proizvodne zmogljivosti.

(1068) Ta trditev se zato zavrne.

6.3 **Sklep o vzročni zvezi**

(1069) Komisija je sklenila, da je znatno povečanje uvoza iz zadevnih držav jasno sovpadalo s poslabšanjem položaja industrije Unije.

(1070) Komisija je preiskala tudi druge dejavnike škode in v tej fazi postopka ni odkrila nobenih drugih dejavnikov, ki so prispevali k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Drugih dejavnikov, ki bi, posamezno ali skupaj, izpodbijali ugotovitev, da obstaja resnična in velika povezava med subvencioniranim uvozom iz LRK in Egipta ter znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, dejansko ni bilo.

(1071) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da Komisija ni upoštevala, da so drugi dejavniki, kot je zmanjšanje potrošnje, prispevali k znatni škodi. V zvezi s tem se je kitajska vlada sklicevala na *sklep pritožbenega organa STO v zadevi ZDA – vroče valjano jeklo* in trdila, da bi morala Komisija ločiti in razlikovati škodljiv učinek zaradi drugih dejavnikov od škodljivega učinka subvencioniranega uvoza. Glede na navedeno v uvodnih izjavah 1044 do 1068 in ob upoštevanju sklepov iz uvodne izjave 1070, da je bilo ugotovljeno, da je k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, prispeval eden od drugih dejavnikov, je bila ta trditev zavrnjena.

7. **INTERES UNIJE**

(1072) Komisija je v skladu s členom 31 osnovne uredbe preučila, ali bi lahko kljub ugotovitvi o škodljivem subvencioniranju jasno sklenila, da sprejetje izravnalnih ukrepov, ki ustrezajo skupnemu znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v tej zadevi ni v interesu Unije. Ugotavljanje interesa Unije je temeljilo na oceni vseh različnih vključenih interesov, vključno z interesi industrije Unije, uvoznikov, uporabnikov, dobaviteljev in pomožne industrije, kot so izvajalci rezanja/izvajalci pakiranja v komplete.

7.1 **Interes industrije Unije**

(1073) Preiskava je pokazala, da industrija Unije trpi znatno škodo zaradi učinkov subvencioniranega uvoza, ki je nelojalno znižal njene prodajne cene in izvajal cenovni pritisk, kar je povzročilo precejšnjo izgubo tržnega deleža in izgube v obdobju preiskave, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 984 do 1069.

(1074) Industrija Unije bo imela koristi od ukrepov, ki bi verjetno preprečili nadaljnje povečanje uvoza iz LRK in Egipta po zelo nizkih cenah. Brez ukrepov bodo kitajski in egiptovski proizvajalci še naprej izvažali tkanine iz steklenih vlaken na trg Unije po subvencioniranih cenah in izvajali nadaljnji cenovni pritisk, s čimer bodo industriji Unije preprečevali, da bi tkanine iz steklenih vlaken prodajala z ustreznim dobičkom, in ji tako povzročali dodatno znatno škodo.

7.2 **Interes uporabnikov**

(1075) Proizvajalci vetrnih turbin so največji uporabniki tkanin iz steklenih vlaken, in sicer predstavljajo približno 60–70 % povpraševanja po tkaninah iz steklenih vlaken v Uniji. Drugi uporabniki so proizvajalci čolnov (približno 11 %), tovornjakov (približno 8 %) in športne opreme (približno 2 %) ter izvajalcev sistema za obnovo cevi (približno 8 %).

(1076) Ob začetku preiskave je bilo kontaktiranih 25 znanih uporabnikov v Uniji, ki so bili tudi povabljenih k sodelovanju. Dva proizvajalca vetrnih turbin sta ugovarjala uvedbi morebitnih ukrepov v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken. Trije proizvajalci vetrnih turbin so se odzvali, vendar niso izrazili svojih stališč, čeprav so bili k temu pozvani v obvestilu o preiskavi in vprašalniku za uporabnike, ki so ga izpolnili. Proizvajalca vetrnih turbin, ki sta ugovarjala ukrepom, je podprlo združenje, ki zastopa evropsko industrijo vetrne energije, vendar je eden od članov, tj. francosko združenje za vetrno energijo, izrecno izrazil, da se glede morebitnih dajatev ne bo opredelil. Pet proizvajalcev vetrnih turbin, vključno z družbama Vestas in SGRE, je predložilo izpolnjen vprašalnik. En proizvajalec vetrnih turbin je izjavil, da bo tkanine iz steklenih vlaken dobavljal izključno od različnih proizvajalcev Unije. Več proizvajalcev smučarske opreme in več izvajalcev pakiranja v komplete je podprlo morebitne ukrepe.

7.2.1 *Proizvajalci vetrnih turbin*

(1077) Dve glavni vrsti vetrnih turbin sta (i) vetrne turbine na morju, ki so običajno večje in namenjene delovanju na priobalnih območjih, in (ii) kopenske vetrne turbine, ki so namenjene delovanju na kopnem.

(1078) Projekte vetrnih elektrarn v Uniji običajno izvajajo razvijalci projektov, ki so bodisi energetske družbe bodisi vlagatelji, in ne sami proizvajalci vetrnih turbin. Čeprav so države članice za energijo, proizvedeno v vetrnih elektrarnah, prvotno zagotavljale nabavno ceno, je bila podpora z letom 2014 preusmerjena v projekte, ki temeljijo na razpisu, v katerem konkurira več razvijalcev projektov, nazadnje na energetsko nevtralni podlagi (vetrna energija lahko konkurira sončni energiji).

(1079) Družbi Vestas in SGRE sta med največjimi proizvajalci vetrnih turbin v Uniji in skupaj predstavljata več kot 20 % celotnega povpraševanja po tkaninah iz steklenih vlaken v Uniji. Njun skupni uvoz je 30 % vsega uvoza iz zadevnih držav. Obe družbi sta predložili več trditev, in sicer v zvezi z (i) izgubo stabilnosti dobave, (ii) izgubo konkurenčnosti industrije vetrne energije, (iii) tveganjem preselitve dela njune proizvodnje in (iv) združljivostjo s cilji Unije glede energije iz obnovljivih virov v primeru uvedbe ukrepov.

(i) Stabilnost dobave

(1080) Družbi Vestas in SGRE sta trdili, da se za tkanine iz steklenih vlaken, ki se uporabljajo v lopaticah vetrnih turbin, izvaja zapleten postopek certificiranja z intenzivnimi in dolgotrajnimi fazami preskušanja. Trdili sta tudi, da lahko samo kitajski proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken zaradi vertikalne integracije v kratkem roku dobavijo veliko količino z enotno ravnjo kakovosti. Poleg tega sta trdili, da je obseg proizvodnje proizvajalcev Unije nezadosten, saj je manjši od skupne potrošnje Unije. Po navedbah uporabnikov industrija vetrnih turbin zato ne more hitro zamenjati uporabnikov, in tudi če bi jih lahko, v Uniji ni proizvedenih dovolj tkanin iz steklenih vlaken.

(1081) Čeprav večina proizvajalcev Unije ni vertikalno integrirana, je preiskava pokazala, da proizvajalci vetrnih turbin, da bi se izognili težavam z dobavo, običajno izvajajo strategijo dobave iz več virov, pri čemer redno kupujejo isto vrsto tkanin iz steklenih vlaken od proizvajalca Unije in kitajskega ali egiptovskega proizvajalca. Vendar je Komisija prejela tudi podatke tretjega proizvajalca vetrnih turbin, katerega strategija dobave iz več virov vključuje izključno proizvajalce Unije. Dejstvo, da dobava specifičnih tkanin iz steklenih vlaken iz več virov redno vključuje vertikalno integrirane in neintegrirane proizvajalce Unije, dokazuje, da so lahko neintegrirani proizvajalci enakovredni pri zagotavljanju potrebnih tkanin iz steklenih vlaken za proizvodnjo vetrnih turbin.

(1082) Kar zadeva proizvodno zmogljivost Unije, kot je prikazana v Preglednici 5, je bilo ugotovljeno, da čeprav je proizvodnja Unije trenutno manjša od potrošnje, kot je prikazano v Preglednici 2, je celotna proizvodna zmogljivost Unije večja. Preiskava je pokazala, da je trenutno na voljo velika neizkoriščena zmogljivost, in sicer več kot 40 %, kar je posledica povečanja subvencioniranega in poceni uvoza iz LRK in Egipta, ki je prevzel tržni delež industrije Unije. Ta neizkoriščena zmogljivost je porazdeljena med 16 proizvajalci Unije, zaradi česar je Unija konkurenčen trg z različnimi notranjimi viri dobave. Poleg tega je preprosto ustvariti dodatno zmogljivost, saj bi bile potrebne le majhne naložbe. Industrija Unije že oskrbuje industrijo vetrnih turbin in je torej že certificirani dobavitelj, zato lahko preprosto poveča svojo dobavo pod pravičnimi tržnimi pogoji.

(1083) Proizvajalci vetrnih turbin bodo srednje- do dolgoročno lahko certificirali dodatne proizvajalce tkanin iz steklenih vlaken bodisi iz Unije bodisi iz drugih nesubvencioniranih virov. Kot je navedeno v uvodni izjavi 1076, je eden od proizvajalcev vetrnih turbin razvil strategijo dobave iz več virov, ki vključuje več proizvajalcev Unije. Poleg tega je v Uniji dovolj neizkoriščene zmogljivosti, da je to mogoče v obsegu, potrebnem za velike proizvajalce vetrnih turbin.

(1084) Te trditve so bile zato zavrnjene.

(ii) Konkurenčnost industrije vetrne energije

(1085) Sodelujoča proizvajalca vetrnih turbin sta trdila, da bi vsako zvišanje cen tkanin iz steklenih vlaken znatno vplivalo na njuno konkurenčnost. Navedla sta, da je treba delež stroškov v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken oceniti na ravni proizvodnje lopatic in ne celotne vetrne elektrarne. Trdila sta tudi, da zvišanja stroškov zaradi morebitnih dajatev ne bi bilo mogoče prenesti na razvijalce vetrne elektrarne, ker od predložitve ponudbe za projekt vetrne elektrarne do dejanske izvedbe preteče veliko časa. Proizvajalca vetrnih turbin sta navedla, da bo zvišanje stroškov zaradi dajatev vplivalo na dolgoročno tehnološko preživetje celotne vetrne industrije Unije, saj so znatne naložbe v raziskave in razvoj nujne za ohranjanje vodilnega položaja med najučinkovitejšimi tehnologijami.

(1086) Preiskava je pokazala, da se lopatice vetrnih turbin ne prodajajo ločeno, ampak kot del vetrne turbine. Poleg tega razvijalci projekta za vetrne elektrarne od proizvajalcev vetrnih turbin redno kupujejo dodatno infrastrukturo za vetrne elektrarne. Kar zadeva konkurenčnost proizvajalcev vetrnih turbin, je zato treba stroške v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken določiti glede na celotno vetrno turbino ali celotno tehnologijo vetrne elektrarne, ki so jo prodali proizvajalci vetrnih turbin, in ne le glede na proizvodnjo lopatic vetrnih turbin, kot sta trdila proizvajalca, saj to ne bi izražalo stanja na trgu.

(1087) Tkanine iz steklenih vlaken in epoksi smola sta dve glavni sestavini, ki se uporabljata v proizvodnji lopatic vetrnih turbin. Tkanine iz steklenih vlaken tako predstavljajo [10–35 %] stroškov surovin za lopatico, odvisno od deleža tkanin iz steklenih vlaken na eni strani in drugih uporabljenih surovin na drugi strani. Vendar je preiskava tudi pokazala, da je proizvodnja lopatic delovno intenzivna, zato je delež tkanin iz steklenih vlaken v skupnih stroških proizvodnje lopatice znatno manjši in znaša le [4–14 %]. Ta delež se v skupnih stroških vetrne turbine in skupnih stroških izgradnje celotne vetrne elektrarne dodatno zmanjša na [0,1–2 %].

(1088) Glede na delež tkanin iz steklenih vlaken v stroških vetrne elektrarne [0,1–2 %] se šteje, da je vpliv dokončnih dajatev na tkanine iz steklenih vlaken v okviru skupnih stroškov vetrne elektrarne zanemarljiv, zlasti ker velik del tkanin iz steklenih vlaken izvira iz Unije. Preiskava je pokazala, da imajo proizvajalci vetrnih turbin v Uniji tudi veliko pogajalsko moč, da dodatne stroške prenesejo na razvijalce vetrne elektrarne, saj so skupaj glavni dobavitelji vetrnih turbin na trgu Unije. Ob upoštevanju majhnega deleža tkanin iz steklenih vlaken v stroških vetrne elektrarne je potrebna dobičkonosnost, s katero se ohranja raven naložb v raziskave in razvoj, ki je nujna za ohranjanje vodilnega položaja med najučinkovitejšimi tehnologijami.

(1089) Čeprav ni mogoče izključiti, da lahko konkurenčna narava neposrednega sodelovanja v postopku za oddajo javnih naročil oteži tak prenos stroškov, je treba upoštevati, da imata sodelujoča proizvajalca vetrnih turbin za razliko od proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken zdravo finančno stanje in stopnjo dobička, na podlagi katerih bodo zlahka absorbirali majhen učinek dajatev. Poleg tega oba sodelujoča proizvajalca vetrnih turbin razvijalcem vetrnih elektrarn ne prodajata le vetrnih turbin, ampak tudi povezane storitve naknadnega vzdrževanja. Te pogodbe so zelo donosne. Na privlačnost storitvenega dela poslovanja kaže tudi dejstvo, da je eden od sodelujočih uporabnikov pred kratkim prevzel storitveni oddelek plačilno nesposobnega konkurenta ([207]).

(1090) Komisija je zato ugotovila, da lahko proizvajalci vetrnih turbin zlahka absorbirajo vsako zvišanje stroškov zaradi izravnalnih dajatev, ki jih ne bi bilo mogoče prenesti na razvijalce vetrnih elektrarn. Kot je navedeno v uvodni izjavi 1083, je treba proizvajalcem vetrnih turbin omogočiti tudi, da svoje dobavitelje zamenjajo za vir tkanin iz steklenih vlaken, na katerega subvencioniranje ni vplivalo, iz Unije ali drugod.

([207]) Prevzem izbranih sredstev družbe Senvion s strani družbe Siemens Gamesa, oktobra 2019.

(1091) Na podlagi navedenega so bile vse trditve o konkurenčnosti proizvajalcev vetrnih turbin zavrnjene.

(iii) Selitev proizvodnje lopatic vetrnih turbin

(1092) Sodelujoča uporabnika sta trdila tudi, da bi kakršno koli zvišanje stroškov proizvodnje lopatic povzročilo selitev te proizvodne faze iz Unije, pri čemer bi bilo v Uniji izgubljenih več tisoč delovnih mest.

(1093) Kar zadeva proizvodnjo lopatic za kopenske vetrne turbine, je preiskava pokazala, da selitev te proizvodnje že poteka, čeprav se ukrepi za tkanine iz steklenih vlaken ne izvajajo. Razlog je rast trga projektov vetrnih elektrarn zunaj Unije in upadanje razvoja projektov novih vetrnih elektrarn v Uniji, na primer v Nemčiji, kjer so razmere dosegle najnižjo raven v zadnjih 20 letih. Še en razlog so visoki stroški dela, povezani s proizvodnjo lopatic. Preiskava je pokazala, da je proizvodnja lopatic delovno intenzivna in da stroški dela presegajo stroške tkanin iz steklenih vlaken za [300–700 %]. Zato so nizki stroški dela v tretjih državah velika spodbuda za selitev proizvodnje lopatic. Vpliv uvedbe dajatev za tkanine iz steklenih vlaken bi bil majhen ali celo ničen.

(1094) Preiskava je tudi pokazala, da imajo pri lopaticah vetrnih turbin na morju stroški prevoza pomembnejšo vlogo kot stroški surovin za lopatice, kot so tkanine iz steklenih vlaken. Lopatice vetrnih turbin na morju so daljše in težje od lopatic kopenskih vetrnih turbin, zaradi česar je prevoz bolj zapleten in dražji. Zato ni verjetno, da bodo izravnalne dajatve za zadevni izdelek povzročile selitev proizvodnje lopatic vetrnih turbin na morju.

(1095) Zato so bile trditve o selitvi proizvodnje lopatic v druge tretje države zavrnjene.

(iv) Politika obnovljivih virov energije

(1096) En uporabnik je trdil, da bi bila uvedba ukrepov v nasprotju s cilji Unije v okviru politike obnovljivih virov energije, ker bi znatno zvišala stroške proizvodnje vetrnih turbin. Pri tem se je skliceval na evropsko industrijsko pobudo Komisije v zvezi z vetrno energijo, ki vključuje cilj znižanja stroškov proizvodnje vetrnih turbin in njihovih sestavnih delov za 20 % do leta 2020.

(1097) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1085 do 1090, preiskava ni podprla te trditve, saj je bilo ugotovljeno, da bi kakršni koli izravnalni ukrepi le zanemarljivo vplivali na stroške proizvajalcev vetrnih turbin. Poleg tega ta uporabnik ni dokazal, kako bi izravnalni ukrepi za tkanine iz steklenih vlaken, ki predstavljajo le majhen del stroškov tehnologije vetrnih elektrarn, preprečili stalno naraščanje deleža vetrne energije v Evropi ali uresničitev cilja do leta 2020. Navedena trditev je bila zato zavrnjena.

7.2.2 *Proizvajalci smučarske opreme in drugi uporabniki*

(1098) Več uporabnikov smučarske industrije je trdilo, da je obstoj proizvajalcev tkanin iz steklenih vlaken v Uniji nujen za stabilnost njihove oskrbe, saj potrebujejo lokalnega partnerja za tesno sodelovanje in manjše količine prilagojenih tkanin iz steklenih vlaken, ki se trenutno ne proizvajajo zunaj Unije. Poleg tega so poudarili, da je industrija tkanin iz steklenih vlaken v Uniji ključni partner pri izboljševanju njihovih izdelkov in razvoju novih rešitev. Na podlagi sodelovanja s proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken na področju raziskav in razvoja v zadnjih letih je bila večkrat povečana učinkovitost, izboljšana je bila učinkovitost izdelkov ter razviti so bili novi in okolju prijaznejši izdelki. Ti uporabniki so trdili, da proizvajalci smučarske opreme v Uniji ne morejo vzpostaviti enake ravni sodelovanja s kitajskimi in egiptovskimi proizvajalci tkanin iz steklenih vlaken, saj bi izgubili vodilno vlogo na področju (zelenih in trajnostnih) inovacij in bi sami postali bolj izpostavljeni nepošteni konkurenci uvoza.

(1099) Navedene trditve so bile po mnenju Komisije prepričljive, zlasti v zvezi z raziskavami in razvojem v industriji, ki temelji na raziskavah in razvoju. Proizvajalci izvozniki v zvezi z obravnavanimi vprašanji niso predložili nobenih nasprotnih trditev. Vendar je Komisija tudi ugotovila, da so proizvajalci smučarske opreme manjši uporabniki tkanin iz steklenih vlaken kot proizvajalci vetrnih turbin.

(1100) Drugi uporabniki iz Unije se niso javili v okviru preiskave.

(1101) Komisija je zato sklenila, da uporabniki niso predložili utemeljenih razlogov proti uvedbi izravnalnih ukrepov, ampak da je preživetje industrije tkanin iz steklenih vlaken v Uniji pomembno za več skupin uporabnikov.

7.3 **Dobavitelji**

(1102) Dva proizvajalca rovingov iz steklenih vlaken iz Unije, ki so glavna surovina tkanin iz steklenih vlaken, in združenje, ki zastopa proizvajalce rovingov iz steklenih vlaken iz Unije, so podprli uvedbo izravnalnih ukrepov. Navedli so, da bi proizvajalcem rovingov iz steklenih vlaken iz Unije škodovala izguba glavnih strank, saj bi to ogrozilo tudi njihovo preživetje v Uniji.

(1103) Komisija je zato sklenila, da je uvedba ukrepov nedvomno v interesu proizvajalcev rovingov iz steklenih vlaken iz Unije, ki to surovino dobavljajo proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken.

7.4 **Uvozniki**

(1104) Kot je navedeno v uvodni izjavi 85, se je javil samo en neodvisni uvoznik, ki pa je uvažal le zanemarljive količine, in sicer manj kot 25 ton tkanin iz steklenih vlaken iz LRK. Ker večina uporabnikov velikih količin zahteva posebne prilagojene tkanine iz steklenih vlaken, to ni izdelek, ki ga neodvisni trgovci redno uvažajo v velikih količinah.

(1105) Komisija je zato sklenila, da nepovezani uvozniki niso navedli prepričljivih razlogov zoper uvedbo ukrepov, saj uvažajo zgolj zanemarljive količine tkanin iz steklenih vlaken.

7.5 **Ponudniki storitev rezanja in pakiranja v komplete**

(1106) Uporabniki, zlasti v industriji vetrnih turbin, vse več povprašujejo po kompletih tkanin iz steklenih vlaken, razrezanih v oblike in sestavljenih s šivanjem več plasti teh tkanin, kar omogoča hitrejšo proizvodnjo industrije na koncu proizvodne verige. Tako je bil v zadnjih letih vzpostavljen trg za ponudnike storitev v Uniji. Ena družba za rezanje je podprla uvedbo izravnalnih ukrepov. Kitajski in egiptovski proizvajalci izvozniki za razliko od industrije Unije vse pogosteje integrirajo te dodatne storitve, zato bi ponudniki storitev izgubili precejšen del svojih poslovnih dejavnosti, če bi proizvajalci iz Unije izginili s trga. Glede na ocene izvajalcev rezanja je v industriji Unije za storitve rezanja zaposlenih več kot 2 000 oseb.

(1107) Komisija je zato sklenila, da je uvedba ukrepov nedvomno v interesu izvajalcev rezanja in sestavljanja kompletov iz Unije, ki to storitev zagotavljajo proizvajalcem tkanin iz steklenih vlaken.

7.6 **Druge trditve**

(1108) Egiptovska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju opozorila, da Evropska unija pomaga Egiptu pri spodbujanju razvoja v okviru pridružitvenega sporazuma in sosedske politike ter da bi bili ukrepi v nasprotju s to politiko. Komisija je ugotovila, da to ni dejavnik, ki se lahko obravnava v okviru analize interesa Unije v skladu s členom 31 osnovne uredbe. Preiskava nikakor ni postavila pod vprašaj prizadevanj Egipta za razvoj, posodobitev in podpiranje rasti prihodkov in stopenj zaposlenosti.

7.7 **Sklep o interesu Unije**

(1109) Komisija je sklenila, da je uvedba ukrepov očitno v interesu industrije tkanin iz steklenih vlaken v Uniji, katere preživetje ogroža subvencionirani uvoz zadevnega izdelka. Preživetje industrije tkanin iz steklenih vlaken v Uniji je pomembno za stabilnost oskrbe njenih strank v Uniji, zlasti za uporabnike, ki se zanašajo na tesno lokalno sodelovanje in potrebujejo manjše količine posebnih tkanin iz steklenih vlaken, ki jih ni mogoče kupiti v LRK ali Egiptu. Za nekatere uporabnike je nujno tudi ohranjanje razvoja novih tkanin iz steklenih vlaken v Uniji, da se pri konkuriranju uvozu iz držav zunaj Unije ne bi sami znašli v neugodnem položaju. Preživetje industrije tkanin iz steklenih vlaken v Uniji je prav tako pomembno za preživetje njenih dobaviteljev rovingov iz steklenih vlaken iz Unije ter ponudnikov storitev rezanja in pakiranja v komplete iz Unije.

(1110) Vendar, kot je prikazano v uvodnih izjavah 1077 do 1097, uvedba ukrepov ne bi pomembno negativno vplivala na proizvajalce vetrnih turbin.

(1111) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da ni prepričljivih razlogov, da uvedba izravnalnih ukrepov za uvoz tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz LRK in Egipta ni v interesu Unije.

8. DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI

(1112) Na podlagi ugotovitev o subvencioniranju, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije ter v skladu s členom 15 osnovne uredbe bi bilo treba uvesti dokončno izravnalno dajatev.

8.1 Raven dokončnih izravnalnih ukrepov

(1113) V tretjem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je določeno, da znesek dokončne izravnalne dajatve ne preseže ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(1114) V četrtem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je navedeno: „Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi znesek ukrepov v skladu s tretjim pododstavkom, je znesek izravnalne dajatve nižji, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije."

(1115) Komisija takih informacij ni prejela, zato bo raven izravnalnih ukrepov določena ob upoštevanju tretjega pododstavka člena 15(1).

(1116) Na podlagi navedenega bi morale biti stopnje dokončnih izravnalnih dajatev, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carinske dajatve, naslednje:

Zadevna država	Družba	Stopnja izravnalne dajatve
LRK	Skupina CNBM	30,7 %
	Skupina Yuntianhua	17,0 %
	Druge sodelujoče družbe	24,8 %
	Vse druge družbe	30,7 %
Egipt	Skupina CNBM	10,9 %
	Vse druge družbe	10,9 %

(1117) Protisubvencijska preiskava se je izvajala vzporedno z ločeno protidampinško preiskavo v zvezi z istim zadevnim izdelkom s poreklom iz LRK in Egipta, v kateri je Komisija uvedla protidampinške ukrepe, ter ki je bila omejena na stopnjo odprave škode. Komisija je zagotovila, da uvedba skupne dajatve, ki izraža stopnjo subvencioniranja in celotno stopnjo dampinga, ne bo dvakrat izravnala učinkov subvencioniranja („dvojno štetje") v skladu s členom 24(1) in členom 15(2) osnovne uredbe ter ustrezno veljavno sodno prakso.

(1118) Kar zadeva LRK, je bila normalna vrednost določena v skladu s členom 2(6)(a) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([208]), s sklicevanjem na neizkrivljene stroške in dobičke v ustrezni zunanji reprezentativni državi. Zato je Komisija v skladu s členom 15(2) osnovne uredbe in da bi se izognila dvojnemu štetju, najprej uvedla dokončno izravnalno dajatev na ravni določenega dokončnega zneska subvencioniranja, nato pa uvedla preostalo dokončno protidampinško dajatev, ki ustreza ustrezni stopnji dampinga, znižani za znesek izravnalne dajatve, do višine ustrezne stopnje odprave škode, določene v ločeni protidampinški preiskavi. Ker je Komisija znižala ugotovljeno stopnjo dampinga za celoten znesek subvencioniranja, ugotovljen v LRK, ni bilo vprašanj glede dvojnega štetja v smislu člena 24(1) osnovne uredbe.

(1119) Kar zadeva Egipt, je Komisija preučila, ali so nekatere subvencijske sheme subvencije, odvisne od izvoza, ki znižujejo izvozne cene in tako zvišujejo stopnje dampinga, da bi se odločila, ali mora znižati stopnjo dampinga za zneske subvencij, ugotovljene v zvezi s subvencijami, odvisnimi od izvoza, v skladu s členom 24(1) osnovne uredbe. Zato Komisija ni izravnala subvencijskih shem, odvisnih od izvoza; dokončno izravnalno dajatev na ravni določenega dokončnega zneska subvencioniranja je uvedla poleg protidampinške dajatve, določene z Uredbo (EU) 2020/492.

([208]) Ta metodologija je bila uvedena z Uredbo (EU) 2017/2321 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unij (UL L 338, 19.12.2017, str. 1).

(1120) Glede na visoko stopnjo sodelovanja kitajskih in egiptovskih proizvajalcev izvoznikov je Komisija ugotovila, da bi bila raven najvišje dajatve, uvedene za vzorčene družbe, reprezentativna za „vse druge družbe“. Dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljala za družbe, ki v tej preiskavi niso sodelovale.

(1121) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe se je skupni znesek subvencije za sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki niso zajeti v vzorcu, izračunal na podlagi skupnega tehtanega povprečnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu, razen zanemarljivih zneskov in tudi zneskov subvencij, določenih za izdelke, za katere veljajo določbe člena 28(1) osnovne uredbe. Vendar Komisija ni prezrla ugotovitev, ki so delno temeljile na razpoložljivih dejstvih za določitev zadevnih zneskov. Dejansko je menila, da razpoložljiva dejstva, ki se uporabljajo v navedenih primerih, niso bistveno vplivala na informacije, potrebne za pošteno določitev zneska subvencioniranja, tako da izvozniki, ki niso bili pozvani k sodelovanju v preiskavi, z uporabo tega pristopa ne bodo oškodovani.

(1122) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene na naslednji način:

Zadevna država	Družba	Stopnja dampinga (*)	Znesek subvencioniranja	Stopnja odprave škode	Stopnja izravnalne dajatve	Stopnja protidampinške dajatve
LRK	Skupina CNBM	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Skupina Yuntianhua	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Vse druge družbe	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egipt	Skupina CNBM	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Vse druge družbe	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Ugotovljena v protidampinški preiskavi.

(1123) V skladu z metodologijo, navedeno zgoraj v tem oddelku, je bila v primeru skupine CNBM in vseh drugih nesodelujočih družb ustrezna stopnja dampinga, znižana za dokončni znesek subvencioniranja, nižja od stopnje odprave škode, ugotovljene v protidampinški preiskavi. Zato je bila dokončna izravnalna dajatev določena v višini določenega dokončnega zneska subvencioniranja, dokončna protidampinška dajatev pa je bila uvedena v višini ustrezne stopnje dampinga, znižane za znesek izravnalne dajatve. V primeru skupine Yuntianhua je bila dokončna izravnalna dajatev določena v višini določenega dokončnega zneska subvencioniranja, dokončna protidampinška dajatev pa je bila uvedena na stopnji odprave škode, ker je bila ta nižja od ustrezne stopnje dampinga, znižane za znesek izravnalne dajatve. Kar zadeva Egipt, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 1119, ni bilo morebitnih vprašanj glede dvojnega štetja.

(1124) Stopnja izravnalne dajatve za posamezne družbe iz te uredbe je bila določena na podlagi ugotovitev sedanje preiskave. Zato izraža stanje, ugotovljeno med preiskavo v zvezi z zadevno družbo. Ta stopnja dajatve (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporablja izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevne države in proizvedenih v navedeni družbi. Za uvožene izdelke, ki jih proizvaja katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, se te stopnje ne morejo uporabiti in zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(1125) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj dajatev, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo. Zahtevek mora vsebovati vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno upravičenost do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.

(1126) Po dokončnem razkritju se je pritožnik na splošno strinjal z ugotovitvami. Hkrati je opozoril, da v zadevnem razkritju ni bil obravnavan medsebojni vpliv izravnalnih in protidampinških dajatev v vzporednem postopku. Poudaril je, da ni pravne podlage niti ekonomske upravičenosti, da bi se splošna stopnja kombiniranih protidampinških in protisubvencijskih ukrepov preprosto omejila, in da je treba v primeru, če ima neuporaba pravila nižje dajatve v protisubvencijskem postopku kakršen koli pomen, uvesti dajatev za popolno izravnavo ne glede na uporabo pravila nižje dajatve v protidampinškem postopku. Kar zadeva kitajske proizvajalce izvoznike, je pritožnik trdil, da se lahko protisubvencijske in protidampinške dajatve kumulirajo, tudi če je normalna vrednost določena v reprezentativni državi, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 1118, razen v primerih izvoznih subvencij. V zvezi s tem je navedel, da med stopnjo dampinga ter zneskom vladne podpore in subvencij ne obstaja nujno povezava, če sploh, ter da ima subvencioniranje pomembne učinke, ki presegajo vpliv na stroške proizvodnje. Izračun normalne vrednosti na podlagi reprezentativne države ne more obravnavati celotnega vpliva subvencioniranja in izkrivljanj v kitajskem gospodarstvu kot celoti; z njim se zgolj primerjajo kitajski proizvajalci izvozniki z drugimi državami, v katerih se ta metodologija ne uporablja in kumuliranje ni dovoljeno.

(1127) Pritožnik je dodal, da ni pravne podlage za domnevo, da so vsi stroški in cene v reprezentativni državi izvzeti iz subvencij za posamezne družbe ter da zato v teh primerih ni smiselno izvajati protisubvencijskih in protidampinških preiskav. V zvezi s tem se je skliceval na ustrezno sodno prakso Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: STO), in sicer na spor v zadevi WT/DS 379 *ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske* ([209]) (v nadaljnjem besedilu: DS 379), v katerem je pritožbeni organ STO odločil, da dvakratna izravnava iste subvencije s sočasno uvedbo protidampinških dajatev, izračunanih na podlagi zunanje reprezentativne države, in izravnalnih dajatev ni bila skladna s členom 19(3) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Pritožnik je poudaril, da je pritožbeni organ STO tudi ugotovil, da do dvojnega štetja ne bi nujno prišlo v vsakem primeru take sočasne uporabe dajatev, ampak bi bilo to odvisno od tega, ali in v kakšnem obsegu je ugotovljeno, da so domače subvencije znižale izvozne cene izdelka v določenem primeru ([210]).

(1128) Nadalje se je pritožnik skliceval na stanje v zvezi z LRK, kjer veljavna protidampinška dajatev temelji na stopnji škode, ker je ta nižja od stopnje dampinga, kar velja za skupino Yuntianhua. Poleg vseh argumentov, pojasnjenih v prejšnjih uvodih izjavah, je pritožnik trdil, da dvojno štetje v tem primeru preprosto ni mogoče, saj je protidampinška dajatev, ki temelji na stopnji škode, v celoti določena brez sklicevanja na normalno vrednost, določeno na podlagi zunanje reprezentativne države. Zato se vprašanje glede dvojnega štetja sploh ni pojavilo, prav tako pa ni mogoče uporabiti sodne prakse STO iz zadeve DS 379. Pritožnik je sklenil, da protidampinške in izravnalne dajatve od razveljavitve pravila nižje dajatve v protisubvencijskih postopkih ne morejo biti več omejene na stopnjo škode.

(1129) Po dokončnem razkritju je skupina Yuntianhua trdila, da Komisija ni izvedla analize dvojnega štetja, da bi določila, ali in v kakšnem obsegu bi se iste subvencije z uvedbo protidampinškega ukrepa in izravnalnih dajatev izravnale dvakrat. Neizvedba analize bi pomenila kršitev pravice družbe do obrambe.

(1130) Kar zadeva morebitno dvojno štetje, se je tudi skupina Yuntianhua podobno kot pritožnik sklicevala na zadevo STO DS 379. Poudarila je, da mora preiskovalni organ v skladu z zadevnim sklepom med dejavniki, ki se upoštevajo za določitev ustreznega zneska protisubvencijske dajatve, upoštevati dokaze o tem, ali in v kakšnem

([209]) WT/DS379/AB/R (ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 11. marca 2011.

([210]) Glej WT/DS379/AB/R, točki 583 in 599.

obsegu se iste subvencije ob istočasni uvedbi protidampinških in protisubvencijskih dajatev izravnajo dvakrat. Ta stran se je sklicevala na priznanje Komisije v zvezi z vprašanjem dvojnega štetja iz uvodne izjave 747 dokumenta o splošnem razkritju in sklenila, da se dejstva iz zadeve DS 379 ne razlikujejo od dejstev v tem postopku. Na tej podlagi je sklenila, da dokazno breme za dokazovanje odsotnosti dvojnega štetja nosi Komisija in da do zdaj ni razkrila take analize, zaradi česar je razkritje pomanjkljivo in nepopolno.

(1131) Po navedbah skupine Yuntianhua na obveznost izvedbe analize dvojnega štetja ne vpliva uporaba pravila nižje dajatve v vzporednem protidampinškem postopku, če se stopnja dampinga popolnoma prekriva s subvencijsko stopnjo. V zvezi s tem je ta stran trdila, da za oba postopka obstaja samo ena stopnja odprave škode, kar pomeni, da bi bilo treba uporabiti običajni pristop kombiniranja prve izravnalne in nato protidampinške dajatve, znižane za stopnjo škodo. Zato bi bilo v primeru, če bi Komisija uvedla izravnalno dajatev v celoti in znižala protidampinško dajatev le za stopnjo odprave škode, to v nasprotju z osnovno protidampinško uredbo in ugotovitvami Komisije iz vzporedne protidampinške preiskave, v kateri je bilo ugotovljeno, da je dajatev na ravni stopnje odprave škode zadostna za odpravo škode za industrijo Unije.

(1132) Kitajska vlada je predložila tudi pripombe o morebitnem dvojnem štetju, da bi izpodbijala pripombe pritožnika iz uvodnih izjav 1126 in 1128. Sklicevala se je tudi na sklep v zadevi DS 379 STO ([211]) ter ugotovila, da dvojni ukrepi niso skladni z ustreznimi pravili STO in ustreznimi določbami osnovne uredbe iz uvodne izjave 1127. V zvezi s tem postopkom je kitajska vlada trdila, da bi do dvojnega štetja prišlo, če Komisija ne bi omejila celotne izravnalne in protidampinške dajatve s stopnjo odprave škode, saj bi se isto subvencioniranje obravnavalo najprej prek stopnje dampinga in nato še prek subvencijske stopnje. Kitajska vlada je poudarila, da, kar zadeva skupino CNBM, določitev normalne vrednosti v protidampinškem postopku temelji na neizkrivljenih številkah, na katere ne vpliva makro- in mikro subvencioniranje, in tako že obravnava subvencioniranje v LRK. Kar zadeva skupino Yuntianhua, bi glede na to, da njena protidampinška dajatev temelji na stopnji odprave škode, v primeru, če bi izravnalna dajatev izražala celotni znesek subvencioniranja, obstajalo tudi dvojno štetje, saj obe preiskavi zajemata isti izvoz in isto domnevno znatno škodo, logika domačih subvencij pa je, da enako vplivajo na domačo prodajo in izvoz. V zvezi z zadnjenavedeno točko je kitajska vlada pojasnila, da je izvozna cena, uporabljena kot osnova za izračun stopnje škode, nižja za znesek subvencioniranja, ugotovljen za domače subvencije. Tako bi se domnevni znesek subvencioniranja upošteval dvakrat, tj. tudi posredno prek stopnje škode pri uvedbi protidampinške dajatve. Kitajska vlada je na koncu opozorila, da so lahko tako določene stopnje škode tudi napihnjene, ker naj Komisija ne bi upoštevala razlike v ravni trgovanja med prodajo kitajskih proizvajalcev izvoznikov in industrijo EU. V zvezi s to zadnjo trditvijo je Komisija navedla, da je obravnavana v uvodnih izjavah 977 in 978.

(1133) Kar zadeva trditve pritožnika, skupine Yuntianhua in kitajske vlade v zvezi s kršitvijo njihove pravice do obrambe zaradi nerazkritja analize o medsebojnem vplivu protidampinških in izravnalnih dajatev ter o morebitnem dvojnem štetju, je Komisija na začetku poudarila, da ni izvedla analize, ker je v času razkritja v tem postopku še vedno potekal protidampinški postopek in ni bilo uradno veljavnih protidampinških ukrepov. Zato bi taka analiza prejudicirala rezultat protidampinškega postopka in bi v vsakem primeru temeljila na hipotetičnih ravneh ukrepov, ki bi bili še vedno predmet pripomb in analize. Komisija ni mogla izvesti analize, ki so jo zahtevale strani, pravočasno za razkritje tega postopka, vendar je pritegnila pozornost vseh strani in se zavezala, da bo preučila to vprašanje v skladu z uvodno izjavo 747 dokumenta o splošnem razkritju. Komisija je vsekakor ugotovila, da ta oddelek v celoti obravnava ta vprašanja in vse dosedanje pripombe strani ter da je bil ta oddelek razkrit stranem, da bi jim v celoti omogočil pravico do obrambe. Zato so bile trditve vseh strani o tem vprašanju zavrnjene.

([211]) Kitajska vlada se je sklicevala zlasti na odstavke 143–158, 541 in 543 končnega poročila.

(1134) V zvezi z vprašanjem morebitnega dvojnega štetja ter sklicevanjem na ustrezne dele in kontekst sklepa STO v zadevi DS 379, ki so ga izpostavili pritožnik, skupina Yuntianhua in kitajska vlada, je Komisija opozorila, da se člen 19(3) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih izraža v določbi člena 15(2) osnovne protisubvencijske uredbe. Zato je sklenila, da sodna praksa STO o zadevni določbi in zlasti njen sklep v zadevi DS 379 pomenita ustrezno razlago za uporabo člena 15(2) osnovne uredbe v tem postopku. Komisija je nadalje opozorila, da sedanje preiskave pomenijo prve vzporedne protidampinške preiskave in preiskave v zvezi z izravnalnimi dajatvami od zakonodajnih sprememb, s katerimi so bile uvedene nova metodologija izračunavanja v protidampinških zadevah v skladu s členom 2(6)(a) osnovne protidampinške uredbe ([212]) ter nove določbe o uporabi pravila nižje dajatve v protidampinških in protisubvencijskih postopkih v okviru posodobitve preiskav trgovinske zaščite ([213]). Komisija je tudi opozorila, da se v nobenem primeru, niti v preteklih kombiniranih protisubvencijskih in protidampinških postopkih pred temi zakonodajnimi spremembami, to vprašanje ni pojavilo v praksi ([214]).

(1135) Kar zadeva sklep v zadevi DS 379, je Komisija upoštevala vsa sklicevanja, ki so jih predložile strani. Najprej je navedla, da je pritožbeni organ STO pojasnil, da se dvojno štetje (ali „dvojni ukrep“) nanaša na primere, v katerih hkratna uporaba izravnalnih in protidampinških dajatev na iste uvožene izdelke vodi do izravnave, vsaj v določenem obsegu, iste subvencije dvakrat, kar se lahko zgodi, kadar se stopnja dampinga izračuna s sklicevanjem na metodologijo, ki med drugim temelji na stroških ali cenah tretje države ([215]). V teh primerih *lahko* protidampinška dajatev odpravi ali izravna domačo subvencijo, če taka subvencija prispeva k nižanju izvozne cene ([216]). Dvojni ukrepi se *lahko* pojavijo tudi, kadar se izravnalne in protidampinške dajatve uvedejo za isti izdelek v okviru domačih subvencij, dodeljenih v tržnih gospodarstvih, kadar je v protidampinških preiskavah uporabljena nesubvencionirana ali konstruirana normalna vrednost ali normalna vrednost tretje države ([217]). V primerih dvojnega štetja se izravnalna dajatev ne bi uvedla „v ustreznih zneskih“ v skladu s členom 19(3) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Komisija je tudi opozorila, da je pritožbeni organ STO izrecno zavrnil predlog, da bi bilo dvojno štetje nujno v vsakem primeru sočasnih dajatev, ko se normalna vrednost določi na podlagi stroškov in cen tretje države. Namesto tega je odločil, da je to odvisno od tega, ali in v kakšnem obsegu so domače subvencije znižale izvozno ceno izdelka, ter od tega, ali je preiskovalni organ sprejel potrebne korektivne ukrepe, da bi prilagodil svojo metodologijo za upoštevanje dejanskega stanja ([218]). Pritožbeni organ je sklenil, da obveznost ocene, ali izravnalna dajatev izraža „ustrezen znesek“, zajema zahtevo, da preiskovalni organ izvede dovolj skrbno preiskavo in pridobivanje ustreznih dokazov ter utemelji svojo odločitev na pozitivnih dokazih iz spisa ([219]).

(1136) Komisija je z uporabo teh načel za razlago člena 15(2) osnovne uredbe v sedanji preiskavi trdila, da je bil njen pristop, v skladu s katerim je z uporabo metodologije, ki temelji na členu 2(6)(a) osnovne protidampinške uredbe, od stopnje dampinga odbila celotni znesek subvencije, popolnoma skladen s temi načeli. Komisija je potrdila trditev pritožnika, da bi bilo celo v tem primeru načeloma mogoče kumulirati izravnalne in protidampinške dajatve. Vendar je opozorila, da v spisu ni bilo pozitivnih dokazov, ki bi kazali, ali in v kakšnem obsegu so domače subvencije v LRK vplivale na izvozno ceno. V spisu tudi ni bilo dokazov, da bi imele neizkrivljene vrednosti v reprezentativni državi, uporabljeni za določitev normalne vrednosti v protidampinškem postopku, koristi zaradi domačega subvencioniranja, ki bi lahko bilo enako pomemben element v tej analizi. Na tej podlagi je Komisija zavrnila trditve pritožnika ter sprejela trditve skupine Yuntianhua in kitajske vlade v zvezi s tem.

(1137) V zvezi s trditvijo pritožnika, skupine Yuntianhua in kitajske vlade v zvezi s stanjem, v katerem veljavna protidampinška dajatev temelji na stopnji odprave škode, ker je ta nižja od stopnje dampinga v skladu z drugim pododstavkom člena 9(4) osnovne protidampinške uredbe, je Komisija navedla naslednje. Prvič, pojasnila je, da je treba primere morebitnega dvojnega štetja, zajete v členih 15(2) in 24(1) osnovne uredbe, razlikovati od

([212]) Glej opombo 182.
([213]) Te spremembe so bile uvedene z Uredbo (EU) 2018/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 (UL L 143, 7.6.2018, str. 1).
([214]) Glej na primer Izvedbeno uredbo Sveta o uvedbi dokončne protisubvencijske dajatve na uvoz premazanega finega papirja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 128, 14.5.2011, str. 18), uvodne izjave 269–274.
([215]) DS 379, točke 541–542.
([216]) DS 379, točka 543.
([217]) DS 379, točka 543.
([218]) DS 379, točka 599.
([219]) DS 379, točka 602.

uporabe pravila nižje dajatve, ki ima drugačen cilj in namen. Nato je poudarila, da je sklep v zadevi DS 379 pomemben samo pri razlagi člena 15(2) ter ne vpliva na uporabo pravila nižje dajatve v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe in člena 15(1) osnovne uredbe.

(1138) V zvezi s tem postopkom je Komisija najprej preučila, ali obstaja vprašanje glede dvojnega štetja v skladu s členoma 15(2) in 24(1) osnovne uredbe, pri čemer je uporabila pristop, opisan zgoraj v tem oddelku, in od stopnje dampinga odbila celoten znesek subvencije. Nato je preučila, ali je bilo pravilo nižje dajatve uporabljeno v vsakem postopku po zakonodajnih spremembah iz uvodne izjave 1134. Ker v sedanjem protisubvencijskem postopku ni bilo uporabljeno pravilo nižje dajatve v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe, ni bilo treba analizirati niti določiti stopnje odprave škode. Zato je Komisija uporabila celotni ugotovljeni znesek subvencioniranja. V nasprotju s tem pa je bilo v vzporednem protidampinškem postopku uporabljeno pravilo nižje dajatve v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe. Zato je Komisija izračunala stopnjo odprave škode in po odbitku celotnega zneska subvencioniranja od stopnje dampinga omejila veljavno protidampinško dajatev s stopnjo odprave škode, kot v primeru skupine Yuntianhua.

(1139) V zvezi s trditvami skupine Yuntianhua in kitajske vlade, da za oba postopka obstaja samo ena stopnja odprave škode, saj zajemata isti uvoz, ter da bi zato uvedba kombinirane dajatve, ki presega to stopnjo odprave škode, pomenila dvojno štetje, je Komisija opozorila, da sta v tej trditvi pomešana oba ukrepa, tj. preprečevanje dvojnega štetja ustreznih zneskov subvencij in ugotovljenih *stopenj* dampinga ter v drugem koraku preučitev, ali in v kakšnem obsegu je pravilo nižje dajatve pomembno v tem postopku. Kot je pojasnjeno v prejšnji uvodni izjavi, je Komisija po zakonodajnih spremembah leta 2018 v tej protisubvencijski preiskavi ugotovila, da četrti pododstavek člena 15(1) osnovne uredbe ni bil uporabljen, medtem ko je bilo v ločeni protidampinški preiskavi v zvezi z istim izdelkom uporabljeno pravilo nižje dajatve. Utemeljitev pravila iz četrtega pododstavka člena 15(1) osnovne uredbe v protisubvencijskem postopku je podrobno opisana zlasti v uvodni izjavi 10 Uredbe (EU) 2018/825, v kateri je navedeno, da „subvencije, proti katerim se lahko izvedejo izravnalni ukrepi, ki jih odobrijo tretje države, še posebej izkrivljajo trgovino“ in da zato „na splošno ni več mogoče uporabiti pravila nižje dajatve“. Zato bi bil predlog teh strani, da se kombinirana izravnalna in protidampinška dajatev omeji s stopnjo odprave škode, kot je določena za namen protidampinškega postopka, v nasprotju s členom 15(1) osnovne uredbe v povezavi z uvodno izjavo 10 Uredbe (EU) 2018/825. Kar zadeva trditev kitajske vlade glede „posrednega“ dvojnega štetja zaradi dejstva, da je izvozna cena, uporabljena kot podlaga za izračun stopnje škode, nižja za znesek subvencije za ugotovljene domače subvencije, je Komisija ponovno opozorila na poskus zamenjevanja težave glede dvojnega štetja ustreznih zneskov subvencij in ugotovljenih *stopenj* dampinga z ločenim ukrepom izračuna stopnje odprave škode za namen pravila nižje dajatve. Pravilo nižje dajatve je pomembno samo v ločeni protidampinški preiskavi, izvozna cena, uporabljena za izračun stopnje odprave škode, pa je dejanska cena na ravni CIF s potrebnimi prilagoditvami, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 270–272 Uredbe (EU) 2020/492, v skladu s prakso v vseh protidampinških (in protisubvencijskih) postopkih, v katerih se uporablja pravilo nižje dajatve, brez kakršnih koli prilagoditev za ugotovljene domače subvencije. Zato je Komisija zavrnila trditve skupine Yuntianhua in kitajske vlade v zvezi s tem.

(1140) Ob upoštevanju vseh teh preudarkov je Komisija potrdila veljavne dajatve za različne proizvajalce izvoznike, kot je podrobno predstavljeno v preglednici iz uvodne izjave 1122 ter v členih 1 in 2 te uredbe.

(1141) Po dodatnem dokončnem razkritju so sodelujoči povezani egiptovski proizvajalci izvozniki opozorili, da je Komisija zneske ugodnosti, ki jih je družba Jushi Egypt prenesla na družbo Hengshi Egypt, že obravnavala v vzporednem protidampinškem postopku. Navedli so, da Komisija v zadevnem postopku pri določanju normalne vrednosti ni upoštevala zabeležene nakupne cene roving prediv družbe Jushi Egypt in jo je nadomestila s prodajno ceno roving prediv družbe Jushi Egypt za nepovezane domače stranke v skladu s členom 2(5) osnovne protidampinške uredbe. Po navedbah teh strani to pomeni kršitev člena 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe, saj preprečuje dvojno štetje, kadar gre za izvozne subvencije v vzporednih postopkih, saj je Komisija znesek subvencije, ki je bil s prodajo roving prediv prenesen z družbe Jushi Egypt na družbo Hengshi Egypt, že obravnavala v protidampinškem postopku.

(1142) Komisija je na začetku navedla, da ni izravnala nobene z izvozom pogojene subvencije v Egiptu, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 1119, zato se člen 24(1) v tem primeru ne uporablja. Zato bi se lahko ta trditev zavrnila že na tej podlagi. Komisija je vsekakor opozorila, da se je prilagoditev v protidampinški preiskavi nanašala na dejstvo, da prodajna cena roving prediv med temi povezanimi subjekti ni izražala tržne cene. Zato je bila cena med povezanimi subjekti prilagojena v skladu s prevladujočo ceno na domačem trgu pri nepovezanih transakcijah na egiptovskem trgu, saj ni izražala tržnih razmer, kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 310 do 332 dokončne protidampinške uredbe. Protisubvencijska preiskava v Egiptu sploh ne obravnava subvencioniranega zagotavljanja surovin, tj. roving prediv, za plačilo, ki je nižje od primernega, kaj šele izvozne subvencije za ta roving prediva. Zato pravna podlaga za prilagoditev, tj. člen 2(5) osnovne protidampinške uredbe ter njen temeljni okvir in okoliščine nikakor niso povezani z morebitnim dvojnim štetjem v skladu s členom 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe. Zato je trditev te strani popolnoma neutemeljena, ne le z dejanskega, ampak tudi s pravnega vidika in celo s povsem teoretičnega vidika. Komisija je na tej podlagi to trditev zavrnila.

(1143) Pritožnik se po dodatnem dokončnem razkritju ni strinjal z metodologijo, ki jo je Komisija uporabila za kombinacijo dajatev. Ta stran je trdila, da v dokončnem razkritju ni bilo obravnavano stališče pritožnika, da v primeru, če protidampinška dajatev temelji na stopnji škode, že tako v nobenem primeru ne obstaja tveganje dvojnega štetja, saj se je razlaga iz uvodne izjave 1136 štela za nezadostno. Po navedbah pritožnika dejansko tveganje dvojnega štetja ne obstaja v primerih, kjer je protidampinška dajatev omejena na stopnjo škode in je zato za proizvajalce izvoznike, katerih protidampinška dajatev temelji na stopnji škode, zakonsko zahtevana stopnja kombinirane dajatve vsota izravnalne in protidampinške dajatve, ki temelji na stopnji škode brez odbitkov ali prilagoditev. Pritožnik je trdil, da je ta metodologija vodila do samovoljne ugotovitve, da so bili proizvajalci izvozniki, ki niso sodelovali v protisubvencijski preiskavi, dejansko nagrajeni z nižjo stopnjo kombinirane dajatve, saj je zanje veljala protidampinška dajatev v višini 33,6 % (stopnja dampinga minus izravnalna stopnja), ki je bila nižja od stopnje odprave škode, ki je znašala 37,6 %. Namesto tega je pritožnik predlagal, da bi morala njihova kombinirana dajatev skupaj znašati 68,7 %, kar je seštevek izravnalne dajatve v višini 31,1 % in stopnje škode v višini 37,6 %, kar je skupaj 68,7 %. To bi bila nagrada za (delno) nesodelovanje.

(1144) Nadalje je pritožnik trdil, da je Komisija s sprejetjem trditev skupine Yuntianhua in Kitajske iz uvodne izjave 1136, v bistvu nagradila (delno) nesodelovanje in sprejela neutemeljene trditve. Po navedbah te strani odsotnost ustreznih dokazov, kot je pojasnjeno v isti uvodni izjavi, sama po sebi ne more upravičiti uporabe najbolj konservativne metodologije, zlasti v primerih (delnega) nesodelovanja, zaradi česar se poveča tveganje, da dajatve ne bodo imele potrebnega popravljalnega učinka, zlasti glede na plenilski značaj dejavnosti kitajskih proizvajalcev izvoznikov, kot je razvidno iz njihovega agresivnega kopičenja zalog. Pritožnik je utemeljil svojo trditev na odsotnosti podatkov za posamezne družbe, ki bi jih predložili skupina Yuntianhua in kitajska vlada ter ki bi izkazovali dejanski vpliv dvojnega štetja na ravni družb, ter na abstraktnosti in nenatančnosti pripomb brez ustreznih dejanskih dokazov. Čeprav je pritožnik priznal, da je STO v zadevi DS 379 odločil, da mora Komisija kot preiskovalni organ izvesti ustrezno preiskavo, da se prepreči tveganje dvojnega štetja, je trdil, da je očitno, da morajo proizvajalci izvozniki predložiti dokaze, da bi bilo dvojno štetje rezultat kombinacije njihovih posebnih dajatev na podlagi njihovih posebnih dejanskih okoliščin, vendar tega niso storili. Pritožnik se je skliceval tudi na primer skupine CNBM, ki sploh ni predložila nobene zahteve za dvojno štetje, zaradi česar bi bila v bistvu nagrajena za (delno) nesodelovanje brez pravne ali dejanske utemeljitve.

(1145) Na podlagi zgornjih trditev je pritožnik zahteval: (i) da bi morala Komisija za družbe, ki so sodelovale samo v protidampinški preiskavi, uvesti kombinirane dajatve, enake vsoti izravnalne dajatve in stopnje škode; (ii) da bi morala Komisija za skupino Yuntianhua in vse nesodelujoče proizvajalce izvoznike uvesti polno izravnalno dajatev in protidampinško dajatev, ki bi temeljili na stopnji dampinga, saj družba ni predložila nobenega utemeljenega zahtevka za posamezne družbe, ki bi bil podprt z dokazi v zvezi z dvojnim štetjem; (iii) da bi morala Komisija za skupino Yuntianhua in proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali v obeh preiskavah, čeprav so stopnje kombiniranih dajatev ustrezne, spremeniti in pojasniti svojo metodologijo.

(1146) Komisija se s trditvami pritožnika ni strinjala. V zvezi s trditvijo, da v dokončnem razkritju ni bila obravnavana trditev pritožnika, je Komisija ponovila, da pojasnila v tem celotnem oddelku, zlasti v uvodnih izjavah 1135–1138, še posebej v uvodni izjavi 1136, v celoti obravnavajo to trditev. Poleg tega je Komisija opozorila, da je stopnja škode izračunana vzporedno s stopnjo dampinga, tako da se lahko izvede primerjava za uporabo pravila nižje dajatve. Če dajatev temelji na stopnji škode, to ne pomeni, da dampinga ni bilo ali da je bila stopnja dampinga povsem nepomembna, saj je eden od zahtevanih pogojev za uporabo protidampinških dajatev ta, da

damping presega ravni *de minimis*. Zato v primerih, v katerih je stopnja škode uporabljena za določitev dejanske dajatve, ker je nižja od stopnje dampinga v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe in/ali členom 15(2) osnovne protisubvencijske uredbe, kjer je ustrezno, ta ne odpravlja dejanskega obstoja dampinga (ali subvencije) na ravni, ki je višja od stopnje odprave škode. Zato je tudi v teh primerih možnost za dvojno štetje enako prisotna, kadar ustrezno dejansko stanje in veljavna sodna praksa kažeta, da je tako. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(1147) Kar zadeva trditev v zvezi s kitajskimi proizvajalci izvozniki, ki so sodelovali v protidampinški, vendar ne v protisubvencijski preiskavi, je pritožnik v bistvu predlagal, da se celotnemu znesku stopnje subvencije prišteje višja stopnja škode in ne stopnja dampinga. Ta stran ni navedla pravne ali dejanske podlage niti razlogov za ta predlog. Komisija je opozorila, da bi bila ta predlagana metodologija v nasprotju z drugim pododstavkom člena 9(4) osnovne protidampinške uredbe, kot je bila uporabljena v protidampinškem postopku v skladu z oddelkoma 7.1 in 7.2 dokončne protidampinške uredbe, ne da bi pritožnik navedel kakršno koli pravno ali dejansko utemeljitev razen potrebe, da se nesodelovanje ne nagradi. V zvezi s tem je Komisija spomnila, da je delno ali popolno nesodelovanje pravno nepomembno za uporabo pravila nižje dajatve v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe ter da so te strani v vsakem primeru sodelovale v protidampinški preiskavi in ne v protisubvencijski preiskavi. Zato je Komisija potrdila veljavnost svoje metodologije, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1117–1118 in 1136–1137, za te proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali samo v protidampinški preiskavi, in zavrnila trditev pritožnika.

(1148) Kar zadeva trditve pritožnika v zvezi z obravnavo skupine Yuntianhua in skupine CNBM, ki nista predložili dokazov za posamezne družbe, da bi dokazali dejanski vpliv dvojnega štetja na ravni družb, in sta bili dejansko nagrajeni, kljub njunemu delnemu nesodelovanju, je Komisija ugotovila naslednje. Kot priznava sam pritožnik in kot je popolnoma jasno iz sklepa v zadevi DS 379, ki je podrobno pojasnjen v uvodnih izjavah 1135–1136, Komisija v spisu ni imela dokazov, ki bi kazali, da s kumuliranjem protidampinške in izravnalne dajatve ni prišlo do morebitnega dvojnega štetja. Med pomembnimi elementi za ta namen, od katerih so nekateri navedeni v uvodni izjavi 1136, plenilsko vedenje kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki se je kazalo z agresivnim kopičenjem zalog, ki je vodilo do morebitnega nezadostnega popravljalnega učinka dajatev, kot je trdil pritožnik, ni pomemben element za ta namen. Ker v spisu ni bilo ustreznih dokazov za ta namen, je Komisija zato to trditev zavrnila.

(1149) Kar zadeva zadnjo splošno zahtevo pritožnika za skupino Yuntianhua in proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali v obeh preiskavah, je Komisija, da bi spremenila in pojasnila svojo metodologijo, opozorila, da pritožnik ni predložil dodatnih dokazov ter ni pojasnil, kako naj Komisija to metodologijo spremeni in pojasni. Poleg tega je Komisija opozorila na neskladnost te splošne zahteve z načelnim strinjanjem pritožnika o ustreznosti kombinirane dajatve. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(1150) Pritožnik je nazadnje pozval Komisijo, naj v dokončni uredbi navede, da bi se morebitne zahtevke za dvojno štetje lahko sprejele pri določanju kombinirane stopnje protidampinških in izravnalnih dajatev samo, če bi bile podprte z dejanskimi dokazi za posamezne družbe, da bi bil rezultat dvojno štetje, in da je treba, če ni takih dokazov, zahtevo proizvajalca izvoznika po dvojnem štetju zavrniti kot neutemeljeno. V zvezi s tem je Komisija najprej navedla, da se načelne uredbe o uvedbi začasnih in/ali dokončnih ukrepov nanašajo na določen izdelek v preiskavi in ugotovitve preiskave, zato jih ni mogoče uporabiti za oblikovanje splošnih izjav o politiki ali načelnih izjav, ki bi se uporabljale v prihodnjih preiskavah na zahtevo strani. Hkrati je Komisija ponovila, da ustrezna pravila in sodna praksa v zadevi STO DS 379, kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 1135–1136 in 1148, v zvezi s to preiskavo zahtevajo ugotovitev dejanskega obstoja dvojnega štetja v vzporednih zadevah, v katerih je uporabljena metodologija, kot je tista, ki je opisana v členu 2(6)(a) osnovne protidampinške uredbe, na podlagi pozitivnih dokazov v spisu. Dejstvo, da v tem posebnem primeru ne obstajajo taki dokazi, ker od proizvajalcev izvoznikov nobena stran ni zahtevala, naj predložijo ustrezne dokaze, ne pomeni, da v nobenem prihodnjem primeru ni mogoče zahtevati teh dokazov in da ti dokazi ne pomenijo ustreznih dokazov v spisu, na podlagi katerih Komisija sprejme odločitev o morebitnem obstoju dvojnega štetja v podobnih vzporednih postopkih.

(1151) Po dodatnem dokončnem razkritju je skupina Yuntianhua od Komisije tudi zahtevala, naj razkrije natančno stopnjo dampinga za skupino Yuntianhua brez dvojnega štetja in pojasni odbitek subvencij, ugotovljen v LRK.

(1152) Poleg tega se je skupina Yuntianhua sklicevala na uvodno izjavo 85 dodatnega razkritja in dejstvo, da bi bilo treba dvojno štetje obravnavati v členu 24(1) osnovne uredbe. Ta stran je trdila, da protidampinška in protisubvencijska dajatev obravnavata isto situacijo, zato ni pravne podlage za vzporedno uvedbo obeh dajatev.

(1153) Skupina Yuntianhua je izpodbijala tudi izjavo iz uvodne izjave 745 dokončnega razkritja, da Komisiji niso bile predložene informacije, ki bi upravičile uporabo stopnje škode v tem primeru. Ta stran je trdila, da je Komisija v skladu s členom 7(2)(b) osnovne protidampinške uredbe odločila, da neuporaba stopnje škode ni v interesu Unije, in da je Komisija, čeprav je ocena interesa Unije enaka v dokončnemu razkritju protisubvencijskega postopka, sprejela drugačen sklep, tj. da se stopnja škode ne uporabi. Ta stran se je nadalje sklicevala na uredbo o uvedbi začasne protidampinške dajatve v zadevi v zvezi z *vroče valjanim nerjavnim jeklom* ([220]), v kateri je Komisija ugotovila, da za to, da se upraviči uporaba stopnje škode, ki je v interesu Unije, zadostuje obstoj vpliva na dobavne verige. Ker v protisubvencijskem postopku obstaja tudi negativni vpliv protisubvencijskih dajatev na uporabnike v EU, čeprav ni zadosten, da bi upravičil neuvedbo izravnalnih dajatev, je ta stran sklenila, da bi morala Komisija v tem protisubvencijskem postopku uporabiti stopnjo škode vsaj za skupino Yuntianhua v skladu z odločbo v zadevi v zvezi z *vroče valjanim nerjavnim jeklom*.

(1154) Kar zadeva zahtevo skupine Yuntianhua za razkritje „natančne stopnje dampinga“, je Komisija ugotovila, da se stopnja dampinga niso spremenile, kot je navedeno v uredbi o uvedbi protidampinških ukrepov. Poleg tistega, kar je pojasnjeno v uvodni izjavi 70, je *stopnja* dampinga še vedno enaka tisti, ki je bila ugotovljena v protidampinški preiskavi in razkrita skupini v okviru zadevnega postopka. Vendar za nekatere strani, vključno s skupino Yuntianhua, kot je pojasnjeno zgoraj, hkratna uvedba protidampinških in izravnalnih ukrepov ni mogla voditi do dvojnega štetja in/ali je treba upoštevati rezultate uporabe pravila nižje dajatve od datuma uvedbe izravnalnih ukrepov. Zato mora Komisija spremeniti *stopnjo* protidampinške dajatve v skladu z zadevnimi primeri. Po enaki logiki Komisija tudi ugotavlja, da bi bilo treba v primeru, če bi se izravnalni ukrepi v prihodnosti razveljavili, sorazmerno spremeniti veljavno stopnjo protidampinške dajatve v skladu stopnjami, uvedenimi s protidampinško uredbo v skladu s členom 2(3) te uredbe.

(1155) Kar zadeva izračun protidampinške dajatve za to stran, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1117–1118, se je Komisija v primerih, kjer je bila normalna vrednost določena v skladu s členom 2(6)(a) osnovne protidampinške uredbe, v celoti izognila dvojnemu štetju. V ta namen je Komisija najprej uvedla polno izravnalno dajatev v protisubvencijski preiskavi, nato pa spremenila dokončno protidampinško dajatev. Za izračun spremenjene protidampinške dajatve je Komisija od ugotovljene stopnje dampinga odbila subvencijsko stopnjo, ugotovljeno v tem postopku. Posebej za skupino Yuntianhua je Komisija najprej uvedla izravnalno dajatev v višini 17,0 %. Nato je, da bi se izognila dvojnemu štetju, polno izravnalno dajatev v višini 17,0 % odbila od 64,7-odstotne stopnje dampinga, kot je bila ugotovljena v protidampinškem postopku. Rezultat je bila protidampinška dajatev v višini 47,7 %. Vendar je bil v skladu s pravilom nižje dajatve, kot je določeno v členu 7(2) osnovne protidampinške uredbe, končni znesek dajatve, ki je bila v protidampinški preiskavi uvedena za skupino Yuntianhua, omejen s stopnjo odprave škode v višini 37,6 %.

(1156) Kar zadeva drugo trditev skupine Yuntianhua, ki je temeljila na členu 24(1) osnovne uredbe, je Komisija spomnila, da je, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1117–1118, da bi se izognila dvojnemu štetju, znižala določeno stopnjo protidampinške dajatve za celoten znesek subvencioniranja. Posledično ni bilo dvojnega štetja niti v smislu člena 24(1) osnovne uredbe, kot je trdila ta stran, niti v smislu člena 15(2) osnovne uredbe. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

([220]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/508 z dne 7. aprila 2020 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih plošč in kolobarjev iz nerjavnega jekla s poreklom iz Indonezije, Ljudske republike Kitajske in Tajvana (UL L 110, 8.4.2020, str. 3).

(1157) Kar zadeva zadnjo trditev skupine Yuntianhua v zvezi s stopnjo škode, se je Komisija sklicevala na svoje izjave iz uvodnih izjav 1114 in 1139, v katerih je pojasnila, da stopnja škode ni pomembna v tej protisubvencijski preiskavi, saj se v skladu s privzetim pravilom iz četrtega pododstavka člena 15(1) pravilo nižje dajatve ne uporablja, razen če je mogoče jasno sklepati, da bi morala biti izravnalna dajatev določena na stopnji odprave škode, če je ta nižja, „na podlagi vseh predloženih informacij". Ker nobena stran ni predložila takih informacij v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe, Komisiji ni bilo treba izvesti nobene ocene v zvezi s tem, saj mora izravnalna dajatev temeljiti na ugotovljenem znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Zato zahtevana uporaba stopnje škode v tem protisubvencijskem postopku ne bi imela nikakršne pravne podlage in bi bila preprosto nezakonita. Zato bi se lahko ta trditev zavrnila že na tej podlagi. Komisija je vsekakor opozorila, da je sklicevanje na preteklo zadevo v zvezi z *vroče valjanim nerjavnim jeklom* pravno in dejansko nepomembno. S pravnega vidika je bil to protidampinški postopek, ustrezna analiza, ki jo je navedla stran, pa je temeljila na členu 7(2)(b) osnovne protidampinške uredbe. Pravni okvir za uporabo pravila nižje dajatve se je spremenil zaradi zakonodajnih sprememb leta 2018, pogoji uporabe iz člena 7(2)–(2)(b) osnovne protidampinške uredbe pa se zdaj razlikujejo od pogojev iz člena 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe. Poleg tega ta stran zamenjuje poseben preskus interesa Unije, izveden v okviru člena 7(2)(b) osnovne protidampinške uredbe, z običajnim preskusom interesa Unije, izvedenim v skladu s členom 21 osnovne protidampinške uredbe in njegove zrcalne določbe iz člena 31 osnovne protisubvencijske uredbe, ki se razlikujeta, kar zadeva njun okvir in namen, pri čemer se je ta stran pri svoji utemeljitvi sklicevala na zadnjenavedeno določbo. Zaradi vseh teh razlogov je Komisija zavrnila to trditev.

8.2 **Posebna klavzula o spremljanju**

(1158) Da bi se zmanjšalo tveganje izogibanja ukrepom zaradi velikih razlik v stopnjah dajatev, so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba individualnih izravnalnih dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne izravnalne dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega navedeni račun ni bil predložen, bi bilo treba uporabiti izravnalno dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe".

(1159) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje izravnalne dajatve za uvoz, to ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Tudi če predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, bi morali carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in kot v vseh drugih primerih zahtevati dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji ter zagotoviti, da je poznejša uporaba nižje stopnje dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(1160) Če bi se po uvedbi zadevnih ukrepov obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, znatno povečal, bi se tako povečanje obsega lahko obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, nastala zaradi uvedbe ukrepov v smislu člena 23(1) osnovne uredbe. V takšnih okoliščinah in če so izpolnjeni pogoji, se lahko začne preiskava proti izogibanju. S to preiskavo se lahko med drugim preuči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

(1161) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje izravnalne dajatve, bi bilo treba stopnjo dajatve za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike, ampak tudi za tiste proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

9. **REGISTRACIJA**

(1162) Kot je navedeno v oddelku 1.2, je Komisija za uvoz tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz zadevnih držav uvedla registracijo. Registracija je bila uvedena za morebitno retroaktivno izterjavo dajatev v skladu s členom 16(4) osnovne uredbe.

(1163) Ker niso bile uvedene nobene začasne dajatve, retroaktivne uporabe ni bilo. Zato bi bilo treba registracijo uvoza ukiniti.

10. **RAZKRITJE**

(1164) Zainteresirane strani so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala predlagati uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta. Zainteresirane strani so imele možnost predložiti pripombe k točnosti izračunov, s katerimi so bile posebej seznanjene.

(1165) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([221]) se obresti, ki jih je treba plačati, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, izračunajo z obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja ter je objavljena v seriji C Uradnega lista Evropske unije in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(1166) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 1117–1119, je Komisija od stopnje dampinga odbila del zneska subvencije, da bi preprečila dvojno štetje. Tako bi se morala v primeru kakršne koli spremembe ali odprave dokončnih izravnalnih dajatev višina protidampinških dajatev samodejno povečati v enakem razmerju, da bi izražale dejanski obseg dvojnega štetja kot rezultat spremembe ali odprave. Ta sprememba protidampinških dajatev bi se morala izvesti po začetku veljavnosti te uredbe.

(1167) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([222]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz tkane in/ali šivane tkanine iz rovinga in/ali preje iz brezkončnih steklenih vlaken z drugimi elementi ali brez njih, razen izdelkov, ki so impregnirani ali predhodno impregnirani, in razen tkanin z odprto mrežno strukturo z velikostjo celice več kot 1,8 mm po dolžini in širini ter težo več kot 35 g/m2, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta, ki se trenutno uvršča pod oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 in ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 in 7019 90 00 80).

2. Dokončna izravnalna dajatev, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, je:

Zadevna država	Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
LRK	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([222]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) 2018/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 143, 7.6.2018, str. 1).

Zadevna država	Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	24,8 %	Glej Prilogo I
	Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	30,7 %	Glej Prilogo II
	Vse druge družbe	30,7 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Vse druge družbe	10,9 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj izravnalnih dajatev, določenih za družbe iz odstavka 2 ali Priloge I ali II, je predložitev veljavnega trgovinskega računa carinskim organom držav članic, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, pri čemer je navedeno: „Podpisani potrjujem, da je (obseg) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta trgovinski račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v (zadevni državi). Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in resnični.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi stopnja dajatve, ki velja za „vse druge družbe“.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

5. Kadar se izravnalna dajatev odšteje od protidampinške dajatve za nekatere proizvajalce izvoznike, zahtevki za nadomestilo v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2016/1037 sprožijo tudi oceno stopnje dampinga za navedenega proizvajalca izvoznika, ki prevladuje v obdobju preiskave v zvezi z nadomestilom.

Člen 2

Izvedbena uredba (EU) 2020/492 se spremeni:

(1) člen 1(2) in (3) se nadomesti z naslednjim:

„2. Dokončna protidampinška dajatev, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, je:

Zadevna država	Družba	Dokončna protidampinška dajatev	Dodatna oznaka TARIC
LRK	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	37,6 %	Glej Prilogo I
	Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	34,0 %	Glej Prilogo II
	Vse druge družbe	69,0 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Vse druge družbe	20,0 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe na seznamu iz odstavka 2 ali priloge I ali II, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki je izdal tak račun, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: ‚Podpisani potrjujem, da je (obseg) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta trgovinski račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v (zadevni državi). Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in resnični.‘ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki velja za vse druge družbe.“;

(2) vstavi se nov člen 1(5):

„5. Če bi se dokončne izravnalne dajatve, uvedene s členom 1 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/776 (*), spremenile ali odpravile, se bodo dajatve iz odstavka 2 ali prilog I ali II povečale v enakem razmerju, pri čemer bodo omejene na dejansko ugotovljeno stopnjo dampinga ali ugotovljeno stopnjo škode, kot je ustrezno za posamezno družbo, in se uporabljale od začetka veljavnosti te uredbe.

(*) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 z dne 12. junija 2020 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL L 189, 15.6.2020, str. 1).“;

(3) vstavi se nov člen 1(6):

„6. Kadar se izravnalna dajatev odšteje od protidampinške dajatve za nekatere proizvajalce izvoznike, zahtevki za nadomestilo v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2016/1037 sprožijo tudi oceno stopnje dampinga za navedenega proizvajalca izvoznika, ki prevladuje v obdobju preiskave v zvezi z nadomestilom.“;

(4) Priloga se nadomesti s Prilogo I in Prilogo II.

Člen 3

1. Carinskim organom se odredi, da ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe (EU) 2020/44.

2. Za registrirani uvoz ne bo nobena dokončna izravnalna dajatev obračunana za nazaj.

3. Podatki, zbrani v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe (EU) 2020/44, se ne hranijo več.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. junija 2020

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

Druge družbe, ki so sodelovale tako v protisubvencijski kot v protidampinški preiskavi

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

PRILOGA II

Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, vendar ne v protisubvencijski preiskavi

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536